

PA
4212
A2
1917

G. Thaler
Dec. 1921

HYPERIDIS ORATIONES SEN

CVM CETERARVM FRAGMENTIS

POST

FRIDERICVM BLASS

PAPYRIS DENVOLUTIS

EDIDIT

CHRISTIANVS JENSEN

(39)

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXVII

PA
4212
A2
1917

DIS MANIBUS
SIGOFREDI SUDHAUS

S

ΤΕΘΝΑΜΕΝΑΙ ΓΑΡ ΚΑΛΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΜΑΧΟΙΣΙ ΠΕΣΟΝΤΑ
ΑΝΔΡΑ ΑΓΑΘΟΝ ΠΕΡΙ ΗΙ ΠΑΤΡΙΔΙ ΜΑΡΝΑΜΕΝΟΝ

PRAEFATIO

Hyperidis hodie exstant orationes sex, quarum Euxenippea integra est, ceterae magna ex parte servatae sunt. Continentur autem quattuor voluminibus papyraceis, quae in orationum editione recentissima, quam curavit F. G. Kenyon, notis **A. L. P. S.** insignita sunt.

Ex his quod primum innotuit volumen **A**(rdenianum) [Mus. **A.** Brit. Pap. 108 et 115] fata satis singularia perpassum est. Priorem enim eius partem, quae continebat orationem in Demosthenem et initium eius, quae pro Lycophrone habita est, in triginta duo fragmina maiora vel minora discissam anno 1847 A. C. Harris Britannus Thebis emit et anno 1848 ectypi ope virorum doctorum oculis primum subiecit (frag- frg. H menta H).¹⁾ Quo fundamento nisi brevi post ipsum textum ediderunt in Germania Sauppe (1848) et Boeckh (1848), in Britannia Samuel Sharpe (1849) et Churchill Babington (1850). — Pars autem voluminis altera, cui inerat orationis

1) Haec fragmenta post Harrisii mortem curatores Musei Britannici emerunt. Cum autem Harrisius fragmenta sua ordine fortuito chartae agglutinata undecim tabulis marginatis inclusisset, ne recomponi quidem poterant, quae olim cohaeserunt. Exstant igitur singula fragmenta hoc modo per tabulas distributa:

tab. I. continet frg. I, i. e. columnas (vel col. partes) VI et VII

- II	-	- II et III	- XXXIV—XXXVI XXII XXIII
- III	-	- IV	- XI—XIII
- IV	-	- V	- XVII—XIX
- V	-	- VI et VII	- XXXVII—XXXX VIII IX
- VI	-	- VIII—X	- XXIV—XXVI XLII XV
- VII	-	- XI et XII	- XXIX—XXXII XXXIX XL
- VIII	-	- XIII et XIV	- XLIV XLV XXIV—XXVI
- IX	-	- XV et XVI	- XX XXI VIII—X
- X	-	- XVII	- XLVI—XLVIII
- XI	-	- XVIII—XXXI.	

Lycophroneae pars posterior totaque Euxenippea, integra in manus Iosephi Arden Britannii venit, qui eam anno 1853 lithographi arte splendide expressam proposuit adiuncto Babingtonis commentario locupletissimo.¹⁾ Editorem Britannum mox secuti sunt in Germauia Schneidewin (1853) et Caesar (1857), in Batavia Cobet (1853), apud Suecos Linder (1856), in Italia Comparetti (1861), qui partim utramque orationem partim Euxenippeam solam emendatiorem et integriorem reddere studuerunt.

Nondum tamen omnia voluminis A fragmenta in unum congesta erant. Parvula enim prioris partis fragmina inter Ardenii varias schedas a Babingtone inventa anno 1869 F. Blass in prima orationum editione publici iuris fecit (fragm. Bab. I—VI, cf. ed. p. 13, 19, 21, 24)²⁾, alia tredecim cum aliorum librorum fragmentis ita conglutinata, ut integri voluminis speciem praeberent, Parisios ad Michaelem Chasles devenerunt, quae Eggerus anno 1868 edidit [Mus. Par. Pap. 1169]. His ex Harrisii collectione accessit folium aliquod, cui inscriptus erat index trium earum orationum, quae volumine A continentur [Mus. Brit. Pap. 108, 12; ed. F. Blass Herm. tom. X (1875) p. 24 = ed. p. 1]. Tum longiore tempore intermisso C. C. Tancock Britannus ex Aegypto nova sex fragmenta secum attulit, quae edidit F. G. Kenyon anno frg. T 1892 [Mus. Brit. Pap. 108, 12³⁾], quattuor denique ab O. C. Raphael in volumine ficticio reperta et Museo Britannico frg. R tradita F. Blass in editione tertia (1894) publicavit. — Sic quae dissipata erant paullatim rursus convenerunt. Desunt

1) Hoc volumen in forma lignea inclusum per multos annos in villa possessoris, quae erat in loco qui „Rickmansworth Park“ vocatur, insigne atrii ornamentum fuit, mortuo autem Ardenio una cum clarissimo Bankesiano Iliadis volumine in Museum Britannicum translatum est.

2) Haec fragmenta, quae F. Blass ed. III p. XXXIII bis se contulisse dicit, ego in Museo Britannico frustra quaesivi.

3) Fragmenta T diu in bibliotheca scholae quae est apud Rossal in Anglia conservabantur. Secundum et tertium in tabula phototypica proposuit F. G. Kenyon, the Palaeography of Greek Papyri Oxford 1899, Plate XVI.

tamen adhuc orationum primae et secundae partes haud exiguae, de quibus recuperandis iam spes fere omnis deest.

Voluminis A descriptio. Charta melioris notae est. Quae integra restat pars [Pap. 115] longitudine est trium fere metrorum et dimidii, altitudine XXX fere centesimarum.¹⁾ Singulae autem ex quibus confecta est plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut commissurae accurate detegi iam non possint: quas quidem cognoscere mihi videbar, inter se distabant quinis fere et vicens centesimis. Spatia litteris repleta altitudine sunt XVI, latitudine V fere centesimarum, intervalla intercedunt binarum fere centesimarum, margo superior sex, inferior octo ferme centesimas patet. Numerus versuum in singulis paginis exaratorum ita variat, ut neque plus triginta sint neque minus viginti septem, ipsi versus nusquam fere plus XVIII, nusquam minus XIII litteras continent.

Scriptura. Litterae²⁾ satis eleganter scriptae omnes fere eadem sunt magnitudine, nisi quod Φ et Ψ et sursum et deorsum versus producentur. Littera B a parte superiore aliquantum prominet, ab inferiore lineam habet in utramque partem productam. C et E rotundam formam praebent, huius media lineola summae quam maxime admota est. M quoque et Y rotundioribus ductibus exaratae sunt, Ω eadem forma bipartita est atque in nostra scriptura vulgari. In litteris A et Δ et Λ postremus ductus aliquantum prominet, cetera litterae A pars in laquei formam redacta est. Littera Ξ uno tenore ita depicta est, ut sinistrorsum arcus spectent, Υ crucis figuram monstrat. Frequenter autem litterae inter se colligantur transversis lineis earum quae sunt Γ Υ Π H E Θ usque ad proximam litteram productis, id quod perspicuitati aliquan-

1) Hodie conservatur tribus vitris inclusa, quarum prima Lyc. col. I—XVI, altera Eux. col. XVII—XXXIV, tertia col. XXXV—XLIX complectitur.

2) cf. praeter Babingtonis editionem singulas imagines phototypicas, quae inveniuntur apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the Palaeographical Society Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions vol. I, Nr. 126, F. G. Kenyon, Palaeography of Greek Papyri, Plate XVI.

tum officit. Cursivum denique quod vocamus scribendi genus exhibent et inscriptio Euxenippeae et index Londinensis.

Accentus nusquam, spiritus ter additi sunt: ἦΓΟΥ in textu exstat Eux. col. XXVIII, 12, Ἄ in margine additum col. XXVIII, 8, Ἡ supra versum scriptum est col. XLVII, 10. In initio syllabarum iota saepius et semel bisve υ quoque punctis binis notantur: itaque ἰδιον, ἰππαρχος, ὑπερ eodemque modo εἰς]ἰης, τουτουῖ, ουτοσῖ scriptum est.

Versuum discriptio. Ubi artius spatium, librarius litteras minores facit vel etiam versum paullulum producit; contra ubi spatium superat, ad versum supplendum angulo utitur hoc 7, qui angulus etiam in ceteris voluminibus Hyperideis adhibetur. Est quoque compendium unum syllabae ων, quae in fine versuum saepe ω littera redditur, supra quam linea transversa in dextram ducta est. In dirimendis syllabis sunt in quibus parum sibi constet: modo εἰ|σαγγε-
λιας, ἐ|ξηλεγξά, ἀ|ναπογραφῶν, modo, idque multo saepius, εἰς|αγγελία, συν|ηγοροῦς, προσ|ηκεν scriptum est; cumque semper exstet ἀ|πεστελλετε, υ|πελαμβανες, non solum ταν|τ
ουχ, υ|φ υμῶν, ἀλ|λ ἐκ, sed etiam τουθ| ἡμῖν et ουδ|
οστις invenitur. Ου|κ ἐποίησας, ου|κ αν constanter scribi non mirabitur, qui meminerit οὐκ', οὐχ' i. e. οὐκ(ί), οὐχ(ί) et praecepta esse a quibusdam grammaticorum et adhuc scripta inveniri.¹⁾ Porro ter in mediis vocabulis C ab insequente consonante divellitur: ἐπικοσ|μησαι, προδεδανεισ|με-
νος, ὡς|περ; alias semper ἀναγινω|σκειν, ἐκα|στοις dirimitur et ad hanc normam cetera.

Interpunctio. Interpunctio ut fieri solet indicata est paragrapho subter lineam in principio versus posita, quae tamen saepissime, in minoribus praesertim distinctionibus, omittitur. Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit unius fere litterae. Notabile interpunctionis exemplum est Dem. col. XXXIV, 5, ubi haec leguntur: οἱ δ' ἀντὶ | τοῦ ἀποδόντες
ἔλαβον | ἀπηλλάχθαι τιμωρίας καθ' αἰτῶν καὶ | ζητήσεις

1) cf. Crönert, Memoria Graeca Herculanensis p. 9; Jensen, Hermae tom. LI, p. 337².

ἔγραφον: scilicet noluit librarius τιμωρίας tamquam genitivum cum ἀπηλλάχθαι coniungi. In quibusdam locis paragraphus non recte posita cancellis circumscripta est.

Orthographia. Orthographica autem liber haec notanda praebet:

ει diphthongus et ι longa saepe inter se confunduntur. Huius generis reperiuntur μεικρας Dem. XV, 9, διατρειβων Lyc. XIII, 6, βελτειον Eux. XXV, 14, αφειγμενον Eux. XXXII, 26; μιρακιων Dem. XXI, 21, οφιλεσθαι Dem. XXVIII, 22, ισαγγειλας Eux. XXXIX, 11, εκλελιμμεναι Eux. XLV, 16, alia; απογει[νωσκετε Dem. VII, 3 et καταγεινωσκομεν Eux. XXXVII, 2 iuxta αναγινωσκειν Eux. XXIV, 28.

gutturalis γ omittitur in γινεται Eux. XLI, 18 et γινομενον Eux. XIX, 11, ponitur in γιγνεσθαι Dem. XXXVIII, 2 et Eux. XXII, 15.

in assimilandis consonis eadem inconstantia: aliquoties εγκλημα, bis tamen ενκλημα scribitur, συσκευαζεσθαι semel et semel συσκευαζεσθαι, praeterea συλλαβων, συλληψει, συλλογους, contra συνλεξειν, συνκατηγορειν, συνχωρων; εγδιδοναι iuxta εκδοσις, εγλειπομενην iuxta εκλελιμμεναι.

ν paragogicum ante vocalem diligenter ponitur, frequenter etiam ante consonantem, in fine enuntiati ex libidine vel omittitur vel additur.

iota mutum quod dicitur summa libidine vel omittitur vel ubi locum non habet ponitur: itaque περιηρημαι, τη, πολεμω, rursusque πλειωι, επιεικηι, ηδηι, αλλαι, δικαστηριαι, εγωι, ητησωι alia eiusmodi scripta reperimus.

Signum Z¹ in margine sinistro exaratum inveni Dem. XXIII, 16.¹⁾

Correcta et omissa. Correctoris manum liber multis locis expertus est. Signa haec sunt: delenda littera vel transfigitur vel puncto supraposito notatur; omissa supra versum suo loco apponitur. Semel (Eux. col. XIX, 2) totus versus omissus et supra columnam additus: ubi deest, ante columnam ductus brevis rotundus et post eam ^να, hoc est ἄνω (vide supra)

1) cf. Philippson, Mus. Rhen. LXIV, 1909, p. 11.

appictum, ante verum ipsum idem ille ductus et post $\kappa\acute{\alpha}$, hoc est $\kappa\acute{\alpha}\tau\omega$ (vide infra), scriptum invenitur. Semel totus versus uncis inclusus est, semel etiam quattuor versus punctis supra singulas litteras positus deleti sunt. Orthographica corrector raro tantum curavit: reliquit intacta $\tau\eta$, $\pi\lambda\epsilon\iota\omega$, $\delta\iota\kappa\alpha\sigma\tau\eta\rho\iota\alpha\iota$ similia; semel $\epsilon\iota\sigma\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\alpha\iota$ pro $\epsilon\iota\sigma\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\alpha$, semel $\epsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha$ pro $\epsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, semel $\sigma\upsilon\nu\epsilon\iota\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$ pro $\sigma\upsilon\nu\iota\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$, semel $\epsilon\gamma\kappa\lambda\eta\mu\alpha\tau\alpha$ pro $\epsilon\nu\kappa\lambda\eta\mu\alpha\tau\alpha$ reposuit, et cum $\epsilon\pi\epsilon\iota\kappa\epsilon\iota\alpha$ $\epsilon\pi\epsilon\iota\kappa\eta\varsigma$ bis non tetigisset, uno loco iota omissum adscripsit. Contra in eis quae ad ipsam sententiam spectant, satis magna cum diligentia versatus est. Correxit enim circiter centum locos mendosos, neque usquam de correctionis veritate dubitare licet; quae intacta reliquit aperte mendosa magnam partem repetenda sunt a syllabis eisdem vel male iteratis vel omissis. Ex ceteris haec describam $\Pi\alpha\iota\nu\epsilon\upsilon\varsigma$ pro $\Pi\alpha\iota\alpha\nu\epsilon\upsilon\varsigma$ Dem. XXVI, 13; $\tau\omicron\upsilon\tau\omega\nu$ pro $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon$ Lyc. IX, 6; $\alpha\kappa\omicron\upsilon\epsilon\iota\nu$ $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota\nu$ omisso $\kappa\alpha\iota$ Lyc. IX, 20; $\mu\upsilon\rho\rho\iota\nu\eta\iota$ pro $\mu\upsilon\rho\rho\iota\nu\eta$ Lyc. XIV, 26; $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\upsilon\pi\eta\rho\epsilon\tau\omicron\upsilon\nu\tau\alpha\varsigma$ pro $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ $\upsilon\pi$. Eux. XLVIII, 9; $\epsilon\iota\sigma\iota\delta\alpha\sigma\iota\nu$ pro $\epsilon\iota\sigma\iota\alpha\sigma\iota\nu$ Eux. XXI, 13; $\tau\alpha\nu$ pro $\tau\omicron\iota\nu$ Eux. XXIX, 28; $\pi\omicron\iota\eta\varsigma\alpha\iota$ pro $\pi\omicron\rho\iota\varsigma\alpha\iota$ ibidem, $\kappa\omicron\sigma\mu\eta\varsigma\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ pro $\pi\omicron\iota\eta\varsigma\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ (ubi mox sequitur $\kappa\omicron\sigma\mu\omicron\nu$) Eux. XXXVI, 2, $\eta\nu$ pro $\eta\iota$ Eux. XLVI, 20. Ex correctis autem quae sunt scripta $\upsilon\pi$ $\alpha\lambda\epsilon\chi\alpha\nu\delta\rho\omicron\upsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\epsilon\chi$ $\omicron\iota\omicron\upsilon$ pro $\tau\omicron\upsilon$ $\epsilon\chi$ $\omicron\upsilon\omicron\upsilon$ Eux. XXVI, 4; $\pi\lambda\eta\sigma\iota\alpha\sigma\eta$ pro $\pi\lambda\epsilon\omicron\alpha\sigma\eta$ Lyc. III, 26; $\phi\iota\lambda\omicron\tau\iota\mu\omega\varsigma$ pro $\pi\omicron\lambda\upsilon\tau\iota\mu\omega\varsigma$ Lyc. XIII, 17; $\omicron\upsilon\tau\epsilon$ $\epsilon\theta\nu\omicron\varsigma$ pro $\omicron\upsilon\tau\epsilon\theta\epsilon\omega\nu\omicron\varsigma$ Eux. XLIII, 2; $\tau\alpha$ $\pi\alpha\iota\delta\iota\alpha$ pro $\delta\iota\kappa\alpha\iota\alpha$ Eux. XLIX, 21 si non incitiam, at certe neglegentiam librarii satis superque arguunt.

Librarii aetas. De aetate autem libri F. Blass vix recte iudicavit, cum profectus ab orationum indice, quem cursivo scripturae¹⁾ genere confectum esse iam dixi, Hadriani vel

1) De quo etiam hodie audiendus Blass: Id autem, inquit (sc. indicis fragmentum), eas quarundam litterarum formas habet, quae in ceteris libellis papyraceis ante secundum post Chr. n. saeculum fere non usurpentur. Nam et N formam Π litterae induit et Π eam quae Λ propria fuit, et Φ adeo deformatum amputatumque est, ut haud multum inter illud et vulgare Λ intersit: quippe si huius formae laqueum parvulum a sinistra

Antonini temporibus eum assignaret. Neque enim necessarium est indicem illum una cum ipso libro confectum esse. Itaque ab indice non nisi terminum derivari posse ante quem liber conscriptus esset, suo iure asseveravit E. M. Thompson¹⁾, ipsius autem libri scripturam primum fere a. Chr. saeculum prodere iudicavit. Proxime denique F. G. Kenyon²⁾ vir in rebus palaeographicis optime versatus cum ex ipsis litterarum formis tum ex comparatione aliorum voluminum, quorum tempus certius definiri poterat, librarii aetatem tam artis finibus inclusit, ut saeculo p. Chr. primo exeunte librum conscriptum esse iam satis verisimile videatur.

Alterum volumen, quod deficiente inventoris nomine ceterisque de origine indicationibus Londinense vocaverunt editores [Mus. Brit. Pap. 134], et a capite et a fine truncatum est. Continet autem Hyperidis κατὰ Φιλιππίδου orationis partem extremam et priorem epistolae tertiae Demosthenicae. Inter quas etsi largum spatium vacuum relictum est, desideratur tamen et huius inscriptio et subscriptio illius. Ex Philippidea autem oratione quae servata sunt primus edidit F. G. Kenyon (1891) adiuncta tabula phototypica, qua extremae duae columnae exhibentur; post Kenyonem ediderunt in Batavia H. van Herwerden (1891), in Gallia H. Weil (1892), in Germania F. Blass (1894), in Britannia idem iterum F. G. Kenyon (1893).

Voluminis L descriptio. Cum deperierit voluminis pars prior, ex oratione Philippidea novem tantum columnae postremae et quindecim fragmenta maiora supersunt.³⁾ Ea ex minoribus composuerunt et in ordinem redegerunt F. Blass et F. G. Kenyon, quae restabant quinquaginta fere fragmenta minutissima ut inutilia seposuerunt. — Papyri spatium, quod integram orationis partem continet, L fere centesimas longum

parte addideris dextramque lineam deorsum produxeris, Φ quod dico habebis.

1) Handbook of Greek and Latin Palaeography p. 123.

2) The Palaeography of Greek Papyri. Oxford 1899, p. 85—88.

3) Tabula I fragmenta, tabula II integram orationis partem continet.

et XXV fere altum est. Spatia litteris repleta altitudine sunt XV fere vel XVI, latitudine IV fere vel V centesimarum, quae intercedunt intervalla neque minus VIII neque plus XII millesimas lata sunt, margo superior IV fere, inferior VI fere centesimas patet. Numerus versuum in singulis paginis inter XXVI et XXVIII variat, ipsi versus nusquam fere plus XIX vel XX, raro minus XVI litteras continent. Charta est tenuissima atque optima.

Scriptura. Orationis alia est scriptura atque epistolae, utraque tamen satis elegans et Herculanensium Voluminum quam maxime affinis.¹⁾ Atque illam qui scripsit litteras omnes magna cum diligentia exaravit neque usquam scriptura compendiaria usus est.

Litterae eadem fere sunt magnitudine, nisi quod in utramque partem porriguntur Φ et Ψ , in inferiorem P et B. Rotundiorē formam habent C, E, M, O. Inprimis autem notatu dignum, quod litteris A, Δ, interdum etiam B a sinistra parte inferiore quasi laquei parvuli appinguntur. In Λ dexter ductus paullulum prominet, in N ductus medius extremum non infra, sed paullo superius attingit, Ξ tribus hastis discretis exaratur. Etiam hoc satis peculiare est, quod litteris Γ, Π, P, T (N) ab inferiore parte ductus adduntur sinistrorsum porrecti, qui maxime conspicui sunt in principio versuum; a superiore autem parte ductus dextrorsum porrectos habent litterae K, M, N, O, Y, O, quae sic cum proximis colligantur. Accentuum denique vel spirituum nullum vestigium.

Versuum discriptio. In syllabis dirimendis quae valent leges diligenter observantur. Haec tantum afferam: $\pi\rho\sigma\phi\eta\kappa\epsilon\iota$ III, 2; $\alpha\nu\alpha\iota\kappa\epsilon\theta\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$ V, 14; $\sigma\nu\chi\ \alpha\lambda\iota\omicron\nu$ VII, 8; $\alpha\gamma\epsilon\tau\ \alpha\nu\tau\omicron\nu$ IV, 12. Semper etiam littera σ ab insequente consona dividitur. Ad explendum versus spatium interdum adhibetur vel angulus ille, de quo iam supra p. VIII dixi (semel autem geminatus, semel punctis auctus est), vel nota huius formae ∞.

Interpunctio. Interpungendi ratio in universum eadem

1) cf. Kenyon, Palaeography p. 78.

est atque in volumine A, nisi quod paragraphus interdum rotundiorem formam habet hanc: $\cup$.

Orthographia. Addo haec orthographica:

τ longum plerumque $\epsilon\iota$ scribitur estque aliqua in hac re constantia, quamquam occurrunt etiam $\upsilon\pi\iota\lambda\eta\phi\alpha\varsigma$ V, 8 et $\epsilon\kappa\iota\nu\omicron$ V, 10; $\alpha\nu\alpha\gamma\epsilon\iota\nu\omega\sigma\kappa\omicron\mu\epsilon\nu\omega\nu$ III, 8 iuxta $\alpha\nu\alpha\gamma\iota\gamma\nu\omega\sigma\kappa\omicron\mu\epsilon\nu\omega\nu$ IX, 3.

Semper etiam $\sigma\upsilon\gamma\gamma\nu\omega\mu\eta\nu$ scribitur et $\sigma\upsilon\mu\phi\epsilon\rho\omicron\nu\tau\alpha$ aliaque id genus cum assimilatione et semel etiam $\alpha\mu\ \mu\eta$ VIII, 11.

ν paragodicum paene constanter additur.

iota mutum saepius, praesertim in coniunctivis, omittitur, additur parum recte in $\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\tau\eta\iota$ I, 11 et $\mu\alpha\kappa\rho\omicron\lambda\omicron\gamma\omega\iota$ VIII, 23.

Correcta. Foeda autem vitia vitavit librarius, quem hominem fuisse minime rudem, sed et scribendo valde exercitatum neque a litteris alienum Blass suo iure asseveravit. Sed idem erravisse putandus, cum bis coram papyro manum deprehendere sibi videbatur eius similem, quae Demosthenis epistulam conscripsit. Equidem huius manus certum aliquod vestigium frustra quaesivi. Neque tamen ab ipso librario textum emendatum esse cum aliis locis (e. g. col. V, 8) tum col. VI, 4 videtur conspicuum esse, ubi haec

inveni: $\begin{array}{l} \text{ΠΑΡΑ} \\ \text{ΟΥΦΥΛΑΞΑΝΤΕΣ} \end{array}$ Scilicet qui correxit litteras ΠΑΡΑ superscripsit et notam in margine addidit¹⁾ eo consilio, ut vocem ΟΥ falsam esse indicaret. Itaque etiam ceteras plerasque emendationes huic correctori attribuas. Sunt autem rarae et generis consueti et tam accurate factae, ut aperte mendosa praeter $\alpha\nu$ omissum col. VI, 21 nulla videantur relicta esse.

Librarii aetas. Aetatem denique huius voluminis Blass cum ex litterarum quarundam formis (velut A et Ξ) tum inde, quod $\epsilon\iota$ pro τ semper fere scriptum est, ita defini- vit, ut circa Augusti vel Tiberii tempora librarium scripsisse

1) De hac nota margini sinistro appicta cf. Philodemi $\Pi\epsilon\rho\iota\ \omicron\iota\kappa\omicron\nu\omicron\mu\iota\alpha\varsigma$ ed. Jensen p. XII et eiusdem $\Pi\epsilon\rho\iota\ \omicron\rho\rho\gamma\eta\varsigma$ ed. C. Wilke p. V; Crönert, Archiv für Papyrusforschung I p. 534.

animum induceret, cum Kenyon¹⁾ litterarum formas alias Ptolemaicae alias aetati Romanae assignans ex Herculanensium maxime voluminum comparatione primo a. Chr. saeculo eum attribueret. Talia autem iudicia ex scriptura et orthographia petita ambigui aliquid habere in propatulo est. Itaque uter rectius iudicaverit, vix quisquam discernere audeat.

P. Tertium locum obtinet volumen Parisinum numeris 9331 et 10438 signatum, quo continetur oratio *κατὰ Ἀθηνογέρονος Α΄*. Id anno 1888 Eugenius Revillout, Musei Aegyptiaci Luparensis tunc temporis praefectus, a negotiatore quodam Graeco, qui in Aegypto circa Panopolin vetustam hodiernumque Sohag habitabat, denariis Gallicis mille et quingentis emit, emptum ipse evolvit, inter evolvendum quae plurima discissa erant fragmenta magnam partem tam accurate reposuit, ut totum fere, quantum eius supererat, ad pristinam condicionem revocaret. Idem primum duas columnas, tertiam scilicet et quartam (1889), dein totam orationem una cum commentario edidit (1892). Cum autem in studiis Aegyptiarum litterarum ad id tempus magis versatus esset quam Graecarum, ultimi laboris socios sibi assumpsit Hermannum Diels et Fridericum Blass, quorum sagacitate factum est, ut plenior iam et emendatior altera editio in publicum prodiret (1892). Adiunctae erant imagines phototypicae omnium columnarum et fragmentorum. Doctam praeterea et insignem post priorem Revillouti editionem huic orationi operam navavit H. Weil (1892), post eidem recensuerunt qui Philippideam: Herwerden (1893), Kenyon (1893), Blass (1894), accesserunt Vogt (1894) et Wenger (1903—1906).

Voluminis P descriptio. Volumen et ab initio et a fine mutilum quantum hodie restat longitudine est unius metri et LXXIII fere centesimarum, altitudine XXIII fere centesimarum.²⁾ Paginae (sive columnae) litteris repletae servan-

1) Palaeography p. 78.

2) Conservatur quattuor vitris inclusum, quorum primum (A) columnas I—XI, secundum (B) columnas XII (Nr. 10438) et

tur XVII, quarum tamen quinque ita dilaceratae sunt, ut tota fere pars inferior desit. Integrae autem quae exstant XIX fere centesimas altae et IX centesimas latae sunt. Spatia vacua sunt singularum fere centesimarum, margo superior duas fere centesimas patet, inferior maximam partem abscissa est. Versus in singulis paginis sunt viceni septeni octonive, litterae in unoquoque versu vel vicensae octonae vel etiam plures usque ad tricenae ternae vel quaternae.

Scriptura. Charta melioris notae est, scriptura grandis, angulosa, clarissima¹⁾; neque enim colligantur inter se litterae, sed una quaeque per se exstat. Magnitudo earum satis aequalis, quamquam praeter Φ et Ψ etiam P longius est, infra versum enim alte descendit. In littera Δ et interdum etiam in Λ et A ductus dexteri paullulum prominent, litterarum M et Y singuli ductus non curvati sunt, Ξ tribus hastis discretis exarata, I in initio syllabarum hic illic binis punctis notata est. Desunt omnino accentus, spiritus, apostrophii.

Versuum discriptio. Syllabae in fine versuum accurate dirimuntur. Coniunctae igitur manent consonae duplices quales sunt $\sigma\tau$, $\sigma\theta$, $\sigma\pi$, $\kappa\lambda$, $\chi\lambda$, $\kappa\tau$ ²⁾, dirimuntur $\nu\tau$, $\gamma\kappa$, $\varrho\gamma$. Ad explendum versum angulus adhibetur. Interpungendi ratio nihil habet peculiare.

Orthographia. Orthographica autem haec commemorem: $\epsilon\bar{i}$ diphthongus pro i longa raro et inconstanter ponitur. Itaque $\gamma\epsilon\bar{i}\nu\epsilon\tau\alpha\iota$ III, 9 legitur iuxta $\gamma\bar{i}\nu\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ V, 21; $\nu\mu\epsilon\bar{i}\nu$ V, 26 et $\pi\omicron\lambda\epsilon\bar{i}\tau\alpha\varsigma$ XV, 10 iuxta $\chi\omicron\lambda\lambda\iota\delta\omicron\upsilon$ I, 24.

$\epsilon\bar{i}$ pro $\eta\bar{i}$ apparet in $\alpha\bar{\nu}\epsilon\bar{i}\rho\eta\kappa\epsilon\bar{\nu}$ I, 25; $\epsilon\bar{i}$ pro $\eta\bar{i}$ in $\delta\iota\alpha\tau\epsilon\bar{\theta}\epsilon\iota\kappa\alpha\varsigma$ VI, 12.

XIII—XVII, tertium (C) imaginem phototypicam eorum fragmentorum, quae nunc columnam XII efficiunt, quartum (D) fragmina quaedam circumplectitur, quae reponi iam non poterant. Ex his unum columnae XII feliciter inseruit Seymour de Ricci (cf. ed. ad locum).

1) cf. praeter Revillouti editionem etiam Kenyon, Palaeography, Plate XII.

2) Vix igitur recte XVII, 2 in textum suscepti Sudhausii coniecturam quae est $[\pi\rho\omicron\sigma\epsilon\nu\eta\gamma\epsilon\kappa\tau\alpha\iota]$.

nasalis non assimilatae unum exstat exemplum: *ενχειρωσι* II, 27.

gutturalis *γ* omittitur in *γινώσκει* V, 16; *αναγινώσκειν* III, 28 IV, 2, 21; *γινεσθαι* V, 21.

notandus nasalis in *επιλημπτον* VII, 8.

ν paragogicum ante vocalem diligenter ponitur, interdum etiam ante consonantem et in fine enuntiati.

iota mutum inconstanter adhibetur. Abundantiae decem fere exempla, ex quibus haec exscribam: *ειμι* I, 3 II, 6 XI, 11 *ποιησω* VI, 11 *εγω* VIII, 12 *απεχρησε* VII, 18.

Correcta. Correctum est hic illic ab ipso librario et quater certe (V, 11 X, 7, 15 XV, 24), forsitan etiam saepius ab alio homine, qui litteras minores exaravit. Coniuncta autem horum opera factum est, ut menda aperta pauca tantum restent velut <οί> *ἄλλοι πάντες* VII, 16 et *μέλλει<ν> λέγειν* XI, 4.

Aetas librarii. De aetate voluminis editores inter se consentiunt. Exstant enim in eius tergo scripta quaedam privati generis lingua Aegyptiaca concepta, quae Ptolemaeorum aetati tribuenda sunt. Ipsius autem orationis scriptura secundum a. Chr. saeculum diserte indicat.¹⁾

8. Quartum denique volumen, quod orationem funebrem continet, anno 1856 H. Stobart Britannus ex peregrinatione Aegyptiaca in patriam secum attulit. Erat autem tunc in quindecim fragmenta discissum, quae Ch. Babington, vir etiam de volumine A eximie meritis, tam feliciter composuit, ut praeter unam minutissimam quinque evaderent voluminis partes maiores²⁾, quibus in ordinem collocatis integer fere inde ab initio usque ad columnam XIII textus decurrebat. Tum omnes chartae caeruleae agglutinatae et

1) cf. Kenyon, *Palaeography* p. 67.

2) Ex his prima et secunda, quae Blass coniunxit, columnam I continent, tertia columnas II—V et sextae partem dexteram inferiorem, quarta sextae partem maiorem et columnas VII—XI, quinta columnas XII et XIII; sexta, quae loco suo reponi non iam poterat, duodecim tantum litteras amplectitur (cf. p. 113 adn.).

vitro ab utraque parte ligneaque forma munitae in Museo Britannico repositae sunt (Pap. 98). Textum autem post Babingtonis editionem priorem (1858) et alteram (1859) recensuerunt in Germania Kayser (1858), Sauppe (1860), Tell (1861), Fritzsche (1861), apud Batavos Cobet (1858), in Italia Comparetti (1864), apud Gallos Caffiaux (1858, 1861, 1866).

Voluminis S descriptio. Volumen ex duabus chartis olim separatis confectum est. Cum enim inde ab initio usque ad columnam decimam papyri fibrae rectae decurrant, transversae inde a columna undecima, priorem partem *ὀπισθόγραφοι* quod dicunt esse apparet. Nimirum continet haec a tergo scripturae cuiusdam astrologicae columnas sex¹⁾, posterior autem a tergo omni scriptura vacat. Iam e sex illis columnis cum ultima alterius chartae parte inducta sit, necessario consequitur duas chartas in eius demum usum esse coniunctas, qui Hyperidis orationem scripsit. Cum autem astrologus ille charta adversa usus esset, huic nihil relinquebatur nisi ut primas decem columnas in aversa chartae parte describeret, scilicet ea, in qua fibrae rectae superiacebant. Quo factum est, ut atramentum interdum per rimas discederet et crassiores omnino litterarum ductus evaderent atque angustiores quam in ullo alio Hyperidis volumine. Etiam chartae genus deterius est et scriptura inaequalis cum longitudine et latitudine columnarum tum versuum densitate et litterarum magnitudine. Verisimile est librarium pro orationis ambitu non ita amplum volumen habuisse; quare cum animadverteret spatium vix suffecturum esse, coactus est omnia in artius constringere neque marginibus parcere, cumque primam columnam XXXIV, alteram tertiamque tricenorum ternorum versuum fecisset, in proxima XXXVIII, dein XL, dein XXXIX, in ultimis duabus quadragenos quaternos ponere. Item ne vacua quidem inter singulas columnas reliquit, sed dirimendi causa crassas lineas singulas vel

1) cf. Greek Papyri in the British Museum ed. F. G. Kenyon 1893, Nr. 98 p. 126, tab. 72 sq. et C. Wessely, Denkschrift der Wiener Akadem. 1888, p. 150 sq.

binas exarare satis habuit. Porro numerus litterarum in singulis versibus adeo fluctuat, ut in eadem columna modo quattuordecim sint, modo viginti quattuor, in quibusdam vero usque ad unam et triginta numerentur.

Scriptura. Scripturae¹⁾ nulla facilitas, nulla elegantia. Litterarum formae eadem fere sunt atque in volumine A, sed paullo angustiores omnes et rarius inter se colligatae: itaque in Ξ littera exteriores lineae vix longiores media, neque B semper lineam illam infra appictam habet. Accentus numquam, spiritus bis additi sunt: ΕΙΩΡΩΝ VII, 7; ΑΥΤΟΥC IX, 14. In initio syllabarum I littera saepius binis punctis notatur.

Versuum discriptio. In dirimendis syllabis sunt quae propria librarius habeat, sunt etiam quae contra sanam rationem committat. Litteram σ in mediis vocabulis semper ab insequente consona divellit. Itaque εσ|τιν scribit, Λεωσ|θενης, δεσ|ποτου, ασ|φαλες. In praepositionibus autem variat aut με|τηλλαχου, υ|παρξασης dirimendo, aut παρ|ων, αν|ηρηται. Atque hoc quidem cum aequalibus ei commune est; sed Graeci hominis non est dirimere πρωτου|ς αντιταξαμενους, προστην|αι, γεγον|εν, ηγεμον|α, τος|αυτας, τος|ουτον, οσ|ον. Ad versum explendum eum quem novimus angulum (7) vel semel vel bis ponit, aliquoties etiam nescio quo pacto lineis transversis utitur interdum longissimis, quarum loco commode totas syllabas vel etiam voces scribere potuit, praesertim cum illorum versuum litterae quoque mirum in modum distractae sint. Rursus in angustiis spatii vel minores fiunt litterae vel ultima paenultima superponitur.

Interpunctio. Interpunctionem praeter paragraphum etiam linea obliqua sive punctum in summo versu interpositum significat. Sed maxima librarius negligentia in hac re versatur. Initio scribendi diligentior fuit; post magis magisque somno oppressus et ubi debebat interpungere omisit et ubi non debebat signa sua apposuit.

1) cf. Cat. of Anc. MSS. (Greek) plate IV. Totius voluminis imaginem manu depictam editioni principi adiecit Ch. Babington.

Orthographia. De rebus orthographicis et grammaticis haec monenda videntur:

εἰ diphthongus pro ι longa frequenter usurpatur, adeo ut etiam semel πολιτικῆς in πολειτικῆς mutatum sit; sed haud minus saepe πολιτῆς et τιμᾶν quaeque similia sunt.

ι pro εἰ invenitur II, 16 πολί; VI, 1 ἱμαρμενης; VIII, 14 υβρῆς; X, 6 ἱς; XIII, 14 οικίαι pro οικεῖαι; quibus III, 31 ἵναι pro εἶναι accederet, nisi id quidem ipse librarius correxisset.¹⁾

εἰ pro ι exhibetur VIII, 11 δυναμειν.

ε pro α XII, 10 φενερον.

η pro ε V, 38 συν^εηβη; VIII, 23 οικητας.

ε pro η VIII, 12 μετε = μήτε.

ει pro ε VII, 7 εἴρων.

ο pro ε V, 6 ολλαδα = Ἑλλάδα; VII, 33 ουδενος = οὐδένης.

ω pro ο II, 21 των προτερω^ον; II, 31 ωκνησω; IV, 5 τουτων; IX, 43 απωλωλωτω^ω[ν.

ω pro οι XII, 14 ωομεθα.

ω pro ου III, 30 εκαστω.

α pro αι VIII, 13 γυναικων; X, 29 καρος.

ε pro αι IV, 17 επεδε^ε[υθησαν.

ο pro ου VIII 34 οδεμια; IX, 23 ο γαρ; X, 12 οκ.

γ pro κ VI, 1 ουγ ην.

τ pro δ IV, 5 αντ^δρα; IV, 33 πατριτι; VII, 11 τε pro δέ; VII, 41 ευτοξ^διαν; IX, 42 εφοτ^διον; XIII, 28 ενατου^τ pro ἐν Ἰδιου.

δ pro τ VIII, 14 μηδε; XIII, 22 Αριστογειδονα

τ pro θ II, 21 κατ εκαστον, quod postea correctum est.

ν non assimilatur VII, 20 συν|βεβηκεν.

π eliditur IX, 38 περιβλετοι.

ρ transponitur IX, 10 κο]ατεριας.

λ perperam geminatur I, 23 ελλαιτω; ν in γεγεννημαι, quod saepius usurpatur.

1) III, 5 ε]πειῖκεσι pro ἐπεικέσει errori scribae tribuendum videtur.

ν paragogicum ante vocalem poni solet exceptis paucis locis, quibus hiatus loquendi pausa excusatur; ante consonam saepius additur quam omittitur. At in aliis formis notabilis est nasalis soni debilitas velut *πάλι θα[ρρῶ* I, 27, *ἐ<ν> τοῖς* I, 31, *τὸ<ν> μὲν* III, 32, *τὸ<ν> βίον* X, 4, *τῇ<ν> τῶν* XIII, 10, *γεγέννη<ν>ται* IV, 32, *ῆ<ν> πλείους* VIII, 39, *τόλμα<ν> εἰς* VII, 16.

Ex simili litterae *σ* debilitate nata sunt haec: *τοῖ<ς> μάρτυσι* I, 34, *τοῦ<ς> λόγου<ς> ποιούμενος* IV, 8, *τοῦ<ς> παῖδας* IV, 21, *τοῦ<ς> πολίτας* IX, 11, 29, *τοῦ<ς> εἰς* IX, 33, *κακοῦ<ς> κολάζουσα* III, 13, *τὰ προ<σ>δοκώμενα* VIII, 30.

iota adscriptum raro deest neque usquam abundat.

Correcta et omissa. Correctoris manum liber non expertus est, nisi quod ipse librarius inter scribendum pauca emendavit. Itaque menda relicta sunt multa, quorum ut genus origoque perspiciatur, pauca quaedam generatim disposita enumerabo. Omissa compluribus locis vel articuli vel singulae litterae¹⁾ et syllabae vel particulae quales sunt *γάρ* et *δέ*, et plus semel etiam maioribus lacunis omnia turbata. Saepius male iteratae syllabae reperiuntur vocabulaque tota velut *πασαν πασαν* II, 33. Id quoque accidit librario, ut casus continuorum vocabulorum similiter formaret: Sic VIII, 6 *νομῶι δε τῶι τουτῶι τροπῶι* scripsit, ubi *τουτου* verum est, et III, 32 *ἀλλους τινους*, quod ipse correxit; at incorrectum mansit XIII, 22 *ουθενους . . . οικειοτερους*. Multis denique locis textus gravioribus vitiis laborat velut II, 21 III, 23 VIII, 14 IX, 23 X. 26 XII, 17 XIII, 23.

Iam igitur si in unum omnia collegeris: menda foeda a nullo correcta, manum rudem atque inelegantem, chartae mediocritatem, denique quod chartae adversa pars iam pridem alia scriptura occupata erat: manifestum erit hoc volumen non foro aut mercatui destinatum, sed in priva-

1) Littera *τ* bis omittitur: II, 2 *ἐπαινεῖν <τ> ἦν μέν*; II, 3 *ἡμῶν <τ> ἥς προαιρέσεως*; perperam additur VIII, 16 *ἐξ τῶν*; littera *ν* omittitur XIII, 25 *Λεωσθέ<ν>η*; littera *ρ* XIII, 14 *τοὺς ἐχ-θ<ρ>οὺς*; littera *σ* perperam additur XII, 39 *προσείλοντο* pro *προεἶλοντο*.

tum usum conscriptum esse ab homine quodam Aegypto Graeceque parum docto. Sunt etiam, qui puerum sibi fingant aut scribendo se exercentem aut magistri verba in chartam referentem. Sed utut res se habet, fides profecto tali librario perexigua tribuenda est.

Aetas librarii. Ad aetatem librarii definiendam maximi momenti est genitura illa, quae in adversa papyri parte scripta est. De ea qui primus egit C. W. Goodwin ex positionibus planetarum ibi indicatis computavit annum spectari post Chr. n. 154.¹⁾ Accuratius etiam G. D. E. Weyer a Blassio rogatus eam computationem instituit. Quem secutus Blass: „Sunt autem“, inquit, „hae positiones, quae partim diserte leguntur, partim, ubi lacuna haustae sunt, ex ceteris quae auctor addit certo restituuntur: Saturnus in Virgine, 1°. Iuppiter in Virgine, 8° 20'. Mars in Geminis, 6° 12'. Venus in Tauro, 20° 45'. Mercurius in Ariete, 20°. Ea autem non in ipso caelo observata, sed e tabellis astronomicis quales illa aetate fuerunt computata esse recte Weyerus affirmare videtur; itaque ut cum vera aliqua positione exactis numeris congruant fieri vix potest. Duo autem anni intra ea saecula quae omnino in censum venire possunt positiones similes stellarum errantium exhibuerunt: quarum positionum conspectum iam exhibebo:

	Sat.	Iupp.	Mars	Venus	Merc.
A. 95 post Chr. n., d. I. Apr.	147 ^o 44'	155 ^o 53'	58 ^o 45'	50 ^o 21'	27 ^o 22'
A. 155 post Chr. n., d. XV. Maii.	161 ^o 33'	176 ^o 15'	66 ^o 51'	37 ^o 58'	28 ^o 23'
Papyrus	151 ^o	158 ^o 20'	66 ^o 12'	50 ^o 45'	20 ^o

Iam cum optio inter duos annos haud difficilis sit, certum esse videtur annum spectari 95 p. Chr. n., et post id tempus cum genituram tum Hyperidis orationem scriptam esse“. Haec Blass, cui ita assentitus est Kenyon²⁾, ut altero p. Chr. u. saeculo utrumque librarium assignaret.

1) Zeitschrift für ägyptische Sprache VI, 1868, p. 18: Mélanges égyptologiques 2me serie p. 294.

2) Palaeography p. 103.

Reliquum est ut de subsidiis huius editionis breviter exponam. Itaque post editiones primas singularum orationum, quas supra commemoravi, magna coniecturarum effloruit messis, quarum iudex exstitit severus Fridericus Blass, vir de Hyperide omnium optime meritis. Is omnes papyros praeter Parisinam accurate examinavit, quae restabant fragmenta quoad fieri poterat in ordinem redegit, multas novas lectiones ex chartis elicuit, omnes denique orationes et fragmenta aliunde nota publici iuris fecit in editione Hyperidis tertia, quae anno 1894 in aedibus Teubnerianis prodiiit.

Hanc editionem ut renovarem cum anno 1909 a bibliopola rogatus essem, opus non posse proficere nisi papyris denuo inspectis probe persuasum habebam. Quod ut mihi contingeret, egregia liberalitate factum est cum academiae Gottingensis sociorum tum curatorum legati Schassiani Kiloniensis, quibus gratum meum animum hoc loco testificari gaudeo. Itaque autumnus anni 1911 Parisios et vere anni 1912 Londinum profectus omnia volumina et fragmenta accurate nec sine fructu contuli. Fuerunt enim ubique fere, quae rectius legi aut suppleri possent. Imprimis volumen P, quod Blass non viderat, multas novas lectiones suppeditabat. Praeterea fragmenta nonnulla a Blassio falso loco inserta aut in pristinum ordinem redegi aut sub textu collocavi. Sed de his quae dicenda erant in apparatu critico dixi. Ibidem etsi supervacaneum duxi quaecumque nova indagaveram litterarum frustula proponere, accurate tamen ea enotavi, quae ad sanandos locos dubios aliquid viderentur valere. Etiam coniecturas virorum doctorum potissimas commemoravi neque solum eas, quas probarem, sed nonnullas etiam minus probabiles, quas tamen non prorsus inutiles putarem ad investiganda vera Hyperidis verba. Supplementa autem, nisi diversa de eis aut novas lectiones adnotavi, primis editoribus debentur. Denique in textu adornando etsi retinui paragraphos a Blassio additas — has enim Reinhold in indice conficiendo secutus est — omnes tamen orationes per versiculos eos descripsi, qui in

ipsis papyris sunt. Qui textum quaesiverit lectu faciliorem nimirum secundum usum vulgarem typis expressum, eum ad Kenyonis editionem anno 1906 Oxonii emissam delegatum esse volo. Equidem hanc editionem eorum in usum confeci, qui papyrorum testimonia accurate curarent. Nam multa etiam hodie restant, quae nondum sanata sunt, praesertim in oratione quinta et sexta, neque constat adhuc, qualis in prima verus sit fragmentorum ordo. Sed ut nunc imperfectum textum propono, ita mox fore spero, ut renovatis feliciter studiis Hyperideis altera editio emendatior hanc subsequatur. Tunc etiam si dis placebit sanus ex bello in patriam redux Ericus Krumbholz discipulus disputationem suam conficiet, quam pridem instituit de Hyperidis lingua ab optima Atthide aliena.

In plagulis corrigendis benigne me adiuverunt Hermannus Mutschmann et Carolus Fuhr, quorum hunc dubitando et admonendo ad textum perpoliendum non pauca contulisse, illum pro eximia sua oratorum cognitione cum alia suppeditasse tum locos nonnullos feliciter supplevisse grato animo profiteor. Multa etiam Sigofredus Sudhaus contulit et plura sane contulisset, nisi pro patria pugnans occidisset. Qui quanto studio hunc quoque librum prosecutus sit, vel inde apparet, quod paucis mensibus priusquam ad bellum proficisceretur, cum ipsae orationes prelis iam dudum mandatae essent, epitaphii initium usque eo desperatum magna ex parte sanavit. Per chartam enim haec mihi proposuit:

Epit. col. I. Τῶν μὲν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθῆσεσθαι ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ περὶ τε τοῦ στρατηγοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν μετ' ἐκείνου τετελευτηκότων ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί, μάρτυς αὐτὸς ὁ χ[ρ]όνος ὁ σ[ώ]ζων ἐπαίνῳ τὰς πράξεις.

cf. Dem. XIV 1: ἐγὼ δ' ἐκείνων μὲν ἔπαινον τὸν χρόνον ἡγοῦμαι μέγιστον, οὗ πολλοῦ γεγεννημένου μεῖζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δυνήνται.

Iam ipse quoque eorum numero insertus est, quorum virtus aeterna habetur. Lugeo magistrum et amicum unice carum, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, discentem impulerit strenuitate sua et pertinacia, qui viam mihi patefecerit ad terras peregrinas, profectum amplexus sit cura sua atque consilio, cuius studiorum societate saluberrima per decem annos usus fructum in omnem vitam perceperim: Sudhausii memoriae hunc librum sacrum esse volui.

scr. Jenae id. Oct. a. 1916.

Christianus Jensen.

VITA HYPERIDIS

ex Vitae X oratorum Plutarchi adscriptis.

Ὑπερείδης Γλαυκίππου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Διονυσίου, τῶν 848 D
 δὲ δῆμων Κολλυτεύς. ἔσχε δὲ υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ Ἰλαύ-
 κιππον, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα· οὗ πάλιν Ἀλφίνους
 ἐγένετο. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ φιλοσόφου ἅμα 2
 5 Ἀνκούργου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐπολιτεύσατο Ἀθή-
 νησιν, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῶν Ἑλληνικῶν ἤπιετο E
 πραγμάτων· καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ἦται παρ' Ἀθηναίων 3
 ἀντεῖπε, καὶ περὶ τῶν τριήρων· συνεβούλευσε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ
 Ταινάρῳ ξενικὸν μὴ διαλῦσαι. οὗ Λάκης ἠγεῖτο, εὐνόως πρὸς

Adnotatio. 1sq. τῶν δὲ δῆμων Westermann: τὸν δὲ δῆμον
 5 Ἀνκούργου Paris. E et cum Blumio Westermann: Ἀνκούργου

Subsidium interpretationis. Egerat de Hyperide Hermippus
 in libro tertio περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν: Athen. VIII, 342 C.
 cf. Sauppe O. A. II, 275; Blass, Attische Beredsamkeit III, 2² p. 1;
 Kirchner, Prosop. Attica 13912 1 Ὑπερείδης Γλαυκίππου Κολ-
 λυτεύς I. G. II, 808 c 103; 809 d 242; IV, 2, 834 b, col. II, 41. Ὑ. Κολ-
 λυτεύς I. G. II, 941 (catal. diaet. a. 330/29, unde colligitur na-
 tum esse Hyperidem a. 390/89, v. Th. Reinach, Revue des études
 grecques V, 1892, p. 250). Suidas s. v.: Ὑ. υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ
 ῥήτορος, οἱ δὲ Πυθακλέους 2 de filio Suid. s. v. ἔσχε δὲ καὶ
 παῖδα Γλαυκίππου cf. ad p. 850 B 5sq. Suidas s. v. μαθη-
 τεύσας ἅμα Ἀνκούργου καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ <καὶ> Ἰσο-
 κράτει τῷ ῥήτορι. De Platone magistro Chamaeleon tradiderat:
 Diog. Laert. III, 46, de Isocrate Hermippus: Athen. VIII, 342 C.
 Vit. X or. Isocr. 837 D. Philostr. Vit. sophist. I 17, 4 Zosim. Vita
 Isocr. apud Sauppe O. A. II, 4 b 24, Cic. De orat. II, 94 7 ipsum
 Hyperidem expostulatum esse tradunt Arrian. I, 10, 4; Plut.
 Phoc. 17; idem Plutarchus Dem. 23 secutus τοὺς πλείστους καὶ
 δοκιμωτάτους τῶν συγγραφέων octo cives enumerat, inter quos
 Hyperidis nomen non occurrit. cf. Schaefer Dem. III², 137
 s. de navibus cf. Plut. Phoc. 21 Vit. X or. Dem. 847 C (Schaefer
 l. c. p. 174) 9 de Charetis mercenariis cf. Schaefer III², 307, 4

4 τὸν στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισθοῦ δίκας ἔλεγε.
 5 δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν χρημάτων Ἐφιάλτη
 τριήραρχός τε αἵρεθείς, ὅτε Βυζάντιον ἐπολιόρκει Φίλιππος,
 6 βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ὑπέ-
 στη χορηγῆσαι, τῶν ἄλλων λειτουργίας πάσης ἀφαιμένων. 5
 F 7 ἔγραψε δὲ καὶ Δημοσθένει τιμὰς, καὶ τοῦ ψηφίσματος ὑπὸ
 8 Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέφυγε. φίλος δ' ὢν τοῖς
 περὶ Δημοσθένη καὶ Ναυσικλέα καὶ Λυκοῦργον οὐκ ἐνέμεινε
 μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Ναυσικλῆς μὲν καὶ Λυκοῦργος ἐτεθνή-
 9 κεσαν, Δημοσθένης δὲ ὥς παρ' Ἀρπάλου δωροδοκήσας ἐκρί- 10
 νετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἀπάντων (μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωροδό-
 9 κητος) κατηγορήσεν αὐτοῦ. κριθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος

2 ἔδοξε δὲ καὶ Reiske 4 κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν Boeckh
 (Seeurkunden p. 189); καὶ τὸν ἐ. τοῦτον Sauppe 6 Δημοσθέ-
 νει cum Photio (cod. 266) Reiske: Δημοσθένους 8 Ναυσι-
 κλέα Schaefer II², 330, 4 coll. Vit. X. or. Dem. 844 F: (Δημ.) συμ-
 πολιτευόμενος Τπερίδῃ Ναυσικλεῖ Πολυνέτω. cf. Blass, Att.
 Ber. III² 2, 14 not. 3: Λυσικλέα 9 Ναυσικλῆς Schaefer. cf. ad
 v. 8: Λυσικλῆς. 3

1 Timocl. ap. Athen. VIII, 342 A (II, 452 K.); or. III, 28 2 Vit. X
 orat. Dem. 847 F: ἔλαβε (Δημ.) καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυσίον, ἐνὸς
 τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων
 ἦκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοῖς τὸν πρὸς Φίλιππον
 ἐξάψῃ πόλεμον Schaefer. II² 483 3 τριήραρχος] Tab. nav. I. G.
 II 803 c 98 = 809 d 236: ἐπὶ Θεοφράστου ἄρχοντος (a. 339) τῶν
 μετὰ Φωκίωνος καὶ Κηφισοφῶντος πλευσασῶν ἐπιδόσιμος τριή-
 ρης Ἀνδρεία, Ἀλκαίου ἔργον· τριήραρχος Ὑ. Γ. Κ. Schaefer II²
 512 4 sq. ὑπέστη χορηγῆσαι] cf. Schaefer II² 514 not.
 6 sq. Dem. XVIII, 222. 223; Vit. X or. 846 A; Schaefer II² 557, 5;
 fr. 95. 96 8 sq. perfidiam Hyperidis acerbè exagitat Lucian. Enc.
 Dem. 31: τὸν ἄπιστον Ὑπ., τὸν ἄφιλον δημοκόλακα, τὸν οὐδὲν
 αἰσχρὸν νομίσαντα κολακείᾳ τοῦ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημο-
 σθένην. 11 sq. Vit. X or. Dem. 846 C εἰσαχθεὶς δὲ (Δημ.) εἰς
 δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερίδου Πυθίου Μενεσαίχμου Ἱμεραίου
 Προκλέους. Suid. s. v.: ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους ἐγρά-
 ψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν. — Munera ab Har-
 palo Hyperidem quoque accepisse Timocles comicus apud Athen.
 VIII, 341 F (II, 452 K.) criminatur. At cf. Plut. Phoc. 10; Schae-
 fer III² 321, 3 12 sq. Lyc. Leocr. 36 sq.: καὶ μοι λαβὲ τὸ ψή-
 φισμα, γραμματεῦ, τὸ Ὑπερίδου, καὶ ἀναγίνωσκε. — ἀκούετε τοῦ
 ψηφίσματος ὧ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς φ' καταβαίνειν εἰς

παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ γράφει μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους 849
 πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ
 καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέ-
 φυγεν. αἰτιωμένων δὲ τινων αὐτὸν ὥς παριδόντα πολλοὺς 10
 νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι 'ἐπεσκότει', ἔφη, 'μοι τὰ Μακεδό-
 νων ὄπλα' καὶ 'οὐκ ἐγὼ τὸ ψηφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρω-
 νείᾳ μάχη.' μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν ἀναίρεσιν ὁ
 Φίλιππος φοβηθεὶς, πρότερον οὐ δοὺς τοῖς ἐλθοῦσιν ἐκ Λε-
 βαδείας κήρυξιν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ Κραννῶνα συμ- 11
 βάντα ἐξαιτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων ἐκδίδοσθαι ὑπὸ
 τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιναν ἅμα τοῖς κατε- B
 ψηφισμένοις· καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ περὶ τῆς δια-
 φορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγεὶς ἐκεῖθεν, ὑπ' Ἀρχίου τοῦ
 Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μὲν τὸ γένος, ὑποκρι-
 15 τοῦ δὲ τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρει βοηθοῦντος, ἐλήφθη
 πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐχόμενος <τοῦ> ἀγάλ-

6 καὶ οὐκ Photius: οὐκ 16 τοῦ add. Blass sec. Photium

Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιῶος ἐν τοῖς ὅπλοις
 ἔδοξε κτέ. — 41: ἡτίχ' ὁρᾶν ἦν τὸν δήμου ψηφισάμενον τοὺς
 μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δ' ἀτί-
 μους ἐπιτίμους. ceterum cf. frg. 27—39; [Dem.] XXVI, 11; Sauppe
 O. A. II, 280; Schaefer Dem. III², 9

4 de sublim. XV, 10 9sq. Suid. Ἀντίπατρος 3: ὅτι τῶν
 Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπάτρει . . . παραδόντων ἐν δέει ὄντες
 οἱ δημαγωγοὶ <οἱ> πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπά-
 ραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθ.
 θανάτῳ ἐρήμην τούτους κατεδίκασαν, ὣν ἦν Δημοσθένης . . . καὶ
 Ὑπ. καὶ Ἱμεραῖος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντος
 <Δημάδου> (ita Schaefer III² 391, 1). Plut. Dem 28: . . . οἱ μὲν
 περὶ τὸν Δημ. φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος
 αὐτῶν θάνατον κατέγνω Δημάδου γράψαντος. adde Arrian. ap.
 Phot. Bibl. 92 p. 69b. Vit. X or. Dem. 846 E. Nep. Phoc. 2
 15sq. Demosthenis res admiscet vitarum auctor. Aeginae in
 Aeaceo vel Hermionae in Cereris templo Hyperidem comprehen-
 sum esse alii tradunt: Plut. Dem. 28: οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας Ὑπ.
 μὲν . . . καὶ Ἀριστόνικον . . . καὶ . . . Ἱμεραῖον ἐν Αἰγίνῃ καταφυγόν-
 τας ἐπὶ τὸ Αἰάνκειον ἀποσπάσας ἔπεμψεν εἰς Κλεωνᾶς πρὸς Ἀντίπα-
 τρον· καὶ διεφθάρησαν. Ὑπερείδου δὲ καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆ-
 ναι ζῶντος (hoc add. cod. N Grauxii) λέγουσι. Suid. Ὑπ. 1: ἀνη-
 ρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως ἐξαγαγόντος αὐτόν

ματος· καὶ ἀχθεῖς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κόρινθον, ἔπειτα
 βασανιζόμενος, διέφαγε τὴν γλῶτταν, ὥστε μηδὲν ἐξαιρεῖν
 τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνηθῆναι· καὶ οὕτως ἐτελεύ-
 C 12 τησε, Πυανεσιῶνος ἐνάτη ἰσταμένου. Ἐρμιππος δὲ φησιν
 αὐτὸν γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἐλθόντα καὶ ῥιφῆναι 5
 ἄταφον, Ἀλφίνου δὲ ἀνεσιὸν ὄντα αὐτῷ [ἢ ὥς τινες Γλαυ-
 κίππου τὸν νιόν] διὰ Φιλοπείθους τινὸς ἱατροῦ λαβόντα ἐξου-
 σίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτόν, καὶ τὰ ὅσα κομίσαι εἰς
 Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι, παρὰ τὰ Ἀθηναίων καὶ Μακεδό-
 νων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς φυγεῖν, ἀλλὰ 10
 13 μὴδ' ἐν τῇ οἰκείᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς ἀποθανεῖν
 αὐτὸν λέγουσιν, ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου γλωττο-
 τομηθῆναι καὶ διαφθαρεῖν ὃν προεῖρηται τρόπον· τοὺς δ'
 οἰκείους τὰ ὅσα λαβόντας θάψαι τε ἅμα τοῖς γονεῦσι
 πρὸ τῶν Ἰππάδων πυλῶν, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος ἐν τῷ τρίτῳ 15
 D περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερήριπται τὸ μνῆμα καὶ ἔστιν
 14 ἄδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεγκεῖν λέγεται,
 15 τέτακται δὲ ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ

6sq. Γλαυκίππου τῶν νιῶν E, Γλαυκίππου τινὸς τὸν νιόν v.,
 Γλαυκίππου νιοῦ τὸν νιόν Westermann [ἢ ὥς τινες Γλαύκιππον
 τὸν νιόν] Blass sec. Suidam 14 post λαβόντας excidisse e. g.
 κομίσαι εἰς Ἀθήνας aut τε delendum esse statuit Franke
 15 Διόδωρος Ruhnken: Ἡλιόδωρος; librorum lectionem defendit
 Keil, Herm. tom. XXX, 1895, p. 201. cf. etiam Drexel, Athen.
 Mitteilungen XXXVII, 1912, p. 119

τοῦ ἐν Ἐρμιόνη ναοῦ τῆς Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέν-
 τος Φυγαδοθήρα, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ
 νιὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὅσα λαβὼν εἰς τὸ πατρῶον ἔθαψε
 μνῆμα. Linguam Hyperidi exsectam esse etiam Lucian. enc.
 Dem. 31 tradit.

5sq. ῥιφῆναι ἄταφον] auctor inc. ap. Suid. s. v. ὑπερόριον:
 „τὸ σῶμα τοῦ Ἵπ. ῥριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον.“ καὶ αὐθις:
 „καὶ ἀναπέθει τοὺς Ἀθ. ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ἵπ.
 ῥίψαι“. 11 ἐν Κλεωναῖς] cf. Plut. Phoc. 29 17 cf. Photius
 p. 495 b; Timocl. l. c. Demostheni eum praetulisse Rhodiorum
 doctrina rhetorica videtur: Dionys. Dinarch 8 18sq. Suidas
 Ἵπ. 1: εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς', ubi Bernh. (post Meur-
 sium Att. Lect. V c. 25): immo νβ'. In indice a Studemundio
 edito (Herm. tom. II, 1867, p. 434 sqq.) CLXX orationes Hyperidi
 tribuuntur.

λόγοι ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, ὧν γνήσιοι εἰσι πεντήκοντα δύο.
 ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφευγής, ὥς ἐκβαλεῖν 16
 μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ Μυρρίνην, τὴν πολυτελεστάτην
 ἑταίραν, ἐν Πειραιεῖ δ' ἔχειν Ἀρισταγόραν, ἐν Ἐλευσίνι
 5 δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν τὴν Θηβαίαν, εἴκοσι μνῶν λυ-
 τρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν περίπατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι 17 E
 ὁσημέραι. ὠμιληκῶς δὲ καὶ Φρύνη τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινο- 18

5 Φίλαν τὴν ex Athen. XIII, 590 D Keil: φίλτην 7 ὥς εἰκὸς
 δὲ καὶ δίκη Φρύνη libri; corr. Buecheler. ὥς εἰκός. καὶ δὴ καὶ
 Φρύνη Reiske ἐωθινός cum praecedentibus iunctum pro ὥς
 εἰκός Westermann sec. Athenaeum.

2 sq. ex Idomeneo, ut videtur; cf. Ath. XIII 590 C: Ἵπ. δ' ὁ
 ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον
 Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν
 ἐν ἄστει εἶχεν, ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, Φίλαν δ' ἐν Ἐλευ-
 σίνι, ἣν πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὅσπε-
 ρον δὲ καὶ οἰκουρὸν αὐτὴν ἐποιήσατο, ὥς Ἰδομενεύς ἱστορεῖ.
 Suid. s. v. γυναικῶν δὲ ἡττήθη 5 de praediis Hyperidis Eleu-
 siniis testatur I. G. IV, 2, 834 b col. II, 41 (v. Wilamowitz Herm.
 tom. XXII, 1887, 229) 6 ex Hermippo. Ath. VIII, 342 C: καὶ
 Ἑρμιππος δὲ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσ. μαθ. ἐωθινὸν τὸν Ἵπ.
 ποιεῖσθαι νῦν (ἀεὶ Kaib.) τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. cf.
 Timoclis versus ap. Ath. 341 EF (II, 452 K.), ubi ab Harpalo
 corrupti enumerantur: A. ὁ τ' ἐν λόγοις δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
 B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτεῖ· ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς
 λάρους εἶναι Σύρους. idem apud Athen. 342 A (II, 458 K.) τὸν
 τ' ἰχθυόρρον ποταμὸν Ὑπερείδην περᾶς, ὃς ἡπίαις φωναῖσιν,
 ἕμφορος λόγον κόμπους παφλάζων, ἡπίοις (ὑπτίοις Kaibel) πυννώ-
 μασι πρὸς παν θυσας ἔχει, μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ
 δεδωκότος. Pergit Athen.: Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ πρὸς τῷ
 ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεῦν αὐτόν φησι 7sq. cf. fr. 171—180;
 Sauppe O. A. II, 301 et 319. Narrant rem Ath. XIII 590 DE;
 Syrian. in Hermog. IV, 414 W. (Syr. ed. Rabe II, 91); Maxim. Plan.
 V p. 285; Anonym. VII, 335 et 338 W. Sed quae hi Hyperidem,
 eadem alii (Quint. II, 15, 9; schol. Herm. VII, 7 W.; Sext. Emp.
 adv. math. II, 4, Alciphr. Ep. I, 31 = IV, 4 Sch.) Phrynen ipsam fecisse
 tradunt, ac dubitationem movent praeterea cum ea, quae Athe-
 naeus narrationi subicit (καὶ ἀφεθείσης ἐγγράφῃ μετὰ ταῦτα ψή-
 φισμα, μηδὲνα οἰκτίζεσθαι τῶν λεγόντων ὑπὲρ τινος, μηδὲ βλε-
 πόμενον τὸν κατηγορούμενον ἢ τὴν κατηγορουμένην κρίνεσθαι)
 — haec enim nimis incredibilia sunt — tum Posidippi comici
 versus ap. Ath. XIII, 591 E (III, 339 K.), quibus de illo iudicio longe

μένη συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰρ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δη-
 λοῖ· μελλούσης δ' αὐτῆς ἀλλίσκεσθαι, παραγαγὼν εἰς μέσον
 καὶ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικὸς
 19 καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδόντων ἀφείθη. συνετίθει
 δὲ ἡσυχῇ κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὥς καὶ φωρα- 5
 F θῆναι· νοσοῦντος γὰρ τοῦ Ὑπερείδου ἦκοντα εἰς τὴν οἰκίαν
 τὸν Δημοσθένην ὥς ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχοντα τὸ
 καθ' αὐτοῦ βιβλίον· τούτου δ' ἀγανακτοῦντος εἶπε· „φίλον
 μὲν ὄντα οὐδὲν λυπήσει, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον κωλύσει τι κατ'
 20 ἐμοῦ προᾶξαι“. ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς Ἰόλα τῷ δοκοῦντι 10
 21 Ἀλεξάνδρῳ τὸ φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Λεωσθέ-
 νει τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου, καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν
 22 ἐπιτάφιον θαυμασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρ-
 εσκευασμένου καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων, τετραρά-
 κοντα τριήρεις ἤθροισεν ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ 15

1 post συνεξετάσθη excidisse e. g. ἐρῶν τῆς γυναικὸς susp. Blass
 8 κατ' αὐτοῦ Duebner 9 οὐδὲν Reiske: οὐδένα 10 δοκοῦντι
 Reiske: δόντι; δοῦναι (11) del. Meziriacus 11/12 Λεωσθένεια
 Xyl.: Δημοσθένην vel Δημοσθένη; hoc etiam Photius 13 Εὐ-
 βοίαν mavult Westermann

diversa narrantur: Φρόνη ποθ' (πρὸ A; corr. Wilam.) ἡμῶν γέ-
 γονεν ἐπιφανεστάτη πολὺ τῶν ἐταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα τῶν
 τότε χρόνων εἴ, τὸν γ' ἄγων' ἀκήκοας. βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς
 βίους μείζους βλάβας τὴν ἡλικίαν εἶλε (εἶδε Bothe) περὶ τοῦ σώ-
 ματος ... καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη μετὰ δακρύων
 διέσσωσε τὴν ψυχὴν μόλις. — ceterum Hermippum rem attigisse
 apparet ex Ath. XIII 590 D

4sq. merito huic narratiunculae fidem derogat Schaefer III²,
 340, 3 10 hoc e rhetoris cuiusdam μελέτη depromptum esse
 Kiessling Lyc. frg. p. 147 et Schaefer III², 353, 5 affirmant
 11sq. Plutarch. de frat. am. 15: οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις
 ... συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὥς ... καὶ Τ. καὶ Λεωσθένης, οἱ
 μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ
 πράττοντες. Plut. Phoc. 23. Dexipp. fr. 2 (III, 669sq. Müller),
 qui Hyperidem suadentem, Phocionem dissuadentem bellum in-
 troduxit. — Diod. XVIII, 13: ταφέντος (Λεωσθένους) ἡρωϊκῶς διὰ
 τὴν ἐν τῷ πολέμῳ δόξαν, ὁ μὲν δῆμος τῶν Ἀθηναίων τὸν ἐπι-
 τάφιον ἔπαινον εἰπεῖν προσέταξεν Ὑπερείδῃ τῷ πρωτεύοντι τῶν
 ῥητόρων τῇ τοῦ λόγου δεινότητι καὶ τῇ κατὰ τῶν Μακεδόνων
 ἄλλοτριότητι. — De sublim. XXXIV, 2 13sq. cf. § 6. Schaefer
 II², 495, 1. 3. Ladek. Wiener Stud. XIII, 81

καὶ τοῦ παιδὸς ἐπέδωκε δύο τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Ἀη-²³
 λίους ἀμφισβητήματος, ποτέρους δεῖ προΐστασθαι τοῦ ἱεροῦ,⁸⁵⁰
 αἰρεθέντος Αἰσχίνου συνεπιπῆν, ἡ ἑξ' Ἀρείου πάγου βουλὴ
 Ὑπερείδην χειροτόνησεν· καὶ ἔστιν ὁ λόγος Ἀηλιακὸς ἐπι-
 5 γεγραμμένος. ἐπρέσβευσε δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους. ἡκόντων δὲ^{24. 26}
 καὶ παρ' Ἀντιπάτρου πρέσβων, ἐπαινούντων τὸν Ἀντίπατρον
 ὡς χρηστὸν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν· „οἶδαμεν ὅτι χρηστὸς
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου.“ λέγε-
 ται δ' ἄνευ ὑποκορίσεως δημηγορῆσαι. καὶ μόνον διηγέσθαι τὰ²⁶
 10 πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς. ἐπέμφθη B 27
 δὲ καὶ πρὸς Ἡλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλλίππου τοῦ
 ἀθλητοῦ, ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνίκησε.
 γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἣν εἶπε Μειδίας²⁸
 Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπ' Εὐξενίππου ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος
 15 ἐβδόμῃ φθίνοντος, ἡττήθη.

7 οἶδαμεν Xyl. ex Photio: οἶδα μὲν 12 καὶ οὐκ ἐνίκησε Meier
 καὶ νικῆσαι Kiessling καὶ ἐνικήθη Westermann coll. Paus. V, 21, 5
 14 ἐπ' Εὐξενίππου Schaefer: ἐπὶ Ξενίου

1sq. Dem. XVIII, 134: χειροτονησάντων αὐτὸν (Aesch.) ὑμῶν
 σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ . . . (ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρ. π.)
 τοῦτον μὲν εὐθὺς ἀπῆλασεν ὡς προδότην, Ὑπερείδῃ δὲ λέγειν
 προσέταξε κτέ. Vit. X or. Aesch. 840 E. Apollon. de vita Aesch.
 p. 402 ed. Tur. — v. Sauppe O. A. II, 285 et 309; Schaefer II²,
 371. 373. III², 443. frg. 67—75 5 cf. Sauppe O. A. II, 300;
 Schaefer II², 484₂ frg. 161 5sq. eadem auctore Stobaeo (Floril. 13,
 31) Hippocrates dixit adversus eum qui suadebat ad Xerxem
 proficisci 10sq. Pausan. V, 21, 5: φασὶν Ἀθηναῖον Κάλλιπον
 ἀθλήσαντα πένταθλον ἐξωνήσασθαι τοὺς ἀνταγωνιζομένους χρή-
 μασι, δευτέραν δὲ ἐπὶ ταῖς δέκα καὶ ἑκατὸν ὀλυμπιάδα εἶναι
 ταύτην. ἐπιβληθείσης δὲ τῷ Καλλίπῳ καὶ τοῖς ἀνταγωνισαμέ-
 νοις ζημίας ὑπὸ Ἡλείων, ἀποστέλλουσιν Ὑπερείδην Ἀθηναῖοι
 πείσοντα Ἡλείους ἀφείναι σφίσι τὴν ζημίαν. ἀπειπόντων δὲ
 Ἡλείων τὴν χάριν κτέ. Hinc apparet, falsum esse quod ad-
 dit biogr.: καὶ ἐνίκησε 14sq. ἐπ' Εὐξενίππου Schaefer emen-
 davit: ἐπὶ Ξενίου libri. cf. Philol. IX, 163sq. Glaucippo igitur
 Hyperidis filio hanc orationem tribuit coll. Plut. Phoc. 4: εἰ γὰρ
 ἦν (Phocion), ὥς φησιν Ἰδομενεύς, δοιδυκοποιῶ πατρός, οὐκ ἂν
 ἐν τῷ λόγῳ Γλ. ὁ Ὑπερείδου, μυρία συνειλοχῶς καὶ εἰρηκῶς κακὰ,
 τὴν δυσγένειαν παρήκεν.

DE HYPERIDIS ELOQVENTIA

IVDICIA VETERVM.

Dionysius *Περὶ μιμήσεως* B V, 6 (ed. Us.-Rad. VI, 1, p. 213):

‘Ο δὲ Ὑπερείδης εὔστοχος μὲν, σπάνιον δ’ αὐξητικός· καὶ τῇ μὲν τῆς φράσεως κατασκευῇ *Λυσίαν* ὑπερηκόως. τῇ δὲ τῆς εὐρέσεως πανουργία πάντας. ἔτι δὲ τοῦ κρινομένου διὰ παντὸς ἔχεται. καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ πράγματος προσπέφυκεν, καὶ συνέσει πολλῇ κεχορήγηται, καὶ χάριτος μεστός 5 ἐστὶ καὶ δοκῶν ἀπλοῦς οὐκ ἀπῆλλακται δεινότητος. τούτου ζηλωτέον μάλιστα τῶν διηγήσεων τὸ λεπτὸν καὶ σύμμετρον, ἔτι δὲ καὶ τὰς ἐφόδους. <ὥς> ἐπὶ τὰ πράγματα βαδίζει.

Idem *Περὶ Δεινάρχου* 6:

‘Ο δ’ Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἤτ-
τᾶται *Λυσίου*, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τόπον διαφέρει. διη- 10
γεῖται δὲ πολλαχῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ
τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πορευόμενος· πιστοῦται <δ’> οὐ κατ’
ἐνθύμημα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ’ ἐπιχείρημα πλατύνων.

Antiquiorum Dionysio scriptorum Graecorum unus, quod nos sciamus, Demetrius Magnes ap. Dionys. Din. 1 genus Hyperidis eloquentiae attingit, de Dinarcho dicens: ἔστι τοῖνυν οὗτος... οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος. Apud ipsum Dionysium in eis libris qui adhuc manent non ita frequenter Hyperidis mentio fit; sed egit de eo in συντάξει secunda operis de antiquis oratoribus, quippe quem praestantissimis oratoribus sex adnumeraret. cf. π. τ. ἀρχ. ῥητ. prooem. c. 4: de Isae. extr.; de Dinarch. c. 1 init. 2 *Λυσίαν*] cf. de Din. c. 5: τοῦ δ’ Ὑπερείδειον (sc. χαρακτήρος) ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρον καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναϊότερον πῶς ὄντος τῶν *Λυσιακῶν* 5 χάριτος] cf. de Din. 8: οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, ἀχμηροὶ τινες ἐγένοντο 6 ἀπλοῦς] tamen media dicendi forma ei tribuitur proleg. ad Hermog. W. Rh. Gr. VII, 26 7 διηγήσεων] cf. proleg. Hermog. l. c.: γίγνεται δὲ ἡδυτάτη (scil. ἡ διήγησις), ἐὰν γνώμας ἀναμείξης καὶ ἀρχαιολογίαν εἴπης εὐκαίρως, ὥς ἡ παρ’ Ὑπερείδῃ καὶ ἡθροὶ καὶ πάθει ποικίλλεται (ubi orationem Deliacam respici vidit Bb.)

Idem ibid. 7 :

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ῥπερίδου· ἐὰν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρόν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἀπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὐκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκῶδες ἔχῃ (ταῦτα γὰρ μέγιστα ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ἰδιά ἐστιν), Ῥπε-
5 ρείδου λεγέτω.

Περὶ ὕψους XXXIV (ed.⁴ Vahlen, p. 64 sq.):

Εἰ δ' ἀριθμῶ, μὴ τῷ μεγέθει κρίνοιτο τὰ κατορθώματα, οὕτως ἂν καὶ Ῥπερίδης τῷ παντὶ προέχοι Δημοσθένους. ἔστιν γὰρ αὐτοῦ πολυφωνότερος καὶ πλείους ἀρετὰς ἔχων. καὶ σχε-
δὸν ὕπακρος ἐν πᾶσιν ὥς ὁ πένταθλος, ὥστε τῶν μὲν πρω-
10 τείων ἐν ἅπασιν τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν λείπεσθαι, πρωτεύειν δὲ τῶν ἰδιωτῶν. ὁ μὲν γε Ῥπερίδης πρὸς τῷ πάντα ἔξω γε τῆς συνθέσεως μιμεῖσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα καὶ τὰς
15 Ἀυσιακὰς ἐκ περιττοῦ περιεῖληφεν ἀρετὰς τε καὶ χάριτας. καὶ γὰρ λαλεῖ μετὰ ἀφελείας, ἔνθα χρή, καὶ οὐ πάντα ἐξῆς καὶ μονοτόνως, ὥς ὁ Δημοσθένης λέγεται, τό τε ἠθικὸν ἔχει μετὰ
20 γλυκύτητος ἡδύ, λιπῶς ἐφηδυνόμενον· ἄφατοί τε περὶ αὐτόν εἰσιν ἀστεῖσμοί, μυκτῆρ πολιτικώτατος, εὐγένεια, τὸ κατὰ τὰς εἰρωνείας εὐπάλαιστον, σκώμματα οὐκ ἄμουσα οὐδ' ἀνάγωγα κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς ἐκείνους, ἀλλ' ἐπικείμενα, δια-
25 συρμός τε ἐπιδέξιος καὶ πολὺ τὸ κωμικὸν καὶ μετὰ παιδιᾶς εὐστόχον κέντρον, ἀμίμητον δὲ εἰπεῖν τὸ ἐν πᾶσι τούτοις ἐπαφρόδιτον· οἰκτίσασθαι τε προσφυνέστατος, ἔτι δὲ μυθο-
λογῆσαι κεχυμένος καὶ ἐν ὕγρῳ πνεύματι διεξοδεῦσαι ἔτι εὐ-
καμπῆς ἄκρως, ὥσπερ ἀμέλει τὰ μὲν περὶ τὴν Αἰτῶ ποιητι-
30 κώτερα, τὸν δ' ἐπιτάφιον ἐπιδεικτικῶς, ὥς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος, διέθετο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἀνηθοποίητος ἀδιάχυτος, ἥκιστα ὕγρὸς ἢ ἐπιδεικτικός, ἀπάντων ἐξῆς τῶν προειρημέ-
νων κατὰ τὸ πλεον ἄμοιρος. ἔνθα μέντοι γελοῖος εἶναι βιά-
ζεται καὶ ἀστεῖος, οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἢ καταγελάται,
35 ὅταν δὲ ἐγγίξῃ θέλῃ τῷ ἐπὶ χάρις εἶναι, τότε πλεον ἀφίστα-
ται. τό γέ τοι περὶ Φρύνης ἢ Ἀθηνογένους λογίδιον ἐπιχει-
ρήσας γράφειν ἔτι μᾶλλον ἂν Ῥπερίδην συνέστησεν. ἀλλ' ἐπειδὴ περ οἶμαι τὰ μὲν θατέρου καλά, καὶ εἰ πολλά, ὅμως ἀμεγέθη <καὶ ὥς ἐν> καρδίᾳ νήφοντος ἀργὰ καὶ τὸν ἀκροα-
35 τὴν ἡρεμεῖν ἔδωτα — οὐδεὶς γοῦν Ῥπερίδην ἀναγινώσκων

φοβεῖται —, ὁ δὲ ἔνθεν ἑλὼν τοῦ μεγαλοφρεστάτου καὶ ἐπ' ἄκρον ἀρετὰς συντετελεσμένας, ὑψηγορίας τόνον, ἔμψυχα πάθη, περιουσίαν ἀγχίνοιαν τάχος, ἔνθα δὴ κύριον, τὴν ἀπασιν ἀπρόσιτον δεινότητα καὶ δύναμιν, ἐπειδὴ ταῦτα, φημί, ὥς θεόπεμπτα δεινὰ δωρήματα — οὐ γὰρ εἶπεῖν θεμιτὸν ἀν- 5 θρώπινα — ἀθρόα ἐς ἑαυτὸν ἔσπασεν, διὰ τοῦτο οἷς ἔχει καλοῖς ἅπαντας ἀεὶ νικᾷ καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔχει, καὶ ὥσπερ εἰ καταβροντᾷ καὶ καταφέγγει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας· καὶ θάττον ἂν τις κεραυνοῖς φερομένοις ἀντανοῖξαι τὰ ὄμματα δύναιτο ἢ ἀντοφθαλμῆσαι τοῖς ἐπαλλήλοις ἐκείνου πάθεσιν. 10

Dio Chrysost. XVIII, 11 (II, p. 254 Arn.):

Πλὴν οὐκ ἂν ἐγὼ σοι συμβουλευέσμαι τὰ πολλὰ τούτοις (Lysiae et Demostheni) ἐντυγχάνειν, ἀλλ' Ὑπερίδῃ τε μᾶλλον καὶ Αἰσχίνῃ· τούτων γὰρ ἀπλούστεραί τε αἱ δυνάμεις καὶ εὐληπτότεραι αἱ κατασκευαί, καὶ τὸ κάλλος τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐκείνων λειπόμενον. 15

Hermogenes Περὶ ἰδεῶν B 382 (p. 396 R.):

Ὁ δ' Ὑπερίδης τὸ μὲν ἐπιμελὲς ἥκιστα ἔχει, διὸ καὶ ἦττον δυνατὸς εἶναι πως δοκεῖ. μέγεθος δὲ αὐτῷ ἐστὶν ὑπέρογκον, σκληρὸν δὲ τοῦτο καὶ οὐ κεκραμένον, ὥστε μὴ σφόδρα εὖ τῷ

Hermogenes Hyperidi inter principes τοῦ πολιτικοῦ λόγον, excepto Demosthene, tertium locum assignat, antepositis nempe Lysia et Isaeo. cf. praeterea p. 387 (de Antiphonte): μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγῳ, καλῶς δὲ πως καὶ συννυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, et p. 331 de Lysia et Hyperide: φύσει γὰρ οἱ ἄνδρες ἠθικώτεροι, ταῖς δὲ μεθόδοις καὶ μᾶλλον.

Inter Romanos Cicero Hyperidem saepe, sed breviter semper, commemorat. de orat. III, 28: *Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Aeschines, vim Demosthenes habuit.* — Brut. 285: (Demetrius Phal.) *est floridior, ut ita dicam, quam Hyperides, quam Lysias.* — Orat. 90: *Lysias satis (facetus) et Hyperides, Demades praeter ceteros fertur, Demosthenes minus habetur.* — 110: (Demosth.) *nihil Lysiae subtilitate cedit, nihil argutiis et acumine Hyperidi, nihil levitate Aeschini et splendore verborum.* — Cum Lysia Hyp. componitur etiam Brut. 67. 68; cum Demosthene ibid. 138. 290, de orat. I, 58. Academ. I, 10; ab utroque valde distare dicitur Brut. 285. — Quintiliani praeterea conferas locum XII, 10, 22; Romanorum aliorum Tacit. Dialog. c. 25; Plin. Epist. I, 20, 4; Petron. sat. c. 2.

ἡθικῶς τε καὶ καθαρῶς κεκρᾶσθαι. κίνησις δὲ καὶ γοργότης
 σχημάτων πάνυ ὀλίγη παρὰ τούτῳ. δεινότης δὲ ἢ κατὰ μέ-
 θοδον ἔστι μὲν καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ῥήτορσι καὶ παρὰ
 τούτῳ, ἔλαττον δὲ ἢ κατὰ τὴν παρὰ τῷ *Λυσίᾳ* τε καὶ *Ἰσαίῳ*
 5 καὶ ἔτι τῷ κορυφαίῳ αὐτῶν, λέγω τῷ *Δημοσθένει*. παρὰ δὲ
 Ὑπερίδῃ κᾶκείνην εὖροι τις ἂν τὴν δεινότητα, ἢ καὶ φαίνε-
 ται καὶ ἔστιν, οὐχὶ τὴν κατὰ μέθοδον μόνην, σπανίως μέν-
 τοι, ὅπου γε καὶ παρὰ τῷ *Δημοσθένει* σπάνιον τοῦτο. ἴδιον
 δὲ Ὑπερίδου τὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἀφειδέστερόν πως καὶ ἀμε-
 10 λέστερον χρῆσθαι, ὥσπερ ὅταν ὁ *μονώτατος* λέγῃ καὶ ὁ *γα-
 λᾶργρος* καὶ ὁ *ἐκκοκκύζειν* καὶ ὁ *ἐστηλοκόπηται* καὶ
 ὁ *ἐπήβολος* καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Quintil. Inst. or. X, 1, 77:

Dulcis in primis et acutus Hyperides, sed minoribus
 causis, ut non dixerim utilior, magis par.

ARGVMENTA ORATIONVM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Demosthenes cum vulgo munerum ab Harpalo
 acceptorum argueretur, rogationem tulit ut Areopagus, cui
 populiscito de omni pecunia Harpali, quae de summa de-
 erat, quaestio demandata erat, de se nominatim quaereret,
 capitis poenam sibi irrogans, si Areopagus noxae se coar-
 guisset. Areopagitae diu cunctati tandem de eis qui munera
 accepissent ad populum rettulerunt, inter quos Demosthenes
 XX talentum nomine scriptus erat. Itaque de eo ceterisque
 ex populiscito iudicium exercitum est, mille quingentis iudi-
 cantibus, accusatoribus decem ex more constitutis. Inter
 quos cum is fuit, cui Dinarchus orationem adhuc servatam
 conscripsit, tum Hyperides, iratus Demostheni quod prae-
 claram occasionem belli una cum Harpalo contra Alexan-
 drum suscipiendi regia pecunia corruptus e manibus emi-
 sisset. Damnato Demostheni, qui primus in iudicium venit,
 multa L talentum dicta est, quam cum solvere non posset
 in exilium abiit. Acta res ol. 114, 1, a. 324 a. Chr. exeunte
 vel 323 ineunte.

Or. II. Lycophron nobilis Atheniensis cum Lemni praefectus equitum tertium iam annum commoraretur, *εἰσαγγελία* petitus est quod feminam civem, sororem Dioxippi nobilis athletae, stupro polluisset. Exstiterunt Lycurgi duae contra Lycophronem orationes hac ipsa in causa habitae; qui tamen apud Hyperidem ὁ κατήγορος dicitur quique *εἰσαγγελίαν* scripsit, is non Lycurgus est, sed Aristo, cui Lycurgus advocatus et in contione et in iudicio affuisse videtur. Femina illa civi cuidam Atheniensi nupta fuerat, qui moriens uxorem gravidam et testamentum reliquit, in quo Euphemus postumi tutor, ceterum si quid puero vel in nascendo vel postea accidisset, cognatorum quidam heredes scripti erant. Istum iam puerum accusatores illique ipsi cognati Lycophrone revera genitum esse affirmaverunt idque caput accusationis fuit. Mulier Charippo secundo marito nupsit, cuius cum domum duceretur, Lycophronem in via ad eam accessisse et ut fidem promissam sibi servaret hortatum esse Lycurgus in contione pridem arguerat. Euphemus ille *κύριος* mulieris (fortasse frater maior) putandus est. — Cum *εἰσαγγελίαν* accusatori semper impunem esse Hyperides affirmet (§ 12), eam autem impunitam proximis post pugnam Chaeronensem temporibus non iam fuisse Demosthenes XVIII, 250 testis esse videatur, suo iure H. Hagerus p. 68 sq. ante annum 338 orationem habitam esse concludit (cf. Blass: Att. Ber. III² 2, p. 67—69).

Or. III.¹⁾ Post pugnam Chaeronensem Oropo a Philippo Atheniensibus reddita, agri Oropii quod profanum erat inter decem tribus ita divisum est, ut binae singulas partes sorte ducerent. Aliquanto post de monte aliquo, qui Hippothontidi Acamantidique obtigerat, religio incessit, ne is quoque Amphiarao olim consecratus esset. Itaque Euxenippus dives civis cum duobus aliis populi iussu ex Amphiarao per incubationem de hac re sciscitatus somnium ambiguum ut videtur quodque pro se duae tribus interpretari possent retulit. Tamen Polyuctus Cydantida rogationem tulit, ut eae

1) De huius orationis argumento nemo diligentius copiosiusve disputavit quam Comparetti in dissertatione editioni suae praemissa.

tribus montem deo restituerent, reliquae octo illis damnum pensarent. Quae rogatio ad iudices delata eorum sententiis antiquata auctorique Polyeucto multa XXV drachmarum dicta est. Quamobrem iratus ille Euxenippo, cui culpam tribuebat, εἰσαγγεῖλαι eum in iudicium arcessivit, quod a civium quibusdam, duabus nempe tribubus, pecunia corruptus falsum somnium ad populum rettulisset. Accusatori Lyeurgus, reo Hyperides advocatus affuit habuitque hanc orationem postquam accusatus ipse aliusque quidam advocatus verba fecerunt. Tempus Comparetius ita definivit, ut aliquanto post Alexandri Epirotae mortem (quae accidit circiter a. 330) causam actam esse statueret, cum Olympias tanquam Molossiae Dodonaeque imperium tenens in oratione commemoretur.

Or. IV. Post pugnam Chaeronensem pacemque cum Philippo factam cum temporibus serviendum esset, et in Philippum et in Alexandrum aliosque Macedones honorifica decreta Athenis perlata sunt, quibus ne ipsi quidem partium popularium oratores obsistere vel voluerunt vel potuerunt, quamvis leges quaedam eis decretis infringerentur. Tamen cum verendum esset Macedonum fautoribus, ne πρόεδροι con-
tionis, qui de decretis illis populum in suffragium miserant, γραφεῖ πρόεδρικῇ peterentur, id ut anteverteret Philippides rogationem tulit, qua prohedris corona decernebatur, quia cum summa erga populum iustitia secundumque leges munere suo functi essent.¹⁾ Sed huic rogationi altera oratorum pars obsistendum censuit, sicut obstitit aliis quoque, quae et nimis turpes neque propter tempora necessariae viderentur. Itaque γραφεῖ παρανόμων auctor rogationis petitus est, et in iudicio cum alii tum Hyperides eum accusaverunt. Actam esse hanc causam anno 336/5 paullo post mortem Philippi ex col. V satis apparet. Nimirum hoc vivo Philippides rogationem suam tulit, mortuo autem res ad iudices

1) Est hoc antiquissimum, quod quidem nobis notum sit, talis collaudationis prohedrorum exemplum; v. U. Koehler, Acta Acad. Berol. 1891 p. 936.

delata est.¹⁾ Similis argumenti oratio Hyperidis κατὰ Δημάδου fuit, quae acta est Philippo etiamtum vivo et dicta adversus Demadis rogationem illam, qua Euthycrati Olynthio honores decreti erant. De Philippide vix quicquam notum quod non in hac oratione vel exstet vel exstiterit (v. ad init. or. locos Athenaei). Valde mutilata ad nos pervenit; nam etsi longam eam non fuisse in ipsa (col. VIII, 20 sqq.) significetur, quippe quae una ex compluribus in eundem reum habitis fuerit, tamen vel triplo vel quadruplo longiorem quam nunc est fuisse videtur. Ne inscriptio quidem exstat ipsumque rei nomen nonnisi ex parte servatum est col. IV, 14; neque tamen dubitari potest esse ab editore principe et hoc recte restitutum et orationem Hyperidi tributam, cuius fuisse orationem κατὰ Φιλιππίδου Athenaeus XII, 552 D testis est.

Or. V. Athenogenes inquilinus Atheniensis, natione Aegyptius, praeter artem λογογράφου unguentariam antiquitus exercebat habebatque in foro tabernas unguentarias tres. In quarum una servum suum Midam constituerat procuratorem, cui erant filii tres adolescentuli puerive. Iam cum Atheniensis quidam, cui Epierates nomen fuisse videtur (v. col. XI, 17), homo neque dives neque sapiens, in amorem pueri filii Midae incidisset eumque ab Athenogene emere vehementer cuperet, ille qua erat astutia adiutusque ab Antigona meretrice hominem post multas contentiones dilationesque eo usque perpulit, ut cum amasio etiam patrem fratresque eius cum ipsa taberna aereque quod debebat Midas alieno iusta emptione XL minis acquireret. Quantum autem deberetur aeris, neque praedixerat Athenogenes neque emptor multum curaverat, sed postquam ex agricola unguentarius factus est, intra tres menses cognovit se quinque fere talenta debere. Iam cum rescindere vellet pactionem, id nequaquam ab Athenogene impetrare potuit, sed in ius illum vocare coactus est. Nulla vero exstabat lex qua ita inniti

1) cf. U. Koehler, l. l. p. 931 sq.; H. Weil, Revue des études Gr. V 1892 p. 1 sq.

posset ut firmiter staret accusatio, cum pro reo adesset lex ea quae pactiones privatas ratas esse iubebat. Actio fuisse videtur βλάβης apud XL viros¹⁾, aestimatio autem litis (τίμημα) quinque talenta; si damnatus est Athenogenes, profecto pactionem rescindere quam illa solvere maluit. Bis autem in hac causa ab utraque parte oratum est, sicut in causis Aphobi, Stephani, aliorum; unde duae fuerunt Hyperidis κατὰ Ἀθηνογένους orationes, quarum prioris maior pars reperta est. Tempus in ipsa oratione indicatur, cum dicuntur plus CL anni inde ab anno 480 praeterlapsi esse (col. XV, 17 sq.); itaque annus fuit unus ex eis qui annum 330 proxime insecuti sunt. Quo cum tempore etiam reliqua quae insunt optime congruunt (cf. Blass, Att. Ber. III² 2, 85). Fuit autem magna huius orationis apud veteres fama: quae una cum oratione ὑπὲρ Φρύνης ab auctore libri περὶ ὕψους (v. supra p. XXXIII) ut exemplum eius generis subtilioris et festivioris affertur, in quo et floruerit Hyperides neque Demosthenes ipse cum illo certare potuerit.

Or. VI. Leosthene in obsidione Lamiae caeso consiliorum eius socius Hyperides a populo delectus est, qui illum eosque qui una in illa expeditione occubuerant, oratione funebri collaudaret. Quod factum est hieme anni 322, cum iam nuntius de re adversus Leounatum prospere gesta Athenas pervenisset.

1) cf. Lipsius, Philologus LV, 1896, p. 43.

EDITIONES

1. Editiones principes:

- Ch. Babington, *Ῥπερίδου κατὰ Δημοσθένους*. The fragments of the Greek text now first edited from the facsimile of the ms. discovered at Egyptian Thebes in 1847; together with . . . a facsimile of a portion of the ms., London 1850
- Ῥπερίδου λόγοι β*. The orations of Hyperides for Lycophron and for Euxenippus; now first printed in facsimile with a short account of the discovery of the original manuscript . . . by Joseph Arden. The text edited with notes . . . by Ch. Babington, Cambridge 1853
- Ῥπερίδου λόγος ἐπιτάφιος*. The funeral oration of Hyperides over Leosthenes . . . The fragments of the Greek text now first edited from a papyrus in the British Museum, with . . . an engraved facsimile of the whole papyrus . . . by Ch. Babington. Cambridge 1858, 2. ed. 1859 (Bab.)
- P. E. Egger, *Mémoire sur quelques frgm. inédits de l'orateur Hypéride*, Paris 1868 (E sive Egg.)
- A. C. Harris, *Fragments of an oration against Demosthenes respecting the money of Harpalus*, London 1848 (frg. H.)
- F. G. Kenyon, *Classical texts from papyri in the British Museum*, London 1891, p. 42 sq. (Kn.¹)
- E. Revillout, *Le nouveau papyrus d'Hyp.*, *Revue des études gr.* II 1889, p. 1 sq. (or. V, 3, 4.)
Mémoire sur le discours d'Hyp. contre Ath. (Extrait de la revue égyptologique, Tome VI, No. III—IV et Tome VII, No. I) Paris 1892 (R et R¹)
Corpus Papyrorum Aegypti a Revillout et Eisenlohr conditum III, 1 Paris 1892 (R²)

2. Editiones singularum orationum:

- Ign. Bassi, or. I—III, VI. Torino 1888
- Fr. Blass, or. I—III, VI. Lipsiae 1869 (B¹)
 ed. II. Lipsiae 1881 (B²)
- A. Boeckh, *Allgem. Literaturztg.* 1848 No. 223—227 rec. frg. Harris. (Boe.)
- K. G. Boehnecke, *Demosth. Lyc. und Hyp.* 1864 p. 113 or. II
- J. Caesar, or. II et III Marburgi 1857 (C)

- H. Caffiaux, *Hyp. Plaidoyer pour Eux.* — traduit — avec des notes, Valenciennes 1860
Hyp. oraison funèbre — traduite — et suivie d'un essai de restitution, Valenciennes 1858; ed. II. ibd. 1861
 Recension nouvelle du texte de l'oraison fun., Paris 1866 (Cf.)
- C. G. Cobet, or. III *Mnemosyne* II 1853 p. 310
 or. VI *Lugd. Bat.* 1858 (Cb.)
Hyperidis orationes duae (or. II et III) *Lugd. Bat.* 1877 (Cb.¹)
- D. Comparetti, or. III *Pisa* 1861; or. VI *Pisa* 1864 (Cp.)
- F. V. Fritzsche, *Hyperideorum specimen* II *Ind. lect. Rostoch. sem. hib.* 1861 or. VI (F.)
- H. van Herwerden, or. IV *Mnemosyne* XIX 1891 p. 397
 or. V. ibd. XXI 1893 p. 383 (H.)
- L. Kayser, *N. Jb. f. Phil.* 1858 p. 369 or. VI (K.)
- F. G. Kenyon, *The orations against Athen.* (Kn.¹ aut olim Kn.) and *Philipp.* with a translation London 1893 (Kn.²)
- L. Levi, or. III, *Pisa* 1889 (LL.)
- C. G. Linder, or. III *Upsalae* 1856 (L.)
- C. Müller, or. I—III, VI in *Oratoribus Atticis*, Paris 1858 (MO.)
- H. Sauppe, or. I, *Philologus* 1848 p. 610 (S.)
 ed. II in *Orat. Att.* II p. 347 (S.¹)
 or. VI, *Philologus Suppl.* I 1860 p. 1 (S.)
- F. G. Schneidewin, or. II et III, *Gottingae* 1853 (Sw.)
- Sam. Sharpe, *Fragments of orations in accusation and defence of Demosth. arranged and translated*, London 1849
- G. Tell, or. VI, *Nordhusae Gymn.-Progr.* 1861 (T.)
- P. Vogt, or. V, *Wiener Stud.* XVI 1894 p. 168 (V.)
- H. Weil, or. IV, *Révue des études gr.* V 1892 p. 1
 or. V *ibidem* p. 157
Journal des savants 1892 p. 299 (W.)
- L. Wenger, or. V pars I, *Gymn.-Progr. Cilli* 1903
 pars II, *Gymn.-Progr. Krems* 1905/6

3) Editiones omnium orationum:

- Fr. Blass, *Hyperidis orationes sex cum ceterarum fragmentis.*
 ed. III, *Lipsiae* 1894 (B)
- F. G. Kenyon, *Hyperidis orationes et fragmenta Oxonii*
 1906 (Kn.)

4) in linguam suam converterunt (cf. ad 2)

- Buechele, or. III, *Gymn.-Progr. Freiburg i. Br.* 1869
- Dehèque, *L'or. fun. d'Hyp., texte de M. Ch. Babington avec une traduction française*, Paris 1858
- W. S. Teuffel, *Hyperides' erhaltene Reden zum ersten Mal ins Deutsche übersetzt.* 2. Aufl., Stuttgart 1882 (I—III, VI)

CRITICA ET EXEGETICA.

- Fr. Blass, N. Jb. f. Phil. 1870 p. 741 (ad or. VI)
 Hermes X 1875 p. 23 (ad or. I)
 Revue de philologie N. S. VIII 1884 p. 167 p. 190 (ad fr. Egg.)
 N. Jb. f. Phil. 1892 p. 577 (ad or. I. et II fr. T.)
 N. Jb. f. Phil. 1892 p. 97 p. 575 (ad or. IV)
 N. Jb. f. Phil. 1893 p. 145 (ad or. V)
 Lit. Centralblatt 1893 p. 118 (B)
- L. Bruner, Studien zur Geschichte und Sprache des Hyperides, Gymn.-Progr. Bamberg 1906
- F. Buecheler, N. Jb. f. Phil. 1875 p. 307 (Bue.)
- C. Bursian, N. Jb. f. Phil. 1858 p. 474 ad or. VI (Bs.)
- J. Caesar, Z. f. Altert. 1875 No. 84 ad or. VI (C.)
- H. Caffiaux, Journal général de l'instr. publique, Mai 1870 ad or. VI
- L. Cantarelli, Osservazioni sul processo di Frine, Riv. di fil. XIII 1885 p. 465]
- D. Comparetti, Rh. Mus. XIII 1858 p. 533 ad or. VI
 Spettatore Fiorentino Aprile 1859 ad or. VI 10, 26 (Cp.)
- A. Croiset, L'art et les mœurs dans le nouveau discours d'Hyp. Revue universitaire II, 1, 1893 p. 8—15
- R. Dareste, Découverte d'un plaidoyer d'H. Journal des savants 1889 p. 186
- H. Diels, Sitzungsber. der Berl. Akad. 1889 p. 663 ad or. V 3. 4; apud Revillout² ad or. V (D.)
- F. von Duhn, Zur Geschichte des harpalischen Prozesses, N. Jb. f. Phil. 1875 p. 33
- F. V. Fritzsche, Ind. lect. Rostoch. sem. aest. 1860 ad or. VI (F.)
- H. Frohberger, Philologus XXIX 1870 p. 632 ad or. III (Frohbb.)
- K. Fuhr, Animadv. in orat. Att. diss. Bonn 1877
 Rh. Mus. XXXIII 1878 p. 309 D. L. Z. 1893 p. 969
 W. f. kl. Phil. 1895 p. 823. 871; 1896 p. 566; 1902 p. 1543
 B. Ph. W. 1907 p. 769 (Fu.)
- J. Girard, Études sur l'éloquence Attique, Paris 1884 p. 181

- P. Girard, *Hypéride et le Procès de Phryné*, Paris 1911
- M. Gitlbauer, *Studien zur griech. Tachygraphie*, Berlin 1903 p. 103
- P. Graindor, *Notes critiques sur l'épitaphios d'Hypéride*, *Révue d'instr. publ.* 1898 p. 341 (Gr.)
- H. Hager, *Quaest. Hyperideae diss.* Lips. 1870
De graecitate Hyperidea: Curtius' Studien III p. 99—114;
Journal of Philol. V 1874 p. 44 (H.)
- T. J. Halbertsma, *Otium Harlemense Mnemos.* V 1877 p. 341 ad or. III
- H. Haupt, *Die Vorgeschichte des harpal. Prozesses*, *Rhein. Mus.* XXXIV 1879 p. 377
- H. van Herwerden, *Mnemosyne* XXII, 1894 p. 14; XXIII, 1895 p. 162 (Herw.)
- H. Holleck, *Der harpalische Prozeß des Demosthenes*, *Gymn.-Progr. Beuthen* 1892
- Jebb apud Kn.¹ ad or. IV
- G. Kaibel, *Hermes* XVII, 1882 p. 415 ad or. III § 12
- L. Kayser, *Heidelberger Jahrb.* 1853 p. 641 ad or. II et III
N. Jb. f. Phil. 1858 p. 117 ad or. II et III
Heidelb. Jahrb. 1868 p. 241 rec. ed. Cp. et Cf. (K.)
- S. Kayser, *Sur l'art oratoire, le style et la langue d'Hypéride*.
Musée Belge I p. 240; *II* p. 49. 210; *III* p. 10; *IV* p. 85. 201
- F. G. Kenyon, ap. *Blass. N. Jb. f. Phil.* 1892 p. 97 ad or. IV
Classical Review VI 1892 p. 288. 429: fr. T. or. I, II (Kn.²)
- A. Kirchhoff, *Hermes* X, 1875 p. 124 ad or. II (Kch.)
- U. Koehler, *Die Zeit d. Rede d. H. gegen Phil.* *Sitzungsberichte d. Berl. Akad.* 1891 p. 931 (Koe.)
- K. Κόντος, *Ἐπανόρθωσις χωρίου τοῦ Ὑπερείδου (κατ. Ἀθην.)*
Ἀθηνᾶ IV 1892 p. 621
- Laves, de or. III, *Gymn.-Progr. Lyck* 1864
- L. Levi, *Osservazioni sul testo dell' Epit. d'Ip.: Annali della r. scuola di Pisa* 1892
Studi italiani di filol. class. III 1895 p. 246 ad or. IV et V
Rhein. Mus. LXIII, 1908 p. 144 (L L.)
- J. B. Lightfoot, *Journal of class. and sacr. phil.* I, 1854 p. 109 ad or. II et III (J. B. L.)
- C. G. Linder, de or. III epistula, *Z. f. Alt.* 1857 No. 65sq. (L.¹)
- J. H. Lipsius, *Zwei schwierige Rechtsfälle: or. III col. 44 in Meier-Schoemann, Der att. Prozeß*, Berlin 1883—87 p. 1016
Philologus LV, 1896 p. 39 ad or. V
- Joh. Lissner, ad or. II et III, *Gymn.-Progr. Eger* 1856
 ad or. VI, *Gymn.-Progr. Eger* 1870
Zur Krasis im Hyper. *Z. f. ö. G.* XI, 1860 p. 648
Über das ν ἐγγελκ. im Hyper. ibd. p. 836

- Rezensen von Westermann ibd. XII p. 105, XIII p. 34, XV p. 346
- Über die Elision in Hyp. ibd. XV p. 72
- Jac. Maehly, N. Jb. f. Phil. 1872, p. 607 ad or. VI (Mh.)
- H. Meuss, N. Jb. f. Phil. 1889, p. 334 ad or. III § 37
- Aem. Müller, N. Jb. f. Phil. 1858, p. 474 ad or. VI (M.)
- S. A. Naber, Adnotationes criticae ad Antiphontis, Aeschini, Hyperidis, Dinarchi orationes. Mnemos. N. S. XXXIII p. 173 (N.)
- W. Nestle, ad or. III § 35, Philologus L 1891 p. 499
- J. Pantazidis, *Ἐφημερίς* 1889 No. 233 ad or. V col. 3. 4
- B. Ph. W. 1890 No. 11 p. 329 ad or. III col. 47, 7
- E. Piccolomini, Studi di filol. greca I, 1882 p. 107 ad or. VI (Pc.)
- L. Radermacher, D. L. Z. 1896 p. 1163 (Rad.)
- Th. Reinach, *Révue des études gr.* II, 1889 p. 169 ad or. V
- Seymour de Ricci, *Verh. der 46. (Straßburger) Philologenversammlung* 1901 p. 66 ad or. V
- Roersch, *Revue de l'instr. publ. en Belgique* 1859 No. 1 ad or. VI
- F. Rühl, *Die Rede gegen Philippides*, N. Jb. f. Phil. 1892 p. 44
- J. E. Sandys apud Kn.¹ ad or. IV
- Academy 1870 p. 220 rec. ed. Bl.¹
- Classical Review IX, 1895, p. 71
- H. Sauppe, *Gött. Gel. Anz.* 1870, p. 247 rec. ed. Bl.
- Symbolae ad emendandos orat. Att. Progr. Gottingae 1873 (S.)
- A. Schäfer, N. Jb. f. Phil. 1851 p. 227 ad or. I
- ibidem 1853 p. 27 ad or. II et III
- ibidem 1861 p. 607 ad or. II et III
- Philologus XV, 1860 p. 150 ad or. VI, ubi lectiones quaedam codicis ab ipso denuo comparati referuntur (Sch.)
- K. Schenkl, *Z. f. ö. G.* 1877, p. 896 ad or. VI
- C. Scherling, *Phil.-histor. Beiträge für Wachsmuth* p. 171 ad or. V
- F. G. Schneidewin, *Philologus* 1853 p. 341 ad or. II et III (Sw.¹)
- C. F. Schnitzer, *Eos* I 1864, p. 623 ad or. VI (Schn.)
- E. R. Schulte, *Quaestiones gramm. ad or. Attic. spectantes* Progr. Bautzen 1889
- R. Shilleto, *Journal of class. and sacred philol.* IV 1859, p. 318 ad or. II et III (Sh.)
- J. Sitzler, *Phil. Rundschau* 1883 No. 33
- Neue *Philol. Rundschau* 1896 No. 25
- L. Spengel, *Münch. Gel. Anz.* 1853, No. 4sq. ad or. II et III
- ibidem 1858, No. 48—50 ad or. VI (Sp.)

- Th. Thalheim, B. Ph. W. 1894, p. 897; ibidem 1896 p. 4 (Th.)
 Wold. Troebst, N. Jb. f. Phil. 1876, p. 205 ad or. I
 Quaestiones Hyperideae et Dinarchae, Hameloe 1881: pars II, Berol. 1882
 C. Volckmar, Philologus 1860, p. 150 ad or. VI
 H. Weil, N. Jb. f. Phil. 1858, p. 746 ad or. VI
 ibidem 1869, p. 96 ad fr. Egg.
 Revue critique 1881, p. 221. 465
 Journal des savants 1892, p. 299—317 ad or. V = Études sur l'antiqu. gr., Paris 1900, p. 289—314
 Revue des études grecques 1895, p. 150 (W.)
 Ant. Westermann, Index graecitatis Hyperideae, Lipsiae 1860—1864 (West.)
 F. W. Wittich, De persona Lycophronis ab Hyperide defensi Diss. Marburg 1864
 Zilch, De quibusdam or. fun. locis, Gymn.-Progr. Marburg 1866
 J. Zingerle, Rh. Mus. XLVIII 1893, p. 299 ad or. V
 C. O. Zuretti, Riv. d. fil. XXXIV p. 14 ad or. I col. VII 3—7
 Boll. di fil. class. III 1896, p. 236 ad or. V, col. 15, 20—21

ADDENDA ET CORRIGENDA¹⁾

- or. I 12, 15 lege καὶ κραυγῆς
 13, 19 lege ἡγανάκτου
 39, 19 lege ἐκάστωι καὶ
 II 44 adn. 11 14 19 20 28 pro 1 4 9 10 18
 II, col. 3, 26 πλησιάζῃ retinendum erat
 6, 20 lege ἐλάμβανε [τὴν] γυναῖκα;
 12, 27 scribendum cum Babingtone ἀρξάμενον], etsi spatium lacunae non prorsus sufficere videtur
 III 20, 26 μὴ ὄντα ἄριστα prop. Stahl, Kritisch-histor. Syntax d. gr. Verbuns p. 797, 1
 29, 16 adn. τισονσί P delendum et adscribendum ad col. 30, 16
 44, 17 lege <ὡς> ἐντός cum Cb. et B.
 49 marg. numerus 10 sequenti versui adscribatur et sic sequentes
 IV 6, 4 adn. οὐ παραφνλάξαντες; B
 6, 27 marg. numerus VII ad sequentem versum pertinet.
 V 1, 14 κακοηθ]ίαν cum vestigiis non videtur convenire
 1, 23 π[ρὸς] ἄπο]τ[ε]ρ[η]κότος?

1) Textus plagulas magnam partem in Aegypto legi. Quo factum est, ut typhothetarum vitia aliquot in tempore emendari non possent. Praeterea adscripsi nonnulla, de quibus dies diem docuit.

- 1, 23 *Χολλείδου*; adn. *χολλιδου* P.
 1, 26 *ὅπου χαθ' ἑα]υτήν* scribo coll. col. 7, 4; 8, 6; VI 8, 25; Dem. 55, 18
 3, 21 *ἀναδέξασθαι* retinendum erat. Sitzler confert Dem. 42, 12 Xen. Hell. II 3, 6
 5, 21 adn. lege contractam
 6, 1 *αὐτίκα τὴν τούτου* prop. Sitzler
 6, 21 sq. haec tentavi: *ἐπεὶ ἐξ' ὧν δ[είξης εἰπ]ὼν ἐμ[οὶ τε] πρὸς ἐράνοους | ἢ καὶ ἐγγράφας ἐν ταῖς συν]θήκαι[ς] κτλ.*
 8, 18 sq. sic fere sententiam suppleas: . . . *ἐσημῆνασθε; καὶ ὑ[πὲρ ὧν οἱ νόμοι] β[ου]λεύσεως ὑμᾶς κε[λεύουσιν αἰτίου]ς εἶναι, ἐπὶ τούτοις προσ[λαμβάνειν τι ἀξιοῦ]τε; p. 18 sq. etiam: προσ[απολλύναι με ζητεῖ]τε;*
 8, 25 sq. *Ἐ]ρεῖ δ' ἴσως Ἀθηνογένης ὧ]ς οὐκ ἦδε[ι τοιοῦ]τα χρεᾶ ὀφείλοντα τὸν] Μίδαν, ἀλ[λ'] ὥς ἐλαθεν ἑαυτοῦ καὶ δανει]σθέντα*
 10, 12 possis etiam scribere *ποιοῦν]ται* coll. col. 4, 1
 10, 15 *ἀναλώμ]ατα* recte R.
 10, 19 *πα[ραβαίν]ομένων* spatio melius convenit
 15, 20 praefero *π]ερὶ σφ]θῆναι* coll. e. g. Xen. Hell. II 5, 25
 VI 1, 9 sq. *μάρι[ς] αὐτὸς ὁ χ]ρόνος ὁ σ[ώζων ἐπαί]ν[ω]ι τὰς πράξεις· οὐ γάρ | τι]ς ἐνθρό[πων προαί]ρε[σ]ιν πο κα[λλίω] τῆσδ' ἐ[φ]όρακε ὧ[ν ἴσμεν οὐδ'] ἐν π[αντὶ αἰῶ]νι πεπύ[σμε]θα | γ]εγεννη[μένους κτλ.* Sudhaus; v. etiam p. XXIII
 1, 21 fuit fortasse *μάλιστα [νῦν φοβοῦ]μαι*
 1, 27 lege *πάλιν* et in adn. *παλι* P.
 3, 2 sq. haec tentavi: *τὰ[ς μὲν] ὥρας διακρίνων [καὶ τὸ π]ρέπον καὶ καλῶ[ς] ἔχον παρ]ιστάς, τοῖς δὲ σ[ώφροσι] καὶ ἐπ[εικέσι] π[λείω παρ]έχων ἐπιμ[έλειαν, ὥστε κ]αὶ γερ[έσθαι σίτων αἴτιο]ς καὶ [καρπ]ῶν κτλ.*
 3, 28 *πρῶτον* recte retinet Graindor
 6, 4 lege *Λεωσθέν[ης καὶ] χάριν ἔχειν κτλ.*
 6, 38 cum litterarum deficientium numerus accurate defini non possit, malim scribere: *τοῦ [προελ]έσθαι τῇ Ἑλλάδι κτλ.* In adn. legas: Simon. 98 B.
 8, 2 *νομίζομεν* et 8, 31 *κρίνομεν* suo iure tuetur Graindor
 8, 13 sq. aliquid excidisse verisimile est. Sententia haec fere fuit: . . . *μήτε παρθένων μήτε παίδων <ἀσφάλειαν εἶναι, ἀλλ' > ὕβρεις ἀνεκλείπτους καθεστάναι*
 8, 17 legas cum K. et Sp.: *καὶ νῦν ἔτι*
 10, 25 fuit fortasse: *νῦν δ' ἀπὸ ταύτης ἄξα<ντα>ς ἦν γνωρίμους . . . γεγονέναι* cf. Men. Epitr. 106
 11, 1 sq. haec tentavi: *[πότερον οὐ πα]ρὰ τοῖς π[ρεσβυτέ]ροις; ἀλλ' ἂ]φοβον α[ὐτοῖς τὸν λοιπὸν] βίον κα[ὶ εὐδαί]μονα] γεγενῆσ[θαι νομίζουσι] διὰ τού[τους. ἢ οὐ παρὰ τοῖς] ἡλικιώτ[αις; οἷς ἡ τούτων] τελευτῇ . . . γέγον[εν. (v. 11).*

ἢ οὐ παρὰ τοῖς] ρεωτέρο[ις καὶ πᾶσι τοῖς ἔπει]τα; οὐ
τὸν [θάνατον ζηλώσου]σιν αὐτ[ῶν, καὶ αὐτοὶ σπον]δά-
σουσιν [μιμείσθαι; εἰ γὰρ πα]ράδειγμ[α ἐκείνοις τοῦ βί]ου
τὴν ἀ[ρετὴν καταλελοί]πασι, οὐκ [ἀθανάτω δεῖ νομῖ]ζειν
αὐ[τοὺς χρῆσεσθαι τῇ μνή]μῃ;

12, 3 ἀκουσόντων et 12, 5 ἐγκωμιάσαντος retinenda erant;
cf. Graindor

g. 118, 5 adn. ῥοδεῖον] στάδιον prop. Wachsmuth, Stadt Athen
I, 1874, p. 602, 1

d. nom. adde Χολλείδης V 1, 24

d. verb. ἐκλείπειν τὸν βίον VI 27 28 pro III 27 28 πάλιν VI 2
pro VI 27.

SIGNORVM EXPLICATIO

— paragraphus a librario ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita

[α α α]	litterae coniectura pro deletis positae	}	ab editore
[α α α]	litterae deletae		
<α α α>	litterae additae		

α α α litterae papyri mutilae, sed non dubiae

[α α α] litterae valde incertae

† Crucis signum eis vocabulis praeposui, quae mendose in papyro scripta exstant

... Punctis in lacunis numerum litterarum quae interciderunt indicavi, quem tamen exactum non esse ipsa res declarat

P = Volumina papyracea

edd. = editores

I. $\overline{\text{O}}$ [ΙΔΕ] $\overline{\text{ΛΟ}}$ [ΓΟΙ $\overline{\text{Υ}}$]ΠΕΡΕΙΔΟΥ

— — —
— — —
— — —

II. ΟΙΔ' ΕΝΕΙCΙ [ΛΟΓΟΙ
ΚΑΤΑ Δ[ΗΜΟCΘΕΝΟΥC
ΥΠΕΡ Τ[ΩΝ ΑΡΠΑΛΕΙΩΝ
ΑΠΟΛΟΓΙ[Α ΥΠΕΡ ΛΥΚΟ-
ΦΡΟΝΟC
ΥΠΕΡ ΕΥΞ[ΕΝΙΠΠΟΥ
ΕΙCΑΓΓΕΛΙ[ΑC ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟC ΠΟ[ΛΥΕΥΚΤΟΝ.

Inscriptio I a Blassio composita est ex tribus fragmentis, quorum primum habet litteram O cum spatio vacuo lineisque transversis ante hanc litteram, alterum litteras ΛΟ cum lineis transversis, tertium [Egg. XII] nomen Hyperidis cum spatio vacuo lineisque transversis infra supraque extremas litteras et supra litteram [Υ]. vide Egg. tab. A. Sequebatur sine dubio index orationum sicut in inscr. II.

Alter index (Frg. Londin.) editus est a Blassio in Hermae tom. X, p. 24. Exstat in charta circumcisa, cuius altitudo est tredecim fere centesimarum. Totius autem chartae cum sinistra tantum pars servata sit, margo superior nunc tres tantum centesimas in latitudinem patet, inferior sex centesimas. Ipsa inscriptio alta est quattuor centesimas, cum latitudinis duae tantum centesimae restent. Genus scripturae, quod cursivum vocamus, mihi quidem non videtur differre ab eo, quo usus est auctor inscriptionis Euxenippeae. — v. 1. ΟΙΔΕΝΕΙCΙ E. M. Thompson, quem B sequitur. Equidem ΟΙΔΕΛΟΓ dispicere mihi videbar. Fuit fortasse: οἷδε λόγ[οι ἐνεῖσι.

I.

[ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΠΑΛΕΙΩΝ.]

Frg. I.

Col. I Ἀλλ' ἐγὼ ὦ [ἄνδρες
δικασταί, [ὅπερ καὶ] πρὸς
τοῦ[ς] παρακαθημέ-
νους [ἀριῶς ἔ]λ[εγον,
5 θ]αυ[μάζω] τουτὶ τὸ πρᾶ-
γμα· εἰ δ' ἢ νῆ Δία κατὰ
Δημ]οσθένους μό-
νου τ]ῶν ἐν τῇ πόλει
μήτε ο]ἱ νόμοι ἰσχύου-
10 σιν οἱ] κελεύοντες κύ-
ρια εἶν]αι ὅσα ἄν τις
αὐτ]ὸς καθ' αὐτοῦ διὰ-
θ]ηται, μήτε τὰ ψηφί-

σματα τοῦ δήμου, κα-
15 θ' ἂ ὑμεῖς μὲν ὁμο-
μόκατε τὴν ψ[ῆ]φον
οἴσιν, ἔγραψεν δὲ
αὐτὰ οὐδείς τῶν ἐχθρῶν
τῶν Δημοσθένους,
20 ἀλλ' αὐτὸς οὗτος, ἐψη-
φ]ίσατο δὲ ὁ δῆμος
το]ύτου κελεύο[ντο]ς
..... οὐχ ἔκου-
σίως αὐτὸν ἀπο]λλύ-
25 οντος].....
.....
.....

Frg. I componitur ex frg. Harris. XXI, Egg. V. XI. III. 1. IX. IV b.

Col. I maximam partem restituit Blass, Rev. de phil. N. S. VIII, p. 167 sq. et p. 190 sq. Principia versuum 1—5 sunt in E V, cuius in parte sinistra cum amplum spatium vacuum sit, ipso hoc fragmento orationis principium contineri apparet. Clausulam v. 2 habet E XI. — E IIIa (4—24) cum H XXI (12—23) coniunxit E. Praeterea B errore huc rettulit frg. E VI continens litteras με, τον, ντι, quas cum ad fines versuum 3—5 pertinere crederet, haec supplevit: θαν[μα τ]ηλ[ικ]οντι | νομίζω] τουτὶ τὸ πρᾶγμα. Ad initium cf. or. III, 1. 1—4 suppl. B 6 εἰ μ]ῆ νῆ Δία B ante η litterae κ vel δ vel μ vestigium dispexi 9 μήθ' οἱ W corr. B 10 ἰσχύου[σι] κελεύοντες E corr. B litterae ντες satis certae sunt. 11 et 12 suppl. B 12 cf. Harpocr. v. διαθέσεις: διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι Ὑπ. κατὰ Δημ. 18 ἐχθρῶ P 22 suppl. S 28 sq. καὶ μόνον οὐχ ἔκ. αὐτὸν ἀπολ- λύοντος B

. [καίτοι τὸ
 II δίκαιον ὧ ἄνδρες
 δικασταὶ ἀπλοῦν ὑ-
 πολαμβάνω ἡμῖν
 εἶνα[ι] πρὸς Δημοσθέ-
 5 νη. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν
 ἰδίῳν ἐγκλημάτων
 πολλὰ διὰ προκλήσε-
 ων κρίνεται, οὕτως
 καὶ τουτὶ τὸ πρᾶγμα κέ-
 10 κριται. σκέψασθε γὰρ
 ὧ ἄνδρες δικασταὶ
 οὕτωςί. ἡτιάσατό σε
 ὧ Δημοσθενες ὁ
 δῆμος εἰληφ[έναι
 15 εἰκοσ[ι] τάλαντα ἐπὶ
 τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς
 νόμοις. ταῦτα σ[ὺ] ἔ-
 ξαρνος ἐγένου μ[ὴ]
 λαβεῖν, καὶ πρόκλη[η-
 20 σιν γρ[α]ψας ἐν ψηφ[ί]-

σματι προσήνεγκα[ς]
 τῷ δήμῳ, ἐπιτρέ-
 πων ὑπὲρ ὧν τὴν
 αἰτίαν ἔσχες τῇ βου-
 25 λῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πά-
 ρου] (desunt v. III?)

Frg. II.

(desunt v. XIV?)
 15 [καὶ συκοφαντεῖς τὴν III
 βουλήν, προκλήσεις
 ἐκτιθεῖς καὶ ἐρωτῶν
 ἐν ταῖς προκλήσεσιν,
 πόθεν ἔλα]β[ε]ς τὸ χρυ-
 20 σίον, καὶ τίς] ἦν σο[ὺ] ὁ
 δούς, καὶ ποῦ. τελει-
 τῶν δ' ἴσως ἐρωτή-
 σεις καὶ ὅ,τι ἐχρήσω
 λαβὼν τῷ χρυσίῳ,
 25 ὥσπερ τραπεζίτι-
 κὸν λόγον παρὰ τῆς

Col. II ex frg. Egg. IX, I, IVb, IIIb restituit B — nunc I et
 IVb in P recte composita sunt. 1 τὸ] δίκαιον B τὸ δὲ] δι-
 καιον Kn. 5 τῶ P 8 γίνεται transfixis litteris γι P 12 ου-
 τωσὶ P 15 ἐπὶ E 17 ταῦτα σ[ὺ] ἐξ. E corr. B

Frg. II componitur ex frg. Egg. II et IVa, quae fragmenta
 coniunxit B.

Col. III. Verba καὶ συκοφαντεῖς — ἀπαιτῶν (v. 27) ab Alexandro
 (π. σχημ. VIII, 457 W) ex hac oratione ut exemplum διασυρμού
 afferuntur. Eorum partem hoc fragmento (E II) contineri vidit E
 17 ἐκτιθεῖς Par. I, Vindob.: προτιθεῖς Par. III, Ald., cf. W. Troebst,
 Quaest. Hyp. et Din. I (Progr. Hameln 1881) p. 13 18 ἐν om.
 Vindob. 21 πον P πῶς Alex. τελειτῶν P τελειταῖον Alex.
 23 οτιεχρησῶι P εἰ ἐχρ. Alex; τί ἐχρ. S, εἰς τί ἐχρ. reponi vult E
 (Dem. 49, 44) 24 λαβὼν om. Alex. 25 τραπεζίτικον P 26 λογογον P

βουλῆς ἀπαιτῶν. ἐ-
 γὼ δ[ὲ τ]οὺναντιόν
 1V ἡδέως ἄ]ν παρὰ σοῦ
 πνθοίμ]ην, τίνος
 ἄν ἔν]εκα ἡ ἐξ Ἀρείου
 πάγου βου]λῇ ἐφη
 5ις ἀδίκ[ως
τατοχρῶ
φησι του-
ωτατις
ιπο...
 10εἰ ψ..
ακν..
 (desunt v. XVII?)

Frg. III.

v (desunt v. VI)

.....δεῖς.....
ε δικαστ..
αν ἐνοι..
 10εσθαι ἐμ...

....δι]καίως τῷ...
τὰς ἀποφάσεις.
 ο]ὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ
 π]άντων φανήσων-
 15 τὰ]ι μάλιστα δημο-
 τικῶ]τατα τῷ πρᾶγμα-
 τι κ]εχρημένοι· τοὺς
 μὲ]ν γὰρ ἀδικοῦντας
 ἄπ]έφηναν, κα[ὶ] ταῦ-
 20 τ' οὐ]κ ἐκόντες, ἀλλ' ὑπὸ
 τοῦ δ]ήμου πολλὰκις
 ἀναγ]καζόμενοι· τὸ
 δὲ κο]λάσαι τοὺς ἀδι-
 κοῦντα]ς οὐκ ἐφ' αὐτοῖς
 25 ἐπο]ίησαν, ἀλλ' ὑμῖν
 ἀπέδ]οσαν τοῖς κυ-
 ρίοις. Ἀ[η]μοσ[θέν]ης
 δ' οὐ μόνον ἐπὶ το[ῦ]
 αὐτοῦ ἀγῶνος οἷε-
 31 ται δεῖν ὑμᾶς παρᾶ-

Col. IV 1—3 suppl. B 3 ἔνεκα E 4 suppl. E 5 ἀδικό P 4 sq. ἔφηρε τῶι δήμῳ σ' ἀδίκως εἰληφότα τὸ χρυσίον prop. Fu 7 ροιη. που B φησιτου l. pro τ nescio an π exstiterit. 8 οτα- τις B ω l. 9 ιτιω B ιπο l. 10 φ B ειψ l. 11 litterae omnes incertissimae sunt.

Frg. III componitur e frg. H. XXVI, XXVII. E. VIII. VII. XIII. H. I. VII. XXV. XVI. XXX. T. III. H. IV. XIX. XXII. R. I. H. XX. X.

Col. V 7—24 sunt in frg. H XXVI praeter priorem partem versuum 13—16, quam habet frg. H. XXVII. Coniunxit S 9 post ἄν spatium vacuum relictum est in P 15 δημοτικώ- τατα S, qui etiam 19—24 restituit 25—28 rest. B adiunctis fragmentis E VIII. XIII. VII, e quibus XIII et VII nunc etiam in P coniuncta sunt. 27 litteras μοσ[θ] l.

Col. VI = Frg. H Ia cum antecedenti coniunxit B

κρούσασθαι διαβαλὼν
 τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ
 5 καὶ τοὺς ἄλλους ἀγῶ-
 νας ἅπαντας ἀφελέ-
 σθαι ζητεῖ τοὺς τῆς
 πόλεως· ὑπὲρ οὗ δεῖ
 ὑμᾶς νυνὶ βουλευσά-
 10 σθαι προσέχοντας
 τὸν νοῦν, καὶ μὴ τῶι
 λόγῳ ὑπὸ τούτου ἐ-
 ξ]απατηθῆναι. τὰς γὰρ
 ἀποφάσεις ταύτας τὰς
 15 ὑπὲρ τῶν χρημάτων
 Ἀρπάλου πάσας ὁμοί-
 ως ἢ βουλὴ πεποι-
 ῖται καὶ τὰς αὐτὰς κα-
 τὰ πάντων, καὶ ο[ὗ]δε-
 20 μιᾷ προσγέγραφεν,

διὰ τί ἕκαστον ἀπο-
 φαί|νει, ἀλλὰ ἐπ[ι] κε-
 φαλαίῳ γράψασα ὁπό-
 σον ἕκαστος εἴληφεν
 25 χ]ρουσίον· τοῦτ' οὖν
 ὁφ]ειλέτω. ἢ ἰσχύ[σει
 Δημοσθ]ένη[ς] παρ' ὑ-
 μῖ[ν τῆς κατ' αὐτοῦ VII
 ἀπο[φάσεως μεῖζον;
 οὐκ ἀ. εσ.
 ἀπογι[γνωσκ.
 5 ἀποφα.
 ἔλαβεν[....
 σι καὶ οἱ ἄ[λλοι πάντες·
 οὐ γὰρ δῆ[που Δημο-
 σθένης] [μόνῳι τοῦ-
 10 το ἰσχυρὸ[ν ἔσται, τοῖς
 δ' ἄλλοις ο[ὗ. καὶ γὰρ

B Λ

3 ΔΙΑΛΑΒΩ P 7 τοὺς delendum esse susp. B 21 διατι in P
 exstitisse videtur. διὰ τί B δι' ὅτι Kn. 23 γραψάδοπο P
 26 ὁφειλέτω Boe. S 27 παρ' ὑμ[ῶν Bab. corr. B

Col. VII = Fr. H Ib 1—2 suppl. B 2 μᾶλλον B coll. Din.

I, 54 μεῖζον Fu. 3 ΟΥΚΑΕC P post α littera superscripta erat,
 quam τ vel ρ fuisse putaveris; neque enim assentiri possum
 Kenyoni, qui litteram α expunctam esse sibi persuasit (v. ed.).
 dispexi enim non punctum, sed partem hastae inter litteras α
 et ε exaratae. 4 απογει P sententia quamquam perspicua est,
 displicent tamen supplementa adhuc proposita: οὐκ ἄρ' ἔστιν ὁ
 λαβών, | ἀπογιγνωσκόντων τὴν ἀπόφασιν ὡς οὗτος οὐκ | ἔλαβεν,
 καὶ ἀποφεύγον σι καὶ οἱ ἄλλοι π. B οὐκ ἄρ' ἔστιν, ἐὰν | ἀπογιγνώ-
 σκητε τὴν | ἀπ., οὐδεὶς ὅστις | ἔλαβεν Fu. cf. etiam Zuretti, Ri-
 vista di filol. 34, 14 8 sq. οὐ γὰρ δῆπουθεν Δημοσθένης μὲν λέ-
 γειν τοῦτο ἰσχυρὸν ἔσται B οὐ γ. δῆπου Δ. μὲν ἔσται τοῦτο ἰσ-
 χυρὸν Kn. cf. Menandri Epitr. v. 130 10 sq. τοῖς δ' ἄλλοις οὐ.
 S Boe. 11 καὶ γὰρ et 13 δικάζετε S, νῦν τοίνυν B οὕτως Kn.

οὐχ ὑπὲρ [εἵκοσι τα-
 λάντων δ[ικάζετε,
 ἀλλ' ὑπὲρ τ[ριακο-
 15 σίων, οὐδ' ὑ[πὲρ ἐνὸς
 ἀδικήμ[α]τος, ἀλλ' ὑ-
 πὲρ ἀπάντ[ων· ἡ γὰρ
 σὴ ἀπόνο[ια ὧ Δημό-
 σθενες ὑπ[ὲρ ἀπάντων
 20 τῶν ἀδ[ι]χο[ύ]ντων
 νῦν προχ[ι]νδυνε[ύ-
 ει καὶ προαναισχ[υν]-
 τεῖ. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν
 ἔλαβες τὸ χρυσίον
 25 ἱκανὸν οἶμαι εἶν[αι
 σημεῖον τοῖς δικα-
 σταῖς τὸ τὴν βουλήν
 σου καταγνώναι,
 VIII ἥι σπαντὸν ἐ[πέ]τρεψας·
 τίνων δὲ ἔ[γ]κεα ἔλαβες
 καὶ ἐπὶ τ[ί]σιν αἰτίαις
 παῖσαν τῇ]ν πόλιν κα-
 5 ξνος
 χρυσί-
 ος τοὺς
 ὧσ]περ εἰ
 φανε]ρὸν ποι-
 10 ἦσω. ἐπ]ειδὴ γὰρ ἡλ-
 θεν ὧ ἄν]δρες δικα-
 σταὶ Ἀρπα]λος εἰς τὴν
 Ἀττικὴ]ν καὶ οἱ πα-
 ρὰ Φιλοξέ]νου ἔξαι-
 15 τοῦντες α]ντὸν ἅμα
 προσήχθ]ησαν πρὸς
 [τὸν δῆμον, τότε παρ-
 ελθὼν Δημ]οσθένης
 διεξῆλθεν] μακρὸν
 20 λόγον, φά]σκων οὔτε
 τοῖς παρ]ὰ Φιλοξέ-
 νου ἐλθο]ῦσι καλῶς
 ἔχειν τὸν] Ἀρπαλον
 ἐγδοῦναι τ]ὴν πόλιν
 25 οὔτε δεῖν] αἰτίαν οὐ-
 δεμίαν τ]ῶι δῆμῳ
 δι' ἐκεῖνο]ν παρ' Ἀ-

12 suppl. Boe. S 13 δοῦναι δίκην Boe. corr. S 14 τετρα-
 κοσίῳ Boe. Bab. τριακοσίῳ S Th. deerant re vera paulo mi-
 nus CCCL 15 et 16 suppl. Boe. 17 sq. καὶ γὰρ ἡ — προαναι-
 σχυντεῖ S ἡ γὰρ B 19 ἀπάντων S πάντων B 25 ἱκανον P
 Col. VIII adiunxit B Frg. VIIa (1—8), frg. XXVa (8—13),
 frg. XVIa (18—28) coniunxit S, frg. XXX (14—16) addidit B
 1—2 suppl. B 3 ἔτι δὲ τίσιν B 4 sq. ἔνοχον τ. π. κατέστησας
 ΜΟ, qui cf. Din. I, 93. παῖσαν τ. π. κα[τ]ήσχυνας ἐκθέμενος | περὶ
 τοῦ παλαι χρυσίου ληφθέντος τοὺς | ἐλέγχους ὥσπερ εἶπον διὰ
 βραχέων ποιήσομαι prop. B 9 φανερόν Kn. ρο l. ποιήσω Fu.
 10—13 rest. S 14—20 suppl. B 17 τὸν δῆμον, μέμνησθε | ὥς τότε
 Δημ. B 20 φάσκων Kn. 21—23 suppl. B 24 ἐκδοῦναι Kn.
 25—28 suppl. B

λεξάνδρου]ν καταλεί-
 1X πεσθαι, ἀσφαλέστια-
 τον δ' εἶναι τ[ῇ πόλει
 τά τε χρήματα [καὶ τὸν
 ἄνδρα φυλάττειν
 5 καὶ ἀναφέρει[ν τὰ χρή-
 ματα ἅπα[ντα] εἰς [τὴν
 ἀκρόπολιν ἃ [ῆ]λθ[εν
 ἔχων Ἀρπαλος εἰς τὴν
 Ἀττικὴν ἐν τῇ αὖρι[ον
 10 ἡμέραι, Ἀρπαλο[ν δ' ἥ-
 δη ἀποδείξαι τὰ [χρή-
 ματα, ὅπόσα ἐστίν·
 οὐχ ὅπως πύθο[ιτο
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν
 15 ὥς ἔοικεν, ὅπόσα ἦν,
 ἀλλ' ἵνα εἰδῇ ἀφ' ὅσων
 αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν
 πράττεσθαι. καὶ καθή-
 20 μενος κάτω ὑπὸ
 τῇ κατατομῇ, οὐπερ
 εἶωθε χα[ρτ]ῇσθαι, ἐκέ-

λευξ Μ[νηστ]ρίθρον τὸν
 χορευτὴν [ἐ]ρωτηῆσαι
 τὸν Ἀρπαλον, ὅπόσα
 25 εἶη τὰ χρήματα τὰ ἀ-
 νοισθησόμενα εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν. ὁ δ' ἀ-
 πεκρίνατο ὅτι ἔπτα-
 κόσια τάλαντα]. . . . X
 (desunt v. XII)
 [. . . τὰ χρήματα εἰ-
 ναι τη]λικ[αῦτα] αὐ-
 τ]ὸς ἐν τῷ δ[ήμῳ
 15 πρὸς ὑμᾶς εἰπών,
 ἀναφερομέν[ων τρια-
 κοσ[ί]ων ταλά[ντων
 καὶ πεντ[ήκοντα ἀν-
 θ' ἐπ[τ]ακοσίων, λ[αβὼν
 20 τὰ εἴκοσι τάλαντα οὐ-
 δένᾳ λόγον ἐπ[οιήσα-
 το.

Col. IX componitur ex frg. T. III (1—5), quod adiunxit Kn., H. VIIb (3—14), XXVb (12—15), XVIb (14—28), quae coniunxit S 2—5 suppl. Kn. ad sententiam S confert Din. I, 68; 70; 89
 10 δὲ δὴ S, δ' ἥδη Sch. 18 cf. Harpoer. v. κατατομή· Ὑπερ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.: „καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ“ 19 κα-
 τῶι P 21 εἶωθε l. 22 suppl. B 25 sq. cf. Photius ed. Reitz. 143, 14 Ἀνοισθησόμεθα· τὰ χρήματ' ἀνοισθησόμεθ' εἰς ἀκρόπολιν.

Col. X = H. XVI c. 12—21 pleraque rest. B 19 littera Θ ab eadem, ut videtur, manu supra versum addita est 20 sq. B confert Plut. vit. X or. 846B: . . . αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημ. δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισθέντων μεμη-
 νικῶς μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν (v. col. XII init.)

25	ἐν τῷ δῆμῳ ἐ[πτα- κόσια φήσας εἶν[αι τάλαντα νῦν τὰ ἡ[μί- ση ἀναφέρεις, κα[ι..	 μως εγ 20 στους α]ίσχυν νει
XI	 ω ὅτι του ἀν]εν[ε]χθῆναι εἰς ἀκρόπολιν τα]ῦτ[α] τὰ πρά- 5 γματα].	 χρ]υσίου γὰρ ὅτι 25 γοιω του πεν σ]τατῆ- ρας ἔλαβε· σὺ δ' ὁ τῷ XII ψηφίσματι τοῦ σώ- ματος αὐτοῦ τὴν φυ- λακὴν καταστήσας 5 καὶ οὗτ' ἐγλειπομέ- νην ἐπανορθῶν οὔτε καταλυθείσης τοὺς αἰτλους κρίνας, προῖκα δηλονότ[ι] τὸν 10 καιρὸν τοῦτον τετα-
	(desunt v. IV) ονλι.....	
10	 ἔκρινον τ[ὸ]ν οὔτ'] ἂν ἐπρί- ατο Ἀρπαλ]ος τὰς .φε- ο]ὔτ' ἂν ἡ πόλις ἐν αἰτ[ί]αις] καὶ διαβο- 15 λαῖς ἦν.] ἀλλὰ πάν- τω]ν τούτων ὧ Δημό- σθενες]. . τ. μ. ειο α] ἔστιν	

28 σμ P

Col. XI = fig. H. IVa, quod iam S hoc loco collocavit, B etiam cum antecedentibus coniungere conatus est, cum suppleret: καὶ οὐδ' ἐλογίσω ὅτι τοῦ | πάντα ἀνεν. | ὀρθῶς εἰς ἀ. | καὶ ταῦτα τὰ πρ. . . . 2 ἀνενεχθῆναι Bab. 9 ὀρθῇ B ὀνλι l. littera λ certa est 10 ἐκρινοντ. εν B ἐκρινοντ. γ l. 11 litterae επ incertae sunt; possis etiam θη legere 11—15 suppl. B 12 τραφε B, qui supplet τὸ ἀφειθῆναι exstat tamen ΓΑΚ. ΦΕ 17 B legere sibi videbatur τα (vel pro his η) χαρις (vel το pro ις); mihi litterae ιο certae videntur esse; ante ι aut ε aut ξ aut ρ fuisse potest, cetera incerta sunt; quae tentaverunt Fu. et Rad., neque cum spatio neque cum litterarum vestigiis conveniunt 20 ante τ vel α vel ε vel σ 28 πεν]τακισχιλίους ci. MO Demadem sex milia staterum accepisse Dinarchus auctor est (I, 89).

Col. XII = fig. H. IVb.

μίευσαι; καὶ τοῖς μὲν ἐλάττοσι ῥήτορσιν ἀπέτινεν ὁ Ἄρπαλος χρυσίον, τοῖς θορύβου 15 μόνον παῖ κραυγῆς κυρίοις, σὲ δὲ τὸν τῶν ὄλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρεῖδεν; καὶ τῷ τοῦτο πιστόν; 20 τοσοῦτον δ' ὧ ἄνδρες δικασταὶ τοῦ πράγμα- τος καταπεφρόνηκεν Δημο[σ]θένης, μᾶλ- λον δέ, εἰ δεῖ μετὰ 25 παρρησίας εἰπεῖν, ὑ- μῶν καὶ τῶν νό- μων, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον, ὡς [ῥοι]ξεν, XIII ὁμο[λογεῖν μὲν εἰληφέ- ναι τὰ χρήματ[α, ἀλλὰ κατακεχρῆσθαι αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισ- 5 μένος εἰς τὸ θεωρι- κόν· καὶ περιῶν Κνω-	σίῳ καὶ οἱ ἄλλοι φέ- λοι αὐτοῦ ἔλεγον, ὅτι ἀναγκάσουσι τὸν ἄν- 10 θρωπον οἱ αἰτιώμε- νοι εἰς τὸ φανερόν ἐνε[γ]χεῖν ἃ οὐ βούλετα[ι, καὶ εἰπεῖν ὅτι τῷ δή- μῳ προδεδάνειστ[αι 15 τὰ χρήματα εἰς τὴν διοίκησιν. ἐπειδὴ δ' ὑμῶν οἱ ἀκούσαν- τες πολλῷ μᾶλλον ἡγανάκτουν ἐπὶ τοῖς 20 κατὰ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου λόγοις, εἰ μὴ μόνον ἱκα- νὸν εἶη αὐτῷ ἰδίᾳ δεδωροδοκη[χ]έναι, 25 ἀλλὰ καὶ τὸν δῆμ[ον] οἶοιτο δεῖν ἀνα[πιμ- πλάναι. τ]α ντροπα XIV ατροαν
--	---

20sq. cf. Din. I, 85 28 ὧς ἔοικεν Kn. certum est.

Col. XIII = frg. H. IVc; clausulae 21 sq. accesserunt ex frg. R. Ia, quod adiunxit B 1 et 2 suppl. B; εἰληφέναι iam Boe.

12 ^{ον} ἀβουλεται P 13 littera η partim exstat in frg. H. XIX (v. ad col. XIV) 14 προδεδανιστ[α. P 25—27 suppl. B 27 διαβο-
λῶν vel αἰσχύνῃς addi vult Fu.

Col. XIV, 8—20 composuit S ex frg. H. XIX et XXII; cum col. XIII coniunxit B, cum videret et margines fragmentorum H. IV et XIX congruere et ex col. XIII unam litteram (13 extr.) in frg. XIX

- α
 δο
 5 τι
 ρι
 [μ]ε-
 νος
 λέγ[ω]ν καὶ αἰτιώ[με]-
 10 νος, ὅτι Ἀλεξάνδρῳ
 χαριζομένη ἢ βου-
 λή ἀνε[λ]εῖν αὐτὸν
 βούλεται· ὥσπερ οὐ
 πάντας ὑμᾶς εἰδό-
 15 τας, ὅτι οὐδεὶς τὸν
 τοιοῦτον ἀνα[ι]ρεῖ, ὃν
 ἔστιν πρίασθ[α]ι, ἀλ-
 λ' ὅντινα μήτε πεῖ-
 σαι ἔστιν μή[τ]ε χρή-
 20 μ]ασιν διαφθεῖραι,
 τοῦτον δ[ὲ] σ]κοποῦ-
 σιν ὅπως ἐ]κ παν-
 τὸς τρόπ[ου] ἐκ]ποδῶν
 ποιήσουσιν. κίνδυ-
- 25 νος δ' ὥς ἔ[οι]κεν ἐ-
 στίν, μὴ σὺ ᾧ Ἀημό-
 σθενες ἀπαραιτ[η]-
 τος καὶ ἄπειστ[ο]ς εἴ
 πρὸς δωροδ[οκίαν], ἢ
 μὴ νομίζ[η] τις διὰ XV
 τῆς τούτω[ν] δωρο-
 δοκίας τὰ τυ[χόν]τα τῶν
 πραγμάτων ἐλίσ-
 5 κεσθαι. ο[ὐ] γὰρ ἄδηλόν
 ἔστιν, ὅτι [πάν]τες
 οἱ ἐπιβουλεύοντε[ς]
 τοῖς Ἑλληνικοῖς προ[α]-
 γμασιν τὰς μὲν μι-
 10 κρὰς πόλεις τοῖς ὀ-
 πλοῖς συσκευάζου-
 νται, τὰς δὲ μεγάλας
 τοὺς δυναμένους
 ἐν αὐταῖς ὠνούμε-
 15 νοι, ο[ὐ]δ' ὅτι Φίλιππος
 τηλικ[οῦ]τος ἐγένετο
 ἐξ ἀρχ[ῆ]ς χ[ρ]ήματα δια-

servatam esse; idem adiunxit frg. R. Ib (v. ad col. XIII), in quo sunt particulae litt. ασινδιαφ (20) et 21—29; frg. H. XX (1—3) et frg. Xa (4—7) 9 suppl. B 21—28 suppl. Kn 21 δὴ Kn., qui antea δὲ supplevit 23 δὼ P 24 σιν l. 28 απιστ[ο]ς P 29 δωροδοκίαν Kn.

Col. XV = frg. H. Xb, quod cum antecedentibus coniunxit B 1 νομίζει τις B, νομίζητε B² νομίζη Kn in P utrum η an ει exstiterit, incertum est 3 δοκιάσταν P suppl. Boe. S 4 suppl. B παρέλκεσθαι B² 5 ἄδηλον S, ἀφανές B 6 suppl. S 9 με[ι]-
 κρας P 11 σκευάζε[ο]σθαι litteris σθ transfixis P 16 suppl. Boe. σ supra v. P 17 δεσπότης Bab., ἐξ ἀρχῆς Boe.

πέμψα]ς [ε]ἰς Πελο-
πόννη]σρον καὶ Θετ-
20 ταλίαν] κ[α]ὶ τὴν ἄλλην
Ἑλλάδα], καὶ τοὺς ἐν
δυνάμει] ὄντας ἐν
ταῖς πόλε]σιν καὶ προ-
εστῶτας].....

(desunt v. V)

Frg. IV.

VIa (desunt v. XXIV)

25ων

.....?

.....ε

VIb (desunt v. XVI?)

.....[ναυ-

τικοῖς ἐργάζη χ[ρήμα-
σιν καὶ ἐκδόσεις δι[δως,
20 καὶ πριάμενος ο[ἰκί-
αν...μο...ιν..
πα...ντω...ρωι
οὐκ οἰκεῖς ἐ[ν Π]ειραι-
εῖ, ἀλ<λ>' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς
25 πόλεως. δεῖ δὲ τὸν δέ-

καιον δημαγωγὸν

σω]τῆρα τῆς [ἐαυτοῦ

[πατρίδος εἶναι..

..... — — —

.....[τερα-

τεύη καὶ οὐχ ἅπασιν XVII

οἷει φανερόν εἶναι,

ὅτι φάσκων ὑπὲρ τοῦ

18 suppl. S 22 τέλει S δυνάμει B 23 et 24 suppl. B
προ|στάτας τοῦ δήμου S 24 διαφθείρας addunt Fu. et Kn.

Frg. IV ex frg. H.V et R. II (XVIa + XVIb) ita composuit B, ut XVIb in fine columnae XVII poneret. Quod falsum esse cum ex ipso sententiarum conexu videtur apparere tum ex eo, quod XVIb, nisi columnae spatium excesseris, non potest ita suppleri, ut cum col. XVIII in unum coniungatur.

Col. XVIa (XVI B) = R. IIa. Cum etiam extremi ductus ver-
sum 18 (ι), 19 (σ), 24 (ι) supersint, haec reliquiae non possunt
in unum componi cum col. XV 25 ω P 26 ν vel αι vel λι P

Col. XVIb (XVII, 18—27 B) = R. IIb 18 post η certum dis-
pexi litterae χ vestigium τι|σιν B ad sententiam B confert
Plut. Comp. Dem. et Cic. 3 19—20 suppl. B 19 εκδοσις P
22 inter ω et ρ spatium est 3—4 litterarum 23 suppl. Kn.
descripsit Hyp. ex Aeschine 3, 209: ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ
οἰκεῖς ὥς δοκεῖς ἐν Π., ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως 27 σωτήρα
τῆς πατρίδος Kn. at exstat in P: ΤΗC·\·...]; fuit igitur τῆς
ἐαυτοῦ πατρίδος. cf. or. VI, 35 28 μὴ δραπέτην addit B

Col. XVII = H. Va 1 [τί γὰρ ὦ Δημόσθενες, πραγματεύη
pridem S τερατεύη B

δήμου] λέγειν ὑπὲρ	μηδένα προαισθέ-
5 Ἀλεξά]νδρου φανερώς	σθαι· τὰ δ' ἐν Πελοπον-
ἐδημηγ]όρεις; ἐγὼ γὰρ	5 νήσῳ καὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλ-
οἶμαι καὶ] ἔμπροσθεν	λάδι οὕτως ἔχοντα κα-
γινῶναι] ἅπαντας ὅτι	τέλαβεν ὑπὸ τῆς ἀφί-
τοῦτ' εἰ]ποίησας καὶ περὶ Θη-	ξεως τῆς Νικάνορος
10 βά]ων καὶ περὶ τῶν	καὶ τῶν ἐπιταγμά-
ἄλ]λων ἀπάντων,	10 των ὧν ἦκεν φέρων
καὶ] ὅτι χρήματα εἰς	παρ' Ἀλεξάνδρου περὶ
ταῦτα] δοθέντα ἐκ τῆς	τε τῶν φυγάδων καὶ
Ἀσίας αὐ]τὸς σαντῶι	περὶ τοῦ τοὺς κοι-
15 ἰδίᾳ περιπ]οιησάμε-	νοὺς συλλόγους Ἀχαι-
νος κατηνάλω]σας τὰ	15 ὧν τε καὶ Ἀρκά[δ]ων
[πολλὰ.	καὶ Β]οι[ω]τῶ[ν].
(desunt v. XII?)	(desunt v. XII?)
.[Ἄρπα-	ταῦτα σὺ πα[ρεσκεύ-
[λος οὕτως ἐξαίφνης]	ακὰς τῶι ψηφ[ίσματι,
XVIII πρὸς τ[ῇ]ν Ἑλλάδα	συλλαβῶν τὸ[ν] Ἄρπα-
προσέπ[ε]σεν, ὥστε	λον, καὶ τοὺς μὲ[ν] Ἑλ-

4 δήμου Bab. 6 ἐδημηγόρεις S δημηγορεῖς Boe. 7 et 8 suppl. S
8 πάντας edd. 9 πεποί]ηκας P, ut videtur; correctio ab altera
manu videtur addita esse. ταῦτα ποιήσας ἡπάτηκας vix recte S
13 ταῦτα—ἰδίᾳ (15) suppl. B 14 τος certum est 15 περιποιοῦσά-
με[νος] S 16—17 suppl. B, qui ut hanc columnam cum R. II b
coniungat, sic pergit: καὶ νῦν δὲ ναυτικοῖς κτέ. v. XVI b 18
16 κατανήλωσας B κατηνάλωσας secundum Isocr. 9, 60 Fu., qui
ad sententiam confert Din. I, 26.

Col. XVIII = fr. H. V b initium ex. gr. suppl. B cf. tamen
adn. ad frg. IV 1 ἐλπίδα P 6 linea transversa, quam B supra
litteras οὐτ conspicere sibi videbatur, papyri fissura est 8 cf.
Harpocr.: Νικάνωρ· Ὑπ. ἐν τῷ κ. Δημ. 13 ΚΟΙΝΩΝΟΥC lit-
teris ΝΩ insuper transfixis P

Col. XIX = frg. H. Vc 1 post litteram π aut α aut λ fuit
2 στας vel ακας exstitisse videtur παρήρησαι B 4 Ἑλλήνας Sch.

5 λη[ν]ας ἅπαντας [πρε-
 σ]βεύεσθαι πεπ[όλη-
 κας ὥς Ἀλέξανδ[ρον],
 οὐκ ἔχοντας ἄλλ[ην
 οὐδεμίαν ἀποσ[τρο-
 10 φήν, τοὺς δὲ σ[α]τράπας,
 οἱ αὐτοὶ ἂν ἦκο[ν ἐκόν-
 τες πρὸς ταύτη[ν τὴν
 δύναμιν, ἔχοντες
 τὰ χρήματα καὶ τοῦ[ς].
 15 στρατιώτας ὅσους ἔχ[α-
 στος αὐτῶν εἶχεν,
 τούτους σύμπαντας
 οὐ μόνον κεκώλυ-
 κας ἀποστῆναι ἐκε[ί-
 20 νου τῇ συλλήψει τῇ
 Ἀρπάλου, ἀλλὰ καὶ
 ἔ]χαστον [αὐ-
 τῶν].
 (desunt v. VI?)

Frg. V.

(desunt v. X)

xx

. [ὕπὸ
 Δη]μοσθένου[ς ἀπο-
 σταλεις, παρὰ [δ' Ὀλυμ-
 πιάδι Καλλίας ὁ [Χαλ-
 κιδεύς, ὁ Ταυροσθέ-
 15 νους ἀδελφός· τούτους
 γὰρ ἔγραψε Δημοσθέ-
 νης Ἀθηναίους εἰ-
 ναι καὶ χρῆται τούτοις
 πάντων μάλιστα.
 20 καὶ οὐδὲν θαυμαστόν·
 οὐδέποτε γὰρ οἶμαι
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέ-
 νων εἰκότως φι-
 λους] τοὺς ἀπ' Εὐρύπου
 25 κ[ε]χρηται. εἴτα σὺ περὶ
 φιλ[ίας] πρὸς ἐμὲ τολ-
 μήσεις ἀντίκα μά[λα]

5 πρεσβεύεσθαι Boe. S εχοντάς transfixa littera α et rursus superscripta P χ in P fuisse certum est 10 ἄλλους Boe. σατράπας S 11 et 12 suppl. Boe. 22 ἔχαστον Boe. S πεποίηκας τὸν susp. B αἱ l.

Frg. V componitur ex frg. H. XV. XVIII. III. Bab. V. Colore pallido prae reliquis omnibus insigne est.

Col. XX = frg. H. XVa, quocum B coniunxit Bab. V (19 sq.) 10 sq. de Aristione sermo fuerit, v. S, qui cf. Harpocrat.: Ἀριστιῶν· Ὅπ. κατὰ Δημ.· οὗτος Σάμιος μὲν ἐστίν ἢ Πλαταιεύς —, ἐκ μαιρακυλλίου δ' ἐταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἐνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν <τῶ> ε' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. 19 sq. frg. Bab.: π — κ — οὐδ — επιτω — .ων — — κ — . Margines optime congruunt 25 suppl. Boe. 26 suppl. B 27 sq. restituit B coll. or. IV, 5, 27 sq. ἀντίκα μάλα coll. or. V, 6, 6 πολλά Kn.

	λέγειν;].	ὦν ὑπὸ μειρακίων	
XXI		κρινόμενος περὶ	
	..[ταύτην τὴν φιλί-	δωροδοκίας. καίτοι	
	αν διέ]λυσας αὐ[τρός], ὅ-	ἔδει τοῦναντίον ὑ-	
	τε χρ]υσίου κατὰ τῆς	25 φ' ὑμῶν παιδενέσθαι	
5	πατρ]ίδος ἔλαβες καὶ	τοὺς νεωτέρους	
	μετ]εβάλο[υ]. καὶ κατα-	τ]ῶν ῥητόρων, καὶ	
	γέλα]στρον μὲν σαν-	εἴ] τι προπετέστερον	
	τόν] ἐποίησας, κατή-	ἔπραττον ἐπιτιμᾶ-	XXII
	σχυν]ας δὲ τοὺς ἐκ τῶν	σθαι καὶ κολάζεσθαι.	
10	ἔμπρ]οσθεν χρόνων	νῦν δὲ τοῦναντίον	
	τῶν α]ὐτῶν τί σοι προ-	οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ	
	ελομέ]νο[υ]ς· καὶ ἐξὸν	5 ἐξήκοντα ἔτη σω-	
	ἡμῖν] λαμπροτάτοις	φρογλίζουσιν. διό-	
	εἶναι] παρὰ τῷ δήμῳ	περ ὧ ἄνδρες δ[ικα]σται	
15	καὶ τὸ]ν ὑπόλοιπον	δικαίως ἂν ὀργλζοι-	
	βίον ὑ]πὸ δόξης χρη-	σθ]ε Δημοσθένει,	
	στῆς πα]ραπεμφθῇ-	10 εἰ καὶ δόξης ἱκανῆς	
	ν[αι, ἅπα]ντα ταῦτα ἀνέ-	καὶ] πλούτου πολλοῦ	
	τρ[εψας, κα]ὶ οὐκ αἰσχύ-	δ[ι' ὑ]μᾶς μετεσχη-	
20	νει νυνὶ τηλικοῦτ[ος	χῶ[ς] μῆδ' ἐπὶ γήρω	

Col. XXI composuit B ex frg. H. XVIII (3—19) et frg. H. XVb (17—28) 2 et 3 suppl. B² οὐ διαλύσας αὐτὸς B, coll. or. IV, 6, 2 sq. 3 sq. ὅτε B 5 πατρίδος Boe. 6 μετεβαλοῦ; B 7 suppl. Bab. 9 suppl. B 10 suppl. Boe. 11—19 suppl. B 13 ἡμῖν B ὑμῖν susp. Kn. coll. v. 25 20 τηλικούτος ὦν B 21 μισανίων P 26 sq. νεωτερονσιῶν .ων P.

Col. XXII = frg. H. IIIa, quod adiunxerunt S Boe. Bab. 4 οι-νεοιοι litteris οἱ expunctis et transfixis P s littera δ exstat in frg. XVIII 10 sq. expediverunt S Boe. B confert Plut. Dem. c. 12: . . . ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἐνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγὼν ἐστὶ καὶ γὰρ Αἰσχίνης καὶ Τπερ. τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ κατηγοροῦντες εἰρήκασιν 12 δι' ὑμᾶς S διὰ ὑμᾶς contra spatium B 13 x est in frg. XVIII 14 ἐπὶ γή-ρωσ οὐδῶ S Bab. ὁδῶι (Bab. B) cum spatio convenit. cf. Poll.

	ὁ]δῶ κήδεται τῆς	κε
15	πατρ[ί]δος. ἀλλ' ὑμεῖς	10 γα
	μὲν ἡσχύνεσθε ἐ-	δικ
	πὶ τῆς υ	την
	τ]οὺς περιεστηκότας	κτην
	τῶ]ν Ἑλλήνων, ὅτε	μεν
20	τινῶ]ν κατεχειρο-	15 ταστ
	τον]εῖτε, εἰ τοιούτο[υς	κυρι
	καὶ] δημαγωγοὺς κα[ὶ	των
	στο]ατηγοὺς καὶ φύλα-	τας λα [ἀδι-
	κα]ς τῶν προαγμ[άτων	κουνται
	 ζτ	20 χα
	(desunt v. III)	τηλι
III ρ		κλατ
ρ		των [κιν-
μ		δυνε[υ
δε		25 τοὺς ὁ
5 νξ		πιτω
τοι		καιτ
εσ		ταισ ὁ
κου		τεαν

II, 15: λέγοιτο δ' ἂν καθ' Ἑπ. καὶ ἐπὶ γήρως ὁδῶ. (ὁδῶ cod. Mediol. cf. Herwerden, Exerc. criticae p. 193) et Dion. Hal. Arch. VIII, 35, 3 (Fu.) κήδεται τῆς πατρίδος ΜΟ 15 π 16 μ 17 πιτ sunt in XVIII. In III autem superficies chartae laesa est;

nam litterae μ]ενησχν in versum 17 detrusae sunt 15 ἄλ P 17 ης vel ηε in P videtur fuisse 20 suppl. B 21 τοιοντος transfixa littera σ P suppl. S 22 μὲν S, quod spatio longius est; καὶ B 25 ἔχειν δοκοῖτε B sed in P potius ζτ vel χη exstat.

Col. XXIII = frg. H. III b 16 ante hunc versum in P signum Z¹ appictum est κυν B κυρι l. 19 κουντ B κουνται l. 20 χαίσε B quae restant praeter χα litterarum vestigia incerta sunt

21 τημ B τηλι l. 26 πεισ littera ε transfixa P 29 τεδ[α B τεαν l.

XXIV

Frg. VI.

ο]ὐ γὰρ ἐστὶν ὁμοίως
 δεινό]ν, εἴ τις ἔλα-
 βεν], ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ
 δεῖ, ο]ὐδ[έ] γ' ὁμοίως
 5 ἀδι]κοῦσιν οἱ ἰδιῶται
 οἱ λαβ]όντες τὸ χρυσίον
 καὶ] οἱ ῥήτορες καὶ οἱ
 στρατ]ηγοί. διὰ τί; ὅτι τοῖς
 μὲν] ἰδιώταις Ἄρπα-
 10 λος ἔ]δωκεν φυλάτ-
 τειν τ]ὸ χρυσίον, οἱ δὲ
 στρατη]γοὶ καὶ οἱ ῥήτο-
 ρες πρ]ᾶξεων ἔνεκα
 εἰλή]φασιν. οἱ δὲ νό-
 15 μοι τ]οῖ[ς] μὲν ἀδικοῦ-
 σιν ἀπλ]ᾶ, το[ῖ]ς δὲ δω-
 ροδοκοῦσι]ν δεξαπλᾶ
 τὰ ὀφλ]ήματα προστάτ-
 τουσιν] ἀποδιδόν[αι].
 20 ὥσπερ οὐ]ν τὸ τίμη-

μα τιμῇ]σαι ἔστιν ἐκ
 τῶν νόμ]ων τούτοις
ς, οὕτω καὶ
! παρ' ὑμῶν
 25σι κατ' αὐτῶν
αι. ὅπερ γὰρ
 καὶ ἐν τ]ῷ δῆμῳ εἰ-
 πον, π]ολλὰ ὑμεῖς ὦ
 ἄνδρ]ες δικασταὶ δί-
 30 δοτε ἑ]κόντες τοῖς
 στρατηγοῖς καὶ τοῖς XXV
 ῥήτορσιν ὠφελει-
 σθαι, οὐ τῶν νόμων
 αὐτοῖς δεδωκότων
 5 τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τῆς
 ὑμετέρας πραότητος
 καὶ φιλανθρωπίας,
 ἐν μόνον παραφυλάτ-
 τοντες, ὅπως δι' ὑμᾶς
 10 καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔ-
 σται τὸ λαμβανόμε-

Frg. VI restituit S ex frg. H. VIII et frg. H. XIV.

Col. XXIV componitur ex fr. VIIIa (1—11) et XIVa (10—30)

1 rest. S Boe. 2 δεινόν S, ἀδικον Boe. 4 δεῖ S, ἐξῆν Boe.
 5 . . . ὈΥΟΙΝ 1. ἀδικοῦσιν S Boe. ἔχουσιν B, cum litteras ov
 in P transfixas esse et εχουσ]ούσιν exstitisse putaret 6 λα-
 βόντες S, οἱ λ. B 7—9 rest. Boc. S 10 sq. rest. S 14 suppl.
 Bab. Sch 14sq. ad sententiam cf. Din. I, 60; II, 17 (S) Arist.
 Πολιτ. Ἀθην. c. 54, 2 (B) 16 ἀπλᾶ B 17 sq. rest. B 20 sq. καὶ
 θάνατον τὸ τίμημα τιμῆσαι ἔστιν ἐκ τῶν νόμων τούτοις μόνοις.
 οὕτω καὶ αἱ ζημίαι παρ' ὑμῶν καθεστᾶσιν κατ' αὐτῶν δεινότε-
 ραι B 23 inter σ et ουτωι (ita P, cf. or. II, 42, 2) spatium
 unius litterae vacuum relictum est 25 αντω P 27 ἥδη ἐν
 τῷ δ. S καὶ ἐν τῷ δ. B 30 suppl. S

Col. XXV = frg. VIIIb (1—11) et frg. XIVb (9—29)

νον· καὶ Δημοσθένη
καὶ Δημάδην ἀπ' αὐτῶν
τῶν ἐν τῇ πόλει ψη-
15 φισμάτων καὶ προξε-
νιῶν οἶμαι πλειῶν
ἢ ἐξήκοντα τάλαντα
ἐκάτερον εἰληφέναι,
ἔξω τῶν βασιλικῶν
20 καὶ τῶν παρ' Ἀλεξάν-
δρου. οἷς δὲ μήτε ταῦ-
τα ἱκανά ἐστιν μήτ' ἐ-
κεῖνα, ἀλλ' ἤδη ἐπ' αὐ-
τῶι τῶι σώματι τῆς
25 πόλεως δῶρα εἰλή-
φασι, πῶς οὐκ ἄξι-
ον τούτους κολ[άξ]ειν
ἐστίν; ἀλλὰ τῶν μὲν
ιδιωτῶν ὑμῶν ξάν
XXVI τις ἀρχὴν τιν[α] ἄρχων
δι' ἄγνοιαν ἢ [δι' ἀπει-
ρίαν ἀμάρτη] τι, οὗτος
ὑπὸ τούτων κ[αταρρη-

5 τορευθεῖς ἐν τῷ [δικα-
στηρίῳ ἢ ἀπο[θανεῖ-
ται ἢ ἐκ τῆς πατ[ρίδος
ἐκπεσεῖται· αὐτ[οὶ] δὲ
τηλικάυτα ἀδικ[ήσαν-
10 τες τὴν πόλιν οὐδ[ε-
μιᾶς τιμωρία]ς τεύ-
ξονται; καὶ Κύν[ων
μὲν ὁ Παι<α>νιεύς, [ὅτι
ὑπὲρ τοῦ ὑοῦ ἔλαβ[εν
15 τὸ θεωρικὸν ἀπ[οδη-
μοῦντος, πέντ[ε δρα-
χμῶν ἔνεκεν [ἰκε-
τεύων ὑμᾶς τάλαν-
τον ὥφλεν ἐν τῶι
20 δικαστηρίῳ τούτων
κατηγορούντων·
καὶ Ἀριστόμαχος ἐ-
πιστάτης γενόμε-
νος τῆς Ἀκαδημείας,
25 ὅτι σκαφεῖον ἐκ τῆς
παλαίστρας μετενεγ-

13 αὐτῶ P 16 πλειῶι P 26 φασί· P

Col. XXVI = frg. VIII c (1—11) et frg. XIV c (9—29) 1 ἄρ-
χων Boe. 2 suppl. Bab. 3 τι B οὗτος S 4 suppl. S 5 το-
ρευθεῖς P littera η transfixa 12 Κύνων Boe. S 13 suppl. Bab.

14 τουῦν P 16 ad sententiam N confert Din. I, 56 20 του-
τῶ P 22 cf. Harp. v. ἐπιστάτης: ἐλέγετο δ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ
ὁ ἐφεστηκὼς πράγματι ὀρωοῦν, ὥς Ἰπ. τι ἐν τῷ κ. Δημ. καὶ
Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φανερόν ποιοῦσιν. Si com-
pares Aeschinís locos (§ 14 et 29 et 222), huc potius glossam re-
feras quam ad col. XII, 18 24 ακαδημείας P Ἀκαδημείας West.

κὼν εἰς τὸν κῆπον
τὸν αὐτοῦ πλησίον
ὄντα ἐχοῖτο καὶ ἐφη

XXVII (desunt v. XXIV)

25 τ
οτ
ατ
σθθ
μετ

Frg. VII.

XXVIII (desunt v. VII)

ἡμᾶς ὁ δῆμ[ος ἐν τῷ
μετὰ ταῦτα χρ[όνωι
10 οὐκ εἶα προσ[ιέναι
αὐτῷ οὐδὲ δια[λέγε-
σθαι, ἀλλὰ καὶ συ[μβού-
λοις ἐχ]οῖτο καὶ σ[υνη-
γόροις]
15
. τοῦ δ] ἐπιόν-

τος ἐ]πὶ τὴν δι-
οίκησιν τῷ]ν αὐτοῦ
ἄπασαν [ταμ]ίαν ἐχει-
20 ροτόνησ[εν, ὑπ]ολαμ-
βάνων [χ]άριν α[ὐ]τῷ
π]αρ' ἡμῶν ὁφείλε-
σ]θαι, ὅπερ δίκαιον ἦν.
καὶ πρὸς τούτοις ἀγώνων

25 ἡμῖν ὕστερον πολ-
λῶν γεγενημένων
ἐξ ἐ]κείνων τῶν
πραγ]μάτων [καὶ αὐ-
τοῦ τοῦ π]ολέμου, οὐδε- XXIX
πώποτε ἡ]μ[ῶ]ν ο[ὐ]τοι
κα]τ[ε]ψηφίσαντο, ἀλ-
λ' ἐκ πάντων ἔσωσαν,
5 ὅπερ μ]έγιστον καὶ
ἀξιοπι]στότατον τῆς
τοῦ δῆμ]ου [εὐ]βοίας
σημεῖον. καὶ γρά]ψαι ὦ
Δημόσθενες]. — — —

29 ἐφη B; S. de ephēbis cogitare mavult.

Col. XXVII = frg. H. XIV d 25, 26, 27 pro τ etiam π fuisse potest

28 σθθ vel σθε puto Δημο[σθένης 39 μετ potius quam μεπ (B).

Frg. VII componitur ex frg. T. II, quod B hic collocavit, et H. XI et XXIII, quae coniunxit Bab.

Col. XXVIII = T. IIa 7 οὐ μέντοι | ἡμᾶς — συνηγόροις
suppl. B 16 π]λείστων B √ΕΠΙΟΝ I. puto τοῦ δὲ ἐπιόντος
ἐτους 17 sq. agitur de Lyeurgo, cf. vitam Plut. § 3 18 suppl. B

19 sq. suppl. Kn. 21 βανῶν P 22 οφίλε[σ]θαι P 24 αγωνῶ P
26 in fine νῶ P 28 καὶ περὶ τοῦ π. B καὶ ἐπὶ τοῦ π. Rad.

Col. XXIX componitur ex frg. H. XIa (1—8), frg. Bab. III,
T. IIb (21—25) 1—3 suppl. B 4 rest. Boe S 5 suppl. B
6 litterae στρο certae sunt suppl. Kn. 7 διανοίας B ἐννοίας Fu
8 sq. suppl. B

ο. III) ὅ] πὸ το[ῦ ψη-
φίσματος [ἡλωκέ-
ναι σε αὐτόμ[ατον, οὐ-
κ ἐποίησαν.

(5) γενομεν. — — —

π.

πα.

το ἐτ.

ρ.

(25) ρε.

(desunt v. III ?)

. [ὁ δ᾽ ἡ-

XXX μος ἐποίησεν, ὥστ'
αὐτ[ὸ]ς ὑπὸ τῆς τύχης
ἀφαιρεθεὶς τὸν στέ-
φανον, ἡμῶν ὃν ἔ-

5 δωκεν οὐκ ἀφείλετο.

οὕτως οὖν ἡμῖν τοῦ

δήμου προσενηγε-

γμένου, οὐ πάντα <τὰ> δί-

[χα]ί' ἂν αὐτῷ ἡμεῖς
10 ὑπῆ]ρετοῖμεν καὶ
εἰ δ[έ]οι ἅ]ποθνήσκει-
μεν [ὑπὲρ] αὐτοῦ; ἐγὼ
μὲν οἶμαι· ἀλλὰ σ]ὺ κατὰ
τοῦ δήμου]. με

15 θο

. ια — — —

μ. . . ξυπ. . . ξ. (13b. 11)

σ]θαι εὐεργετήματ[α·

οὐ γὰρ τὴν ἐτέρων

πατρίδα εἴ π[ο]ιεῖν

(5) αὐ]τοῦς, ἀλλὰ τὴν ἑαυ-

τῶν, ο]ὐδὲ μ. ξ — — —

αν καὶ λόγου δύνα- XXXI

μιν ἀποδεικνύμε-

νος διατετέλεκας. καὶ

ὅτε μὲν ἡγοῦ τὴν

5 βουλὴν ἀποφανεῖν

τοὺς ἔχοντας τὸ χρυ-

Frg. Bab. III Blassius inseruit hoc loco sententiamque sic fere posse restitui suspicatus est: καὶ γράφαι ὧ [Δημόσθενες τολμήσαντος σοῦ κατὰ σαντοῦ θάνατον τὴν ζημίαν, ἂν ἀποφύνη σ' ἢ βουλή ἐλληφότα τι παρ' Ἀρπάλου, ἐπειδὴ ἀπέφηνεν καὶ συνέβαινεν] ὑπὸ — — —, οὐκ ἐποίησαν οὗτοι τὸ γενόμενον ἐπ' αὐτοῖς κτέ.

Col. XXX = frg. H XIb 5 εἰλάτο P. 9 1·1Δ1·ΛΥΤΩ 1. δικαίως ἄν S., quod cum spatium excederet, B πάντ' ἄ<ν> δικαίως scripsit πάντα τὰ δίκαι' ἂν prop. Fu. 10 suppl. B 11 suppl. Boe. Bab. 12 suppl. edd. 13 et 14 suppl. Fu. coll. Dem. 22, 21 14 μ 1.

Frg. Bab. II num recte hoc loco collocaverit B dubitari potest 1 εὔ ποιεῖ susp. B

Col. XXXI = frg. H XIc et frg. XXIIIa, quod continet extremas litteras versuum 16—18 (-αι | -σει | -ιαφι) coniunxit Bab. 5 ἀποφαινεν P corr. B

σίον, πολεμικὸς ὦν	(desunt v. II)	
καὶ ταράττων τὴν πό-	κακαί.....	
λιν, ἵνα τὴν ζήτησιν	ἀπήγ[γειλε τῶι δή-	
10 ἔκκρούουσ· ἐπειδὴ δὲ	15 μωι.....	
ἀναβάλοιτο τὸ ἀπο-	ξ.....	
φῆναι ἢ βουλή, οὕτω	σ.....	
φάσκουσα εὐρηκέ-	ε.....	
ναι, τότε ἔν τῳ δῆμωι	π.....	
15 συγχωρῶν Ἀλεξάν-	20 η.....	
δρῳ καὶ τοῦ Διδὸς καὶ	τ.....	
τοῦ Ποσειδῶνος εἰ-	(desunt v. VII?)	
ναι εἰ βούλ[οιτο, [κα]ὶ ἀφι-	Frg. VIII.	
κομένου?] (desunt v. X?)	(desunt v. III)	XXXIII
XXXII οστούς.....	ε	
ἐβούλετ[ο.....	5.....ἰσοι	
στῆσαι εἰκό[να Ἀλεξάν-	τηι	
δρου βασιλ[έως τοῦ ἀνι-	η	
5 κήτου θε[οῦ.....	ραν	
τοῦ.....	πε	
θειν.....	(desunt v. IV)	
καιε.....[ἀγ-	ν	
γελίαν.....[Ὀλυμ-	(desunt v. XIV?)	
10 πίας.....	[τῶν ἐγ-	

15 συγχωρῶν P 18 sq. εἶναι νῖϙ εἰ βούλοιτο S νῖϙ propter spatium omisit B ἀφικομένου? B

Col. XXXII = fr. H XI d et frg. XXIII b (13—21); 2 εβουλετ vel εβουλεν B mihi τ littera certa videbatur. 3 et 4 suppl. S

ΤΕΙΤΟΥ

5 ΚΗΤΗΘΘΕ P litterae THC transfixae sunt. litterae €! satis incertae sunt, quod pars earum superior nunc foramine abrepta est. Etiam eas deletas fuisse verisimile est 8 et 9 suppl. B 19 vel π vel το legitur. 20 ψ B η l.

Frg. VIII = H frg. II, cui B adiunxit parvulum frg. Bab. IV. Col. XXXIII = frg. H II a.

XIV κλημάτων, καὶ κή- ρυγμα περὶ [τού]των ἐποιήσατο· οἱ δ' [ἀν]τι τοῦ ἀποδόντες ἂ ἔλαβο[ν 5 ἀπηλλάχθαι τιμω- ρίας καθ' αὐτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον. τοὺς δὴ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀδικήσαντας καὶ δω- 10 ροδοκήσαντας, ἀδεί- ας δ' αὐτοῖς δοθείσης μὴ ἀποδόντας τὸ χρυσίον τί χρὴ ποιεῖν; ἔαν ἀτιμωρήτους; 15 ἀ<λ>λ' αἰσχροὺν ὧ ἄνδρες δικαστ[αὶ ἐ]δίδων ἔνε- κα ἐγκ[λη]μάτων πό- λεως σωτηρίαν κιν- δυνεύειν· οὐ γὰρ ἔ- 20 σ[τι]ν ὑμᾶς τ[ο]ύτων ἀπ[ο]ψηφίσασθαι, μὴ ἐθέλοντας] ἀναδέξα-	σθαι καὶ τὰ ἀδική]μα- τα αὐτῶν.]. ἐν (desunt v. IV?) (desunt v. XIII) XXXV σ. 15 ε ὑπ. [Ἀλεξαν- δρου Ἀτι[ικη] κ. 20 μ[ὴ] τοίνυν ὧ ἄνδρες δικασ[ταὶ] προτιμᾶτε τὴν τούτω[ν] πλεο- νεξίαν τ[ῆς] ὑμετέ- ρας αὐτῶν [σωτηρί- 25 ας· μὴδὲ λη[μμάτων αἰσχροῶν ἐν]εκα τὸν πόλεμον, ἀλ[λὰ] πρα- γμάτων ἀξιώ[τερον καὶ] μεταλ[λ]α[γῆς] ἀμελ- XXXVI νονος] προή[σησθε (desunt v. XXVI?)
---	--

Col. XXXIV = frg. H II b. ἀφείσθαι πάντων τῶν ἐγκλ. adie-
cit S 3 sq. restit. S. 4 τὸ ἑξέλαβο P prior littera o transfixa est
19—21 rest. Boe et S 22 sq. οἰομένους] ἀναδέξασθαι δεῖν ἀδική-
ματα B coll. or. IV, § 10; Din. I, 106 23 ἀδικήματα B τὰ ἀδ.
αὐτῶν Th.

Col. XXXV = frg. H II c 15 σ B ε l. 16 et 18 suppl. B
20 sq. μὴ τοίνυν — ποιήσῃσθε pleraque rest. B, dubito tamen,
num recte. ὧ ἄ. δ. Boe. 22 suppl. Boe. S 27 πόλεμον, ἀλλὰ
πρ. ἀξίων S. Margo inferior non exstat.

Col. XXXVI = frg. Bab. IV, quod adiunxit B, ego non vidi.

Frg. IX.

XXXVII (desunt v. V)

.....σφαλ.....

...ὕ]πὲρ αὐτῶν ἐ-

.....οις τὴν εἰρή-

νην ἐπ]οιησάμεθα

10βουλευω

.....ων χορη

.....εν χε

(desunt v. XVI?)

XXXVIII αὐτῷ παρ' ἐκάστου

ἡμῶν γίνεσθαι, καὶ

τὸ μὲν κατηγορεῖν

ἐν τῷ δικαστηρίῳ

5 καὶ ἐξελέγχειν τοὺς

εἰληφότας τὰ χρήμα-

τα καὶ δεδωροδοκη-

κότητας κατὰ τῆς πατρι-

δος ἡ[μῖν] προσ[έτ]α-

10 ξεν [τοῖς ἡροημένοις

κατη[γόροις]· τὸ δ' ἀπ[ο]-

φῆναι τοὺς εἰληφότας

ἀπέδωκεν τ]ῇ βουλῇ

τῇ ἐξ Ἀρείου] πάγου, ἣ

15 τούτους εἰς τ]ὸν δῆ-

μον ἀπέδει]ξεν· τὸ

δὲ κολάσαι τ]οὺς [ἀδι-

κοῦντας ὑμῖν] (desunt

v. XI?) [ἐξ Ἀρείου

πάγου. εἰάν δὲ ἡ ψῆ-XXXIX

φος μὴ ἀκόλουθος

γένηται τοῖς νόμοις

καὶ τοῖς δικαίοις, τοῦ-

5 το δὴ ὁ ἄνδρες δικα-

σται παρ' ὑμῖν ἔσται

καταλελειμμένον.

διόπερ δεῖ πάντας

ὑμᾶ[ς] το.....α..

10δας

(desunt v. II)

τῇ]ν σῶτη[ρ]ίαν τῆς

π]όλεως καὶ τὴν ἄλ-

15 λῇ]ν [τὴν] ἐϋδαιμονί-

αν τὴν ὑπάρχουσαν

Frg. IX componitur ex frg. H VI et XII, quae coniunxit S
Col. XXXVII = frg. H VIa 6 *ἔσφαλ* B *σφαλ* l. 7 *ὕπὲρ αὐ-*
τῶν ἐκείνοις S *ἐπὶ τούτοις* Boe.

Col. XXXVIII = frg. H VIb ὁ δῆμος διώρισεν ἃ δεῖ] αὐτῷ κτέ.
susp. B 2 *ἡμῖν* transfixa littera ι P 9 *ἡμῖν* — 16 suppl. B
11 *π* l. 16 sq. τὸ | δὲ κολάσαι τοῖς δικασταῖς ὑμῖν B, corr. Fu.
totam sententiam S ita comprehendit: „nos accusamus —, areo-
pagum de re quaerere oportebat, vos indices damnare debetis.“
Col. XXXIX = frg. VIc (1—10) et frg. XIIa (13—25) 9 litte-
ram α in fine versus l. 13 *ἀποβλέψαντας εἰς* praecessisse coni.
Boe. 14 *καὶ γῆν* S B deinde *ἀλλὰ καὶ τὴν* B, *ἄλλην τὴν* S
15 *τὴν* del. B

ὑμῖν ἐν τῇ χώρᾳ
 καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ
 ἐνὶ ἐκάστωι, καὶ εἰς
 20 τοὺς τάφους τοὺς τῶν
 προγόνων τιμωρή-
 σασθαι τοὺς ἀδικοῦν-
 τας ὑπὲρ ἀπάσης τῆς
 πόλεως, καὶ μήτε
 25 λ]όγου παράκλησιν
 μήτε] ι π[α]λ
 (desunt v. II)
 [τοὺς εἰληφό-
 XL τας δῶ[ρα κατὰ τῆς
 πατρίδος καὶ τῶν
 νόμων· μηδ' ἐ τοῖς
 δακρύοις τοῖς Ἀγ[ρω-
 5 νίδου προσέχετε [τὸν
 νοῦν, ἐκεῖνο λο[γισό-

μενοι, ὅτι ἀτυχ[ήσαν-
 τι μὲν ο
 (desunt v. VIII) [ἐ-
 φοδι
 οὔτος δ' ἂν [κλαῶν
 οὐ δίκαια ποιήσ[ειεν,
 20 ὥσπερ καὶ οἱ λ[ηισταὶ
 οἱ ἐπὶ τοῦ τροχ[οῦ κλαί-
 οντες, ἐξὸν αὐ[τοῖς
 μὴ ἐμβαίνει[ιν εἰς
 τὸ πλοῖον. οὕτω
 25 καὶ Δη[μο-
 σθένης τί προσ[ῆκον
 κλαίῃσει, ἐ[ξὸν αὐτῷ
 μὴ λαμ[βάνειν . . .
 [οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς]

26 π[α]λ l. Lacuna haec fere hausta esse putat S: μήτε τὰς
 τῶν ἐξαιτουμένων δεήσεις ἔατε σῶσαι τοὺς εἰληφό[τας].

Col. XL=frg. VI d (1-- 8) et frg. XII b (17—28) 4 suppl. Boe.
 S Bab. coll. v. 25 7 ἀτυχήσαντι Boe. S; litterae η vestigium l.
 8 μενμῆνο litteris μεν insuper lineola transversa deletis P in
 fine ὁδύρεσθαι προσήκει susp. Fu. 18 et 19 suppl. B 18 [κ] l.

ΤΡΟΧ

20 λ[η] l. suppl. Boe. 21 ΧΟΡ littera χ partim deleta P τρο-

Ν

χοῦ Boe. S, κλαίοντες Boe. S¹ 25 Αἰὶ ὧν ἰδὼς P in v. 24 οὐτωκαί
 fuisse conl. B 26 τί πρὸς ὑμᾶς Sch.; τί πρὸς ταῦτα S 27 δέον
 αὐτόν B sed lacuna unius litterae, quae exstat ante litteram ε,
 punctum solum habet ad sententias dirimendas positum. suppl. S.

Accedunt quattuor huius orationis fragmenta, quae apud
 veteres servata sunt nequedum in papyro reperta. Primum est
 ap. Harpoer. v. παραγραφῇ, qui explicat: οὐδὲ μέχρι τινὸς ὥρι-
 σμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὃ ἐστὶ περιγεγραμμένον.

[Ἀλλὰ τοὺς νεωτέρους ἐπὶ [εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον
 βοήθειαν καλεῖς, οὗς ὕβρι- ἔπιεν, ἐλύπει σε]
 ζεις καὶ ἐλοιδοροῦ ἀκρα-
 τοκώθωνας ἀποκαλῶν;] [ἄνανδρος]

Deest fortasse tale quid: εἴ ποιεῖν δεῖ τὴν πατρίδα. — Alterum habet Priscianus XVIII c. 25 § 235; ἀκρατοκώθωνας vocabulum etiam ab Athenaeo (XI, 483 E) ex hac oratione, et a Polluce (6, 25) ex Hyperide affertur. — Tertium servavit Athen. X, 424 D; ἀκρατέστερος etiam ap. Polluc. l. c. Hyperidi tribuitur. ἔπιεν ci. Meineke. — Quartum est apud Photium ed. Reitz. p. 116, 22. — Denique restant papyri fragmina quaedam, quae neque per se ipsa sensum praebent neque cum aliis coniungi poterant: H. XXIX: — π]επομφα — H. XXXI: — κωτ — Bab 1: | — | — υρη-
 ται | — σ | — | — ν | (des. v. XXIII?) τ — | — | — βα — | ριτη —
 (Νικάνορι? Fu.) | νεις — | σιμ — | εμ — | τει — | Adhaesit aliud fr., de quo cf. adn. ad Lycophroneam. Bab. VIa: — αητ — |.
 — b: — ... μ — | — αλεν — | — ειν. — | — ... α — |. c: — λειντα.
 d: — ντο. — E. X: κν. — R. IV: — ρτοισκοι | — ἀ]πεχθείας | —
 τῇ]ι πόλει | — . . στος (spat. vac.) |. Non plane certum est clau-
 sulas versuum hoc frg. contineri. — R. V: ι τε[τάφ]θαι ἐν τῇι
 Ἀ]ττικῇ[ι — | — τ]ηλικού[των — | — τούτων ἐστίν — | — ἐν] τῷ
 ἁγῶν[ι — | — καιτην — |. — R. VI: νων — [ὄ]ταν τις — | τῶν
 φίλ[ων (Kn) καὶ οἰκέ]ων βοηθ[εῖν — | —

Haec fragmenta utrum ad hanc orationem an ad Lycophro-
 neam referenda sint, incertum est. De ceteris fragmentis hic
 non enotatis cf. adn. ad Lycophroneam.

II.

[ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.]

Frg. I.

[καὶ ἰδί-

XL I α] ἕκαστος καὶ κοι-
νῇ], ἔπειτα τῷ νό-
μῳ] καὶ τῷ ὅρκῳ, ὅς κε-
λεύει] ὑμᾶς ὁμοίως
5 ἀκούειν] τῶν τε κατη-
γόρων καὶ τῶν ἀπο-
λογουμένων] καὶ
(desunt v. XXI?)

Frg. II.

XLII ξου
(desunt v. IV)
. ᾧ
. αἶεν
. ν

(desunt v. XX?)

τῇ κατηγορίᾳ χρῆ- XLIII
σθαι, οὕτω καὶ ἐμὲ
ἔατε ὃν τρόπον προ-
ήρημαι καὶ ὥς ἂν
5 δύνωμαι ἀπολογεῖ-
σθαι· καὶ μηδεὶς ὑμῶν
ἀπαντάτω μοι μετα-
ξὺ λέγοντι· „τί τοῦθ’
ἡμῖν λέγεις“; μηδὲ
10 προστίθετε τῇ κατ[η-
γορίᾳ παρ’ ὑμῶν ἀν-
τῶν μηδέν, ἀλλὰ
μᾶλλον τῇ ἀπολογίᾳ.
.. μὲν ικ
(desunt v. XIV?)

ΥΠΕΡ ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ. Inscriptio hoc loco deperdita in fine orationis et in indice totius voluminis (v. p. 1) legitur.

Frg. I = col. XLI = R. III. Initium ex Aesch. 3, 1 hoc modo rest. B: ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, οἷσπερ εἰώθατε καὶ ὑμεῖς πιστεύειν καὶ ἰδίᾳ κτῆ. 1-6 suppl. Kn. 6 κατηγορούντων Kn. κατηγορῶν Fu. coll. Dem. 24, 151, quae coniectura etiam cum spatio melius videtur convenire 7 sub litteris κα vestigia dispiciuntur litterarum οτ

Frg. II = H IX. Col. XLII = H IXa.

Col. XLIII = H IXb 1 sensum S sic explet: ὥσπερ καὶ τοῖς ἀντιδίκῳ ἐπετρέψατε ὡς ἐβούλοντο] τῇ κ. χρ. 2 οὕτω P 6 νῶ P 9 ἡμῖν P 14 |.. μὲν . . . ν. ικ . . .| B, qui εἰ] μὲν [οὗ]ν suppleri posse censebat. At particulam γὰρ desiderari recte monet Fu.

Frg. III.

XLIV

(desunt v. X?)

οὐδ'] ἐ ὁ νόμος σ[υ]γκα-
τηγο]ρεῖ<ν> μὲν τῶι βου-
λομ]ένωι κατὰ τῶν
κριν]ομένων ἐξου-

15 σίαν] δίδωσι, συνάπο-
λογεῖσθαι δὲ κωλύ-
ει. ἵνα δὲ μὴ π[ρ]ὸ τοῦ
πράγματος πο[λλ]ο[ύ]ς
λόγους ἀναλ[ώ]σω,
20 ἐπ' αὐτήν τὴν [ἀπολο-
γ]ίαν πορεύσομαι,
τοῖς μὲν θεοῖς εὖ-
ξάμενος βοηθῇ-
σαί μοι καὶ σῶσαι ἐ[κ] τοῦ
25 παρόντος ἀγῶνος,
ὅμᾳς δὲ ὦ ἄνδρες δι-

κασταὶ ἐκέينو παραι-
τ]ησάμενος, προῶτ[ο]ν
(desunt v. XXI?)

XLV

ε
δ
κε

25 τῷ

αυ

κρο

ἢ νεωρίων προδοσίαν ἢ ἀρ-
χαίων ἐμπυρισμὸν ἢ κα-
τάληψιν ἄκρας

Frg. IV.

(desunt v. XV?)

XLVI

. ὁ Εὖ-
φημος]. προ]ῶτον
. ἐπε]ιδὴ ἔτε-
λεύτησεν ἐκ]εῖνος

Frg. III = H XIII, quocum coniunxerunt S et Bab. parvum frg. H. XXVIII.

Col. XLIV = H. XIIIa et XXVIII (6 λογε — 7 εἰ) 1 σ. νκα-
τηγορεῖν P 4 suppl. Boe. S 9 ἀναλώσω Bab., ἀναλίσκω Boe. S.

10 suppl. Boe. S 18 ἡσόμενος P

Col. XLV = H XIII b 3 κα 1.

Post frg. III Blassius inseruit frg. servatum a Polluce IX, 156:
ἐν μέντοι τῷ Ἵπ. ὑπ. Α. εὖρον γεγραμμένον — καὶ οὕτως ἐγέ-
γραπτο ἐν πλείοσι βιβλίοις; offendit nimirum in voce inusitata,
quae est ἐμπυρισμός. — cf. et. Phryn. p. 335 Lob.: ἐμπυρ. οὕτως
Ἵπ. ἡμελημένως, δέον ἐμπυρισμὸς λέγειν. — Hoc fragmentum
etiam ante III vel adeo II locum habuisse posse recte adno-
tat B, cum εἰσαγγελίαν suae causae minime convenire reus ex-
ponat. cf. initium Euxenippeae.

Frg. IV composuit Kn. ex frg. H XVII et T. I.

Col. XLVI = fr. H XVII a. 16 ὁ Εὖ φημος B 17 προῶτον Fu.
18—21 rest. S

20 ρος ὁ Φλυ-
 εὺς]. ἐξ αὐτοῦ
 ἤσαν τοῦ
 καὶ ἡξί-
 ουν]. ννε
 25 ες εγ-
 σειν
 ε]ξελ.
 α το[ῦ
 XLVII ὅτι ἡ γυν[ή . .
 τον καὶ το[. .
 . . . το ἐκεῖνος [χυ-
 οῦ]σαν τὴν γυναι[κα
 5 ἐξ] αὐτοῦ καταλέ[λοι-
 πε]ν, οὐ παρὰ τοὺς ν[ό-
 μο]υς γενόμενον. [εἰ
 δ', ὥσ]περ Ἀρλότων ἐ[ν
 τῇ ε]ἰσαγγελίαι γρά-
 10 φει], οὕτως ὑπέλα-
 βον τ]ὰ περὶ το[ύτων
 εἶν]αι, οὐκ ἔδει δὴ π[ου
 αὐτ]οὺς κωλύειν [τοὺς

ἐγγυ]τάτω γένου[ς
 15 ἐξά]γειν τὸν Εὐφ[η-
 μον, ἀλλ' ἔαν. νῦν
 δὲ τοῦτο ποιήσαν-
 τες ἔργῳ μεμαρτυ-
 ρήκασιν αὐτοί, ὥς ψευ-
 20 δὴς ἐστὶν ἡ αἰτία κα-
 τ' ἐμοῦ. πρὸς δὲ τοῦ-
 τοις πῶς οὐκ ἄτοπον,
 εἰ μὲν τι ἔπαθεν
 τὸ παιδίον ἢ γιγνό-
 25 μενον ἢ καὶ ὅστε-
 ρον, ταύταις ταῖς δια-
 θήκαις ἰσχυροῖzesθαι
 ἂν αὐτούς, ἐν αἷς
 (desunt v. XX?) XLVIII
 χα.
 τὸν Εὐφρη[μον. ἐ-
 κώλυε ε.
 τοντ. [παρέ-
 25 χοντα. [μαρ-
 τυρίας α.

21 ε. αὐτοῦ B ξ l. 22 οἶαν του B χῆ l. 23 ἡξίου B
 ἡξίουν Fu. 26 λειν α B σειν > l. 28 ατο α B ατο[ν l.

Col. XLVII = T I (1—14) et H XVIIb (14—28 cum parte
 litt. ω v. 13). 3 . . . ατο vel το Kn. . . . ΓΟ l. τοῦτο B
 3—7 suppl. B 8—10 suppl. Kn. ὑπέλαβον (10)—13 suppl. B
 11 τοῦ παιδίου B sed initio v. 12 . . . α l. 14 τατωγενου P
 suppl. Boe. S 15 ἐ]ξ[ά]γειν B coll. Isae. 3, 62; 5, 22. litte-
 ram ξ ego dispicere non poteram ἀπάγειν Boe. εἰργειν S
 28 ΕΙΛΔΙCΥ littera l priore transfixa P ἐν αἷς ὁ- Boe. B

Col. XLVIII = H XVIIc 21 λα B χα l. 22 suppl. B
 24 suppl. B 25 suppl. Boe.

Accedunt fragmina nonnulla, quae huius potius orationis
 quam primae videntur esse: H XXIV (a B orationi I tributum):

τερωγ

σκε

οὔτε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατόν ἀρνήσασθαι.

νωθρεύεσθαι

p. Arden.

Col. I

— ντην | — ταιρω | — διατι | — ααν | — αίου ||
 — ημεν | — υεις | — γου | — γ]υναι|κός] — ουν ||
 — με | — εως | — μης | — δε | — ου || — ξώρω | — δε
 — ων | — σις | — μενος || — ιως | — νη | — ἀνδ]ρες
 δι|κασται] — υσιος || — νφι | — στο | — ος |

. Ἀρί-

γάρ ἐστι τὸ Ἀρίστ[ωνος

II στωπος δὲ ἀνδ[ρά-
 ποδα εἶχεν ἐν το[ῖς
 ἔργοις· καὶ ταῦτα α[ὐ-
 τὸς ὑμῖν ἐμαρτύρη-
 5 σεν ἐπὶ τοῦ δικασ[τη-
 ρίου, ὅτ' ἦν τοῦ[τ]ωι
 ὁ ἀγὼν πρὸς Ἀ[ρχε-
 2 στρατίδην. τριο[ῦτο

10 τουτουῖ πρᾶγμα· [οὔ-
 τος προσκαλεῖτα[ι
 μὲν περιὼν πά[γ]-
 τας ἀνθρώπους,
 τῶν δ' ὅσοι μὲν [ἀν
 15 μὴ διδῶσιν αὐ[τῶι
 ἀργύριον, κρίν[ει καὶ
 κατηγορεῖ, ὅπ[όσοι

(des. vers. —) | — ρει | — σικη (δικη B) | — γονε | — ισαν | —
 ου(σου Bb.) κατεψη[φι] — ωμενγαρ(ωιμενγαρ B) | — δεινανν | —
 ἀπ]οθνήσκω | — τ]ῆ γυ]ναικ] — τ. | (desunt vers. —) |
 (desunt vers. — + 1) ο — | εξ — | τι — | μ — | ω — | τη —
 ει — | βο — | (desunt vers. —) — Bab. Ia, quod cum Bab. I male
 coniunctum esse vidit B (cf. adn. ad or. I p. 24): γ]ραφη — | μοι-
 χε — | .ομηε — | .λ.εφ — | — T. IV: — νουφο — | — ὕ]μεῖς μ —
 — τ ἐγὼ δσ — | — ρ] εἰπεῖν (μειτιειν) B) — | — ἀνδρε[ς — | —
 T. V: εἰσαγ[γελ — | μεν — | τοσυ[ν — | ροσο — | ἡμέρα — |

Addidit B fragmenta duo a veteribus servata, quorum prius
 est apud Poll. II, 152 (v. Suid. s. v. χεῖρα); alterum apud Poll.
 IX, 137, qui addit: ὅπερ ἔγωγε οὐ πάνν ἐπαινῶ.

Pap. Arden. Col. I, 16 ρω B ῥω l.

Col. II, 7 suppl. Bab. 9 sq. restit. Sw, qui αὐ[τ]ός supple-
 vit; οὗτος Sh. 10 τουτουῖ P 12 περιὼν] cf. or. I, col. 13, 6

δ' ἂν ἐθέλωσιν [ἀπο-
 τίνειν, ἀφίησιν, [τὸ
 20 δ' ἀργύριον Θεο[μνή-
 στῳ δίδωσιν· ἐκ[εῖ-
 νος δὲ λαμβάνω[ν
 ἀνδράποδα ἀγορά-
 ζει, καὶ παρέχει ὥσ-
 25 περ τοῖς ληισταῖς ἐ-
 πισιτισμόν, καὶ δί-
 δωσι τούτῳ ὑπὲρ
 ἑκάστου τοῦ ἀνδραπό-
 3111 δου ὀβολὸν τῆς ἡ-
 μέρας, ὅπως ἂν ἡ ἀ-
 θάνατος συκοφάντης.
 3 Ἄξιον δ' ἐστὶν ὧ ἄν-
 5 δρες δικασταὶ κἀκεῖ-
 θεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶ-
 γμα, ἀφ' ὧν ἐν τῷ δή-
 μῳ τὸ πρῶτον αὐ-
 τοὶ εὐθύς ἠτιάσαντο·
 10 ἔμοι γὰρ <οἱ> οἵκε[ι]οι ἀπέ-
 στειλαν γράψαντες
 τὴν τε εἰσαγ[γ]ελίαν
 καὶ τὰς αἰτίας, ἃς ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ ἠτιάσαν-

15 τό με, ὅτε τὴν εἰσαγ-
 γελί[αν] ἐδίδοσ[α]ν, ἐ-
 ν α[ἰ]ς ἡ[ν] γεγρα[μ]μέ-
 νον, ὅτι Λυκο[ῦ]ργος
 λέγ[ει], φάσκει[ν] τῶν
 20 οἱ[κ]ε[ῖ]ων ἀκ[η]κ[ο]οῦναι,
 ὧς ἐγὼ παρακολου-
 θῶν, ὅτε Χάριππος
 ἐγάρμει τὴν γυναικα,
 παρεκελευόμην
 25 αὐτῇ, ὅπως μὴ πλη-
 σιάσει Χαρίππῳ, ἀλ-
 λὰ διαφυλάξει αὐτήν.
 4 ἐγὼ δὲ ἂ καὶ πρὸς τοὺς
 ἐπιτηδείους[ς] καὶ IV
 πρὸς τοὺς οἱ[κ]εῖους
 τοὺς ἐμαντ[οῦ] εὐθύς
 ἦκων ἔλεγ[ον], καὶ
 5 νῦν πρὸς ὑμ[ᾶς] λέ[γω],
 ὅτι, εἰ ἔστιν τ[αῦ]τα
 ἀληθῆ, ὁμολ[ογ]ῶ
 καὶ τᾶλλα πάν[τα] π[ε]-
 ποιηκέναι τὰ [ἐν] τῇ
 10 εἰσαγγελίᾳ γε[γραμ]-
 μένα· ὅτι δὲ [ψεύδη]

19 ἀφίησιν P 20 Θεομνήστῳ Sw.

Col. III. 10 οἱ add. Sw. ἐπέστειλαν susp. B 19 τῶν S ω l.

26 πλη|όναση priore η ex ε correcto P πλησιάζει Sw. K. Herw. con-

iunctivum tuentur Boe. JBL C 27 αὐτὴν <ἀγνήν> N 28 ἐρωθεῖται P

Col. IV. 3 ἐμαν[τοῦ] τότε Bab., εὐθύς B 5 ὑμ... γω l. ἐρῶ Bab.
 λέγω Sw. 7 ωι| P 11 suppl. Sw. de accentu in voce ψεύδη cf.
 Blass ad Andoc. I, 7 et Fuhr, Berl. Phil. Wochenschrift 1907, p. 259.

ἐστίν, ῥαίδιον [οἶμαι
 εἶναι ἅπασι[ν ἰδεῖν·
 τίς γὰρ οὕτω[ς ἐστίν
 15 τῶν ἐν τῇ π[όλει
 ἀλόγιστος, ὅσ[τις ἂν
 πιστεύσαι τοῦ[τοις τοῖς
 5 λόγοις; ἀνάγκη γὰρ
 ὦ ἄνδρες δικ[ασταὶ
 20 πρῶτον μὲν ὀρε-
 ωκόμον καὶ προη-
 γητὴν ἀκολουθεῖν
 τῷ ξεύγει, ὃ ἤγεν
 τὴν γυναιῖκα,
 v ἔπ[ε]ιτα δὲ
 παῖδας τοὺς προπέμ-
 ποντας αὐτὴν ἀκο-
 λουθεῖν καὶ Διώξιπ-
 5 πον· καὶ γὰρ οὗτος ἡ-
 κολουθεῖ διὰ τὸ χή-
 ραν ἐγδίδοσθαι αὐτήν.
 εἴτ' ἐγὼ εἰς τοῦτο ἀπο-

νοίας ἦλθον, ὥστε
 10 ἄλλων τε τοσοῦτων
 ἀνθρώπων συν-
 ακολουθούτων
 καὶ Διωξίππου καὶ
 Εὐφραίου τοῦ προσ-
 15 γυμναστοῦ αὐτοῦ,
 οἱ τῶν Ἑλλήνων
 ὁμολογουμένως
 ἰσχυρότατοί εἰσιν,
 6 οὔ[τ'] ἡσχυρόμην
 20 τοιοῦτους λόγους
 λέγων περὶ γυναι-
 κὸς ἐλευθέρας πάν-
 των ἀκουόντων,
 οὔτ'] ἐδεδίειν μὴ πα-
 25 ραχρ[ῆ]μα ἀπόλωμαι
 πνι[γόμενος; τίς
 γὰρ] ἂν ἠνέσχετο
 τοι[αῦτα περὶ τῆς αὐ-
 τοῦ ἀδελφ[ῆς ἀκού]ων vI

12 et 13 suppl. C 15—19 rest. Bab., nisi quod v. 17 το[ιούτοις
 scripsit; corr. B 18 ἀνάγκη γὰρ ἦν S ἦν om. B 21 ad προη-
 γητὴν cf. Hesych. et Eustath. 1399, 18 (Bab. H) 23 οἶσεν P
 24 sq. ἐπεὶ[τὰ δὲ παῖδά σὺ τὸν] ὁ[πὲρ] π[ρὸ]ν τὸν αὐτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ξεύ-
 γει ὁ δὲ γέννησεν τὴν γυναιῖκα ἐπειτα δὲ e. q. s. P, cum scribentis oculus ab
 ἀκολουθεῖν v. 27 aberrasset ad idem vocabulum exstans v. 22.

Col. V 7 ἐγδιδόναι P 14 προγυμναστοῦ West. H 19 οὔτ' S,
 ut v. 24 οὐκ — (24) οὐδ' B sed in v. 19 et in v. 24 litterae τ
 certum vestigium dispexi 26 ἀπαγόμενος Bab.; πνι[γόμενος] K
 C. F. Hermann ap. Sw., C; τυπτόμενος JBL at littera potius Γ
 fuit quam Τ.

Col. VI. 1 ὦ in fine versus P 1—5 suppl. Bab., nisi quod
 ἄρ' habet pro καί, quod suppl. Sw.

οἶά με ο[ὔτοι αἰτι]ῶν-
 ται εἰρηκ[έναι καὶ οὐ-
 κ ἂν ἀπέ[κτεινε τὸν
 7 5 λέγοντα; [καὶ τὸ κεφ]ά-
 λαιον ἀπ[άντων, ὥ]ς
 καὶ μικρῶ[ι πρότερο]ν
 εἶπον, εἰς [τοῦτο ἀν]αι-
 σθησίας ὁ Χ[άριππ]ος,
 10 ὡς ἔοικεν, [ἡλθ]εν,
 ὥστε πρότ[ερον] μέν,
 ὡς φασίν, [τῆς γυν]αι-
 κὸς προλε[γούσης], ὅτι
 συνομωμο[χυῖα εἰ]η
 15 πρὸς ἐμέ, π[ά]λιν δ]᾽
 ἀκούων ἐμο[ῦ παρα-
 κελενομένο]ν αὐτῇι,
 ὅπως ἐμμ[εῖνιεν
 τοῖς ὄρκοις οἷ]ς ὥμο-
 20 σεν, ἐλάμβανε]ν
 γυναιῖκα; καὶ ταῦ[τα δο-
 κεῖ ἂν ὑμῖν ἡ [Ὁρέστη]ς
 ἐκεῖνος ὁ μαιν[ό-
 μενος ποιῆσαι [ἡ]

25 Μαργίτης ὁ πάντ[ων
 8 ἀβελτερώτατος; [Ἀλ-
 λ' οἶμαι ὧ ἄνδρε]ς δι-
 κασταὶ πολλὰ πλεο-
 νεκτοῦσιν ἐν τοῖς VII
 ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι
 τῶν φευγόντων·
 οἱ μὲν γὰρ διὰ τὸ ἀκρίν-
 5 δυνον αὐτοῖς εἶναι
 τὸν ἀγῶνα ῥαιδίως
 ὅ τι ἂν βούλωνται
 λέγουσι καὶ καταψεύ-
 δονται, οἱ δὲ κρινό-
 10 μενοι διὰ τὸν φόβον
 πολλὰ καὶ τῶν πε-
 πραγμένων αὐτοῖς
 εἰπεῖν ἐπιλανθά-
 9 νονται· ἔπειτα οἱ
 15 μὲν ἐπειδὴν πρότε-
 ρον λόγον λάβωσιν,
 οὐ μόνον ἃ ἔχουσιν
 αὐτοὶ δίκαια περὶ τοῦ
 πράγματος λέγου-

6 ἀπάντων S ὡς B 7 πρότερον S 8-15 suppl. Bab.
 16 rest. Sw. 18 ἐμμένῃ ἐν Bab., ἐμμενεῖ Sw. in adn. K ἐμμε-
 νειεν Herw. ad Lyc. 82. 20 cum spatium non plus trium
 litterarum supersit, Bab. τὴν γυναιῖκα restituit; αὐτὴν K Sw.
 et ὅμως, quod in adn. prop. B, spatium videntur excedere.
 22 H^α.....^α | P. Ductus qui post litteram η superest, litteram o
 vel σ indicat. Ὁρέστης B

Col. VII. 4 ὁμειν P ad ἀκινδυνον cf. Polluc. VIII, 52 12 αὐ-
 τοῖς edd. αὐτοῖς Herw. 14 ἐπειταιοι P litt. ι videtur erasa esse
 16 πρότεροι Patakis

20 σιν, ἀλλὰ συσκευ-
 ἄσαντες λοιδορίας
 ψευδεῖς κατὰ τῶν
 κρινομένων ἐξι-
 σταῖσιν τῆς ἀπολο-
 25 γίας, ὥστε συμβαί-
 νειν αὐτοῖς δυοῖν
 τὸ ἕτερον, ἢ περὶ τῶν
 ἔξωθεν διαβολῶν
 VIII ἀπο[λογου]μένοις
 τῆς [περὶ το]ῦ πράγμα-
 τος ἀ[πολογί]ας ἀπο-
 λελ[εῖσθαι, ἢ] μὴ με-
 5 μνη[μένοις] τῶν
 προκ[ατηγορηθ]έν-
 των ο[ἱ]σιν κατα-
 λείπειν παρὰ τοῖς
 δικαστ[αῖς, οἷ]τι ἀληθῆ
 10 ἔστιν [τὰ εἰρ]ημένα·
 10 πρὸς δ[ὲ τοῦ]τοις τοῦς
 τε μέ[λλοντα]ς βοη-

θεῖν το[ῖς φε]ύγουσι
 προδιαβ[άλλ]ουσι καὶ
 15 αὐτοῦ το[ῦ κριν]ομέ-
 νου τὴν [ἀπολο]γίαν
 διαστρ[έφουσιν]· οἷ-
 ον καὶ Ἀ[ρίστων] οὐτοσί
 ἐνεχεί[ρησε ποιῆ]σαι
 20 ἐν τῇ κα[τηγορί]α, ὅς] οὐ-
 δ' ἀπολ[ύειν δίδω]-
 σι τῶν ἀ[ναβαινόγ]-
 των ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ
 συναπολ[ογησομέ]-
 25 νων. δι[ὰ τί δ' οὔ]τοι
 μὴ ἀπο[λογή]σονται;
 πότερ' οὐ δ[ίκαιόν ἐ]-
 στι τοῖς κρινομέ- IX
 νοις τοὺς οἰκείους
 καὶ τοὺς φίλους βο-
 ηθεῖν; ἢ ἔστιν τι
 5 τῶν ἐν τῇ πόλει
 τούτου δημοτικῶ-

20 αλλαισιν P 25 paragraphus infra versum posita uncis
 inclusa est 27 et 28 ω P

Col. VIII. 1—3 suppl. B 4 ἀπολελεῖσθαι Sw. ἢ εἰ μὴ μέ-
 νηται περὶ τῶν Bab; ἢ μὴ μεμνημένοις τῶν Sh. ἢ μὴ μεμνη-
 μένων περὶ τῶν B at charta nunc lacuna nimis distracta est;
 quae dedi, cum spatio optime conveniunt 6 rest. Bab. 7 οἷγμα
 καταλείπειν παρὰ Bab. οἷσιν Sw. οὕτω δόξαν καταλείπεσθαι B
 9—12 rest. Bab. 13 suppl. C 14—17 suppl. Bab. 18 Ἀρίστων S
 οὔτοσί P 19 σαι l. ἐνεχείρησε Sw.; ποιεῖν K C; ποιῆσαι B
 20 κατηγορία Bab. οὐδ' K ὅς οὐδ' B 21 ω litterae vestigium
 in fine v. l. ἀπολογίαν δίδωσι B, corr. Sudhaus 22 et 23 suppl. B
 24 suppl. K 25 suppl. B 26 ἀπολογῶνται B ἀπολογήσονται
 prop. Fu. 27 suppl. S

Col. IX. 6 τούτων P τούτου Sw. Cb., cf. Eux. XXV, 13

τερον, τοῦ τοὺς δυ-
ναμένους εἰπεῖν
τοῖς ἀδυνάτοις τῶν
10 πολιτῶν κινδυνεύ-
11 ουσι βοηθεῖν; σὺ δὲ
οὐ μόνον περὶ τῶν
συνηγόρων τοὺς λό-
γους πεποίησαι, ἀλ-
15 λὰ καὶ τὴν ἀπολο-
γίαν τὴν ἐμὴν δια-
τάτεις, καὶ παραγ-
γέλλεις τοῖς δικασταῖς
περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς
20 ἀκούειν <καὶ> κελεύειν
με ἀπολογεῖσθαι,
καὶ περὶ ὧν μὴ ἔαν
λέγειν. καὶ τοῦτο
πῶς καλῶς ἔχει,
25 σὲ μὲν ὅπως ἡβού-
λου τὴν κατηγορίαν
ποιήσασθαι, προει-
x δότα δὲ ἃ ἔχω ἐγὼ
δίκαια λέγειν πρὸς
τὰ παρὰ σοῦ ἐψευσμέ-

να ὑφαιρεῖσθαι μου
125 τὴν ἀπολογίαν; καὶ
ἐμὲ μὲν αἰτιᾶν ἐν τῇ
εἰσαγγελίᾳ καταλύειν
τὸν δῆμον παραβαί-
ν[ον]τα τοὺς νόμους,
10 αὐ[τὸς] δ' ὑπερπηδή-
σ[ας] ἅπ[αν]τας τοὺς
ν[όμο]υς εἰσαγγελί-
α[ν δέδ]ωκας ὑπὲρ
ὧν [γρά]φαι πρὸς τοὺς
15 θεσ[μοθ]έτας ἐκ τῶν
νό[μων] εἰσίν, ἵνα
π[ρῶτον μ]ὲν ἀκίν-
δ[υνος εἰσ]ίης εἰς
τὸ[ν ἀγῶνα,] ἔπε[ιτ]α
20 ἐξ[ῆ] σοι τραγ[ω]δίαις
γράφαι εἰς τὴν εἰσαγ-
γελ[ίαν οἷ]ας περ νῦν
γέγρα[φας, ὅς μ' αἰ]τιᾶν
ὅτι [πολλὰς μὲν γ]υ-
25 να[ίikas ποιῶ] ἁ-
γάμ[ους ἔνδον κα]τα-
γην[άσκεις, πολλ]ὰς

20 ἀκούειν deleri iubet Sw.; K et JBL καὶ inserunt, omissum a librario propter consimilem sequentem syllabam.

Col. X. 1 εχω P 6 εν supra versum P 11 πάντας Bab. ἅπαντας B 12—19 rest. Bab. 18 ἵης P 20 suppl. K τραγω-
δίας iam Bab. 21 γράφειν εἰς τ. JBL γράφαι B γράφειν δέον
εἰς. K 22 οἷας περ K 23 ὅς ξμ' αἰτιᾶ K μ' B 24 suppl. S
25 να.....α P litteris να lineola transfixis; itaque cum
γυναικείας vel γυναικείας in P fuisse verisimile sit, B pro ἐποί-
ησα (Kch.), πέπεικα (S) secundum spatium scripsit ποιῶ 26 suppl.
Bab. 27 et 28 suppl. S.

δὲ σ[υνοικεῖν ο]ῖς
 XI οὐ προσήκει παρὰ
 13 τοὺς νόμους. οὐκοῦν
 ἄλλην μὲν οὐδε-
 μίαν τῶν ἐν τῇ πό-
 5 λει γυναικα ἔχεις
 εἰπεῖν, ἥτινι ἐγὼ
 τούτων αἰτίος εἰμι,
 περὶ ἧς δὲ νῦν τὴν
 κατηγορίαν πεποίη-
 10 σαι, πότερα ὧν προσ-
 ἤκειν συνοικεῖν ἐγ-
 δεδομένην Χαρίπ-
 πῳ, ἐνὶ τῶν πολι-
 τῶν, ἢ ἀνέγδοτον ἐν-
 15 δον καταγηράσκειν,
 ἢ εὐθύς ἐξεδόθη
 τάλαντον ἀργυρίου
 προσθέντος αὐτῇ
 Εὐφῆμου, δηλον
 20 ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν,
 ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν;
 14 Τούτῳ μὲν οὖν ἔξε-

στιν ἄνδρες δικασταὶ
 καὶ λέγειν ὅ τι ἂν βού-
 25 ληται καὶ καταψεύ-
 δεσθαι, ὑμᾶς δ' οἶμαι
 δεῖν οὐκ ἐκ τῶν
 τοῦ κατηγοροῦ δια-
 βολῶν περὶ ἐμοῦ XII
 δικάζειν, ἀλλ' ἐξ ἅπαν-
 τος τοῦ βίου ὃν βεβί-
 ωκα ἐξετάσαντας·
 5 λαθεῖν γὰρ τὸ πληθὺς
 τὸ ὑμέτερον οὐκ ἐνι
 οὔτε πονηρὸν ὄν-
 τα οὐδένα τῶν ἐν τῇ
 πόλει οὔτε ἐπιεικῇ,
 10 ἀλλ' ὁ παρεληλυθὼς
 χρόνος μάρτυς ἐστὶν
 ἐκάστωι τοῦ τρόπου
 15 ἀκριβέστατος, ἄλλως
 τε δὴ καὶ περὶ τούτων
 15 τῶν αἰτιῶν οἷα αὕτη
 ἐστ]ίν. ὅσα μὲν γὰρ
 τῶ]ν ἀδικημάτων

Col. XI. 2 οὐκουν Sw. C, οὐκοῦν B propter sequens μέν
 6 ἡτινι P 8 ἡσγ^δ littera γ transfixa P 10 ὧν <οὐ> Kch., B
 11 προσῆκον? B 21 ἐπεικειαν ut XII, 9 ἐπεικη P, quae ser-
 vat Sw.; at in Eux. XXVI, 25 ἐπεικη in ἐπιεικη correctum est
 23 supra litteras ΝΔ in ἄνδρες ductus quidam conspiciuntur
 litterarum ην vel γω vel γαι similes ab altera manu appicti
 <ῶ> ἄνδρες δικασταί edd.

Col. XII. 2 ^{ἐξ}ἐκπαν littera κ correctā ex α P 9 ἐπεικη P
 14 τουτῶ P

- ἐν ᾧ]πάσῃ τ<ῇ> ἡλικίαι
τῇ τοῦ] ἄνθρώπου
20 ἐνδὲ]χεται ἀδική-
σαι, ταῦτα μὲν δεῖ
σκοπεῖ]ν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ 15 οὐδ' ἕτερον δεδῶχα,
ἐγκλή]ματος οὗ ἂν
ἔχη τις· μοι]χεύειν
25 δ' οὐκ ἐνδὲ]χεται ἀπὸ
πεντήκο]ντα ἔτων
ἄνθρωπον,] ἀλλ' ἢ πά- 20 καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν
λαι τοιοῦ]τός ἐστιν,
τὴν ἑμᾶντοῦ· ἐστε-
φάνωμαι δ' ὑπὸ τε
τῶν ἰππέων πάν-
των ἀνδραγαθίας
25 ἔνεκα καὶ ὑπὸ τῶν
17 συναρχόντων. ὑ-
μεῖς γάρ με ὧ ἄν-
δρες δικασταὶ πρῶ-
τον μὲν φύλαρχον XIV
ἐχειροτονήσατε, ἔ-
πειτα εἰς Αἰῆμον
10 λαβον, οὗτ' ἔγκλη-

18 ση^τῇλικίαι P 19 τῇ suppl. S 20 et 21 suppl. Bab.
22 σκοπεῖν Bab., κρίνειν MO. 23sq. πράγματος οὗ ἂν ἐρᾷ τις K,
ἀξιώματος οὗ ἂν ἔχη τις Bab., ἐγκλήματος B; ἀδικήματος οὗ ἂν
ἀδικῇ τις Sw. 24sq. μοιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀπὸ πεντήκ.
ἔτ. ἀρξάμενον Bab.; at ἀρξάμενον spat. longius. — μ. δ' οὐδεὶς
ἄρχεται ἀπὸ [τῶν? πεντήκο]ντα ἔτων· [οὐ μὲν οὖν·] ἀλλ' κτέ. S —
28 suppl. Bab.

Col. XIII. 6 διατρεῖων P 8 οὔτε P 10 λαβὼν littera ω
transfixa P ἐγκλη P 17 πολυ^{φιλ}τι litteris π et λν transfixis P
21sq. cf. Photius ed. Reitz. p. 125, 24: ἐστεφάνωμαι δὲ ὑπὸ τε
τῶν ἰπ. ἀπάντων ἀνδρ. ἔνεκα.

ἵππαρχον, καὶ ἥρξα
 5 μὲν αὐτόθι δὴ ἔτη
 τῶν πάποθ' ἵππαρ-
 χηκότων μόνος,
 προσκατέμεινα δὲ
 αὐτόθι τὸν τρίτον ἐ-
 10 νιαυτόν, οὐ βουλό-
 μενος πολίτας ἄν-
 δρας ἐπὶ κεφαλὴν
 εἰσπράττειν τὸν μι-
 σθὸν τοῖς ἱππεῦσιν
 15 ἀπόρως διακειμέ-
 18 νους. καὶ ἐν τούτῳ
 μοι τῷ χρόνῳ ἔγ-
 κλημα μὲν οὐδεὶς
 τῶν ἐκεῖ ἐνεκάλε-
 20 σεν οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δη-
 μοσίᾳ, στεφά-
 νοις δὲ τρισὶν ἑστέ-
 φανώθην ὑπὸ τοῦ
 δ[ήμ]ου τοῦ ἐν Ἡφαι-
 25 σ[τί]αι καὶ ἑτέροις
 ὑ[πὸ] τοῦ ἐν Μυ[ρ]ρίνηι·
 ἃ [χρ]ῆ τεκμήρια ὑμῖν
 ε[ἴν]αι εἰς τοῦτον τὸν
 xv ἀγῶνα, ὥς ψευδεῖς

κατ' ἐμοῦ <αἰ> αἰτίαι εἰσὶν·
 οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν Ἀ-
 θήνησι πονηρὸν
 5 ἐν Δήμῳ χρηστὸν
 εἶναι, οὐδ' ὑμεῖς ὥς
 τοιοῦτον ὄντα με ἀ-
 πεστέλλετε ἐκεῖσε,
 παρακατατιθέμε-
 10 νοι δύο πόλεις τῶν
 ὑμετέρων αὐτῶν.
 19 Ὅσα μὲν οὖν ἐγὼ
 εἶχον ὧ ἄνδρες δι-
 κασταὶ ὑπὲρ ἔμαν-
 15 τοῦ εἰπεῖν, σχεδὸν
 ἀκηκόατε· ἐπ[ει]δὴ
 δὲ ὁ κατήγορ[ος] οὐκ ἀ-
 πείρως ἔχων τοῦ
 λέγειν, εἰωθὼς δὲ
 20 πολλάκις ἀγωνίζε-
 σθαι, ἐκάλει συνηγό-
 ρους τοὺς συναπο-
 λούντας τινα τῶν πο-
 λιτῶν ἀδίκως, δέο-
 25 μαι ὑμῶν καὶ ἐγὼ
 καὶ ἀντιβολῶ κε-
 λεῦσαι καὶ μὲ καλέσαι

Col. XIV. 4 ἵππαρχον P 17 εν|κλημα P 20 ἰδία P 21 μοσια-
 ουδεις P linea atramento paulo pallidiore exarata est. 26 μυρ-
 ρινηι P corr. Bab. 27 littera η certa est. χρῆ B 28 εἶναι S

Col. XV. 2 <αἰ> add. Bab. 22 συναπολ|λύντας P 25 εγωι P
 26 αντιβολωι P

τοὺς συνεροῦντας
 xvi ἔμοι ὑπὲρ τηλικού-
 του ἀγῶνος καὶ ἀκοῦ-
 σαι εὐνοϊκῶς, εἴ τίς
 μοι ἔχει τῶν οἰκεί-
 5 ων ἢ τῶν φίλων
 20 βοηθῆσαι, πόλλῃτι
 μὲν ὄντι ὑμετέρωι,
 ἰδιώτῃ δὲ καὶ οὐκ εἰ-
 ωθότι λέγειν, ἀγω-
 10 νιζομένω δὲ καὶ
 κινδυνεύοντι οὐ
 μόνον περὶ θανάτου,
 (ἐλάχιστον γὰρ τοῦτό
 ἔστιν τοῖς ὀρθῶς λο-

15 γιζομένοις) ἀλλ' ὑ-
 πὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι
 καὶ ἀποθανόντα
 μηδὲ ἐν τῇ πατρί-
 δι ταφῆναι. ἐὰν οὖν
 20 κελεύητε ὧ ἄνδρες
 δικασταί, καλῶ τινα
 βοηθήσονται. ἀνά-
 βηθί μοι Θεόφιλε
 καὶ σύνειπε ὅ τι ἔχεις·
 25 κελεύουσιν οἱ δικα-
 σταί.
 Ἀπολογία ὑπὲρ
 Λυκόφρονος.

Col. XVI. 4 μού P

8 ἰδιωτῃ P

12 μόν'περι P

III.

XVII

ΤΗΡ ΕΤΞΕΝΙΠΗΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΚΤΟΝ.

1 XVIII Ἀλλ' ἔγωγε ὦ ἄνδρες
(I) δικασταί, ὅπερ καὶ
πρὸς τοὺς παρακαθη-
μένους ἀριτίως ἔλε-
5 γον, θαυμάζω, εἰ μὴ
προσίστανται ἤδη
ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰς-
αγγελίαι. τὸ μὲν γὰρ
πρότερον εἰσηγγέλ-
10 λοντο παρ' ὑμῖν Τιμό-
μαχος καὶ Λεωσθέ-
νης καὶ Καλλίστρα-
τος καὶ Φίλων ὁ ἐξ Ἀ-
ναίων καὶ Θεότιμος
15 ὁ Σηστὸν ἀπολέσας
καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι·
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν
ναῦς αἰτίαν ἔχον-

τες προδοῦναι, οἱ δὲ
20 πόλεις Ἀθηναίων,
ὁ δὲ ρήτωρ ὢν λέγειν
μὴ τὰ ἄριστα τῷ δή-
2 μωι· καὶ οὔτε τούτων
πέντε ὄντων οὐ-
25 δεῖς ὑπέμεινε τὸν
ἀγῶνα, ἀλλ' αὐτοὶ ὥχον-
το φεύγοντες ἐκ
τῆς πόλεως, οὔτ' ἄλ-
λοι πολλοὶ τῶν εἰς- XIX (II)
αγγελλομένων,
ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν
ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ
κρινόμενον ὑπα-
5 κούσαντα εἰς τὸ δι-
καστήριον· οὕτως
ὑπὲρ μεγάλων ἀδι-

Col. XVII. Inscriptio litteris quas nunc cursivas vocamus exarata est ab eodem scriba, qui indicem II confecit (v. p. 1).

Col. XVIII. 6 ἡδη P 13 ἐξ Ἀναίων] Αἰξωνεύς ci. Sw.
17 καὶ del. S 23 τουτῶ P 26 αὐτοί] αὐτίκα R. Schulze (F).

Col. XIX. 3 ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν a correctore supra paginam adscriptum est; de notis adhibitis v. praef. 6 δικαστήριον P

κημάτων καὶ περι-
 φανῶν αἱ εἰσαγγε-
 3 10 λίαι τότε ἦσαν. νυνὶ
 δὲ τὸ γιγνόμενον
 ἐν τῇ πόλει πάνν
 καταγέλαστόν ἐστιν.
 Διογνίδης μὲν καὶ
 15 Ἀντίδωρος ὁ μέτοι-
 κος εἰσαγγέλλονται
 ὡς πλέονος μισθοῦν-
 τες τὰς ἀνλητριδας
 ἢ ὁ νόμος κελεύει,
 20 Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πει-
 ραιέως, ὅτι εἰς Ἀλι-
 μουσίους ἐνεργά-
 φη], Εὐξένιππος
 δ' [ὑπ]ὲρ τῶν ἐννυπνί-
 25 ων] ὧν φησιν ἑω-
 ρακέ]ναι· ὧν οὐδε-
 μ[ία] δῆπου τῶν αἰ-
 τι[ῶ]ν τούτων οὐδὲν
 XX
 (III) κοινωνεῖ τῷ εἰς-
 αγγελτικῶι νόμῳ.
 4 Καίτοι ὧ ἄνδρες δικα-

σταὶ ἐπὶ τῶν δημοσί-
 5 ων ἀγώνων οὐ χορή
 τοὺς δικαστὰς πρότε-
 ρον τὰ καθ' ἕκαστα
 τῆς κατηγορίας ὑπο-
 μένειν ἀκούειν,
 10 πρὶν <ἄν> αὐτὸ τὸ κεφά-
 λαιον τοῦ ἀγῶνος
 καὶ τὴν ἀντιγραφὴν
 ἐξετάσωσιν εἰ ἔστιν
 ἐκ τῶν νόμων ἢ
 15 μὴ· οὐ μὰ Δία οὐχ ὥσ-
 περ ἐν τῇ κατηγορίᾳ
 Πολύευκτος ἔλεγεν, οὐ
 φάσκων δεῖν τοὺς
 ἀπολογουμένους
 20 ἰσχυρίζεσθαι τῷ εἰς-
 αγγελτικῷ νόμῳ,
 ὃς κελεύει κατὰ τῶν
 ῥητόρων αὐτῶν
 τὰς εἰσαγγελίας ε[ἰ]-
 25 ναι περὶ τοῦ λέγει[ν
 μὴ [οὐ] τὰ ἄριστα τῷ
 δῆμῳ, οὐ κατὰ πάν-

10 τουτὸ litteris v et o transfixis P 11 γινομενον P 13 εἶναι
 litteris αι transfixis P 17 cf. Arist. πολ. Αθ. c. 50, 2 20 αγη-
 σικλῆς P; corr. Bab. ex Harpocratone et Suida s. v. 23 ουδε νι
 littera ι transfixa P

Col. XX. 10 πρὶν <ἄν> Sw. Cb. S 12 cf. Harpocr. s. v. ἀν-
 τιγραφὴ (fr. 258 S) καὶ del. Jernstedt observ. Antiphont. p. 29

13 ἐξετάσιν P 26 ου del. Bab.; defendit JBL.

XXI
(IV)

των Ἀθηναίων.
 5 ἐγὼ δὲ οὔτε πρότε-
 ρον οὐδενὸς ἂν μνη-
 σθείην ἢ τούτου,
 5 οὔτε πλείους οἶμαι
 δεῖν λόγους ποιεῖ-
 σθαι περὶ ἄλλου τινός, ἢ
 ὅπως ἐν δημοκρα-
 τία κύριοι οἱ νόμοι
 10 ἔσονται, καὶ αἱ εἰσαγ-
 γελίαι καὶ αἱ ἄλλαι κρί-
 σεις κατὰ τοὺς νό-
 μους εἰσ[σ]ῆσιν εἰς
 τὸ δικαστήριον· διὰ
 15 τοῦτο γὰρ ὑμεῖς ὑπὲρ
 πάντων τῶν ἀδι-
 κημάτων, ὅσα ἔστιν
 ἐν τῇ πόλει, νόμους
 ἔθεσθε χωρὶς περὶ
 20 ἐκάστου αὐτῶν.
 6 ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά·
 γραφαὶ ἀσεβείας
 πρὸς τὸν βασιλέα.
 φαῦλός ἐστι πρὸς

25 τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς·
 ὁ ἄρχων ἐπὶ τούτου
 κάθηται. παρὰ νο-
 μά τις ἐν τῇ πόλει
 γράφει· θεσμοθε- XXII (V)
 τῶν συνέδριον ἔστι.
 ἀπαγωγῆς ἄξια ποι-
 εῖ· ἀρχὴ τῶν ἑνδεκα
 5 καθέστηκε. τὸν αὐ-
 τὸν δὲ τρόπον καὶ ἐ-
 πὶ τῶν ἄλλων ἀδικη-
 μάτων πάντων
 καὶ νόμους καὶ ἄρ-
 10 χὰς καὶ δικαστήρια
 τὰ προσήκοντα ἐκά-
 στοις αὐτῶν ἀπέδο-
 7 τε. ὑπὲρ τίνων οὖν
 οἴεσθε δεῖν τὰς εἰ-
 15 σαγγελίας γίνεσθαι;
 τοῦτ' ἤδη καθ' ἕκαστον
 ἐν τῷ νόμῳ ἐγρά-
 ψατε, ἵνα μὴ ἀγνοῇ
 μηδεὶς. ἐάν τις, φησὶ,
 20 τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-

Col. XXI. 22 γραφαιβασεβειας P; εἰσῖν desid. Bab., sed cf. col. XLV, 17 inserit Cb. post γραφαί, K. Sw.¹ post ἀσεβείας, L. C. Cp. post βασ. γράφαι ci. S B coll. Dem. 22, 26 γράφεται Sw. Kn. 23 βασιλεαι P.

Col. XXII. 1 γραφῆ^ε littera η transfixa P 4 ἀρχη littera ρ transfixa P 10 δικαστηρια P 12 ἀπόδοτε littera ο transfixa P 14 ὥρεσθε Cb. B

ναίων καταλύη· εἰ-
 κώτως ὧ ἄνδρες δικα-
 σταί· ἡ γὰρ τοιαύτη αἰ-
 τία οὐ παραδέχεται
 25 σκῆψι[ν ο]ὔδεμίαν
 οὐδενὸς οὐδ' ὑπω-
 μοσίαν, ἀλλὰ τὴν
 ταχίστην αὐτὴν δεῖ
 εἶναι ἐν τῷ δικα-
 8 στηρίῳ· ἡ συνίη
 ποι ἐπὶ καταλύσει
 τοῦ δήμου ἢ ἐταιρι-
 5 κὸν συναγάγῃ, ἢ ἐάν
 τις πόλιν τινὰ προ-
 δῶι ἢ ναῦς ἢ πεξὴν
 ἢ ναυτικὴν στρατι-
 ᾶν, ἢ ῥήτωρ ὦν μὴ
 10 λέγῃ τὰ ἄριστα τῷ
 δήμῳ τῷ Ἀθηναί-
 ων χρήματα λαμβά-
 νων· τὰ μὲν ἄνω
 τοῦ νόμου κατὰ πάν-
 15 των τῶν πολιτῶν

γράφαντες (ἐκ πάντων
 γὰρ καὶ τὰδικήματα
 ταῦτα γένοιτ' ἄν), τὸ
 δὲ τελευταῖον τοῦ
 20 νόμου κατ' αὐτῶν τῶν ῥη-
 τῶρων, παρ' οἷς ἔστιν
 καὶ τὸ γράφειν τὰ ψη-
 9 φίσματα. ἐμαίνε-
 σθε γὰρ ἄν, εἰ ἄλλον τι-
 25 νὰ τρόπον τὸν νό-
 μον τοῦτον ἔθε-
 σθε ἢ οὕτως, εἰ τὰς
 μὲν τιμὰς καὶ τὰς
 ὀφελείας ἐκ τοῦ λέ- XXIV (VII)
 γειν οἱ ῥήτορες καρ-
 ποῦνται, τοὺς δὲ κιν-
 δύνους ὑπὲρ αὐτῶν
 5 τοῖς ἰδιώταις ἀνεθή-
 κατε. ἀλλ' ὅμως Πολύ-
 ευκτος οὕτως ἔστιν
 ἀνδρεῖος, ὥστε εἰς-
 αγγελίαν διώκων
 10 οὐκ ἔφη δεῖν τοὺς

21 καταλύση P 23 τοιαντη P 27 υπωμοθσιαν P, quod puncto sub mediam lineolam litterae Θ posito correctum est.

Col. XXIII. 3 πού littera υ transfixa P 16 παντῶ P 20 κα-
 τὰ τῶν P 24 ἀλλότῳ|να littera α in fine versus transfixa P
 27 ἤτας littera η neque transfixa neque puncto supraposito de-
 leta est ἢ εἰ τὰς solus C. Cobeto post οὕτως nonnulla interci-
 disse videntur. cf. L¹. p. 518; Gebauer argum. ex contr. p. 179 sq.

Col. XXIV. 9 αγγελίας littera σ transfixa P

- φεύγοντας τῷ εἰς-
αγγελτικῷ νόμῳ
10 χρῆσθαι. καὶ οἱ μὲν
ἄλλοι πάντες κατῆ-
15 γοροι, ὅταν οἴωνται
δεῖν ἐν τῷ προτέρῳ
λόγῳ ὑφελεῖν τῶν
φευγόντων τὰς ἀπο-
λογίας, τοῦτο παρα-
20 κελεύονται τοῖς δι-
κασταῖς, μὴ ἐθέλουν
ἀκούειν τῶν ἀπολο-
γουμένων, ἐάν τι-
νες ἔξω τοῦ νόμου
25 λέγωσιν, ἀλλ' ἀπαν-
τᾶν πρὸς τὰ λεγόμε-
να καὶ κελεύειν τὸν
νόμον ἀναγινώ-
σκειν· σὺ δὲ τοῦναν-
XXV (VIII) τλον τὴν εἰς τοὺς νό-
μους καταφυγὴν ἐκ
τῆς ἀπολογίας οἷε
δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξε-
11 5 νίππ[ο]υ. Καὶ πρὸς τού-
τοις οὐδὲ βοηθεῖν οὐ-
- δένα φῆς δεῖν αὐτῷ
οὐδὲ συναγορεύειν,
ἀλλὰ παρακελεύῃ τοῖς
10 δικασταῖς μὴ θέλουν
ἀκούειν τῶν ἀναβαι-
νόντων. καίτοι τί
τού<του> τῶν ἐν τῇ πόλει
βέλτιον ἢ δ[ημο]-
15 τικώτερόν ἐστι, πολ-
λῶν καὶ ἄλλων κα-
λῶν ὄντων, ἢ ὁπό-
ταν τις ἰδιώτης εἰς ἀ-
γῶνα καὶ κίνδυνον
20 καταστὰς μὴ δύ-
νηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ
ἀπολογεῖσθαι, τούτῳ
τὸν βουλόμενον
τῶν πολιτῶν ἐξεῖ-
25 ναι ἀναβάντα βο-
ηθῆσαι καὶ τοὺς δικα-
στὰς ὑπὲρ τοῦ πράγμα-
τος τὰ δίκαια διδάξαι;
12 ἀλλὰ νῆ Δία αὐτὸς τοι- XXVI (IX)
ούτῳ πράγματι οὐ
κέχρησαι. ἀλλ' ὅτ' ἔφεν-

23 εαντινες P ἐάν τι Cb. 28 γινω P

Col. XXV. 13 τού<του> τῶν Cb.¹ B; τούτου Sw. Cb. MO; reti-
nent τούτων alii, coll. or. II, 9, 6 14 βελτεσιον P

Col. XXVI. 1 τοι οὕτω τῷ Hertlein (Polyaen. p. 13), τοι σὺ
τῷ S, τῷ πρ. οὐχ οὕτω Kaibel 2 προστάγματι Bockmeijer,
adnotat. crit. in orat. Atticos, Groningen 1895, p. 46.

γες τὸν ἀγῶνα ὑπ' Ἀλε-
 5 ξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου, δέ-
 κα μὲν συν-
 ηγόρους ἐκ τῆς Αἰγυ-
 ῖδος φυλῆς ἡγήσω,
 ὧν καὶ ἐγὼ ε[ῖ]ς ἦν αἰ-
 ρεθεὶς ὑπὸ σοῦ, ἐκ δὲ
 10 τῶν ἄλλων [Α]θηναί-
 ων ἐκάλεῖς ἐπὶ τὸ
 δικαστήριον τοὺς βο-
 ηθήσοντάς σοι. καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα τί δεῖ λέ-
 15 γειν; αὐτῷ δὲ τούτῳ
 τῷ ἀγῶνι πῶς κέ-
 χρῆσθαι; οὐ κατηγόρη-
 σας ὁπόσα ἐβούλου; οὐ
 Λυκοῦργον ἐκάλεῖς
 20 συγκατηγορήσον-
 τα, οὔτε τῷ λέγειν
 οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ
 πόλει καταδεέστερον
 ὄντα, παρὰ τούτοις τε

25 μέτριον καὶ ἐπιει-
 κῇ δοκοῦντα εἶναι;
 13 εἴτα σοὶ μὲν ἔξεστι
 καὶ φε[ύ]γοντι τοὺς
 βοηθήσοντας κα-
 λε[ῖ]ν καὶ διώκοντι XXVII
 το[ύς] συγκατηγόρους (X)
 ἀναβιβάσασθαι, ὃς οὐ
 μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ
 5 δύνασαι εἰπεῖν, ἀλ-
 λά καὶ ὅλη πόλει πρά-
 γματα παρῆχεν ἱκα-
 νὸς εἶ, Εὐξενίππῳ
 δ' ὅτι ιδιωτῆς ἐστὶ καὶ
 10 πρεσβύτερος οὐδὲ τοὺς
 φίλους καὶ τοὺς οἰκεί-
 ουσ ἐξέσται βοηθεῖν,
 εἰ δὲ μή, διαβληθήσον-
 14 ται ὑπὸ σοῦ; νῆ Δία·
 15 τὰ γὰρ πεπραγμένα
 αὐτῷ δεινὰ ἐστὶ καὶ
 ἄξια θανάτου, ὥς σὺ

4 ΓΕCΤΟΝΑΓΩΝΑΤΟΥΕΥΠΑΛΕ
 ΑΝΔΡΤΟΥΕΞΟΙ

5 ΕΥΟΥΔΕΚΑΜΕΝCYN P in v. 4 extrema littera ε in π
 mutata est, litterae το linea transversa, litterae υπ punctis
 suprapositis deletae sunt 6sq. αἰγυ|ιδος h. e. Αἰγυῖδος P
 Αἰγυῖδος B, illud poeticum, non Atticum esse confirmans

7 ητησωι P 8 εγωι P 13 κᾶτα P 16 τῶταγωνός litteris ου
 transfixis P 18 ου in marg. additum. 20 συνκατ P 25 ἐπει|κη P

Col. XXVII. 2 συνκατ P 6 ὅλη <τῇ> πόλει Cb. Kn.

λέγεις ἐν τῇ κατηγο-
 ρορίᾳ. σκέψασθε δὴ ὦ
 20 ἄνδ[ρ]ες δικασταὶ κα-
 θ' ἐν ἑκαστον αὐτῶν
 ἐξετάζοντες. ὁ δὴ-
 μος προσέταξεν
 Εὐξενίππῳ τρίτῳ
 25 αὐτῷ ἐγκατακλιθῆ-
 ναι εἰς τὸ ἱερόν, οὗτος
 δὲ κοιμηθεὶς ἐνύ-
 πνιόν φησιν ἰδεῖν,
 XXVIII ὁ τῷ δῆμῳ ἀπαρ-
 (XI) γεῖλαι. τοῦτ' εἰ μὲν ὑ-
 πελάμβανες ἀληθὲς
 εἶναι, καὶ ὁ εἶδεν ἐν
 5 τῷ ὑπνῳ τοῦτ' αὐτὸν
 ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν
 δῆμον, τί καὶ ἀδικεῖ,
 ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέ-
 ταττε ταῦτ' ἐξαγγέλσας
 15 10 πρὸς Ἀθηναίους; εἰ
 δέ, ὥσπερ νυνὶ λέγεις,
 ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύ-
 σασθαι τοῦ θεοῦ καὶ
 χαριζόμενόν τισι μὴ

15 τᾷ αὐτῷ ἀπηγγελέ-
 ναι τῷ δῆμῳ, οὐ ψή-
 φισμα ἔχρῃν σε πρὸς
 τὸ ἐνύπνιον γράφειν,
 ἀλλ' ὅπερ ὁ πρότερος
 20 ἐμοῦ λέγων εἶπεν,
 εἰς Δελφοὺς πέμψαν-
 τα πυθέσθαι παρὰ τοῦ
 θεοῦ τὴν ἀλήθειαν.
 σὺ δὲ τοῦτο μὲν οὐ-
 25 κ ἐποίησας, ψήφισμα
 δὲ αὐτοτελὲς ἔγραψας
 κατὰ θυοῖν φυλαῖν
 οὐ μόνον ἀδικώτατον,
 ἀλλὰ καὶ ἐναντίον XXIX
 αὐτὸ ἐαυτῷ δι' ὅπερ (XII)
 ἥλως παρανόμων,
 οὐ δι' Εὐξενίππου.
 16 Ἐξετάσωμεν δὲ περὶ
 6 αὐτοῦ τουτονὶ τὸν τρό-
 πον. αἱ φυλαὶ σύνδυο
 γενόμεναι τὰ ὄρη
 τὰ ἐν Ὠρωπῷ διεί-
 10 λοντο, τοῦ δῆμου
 αὐταῖς δόντος. τοῦτο

25 ενκατ. P 26 ἱερον P

Col. XXVIII. 3 ἀληθ^{ης} P 7 ἀδικία| P; littera α in fine ver-
 sus transfixa ante ν. 8 ἃ (sic) additum est. Etiam in ἡγον v. 12
 spiritus conspicitur 19 ποτερος P 20 ειπειν littera ι trans-
 fixa P

Col. XXIX. 8 ορηι P

τὸ ὄρος ἔλαχεν Ἀκαμαν-
 τὶς καὶ Ἰποθοωντὶς.
 ταύτας τὰς φυλὰς ἔγρα-
 15 ψας ἀποδοῦναι τὸ ὄρος
 τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τὴν
 τιμὴν ὧν ἀπέδον-
 το, ὥς πρότερον τοὺς
 ὀριστὰς τοὺς πεντή-
 20 κοντα ἐξελόντας ἀν-
 τὸ τῷ θεῷ καὶ ἀφο-
 ρίσαντας, καὶ οὐ προσ-
 ηκόντως τὰς δύο φυ-
 λὰς ἐχούσας τὸ ὄρος.
 25 μικρὸν δὲ διαλιπὼν
 ἐν ταύτῳ ψηφίσματι
 γράφεις τὰς ὀκτὼ
 φυλὰς πορίσαι το(ῖ)ν
 δυοῖν φυλαῖν τὰ διά-
 φορα καὶ ἀποδοῦναι,
 ὅπως ἂν μὴ ἐλαττω-
 ται. καίτοι εἰ μὲν ἰδι-
 5 ον <ὄν> τῶν φυλῶν ἀφη-
 ροῦ τὸ ὄρος, πῶς οὐκ ὀρ-
 γῆς ἄξιος <εἶ>; εἰ δὲ μὴ
 προσηκόντως εἶχον

αὐτό, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ὄν,
 10 διὰ τί τὰς ἄλλας φυλὰς
 ἔγ[ρ]αφες αὐταῖς προσ-
 αποδιδόναι ἀργύριον;
 ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐ-
 ταῖς, εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀπο-
 15 δώσουσιν καὶ μὴ
 προσάποτείσουσιν ἀργύ-
 18 ριον. Ταῦτ' ἐν τῷ δικα-
 στηρίῳ ἐξεταζόμε-
 να οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει
 20 γεγράφθαι, ἀλλὰ κατε-
 ψηφίσαντό σου οἱ δι-
 κασταί. εἴτ' εἰ μὲν ἀπέ-
 φυγες τὴν γραφήν,
 οὐκ ἂν κατεψεύσατο
 25 οὗτος τοῦ θεοῦ, ἐπει-
 δὴ δὲ συνέβη σοι ἀλῶ-
 ναι, Εὐξένιππον δεῖ
 ἀπολωλέναι; καὶ σοὶ
 μὲν τῷ τοιοῦτο ψή- XXXI
 φισμα γράψαντι πέν- (XIV)
 τε καὶ εἴκοσι δραχμῶν
 ἐτιμῆθη, τὸν δὲ
 5 κατακλιθέντα εἰς τὸ

12 ἔλαχον conl. Cb. 13 Ἰποθωντὶς B 16 τισουσι P
 19 πεντη P 27 οκτωι P 28 ποιησαι P; πορίσαι Cb., B ταν P
 ταῖν Bab. τοῖν West. B

Col. XXX. 5 ὄν add. Cb. 7 εἶ add. Sw. Cb. ὀργῆς <ῆσθα>
 ἄξιος susp. B 12 τἀργύριον Cb. 14 αὐταις littera α correctā
 ex o P 22 ἔτει P 23 ἀπεφύργες P

Col. XXXI. 4 ετεμνηθη P

ἱερὸν τοῦ δήμου κε-
 λεύσαντος μὴδ' ἐν
 τῇ Ἀττικῇ δεῖ τεθάρφθαι; 20
 19 Ναί· δεινὰ γὰρ ἐποίη-
 10 σεν περὶ τὴν φιάλην,
 ἑάσας Ὀλυμπιάδα ἀ-
 ναθεῖναι εἰς τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς Ὑγιάδας. τοῦτο
 γὰρ ὑπολαμβάνεις,
 15 ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς
 τὸν ἀγῶνα τὸ ἐκεί-
 νης ὄνομα παραφέ-
 ρων καὶ κολακεί-
 αν ψευδῇ κατηγορῶν
 20 Εὐξενίππου, μῖσος
 καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλ-
 λέξειν παρὰ τῶν
 δικαστῶν. δεῖ δὲ ὦ
 βέλτιστε μὴ ἐπὶ τῷ
 25 Ὀλυμπιάδος ὀνό-
 ματι καὶ τῷ Ἀλεξάν-

δρου τῶν πολιτῶν
 τινα ζητεῖν κακόν XXXII
 τι ἐργάσασθαι, ἀλλ' ὅ-^(XV)
 ταν ἐκεῖνοι πρὸς τὸν
 δῆμον τὸν Ἀθηναί-
 5 ων ἐπιστέλλωσι μὴ
 τὰ δίκαια μὴδὲ τὰ προσ-
 ῆκοντα, τότε ἀναστάν-
 τα ὑπὲρ τῆς πόλεως
 ἀντιλέγειν καὶ πρὸς
 10 τοὺς ἥκοντας παρ' αὐ-
 τῶν δικαιολογεῖσθαι
 καὶ εἰς τὸ κοινὸν τῶν
 Ἑλλήνων συνέδρι-
 ον πορεύεσθαι βοη-
 15 θήσονται τῇ πατρίδι.
 σὺ δ' ἐκεῖ μὲν οὐδε-
 πώποτε ἀνέστης
 οὐδὲ λόγον περὶ αὐ-
 τῶν ἐποίησας, ἐνθά-
 20 δε δὲ μισεῖς Ὀλυμ-

6 ἱερὸν P 8 τεταφ^{ναι} litteris θαι in margine dextero ver-
 sus 8 additis. Post ναι a scriba interpunctum est spatium unius
 litterae vacuo relicto Primum τεταφ^{ναι} exstitisse, id quod
 coni. B, coram papyro mihi persuadere non poteram τεθάρφθαι·
 δεινὰ Bab. ταφῆναι· δεινὰ Sw. alii ταφῆναι· νῇ Δία, δεινὰ
 Cb. Sw.¹ τεθάρφθαι; ναί· δεινὰ K. B, qui de ναι in figura sub-
 iectionis usurpato confert or. IV, c. 7, 2. Din. I, 7. Andoc. 3, 26 al.

9 δειν^αγαρ P 13 νῆ^τειας P τούτῳ Sw. 15 σ^αντῷ Cb. 18 κο-
 λα^κει>|ανψευδει transfixis litteris ει P 21 συνλέξειν P 24 των
 littera ν transfixa P

Col. XXXII. 12 τῷ P 20 μισεῖς P

1 πιάδα ἐπὶ τῷ ἀπο-
λέσαι Εὐξένηι πον,
καὶ φῆς κόλακα αὐτὸν
εἶναι ἐκείνης καὶ
 25 Μακεδόνων· ὃν ἐ-
ὰν δείξης ἀφιγμέ-
νον πώποτε εἰς Μα-
 XXXIII κεδονίαν, ἢ ἐκεί-
 XVI νων τινὰ ὑποδεξά-
μενον εἰς τὴν αὐ-
τοῦ οἰκίαν, ἢ χρώμε-
 5 νον τῶν ἐκεῖθεν τινι
ἢ ἐντυγχάνοντα,
ἢ λόγους καὶ οὐστι-
νασοῦν ἢ ἐπ' ἐργα-
στηρίου ἢ ἐν τῇ ἀγο-
 10 ρᾷ ἢ ἄλλοθι που περὶ
τούτων τῶν πραγμά-
των εἰρηκότα, καὶ
μὴ κοσμίως καὶ με-
τρίως τὰ αὐτοῦ πράτ-
 15 τοντα ὥσπερ εἴ τις
καὶ ἄλλος τῶν πολι-
τῶν, χρησάσθωσαν
αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι
 22 βούλονται. εἰ γὰρ ταῦ-
 20 τα ἦν ἀληθῆ ἂ κατη-

25 γορεῖς, οὐκ ἂν σὺ μόνος
ἦδεις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλ-
λοι πάντες οἱ ἐν τῇ
πόλει, ὥσπερ καὶ περὶ
 25 τῶν ἄλλων, ὅσοι τι
ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέ-
γουσιν ἢ πράττουσιν,
οὐ μόνον αὐτοί, ἀλ- XXXIV
λὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθη- (XVII)
ναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παι-
δία τὰ ἐκ τῶν διδα-
 5 σκαλείων καὶ τῶν ῥη-
τόρων τοὺς παρ' ἐκεί-
νων μισθαροῦν-
τας καὶ τῶν ἄλλων
τοὺς ξενίζοντας
 10 τοὺς ἐκεῖθεν ἵκον-
τας καὶ ὑποδεχομέ-
νους καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς
ὑπαντιῶντας ὅταν
προσέλωσι· καὶ οὐδα-
 15 μοῦ ὅψει οὐδὲ παρ' ἐ-
νὶ τούτων Εὐξένηι
πον καταριθμούμε-
 23 νον· σὺ δ' ἐκείνων
μὲν οὐδένα κρῖνεις
 20 οὐδ' εἰς ἀγῶνα καθί-

26 αφειγμενον P

Col. XXXIII. 5 τινι in marg. additum 7 λογονσό P

Col. XXXIV. 14 προῶσι Cb., alii.

στης, οὓς πάντες ἴσα-
σι ταῦτα πράττοντας,
κατ' Εὐξενίππου δὲ
κολακείαν [χ]ατηγο-
25 ρεῖς, οὗ ὁ βλος τὴν αἰτί-
αν οὐ παραδέχεται.

XXXV
(XVIII)

καίτοι, εἰ νοῦν εἴχες,
περὶ γε τῆς φιάλης
τῆς ἀνατεθείσης
οὔτ' ἂν Εὐξενίππου
5 ἥτιω, οὔτ' ἂν ἄλλον
λόγον οὐδένα ἐνταῦ-
θα ἐποιήσω· οὐ γὰρ
ἄρμόττει. διὰ τί; καί
μου τὸν λόγον ὧ ἄν-
10 δρες δικασταὶ ἀκούσα-
τε, ὃν μέλλω λέγειν
24 ὑμῖν. Ὀλυμπιάς ἐγ-
κλήματα πεποιήται
περὶ τὰ ἐν Δωδώνῃ
15 οὐ δίκαια, ὥς ἐγὼ δῖς

ἤδη ἐν τῷ δήμῳ
ἐναντίον ὑμῶν
καὶ τῶν ἄλλων Ἀθη-
ναίων πρὸς τοὺς ἡ-
20 κοντας παρ' αὐτῆς ἐ-
ξήλεγχᾷ οὐ προσήκον-
τα αὐτὴν ἐγκλήμα-
τα τῇ πόλει ἐγκαλοῦ-
σαν. ὑμῖν γὰρ ὁ Ζεὺς
25 ὁ Δωδωναῖος προσ-
έταξεν ἐν τῇ μαν-
τείᾳ τὸ ἄγαλμα τῆς
Διώνης ἐπικοσ-
25 μῆσαι· καὶ ὑμεῖς πρό- XXXVI
σωπόν τε ποιησά- (XIX)
μενοι ὥς οἶόν τε
κάλλιστον καὶ τᾶλλα
5 πάντα τὰ ἀκόλουθα,
καὶ κόσμον πολὺν
καὶ πολυτελεῇ τῇ θε-
ῳι παρασκευάσαν-

22 ^απραττοντες P 23 κατ' del. Cb. 25 οὐβιος P. In fine columnae additus fuit versus: καίτοιεινουνειχες, qui postea uncis inclusus est.

Col. XXXV. 1 ^νειουνειχες P 5 ητιωι P 7 εποιησωι P
12 ὑμῖν cum sequenti sententia coniungunt edd. ^γεν P. Litte-
ram ν expunctam fuisse verisimile est. Nunc punctum et lit-
terae γ pars inferior fissura papyri deleta sunt. Hastam trans-
versam litterae γ B falso sumpsit pro linea extremo versui 11
supposita 21 ἐξήλεγχᾷ <καὶ ἀπέδειξᾷ> Cb.

Col. XXXVI. 2 κοσμησάμενοι P κομισάμενοι Pat. Sw.¹; ποιη-
σάμενοι K. B 7 πολυτελεῇ P

10 *τες, καὶ θεωρίαν καὶ*
θυσίαν πολλῶν χρη-
μάτων ἀποστείλαν-
τες, ἐπεκοσμήσατε
τὸ ἔδος τῆς Διώνης
ἄξιως καὶ ὑμῶν αὐ-
 15 *τῶν καὶ τῆς θεοῦ. ὑ-*
πὲρ τούτων ὑμῖν
τὰ ἐγκλήματα ἦλθε
παρ' Ὀλυμπιάδος ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς, ὥς
 20 *ἡ χώρα εἶη ἡ Μολο-*
τία αὐτῆς, ἐν ἣ τὸ ἱερόν
ἔστιν· οὐκουν προσ-
ῆκε<ι>ν ἡμᾶς τῶν ἐ-
κεῖ οὐδὲ ἐν κινεῖν.
 26 *ἔὰν μὲν τοίνυν τὰ*
περὶ τὴν φιάλην γεγο-
νότα ἐν ἀδικήματι
ψηφίσῃσθε εἶναι,
 XXXVII *τρόπον τινὰ καὶ ἡ-*
 (XX) *μῶν αὐτῶν καταγιγ-*
νώσκομεν ὥς τὰ ἐ-

κεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπρά-
 5 *ξαμεν· ἐὰν δ' ἐπὶ*
τοῦ γεγενημένου
ἔωμεν, τὰς τραγωδί-
ας αὐτῆς καὶ τὰς κατη-
γορίας ἀφηρηκότες
 10 *ἐσόμεθα. οὐ γὰρ δὴ-*
που Ὀλυμπιάδι μὲν
τὰ Ἀθήνησιν ἱερὰ ἐ-
πικοσμεῖν ἔξεστιν,
ἡμῖν δὲ τὰ ἐν Δωδώ-
 15 *νῃ οὐκ ἔξέσται, καὶ*
ταῦτα τοῦ θεοῦ προσ-
 27 *τάξαντος. Ἄλλ' οὐκ ἔ-*
στιν ὧ Πολύευκτε,
ὥς ἐμοὶ δοκεῖς, ὅθεν
 20 *κατηγορίαν οὐκ ἂν*
ποιήσαιο. καίτοι σε
ἐχρῆν, ἐπεῖπερ προ-
ῆρησαι πολιτεύε-
σθαι, καὶ νῆ Δία καὶ δύ-
 25 *νασαι, μὴ τοὺς ἰδιώ-*
τας κρίνειν μηδ' εἰς

11 ἀπέστειλαντες littera ε transfixa P 15 ὑπὲρ P 20 μο-
 λοςια P, del. Cb., alii; corr. JBL Kallenberg Philol. 49, 516
 haeret in ἡ χ. ἡ M., sed v. Eur. Andr. 1244 (L. L.) 21 τοῖε-
 ρον P 23 προσῆκεν P, corr. Cb., alii 26 φιλίαν litteris ια
 in η mutatis P

Col. XXXVII. 2 καταγεινωσκομεν P 23 προσηρησθαι littera θ
 ΔΙΑ
 transfixa P 24 ΝΗΔΥΑ litteris ΔΥΑ linea transversa deletis P

τούτους νεανιεύε-
 σθαι, ἀλλὰ τῶν ῥητό-
 ρων ἐάν τις ἀδικῇ,
 (XXI) τοῦτον κρίνουν, στρα-
 τηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ
 δίκαια πράττει, τοῦ-
 5 τον εἰσαγγέλλειν·
 παρὰ γὰρ τούτοις ἐστὶ
 καὶ τὸ δύνασθαι βλά-
 πτειν τὴν πόλιν, ὅ-
 σοι ἂν αὐτῶν προαι-
 10 ρῶνται, οὐ παρ' Εὐξε-
 νίπῳ οὐδὲ τῶν δι-
 καστῶν τούτων οὐ-
 28 δένι. καὶ οὐ σέ μὲν οὐ-
 τως οἶομαι δεῖν πράτ-
 15 τειν, αὐτὸς δὲ ἄλλον
 τινὰ τρόπον τῇ πο-
 λιτείᾳ κέχρημαι, ἀλ-
 λ' οὐδ' αὐτὸς ιδιώτην
 οὐδένα πώποτε
 20 ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα,
 ἥδη δέ τισι καθ' ὅσον
 ἐδυνάμην ἐβοήθη-

σα. τίνας οὖν κέκρι-
 κα καὶ εἰς ἀγῶνα κα-
 25 θέστακα; Ἀριστοφῶν-
 τα τὸν Ἀζηνιέα, ὃς
 ἰσχυρότατος ἐν τῇ
 πολιτείᾳ γεγένηται·
 (καὶ οὗτος ἐν τούτῳ XXXIX
 τῷ δικαστηρίῳ πα- (XXII)
 ρὰ δύο ψήφους ἀπέ-
 29 φυγε·) Διοπέθῃ τὸν
 5 Σφῆττιον, ὃς δεινό-
 τατος <ἐ>δόκει εἶναι τῶν
 ἐν τῇ πόλει· Φιλο-
 κράτῃ τὸν Ἀγνούσιον,
 ὃς θρασύτατα καὶ ἄσελ-
 10 γέστατα τῇ πολιτείᾳ
 κέχρηται· τοῦτον εἰ-
 σαγγείλας ἐγὼ ὑπὲρ
 ὧν Φιλίππῳ ὑπηρέ-
 τει [καὶ] κατὰ τῆς πό-
 15 λεως εἶλον ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ καὶ τὴν
 εἰσαγγελίαν ἔγραψα
 δικαίαν καὶ ὥσπερ

Col. XXXVIII. 10 linea huic versui supposita cancellis cir-
 cumscripta est. 14 οἶμαι P 20 εκρεια P 24 καὶ — καθέ-
 στακα delet Cb.; κατέστησα JBL. 26 αιζηνεια P Ἀζηνιέα
 Sch. Cp.

Col. XXXIX. 4 διοπιθη P 6 ἐδόκει Sch. S 11 sq. ι σαγ-
 γελιας littera ι transfixa P 13 ὑπηρετήκει Schoemann ap. Sw.¹,
 alii ὑπηρέτει [καὶ] B

ὁ νόμος κελεύει, ῥή-
 20 τορα ὄντα λέγειν
 μὴ τὰ ἄριστα τῷ δῆ-
 μῳ τῷ Ἀθηνάων
 χρήματα λαμβάνον-
 τα καὶ δωρεὰς παρὰ
 25 τῶν τάναντία πρατ-
 τόντων τῷ δῆμῳ·
 30 καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέ-
 χρησέ μοι τὴν εἰς-
 ἀγγελίαν [αν] δοῦναι,
 ἀλλ' ὑποκάτω παρέ-
 γραψα· τὰδ' εἶπεν οὐ τὰ
 ἄριστα τῷ δῆμῳ
 5 χρήματα λαβών,
 εἶτα τὸ ψήφισμα αὐ-
 τοῦ ὑπέγραψα, καὶ πάλιν·
 τὰδε εἶπεν οὐ τὰ
 ἄριστα τῷ δῆμῳ χρή-
 10 ματα λαβών, καὶ τὸ
 ψήφισμα παρέγρα-
 φον. καὶ ἔστι μοι πεν-
 τὰκις ἢ ἑξάκις τοῦτο
 γεγραμμένον· δίκαι-
 15 ον γὰρ ὦμην δεῖν
 τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν κρί-

σιν ποιῆσαι. σὺ δ' ἂ μὲν
 εἶπεῖν Εὐξένιππον
 φῆς οὐ τὰ ἄριστα τῷ
 20 δῆμῳ, οὐκ εἶχες γρά-
 ψαι εἰς τὴν εἰσαγγελλ-
 αν, ἰδιώτην δ' ὄντα
 κρίνεις ἐν τῇ τοῦ ῥή-
 31 τορος τάξει· μικρὰ
 25 δὲ περὶ τῆς ἀντιγρα-
 φῆς εἰπών, ἑτέρας
 αἰτίας καὶ διαβολὰς
 ἤκεις φέρων κατ' αὐ-
 τοῦ, λέγων ὡς Φιλο-
 κλεῖ τὴν θυγατέρα ἐ-
 δίδου καὶ Δημοτίω-
 5 νος δέλαιταν ἔλαβεν,
 καὶ ἄλλας τοιαύτας
 κατηγορίας, ἵν' ἐὰν μὲν
 ἀφήμενοι τῆς εἰσαγ-
 γελίας περὶ τῶν ἔξω
 10 τοῦ πράγματος κατη-
 γορηθέντων ἀπολο-
 γῶνται, ἀπαντῶσιν
 αὐτοῖς οἱ δικασταί· τί
 ταῦθ' ἡμῖν λέγετε; ἐὰν
 15 δὲ μηδέν λόγον

24 δωρεῶς P

Col. XL. 1 αν del. Bab. ἀποδοῦναι Gitlbauer, Berl. Phil. Wochenschrift 1904, 757 7 καί· πάλιν S 24 μικρὰ P 8 post ἀφήμενοι excidisse οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογούμενοι vel simile aliquid susp. Kn. 13 interpunctionis nota huic versui supposita cancellis inclusa est

περὶ αὐτῶν ποιῶν-
 ται, ὃ ἀγῶν αὐτοῖς χεί-
 ρων γίγνηται· τῶν γὰρ
 κατηγορηθέντων
 20 τὸ μὴ λαβὼν ἀπολο-
 γίαν ὑπὸ τῇ ὀργῇ
 τῶν δικαστῶν κατα-
 32 λείπεται. καὶ τὸ πάν-
 των δειν(ότ)ατον τῶν
 25 ἐν τῷ λόγῳ λεγομέ-
 νων ὑπὸ σοῦ, ὃ σὺ ᾧ-
 ου λανθάνειν ὦν ἔ-
 νεκα λέγεις, οὐ λαν-
 θάνων, ὁπότε παρα-
 φθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ
 πολλάκις, ὥς πλούσι-
 5 ὅς ἐστιν Εὐξένιππος,
 καὶ πάλιν διαλιπών,
 ὥς οὐκ ἐκ δικαίου πολ-
 λὴν οὐσίαν συνείλε-
 κται· ἃ εἰς μὲν τὸν ἄ-
 10 γῶνα τοῦτον οὐδὲν

δήπου ἐστίν, εἴτε
 πολλὰ οὗτος κέκτη-
 ται εἴτε ὀλίγα, τοῦ δὲ
 λέγοντος κακοηθία
 15 καὶ ὑπόληψις εἰς τοὺς
 δικαστὰς οὐ δικαία,
 ὥς ἄλλοθί που οὔτοι
 τὴν γνώμην ἄν
 σχολήσαν ἢ ἐπ' αὐτοῦ
 20 τοῦ πράγματος καὶ πό-
 τε[ρον] ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρι-
 33 ν[όμ]ενος ἢ οὐ. Κα-
 κ[ῶς] μοι δοκεῖς εἰ-
 δ[έν]αι ᾧ Πολύευκτε
 25 σ[ύ τε] καὶ οἱ ταῦτά γι-
 γνώσκο]ντες, ὅτι οὐ-
 τε δῆμός] ἐστιν οὐ-
 δ[ὲ εἴ]ς ἐν τῇ οἴκου-
 μένῃ οὔτε μόναρ-
 34 χος οὔτε ἔθνος
 μεγαλοψυχότερον
 τοῦ δήμου τοῦ Ἀθη-

XLII
 (XXV)

XLIII
 (XXVI)

18 γινηται P 23 λιπεται P 26 οσω|ον altera littera o in v
 correcta P.

Col. XLII. 7 pro εκ antea εδ scriptum fuit 8 συνίλεσται P
 19 σχολήσαν] cf. Hager de gr. Hyp. 106 23 κακῶς ἐμοί Cb.; κακῶς
 δ' ἐμοί K κακῶς μοι B sec. spatium 25 sq. καὶ σὺ καὶ οἱ
 ταῦτά γινώσκοντες πάντες MO, cf. or. V, c. 7, 16; σὺ τε καὶ οἱ
 ταῦτά γινν. σοι Cb.¹; καὶ σὺ καὶ οἱ τ. γινν. B sed σ...και ini-
 tio versus l. 27 suppl. Cb. Cp. 28 οὐδεις Cb. οὐδὲ εἰς sec.
 spat. B.

Col. XLIII. 2 ουτε^εθῶνος litteris εω insuper transfixis P

5 ναίων, τοὺς δὲ συκο-
φαντουμένους τῶν
πολιτῶν ὑπὸ τινων
ἢ καθ' ἓνα ἢ ἄθρους
οὐ προΐεται ἀλλὰ βοη-
34 10 θεῖ. καὶ πρῶτον μὲν
Τείσιδος τοῦ Ἀργυλῆ-
θεν ἀπογράψαντος
τὴν Εὐθυκράτους οὐ-
σίαν ὡς δημοσίαν
15 οὔσαν, ἢ πλεόνων
ἢ ἐξήκοντα ταλάν-
των ἦν, καὶ μετ' ἐ-
κείνην πάλιν ὑπι-
σχνουμένου τὴν
20 Φιλίππ[ου] καὶ Ναυσι-
κλέους ἀ[πο]γράψειν,
καὶ λέγο[ν]τος ὡς ἐξ ἀ-
ναπογο[ρά]φου μετάλ-
λων π[ε]πλ[ου]τήκασι,
25 τοσο[ῦ]τον οὔ[τοι] ἀπέ-
λιπον [τοῦ] πο[ρ]οσέσθαι
τινὰ τ[οιοῦ]τον λόγον
ἢ τῶν ἀλλοτρίων
ἐπιθυμεῖν, ὥστε τὸν

ἐργχειρήσαντα συκο-
φαντεῖν αὐτοὺς εὐθύς
5 ἠτίμωσαν, τὸ πέμπτον
μέρος τῶν ψήφων
35 οὐ μεταδόντες. τοῦτο
δ', εἰ βούλει, τὸ πρῶην
ὑπὸ τῶν δικαστῶν
10 πραχθὲν τοῦ ἐξελ-
θόντος μηνὸς πῶς
οὐ μεγάλου ἐπάλιν
ἄξιόν ἐστι; φήναν-
τος γὰρ Λυσάνδρου τὸ
15 Ἐπικράτους μέταλ-
λον τοῦ Παλληνέως
ἐντὸς τῶν μέτρων
τετμημένον, ὃ ἡρ-
γάξετο μὲν ἢ[δ]η τρία
20 ἔτη, μετεῖχον δ' αὐ-
τοῦ οἱ πλουσιώ[τα]τοι
σχεδόν τι τῶ[ν] ἐν τῇ
πόλει, ὃ δὲ Ἀ[ύ]σα[ν]δρος
ὑπισχνεῖτο τρι[α]κόσια
25 τάλαντα εἰς[πρά]ξειν
τῇ πόλει· τ[οσαῦ]τα γ' ἀρ
εἰληφέναι α[ὐ]τοὺς ἐ[κ]

XLIV
(XXVII)

11 τισιδος P 19 υπισχνου littera ν correcta ex ο P 25 το-
σοῦτον C. Cb. τοσοῦτο Bab. 26 suppl. Sp. alii ῥέσθαι P
27 suppl. Bab.

Col. XLIV. 3 ενχειρ. P 5 ητιμωσαν P 8 προειην litteris οι
transfixis P 17 <ὡς> εντὸς Cb. B, qui confert col. 43, 14 ἐκ-
τὸς Cb. et hic et ap. Dem. 37, 36 20 ετηι P 24 υπεισχνειτο P
25 suppl. Sw. 26 suppl. Bab. 27 αὐτοὺς Cb., alii; αὐτὸν Bab.

6 XLV τοῦ μετάλλου· ἀλλ' ὅ-
 (XVIII) μως οἱ δικασταὶ οὐ
 πρὸς τὰς τοῦ κατηγο-
 ρου ὑποσχέσεις ἀπο-
 5 βλέποντες ἀλλὰ πρὸς
 τὸ δίκαιον, ἔγνωσαν
 ἰδιον εἶναι τὸ μέταλ-
 λον, καὶ τῇι αὐτῇ ψή-
 φῳ τὰς τε οὐσίας αὐτῶν
 10 ἐν ἀσφαλείᾳ κατέστη-
 σαν καὶ τὴν ὑπόλοι-
 πον ἐργασίαν τοῦ με-
 τάλλου ἐβεβαίωσαν.
 τοιγαροῦν αἱ καινοτο-
 15 μίαι πρότερον ἐκλε-
 λειμμέναι διὰ τὸν φό-
 βον νῦν ἐνεργοί,
 καὶ τῆς πόλεως αἱ
 πρόσοδοι αἱ ἐκείθεν
 20 πάλιν αὖξονται, ἃς ἐ-
 λυμήναντό τινε[ς]
 τῶν ῥητόρων ἐξ[απ]ᾶ-
 τήσαντες τὸν δη-
 μον καὶ δασυμολ[ογή]-
 25 σαντες τοὺς ἐκ[εῖθεν].

37 ἔστι γὰρ ὁ ἄνδρ[ες δι-
 κασταὶ οὐχ οὗτος [χρη-
 στὸς πολίτης, ὅ[στις
 μικρὰ δοὺς πλείω XLVI
 βλέπτει τὰ κοινά, οὐδ' (XXIX)
 ὅστις εἰς τὸ παραχρη-
 μα ἐξ ἀδίκου πορίσας
 5 κατέλυσε τῆς πόλε-
 ως τὴν ἐκ δικαίου πρόσ-
 οδον, ἀλλ' ὅτῳ μέλει
 καὶ τῶν εἰς τὸν ἔπει-
 τα χρόνον ὠφελίμων
 10 τῇι πόλει καὶ τῆς ὁμο-
 νοίας τῶν πολιτῶν
 καὶ τῆς δόξης τῆς
 ὑμετέρας· ὧν ἔνιοι
 οὐ φροντίζουσιν, ἀλ-
 15 λὰ τῶν ἐργαζομένων
 ἀφαιρούμενοι πόρους
 φασὶ τούτους πορίζειν,
 ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει
 παρασκευάζοντες·
 20 ὅταν γὰρ ᾗι φοβερόν
 τὸ κτᾶσθαι καὶ φείδε-
 σθαι, τίς βουλήσεται

Col. XLV. 5 ἀλ α P 9 αὐτῶ P 10 ἐν ἀσφαλεῖ Cb. 14 και-
 νοτομίαι <αἱ> Cb., alii 16 λειμμεναι P 25 ἐκείθεν JBL Cr.
 alii; B confert [Dem.] 58, 62: τοὺς ἐκείθεν γραφόμενοι; ἐκεῖ K,
 quod cum spatio non convenit 27 χρηστὸς Meuss (Dem. Lept. 7);
 ἄριστος antea edd. omnes.

Col. XLVI. 1 πλειοι P 9 ωφελιμῶ P 15 μενῶ P 18 ἐν
 del. Bakius ap. Cb. 20 ἡν P; corr. Bab.

38 κινδυνεύειν; Τού-
τους μὲν οὖν ἴσως
25 οὐ ῥάδιόν ἐστι κωλύ-
σαι ταῦτα πράττειν, ὑ-
μεῖς δὲ ὧ ἄνδρες δικα-
σταί, ὥσπερ καὶ ἄλλους
XLVII (XXX) πολλοὺς σεσώκατε
τῶν πολιτῶν ἀδίκως
εἰς ἀγῶνας καταστάν-
5 τας, οὕτω καὶ Εὐξε-
νίππῳ βοηθήσατε,
καὶ μὴ περιίδητε αὐτὸν
ἐπὶ πράγματι οὐδε-
νὸς ἀξίῳ καὶ εἰσαγ-
10 γελίαι τοιαύτῃ, ἣ οὐ μό-
νον οὐκ ἔνοχός ἐ-
στιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πα-
ρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν
εἰσηγγελένη καὶ
15 πρὸς τούτοις ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ κατηγοροῦ τρόπον
τινὰ ἀπολελυμένη.
39 εἰσήγγελκε γὰρ αὐτὸν
Πολύενκτος λέγειν

20 μὴ τὰ ἄριστα τῷ δή-
μῳ τῷ Ἀθηναίων
χρήματα λαμβάνον-
τα καὶ δωρεὰς παρὰ
τῶν τάναντία πρατ-
25 τόντων τῷ δήμῳ
τῷ Ἀθηναίων. εἰ μὲν
οὖν ἔξωθεν τῆς
πόλεως τινὰς ἦτι- XLVIII
ἀτο εἶναι, παρ' ὧν τὰ (XXXI)
δῶρα εἰληφότες Εὐξέ-
νιππον συναγωνί-
5 ζεσθαι αὐτοῖς, ἣν ἂν αὐ-
τῷ εἰπεῖν ὅτι, ἐπει-
δὴ ἐκείνους οὐκ ἐστὶ
τιμωρήσασθαι, δεῖ
τοὺς ἐνθάδε αὐτοῖς
10 ὑπηρετοῦντας δίκην
δοῦναι. νῦν δὲ Ἀθη-
ναίους φησὶν εἶναι,
παρ' ὧν τὰς δωρεὰς
εἰληφέναι αὐτόν.
15 εἶτα σὺ ἔχων ἐν τῇ
πόλει τοὺς ὑπεναν-

26 paragraphus per errorem versui 27 supposita est.

Col. XLVII. 4 καθ^{τα}εστάντας P 7 Frohb. ἀπολλύμενον vel
διαφθαρέντα excidisse putat 10 γελιά^{τι}τοιαντηίουμο P supra ημ
spiritus signum conspicitur 20 sq. τωιδη^{τι}μῳ P

Col. XLVIII. 5 η^{να}ν P 9 αυτους P; αὐτοῖς Bab. alii.

10 *τία πράττοντας τῷ*
δῆμῳ οὐ τιμωρῇ,
ἀλλ' Εὐξενίππῳ πρᾶ-
 20 *γματα παρέχεις; Βρα-*
χὺ δ' ἔτι εἰπὼν περὶ
τῆς ψήφου ἧς ὑμεῖς
μέλλετε φέρειν
καταβήσομαι. ὅταν
 25 *γὰρ μέλλητε ὧ ἄν-*
δρες δικασταὶ διαψη-
φίξεσθαι, κελεύετε
 (CLIX
XXII)
ὑμῖν τὸν γραμματέα
ὑπαναγνῶναι τήν
τε εἰσαγγέλιαν καὶ τὸν
νόμον τὸν εἰσαγγελ-
 5 *τικὸν καὶ τὸν ὄρκον*
τὸν ἡλιαστικόν· καὶ
τοὺς μὲν λόγους ἀπάν-
των ἡμῶν ἀφέλε-

10 *τε, ἐκ δὲ τῆς εἰσαγγε-*
λίας καὶ τῶν νόμων
σκεψάμενοι ὅ τι ἂν
ὑμῖν δοκῇ δίκαιον
καὶ εὖορκον εἶναι,
 15 *τοῦτο ψηφίσασθε.*
Ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ Εὐ-
ξένιππε βεβοήθη-
κα ὅσα εἶχον. λοιπὸν
δ' ἐστὶ δεῖσθαι τῶν
 20 *δικαστῶν καὶ τοὺς*
φίλους παρακαλεῖν
καὶ τὰ παιδία ἀναβιβά-
ζεσθαι.

Ἵπὲρ Εὐξενίππου
 25 *εἰσαγγελίας*
ἀπολογία πρὸς
Πολύευκτον.

18 *τειμωρη* P 21 *βραχὺ δέ τι* Bab. corr. Cb.; cf. or. IV, 2, 20.

Col. XLIX. 14 *τουτοτόψηφισασθᾶι* litteris το et expunctis et
transfixis P 15 *post σοι excidis* ω susp. B 21 *δικαία* voce
δικαία lineis transversis transfixa P

IV.

[ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ.]

frg. I ἐν] ἐλευθέρα πό-
 λει τὰ τ]οῖς τυράννοις
 συμφέρο]ντα πράττοντ[.
 ν εἰς δουλεία[ν — — —

g.IIa— θῆ — | — γα — | — γο — | — σ μοι κατ — 5 — ν
 τῶν ψηφ[ισμάτων | — ἐ]κείνοις — | — πάντα — | — ν
 σὺ δὲ — | — δικαστ — 10 — ουσῆλω — | — δικά —
 — ἀλλο — | — σωτ — | — τι σοι — 15 — τας τε —
 — νιασε — | — το]ῦ δήμου[ν — | — οὐκ — |

Respicit hanc orat. Athenaeus XII, 552 D: λεπτός δ' ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερίδῃ τῷ ῥήτορι, λέγων αὐτὸν ἓνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦν δ' εὐτελής τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπ. ἔφη. Addit Ath. comicorum locos, quibus λεπτότης Φιλιππίδου irridetur, v. etiam VI, 230 C. 238 C. XI, 503 A. Cf. Aelian. V. H. X, 6.

Primorum frg. quae fuerit inter se successio plane incertum est.

Retinui numeros ab editore principe singulis fragmentis additos.

frg. I (B: α, α): 1 margo superior tantum restat. . . . ἐν ἐλ. πόλει τ]οῖς τ.[ὰ εἰ πάντα πραττοντ[. . . . ν εἰς δουλεία[ν B τὰ τοῖς τ. συμφέροντα πράττοντες καὶ αὐτὴν εἰς δ. ἐμβάλλοντες prop. Sudhaus.

frg. IIa et frg. IIb, quae undique mutila sunt, Kn. ita composuit, ut hoc dexteram, illud sinistram eiusdem columnae partem efficeret, inter quas quantum intercidisset incertum reliquit. Coniunxit autem frg. IIa v. 7 cum frg. IIb 1 hoc modo: παντα ρον . . . , frg. IIa v. 8 cum frg. IIb v. 2: ν. σὺ δὲ . . . ἡμᾶς α . . et sic deinceps. Attamen nullo in versu hae duae partes apte coeunt.

frg. IIa 1 η Kn. θῆ l. 3 το Kn. γο l. 5 τούτων τῶν ψηφ. B 6 ἐ]κείνο κ Kn. ΝΟΙC l. 8 post ν spatium vacuum est. 15 ταστ Kn.

frg. IIb — κ]αι ρὸν... | — ἡμᾶς ἀ... | — ἀπαιτ... | — παν-
 τὸς... 5 — Ἀ]θηναί[οις | ἀποδιδό]ναι χάριν | — τις
 π[α]ρὰ | — χ]άριτας | — τ εἰλήφοι | 10 — πό]λει τῇ ἀν
 — ν | — ωι | — ε | — ἡν | 15 — ν |

frg. III — τα παρ — | — ὑπ]ὲρ ἀντ[οῦ — | — ορ — |

frg. IV nunc cum frg. VI coniunctum est.

frg. V nunc cum frg. VIII coniunctum est.

frg. VI π]ρὸς
 καλῶ[ν
 πραγμάτων καὶ τῇ] πόλε[ι
 κ]αὶ τοῖς Ἑλλησ[ιν αἴτι]ος ἐ-
 5 γένετο. τοι[γαροῦν] καὶ
 παρ' ἡμῖν κα[ὶ παρὰ] το[ῖς]
 ἄλλοις πᾶσιν [τῶν μεγίσ-

frg. IIb composuit Kn. ex duobus fragmentis, quorum alterum habet v. 1—5, alterum medios 6—10; cui B addidit frg. 9 Kn.³, quod habet extremos v. 6—10 et 11—15. 1 ρον Kn. αἰ l. 7 ις π[α]ρὰ Kn. 9 τ l. 10 [πο]λειτίαν Kn. η vel ει l.

frg. III. 1 ταπαρ Kn. α l. 2 εραν Kn. περαν B περαντ l. 3 σν B ορ l.

frg. IV (B: b, α) composuit Kn. ex duobus fragmentis, in quorum utroque margo exstat a parte superiore, in altero, quod litteras συμβαίνει μ praebebat, etiam a sinistra. Alterum habet litteras hasce: — π]ρὸς | — καλῶ. | πολε. | — ρσε | — και | — το | — Hoc frg. iam B cum frg. VI coniunxisset, nisi Kn. v. 3 pro ομ legi posse ολι vel ολε[ι] negavisset. At ego πολε legendum esse confido. Accedit, quod etiam in v. 2 pro λαμ Kn. B καλο legi, quae lectio cum eis, quae in frg. VI tradita sunt, optime videtur convenire. Coniunxi igitur frg. IV cum frg. VI, omissis tamen litteris συμβαίνει μ, quae a sententia alienae sunt.

frg. VI (B: b, β), 1 συμβαίνει μ... ρο... Kn. ρον B π]ρὸς l. 2 λαμ Kn. B καλο l. 3 πομ Kn. ομ B πολε l. 3 sq. [καὶ τῇ πόλει κ]αὶ τοῖς Ἑλλη[σιν αἴτιος ἐ]γένετο. τὸ π[αλαιὸν καὶ] παρ' ἡμῖν κα[ὶ παρὰ τοῖς] ἄλλοις πᾶσιν [Κόνων? μεγίσ]των δω-
 ρεῶ[ν ἐτυχε]ν B τῶν μεγίστων Fuhr, coll. Isocr. 4, 154 6 ημειν P 10 γ]αρ... ὑπο B spatium duarum litterarum indicat Kn. γ]αρ-
 [ωσ]υπο l. litterae [γ] et [σ] incertae sunt. fortasse fuit παρὼν ὑπὸ.

των δωρεῶν[ν ἔτυχεν . . .

δ]ικαίως

¹⁰ γ]ὰρ [ὥς] ὑπὸ

frg. VII — πο — | — ριας ει — | — νου το —

frg. VIII οὐδ]εμιᾶ πόλει

. δύναι]μιν

. ας ἀν[άγ]κηι

. τ]ῶν ἐπιθυ-

⁵ [μῶν] ἐφ' ἐκάστωι

. σίαις ὀνει-

[δ]εἰν ν

. δεῖ χάρι[ν ἡμᾶ]ς ἀ-

ποδιδ]όναι Ἀλεξ[άνδ]ρωι

¹⁰ διὰ τοῦ]ς τελευτή[σαντ]ας

. ἐγὼ δὲ [οἴμ]αι — — —

frg. IX nunc cum frg. II coniunctum est.

frg. X ἐκεῖνος. ἔπ[ε]ιθ' [οὔτοι

ἐπεμβάινουσιν τ[ῶι δῇ]-

frg. VII, 1 πε vel πο l. hoc frg. e media aliqua col. videtur esse.

frg. VIII (B: c, α) componitur ex frg. 8 Kn.³, quod habet clausulas v. 1—11 (cum margine etiam a parte superiore) et frg. 5 Kn.³, (8—11 med.), quod adiunxit B. — His tertium addidit Kn., quod habet litteras ασαν (3), ωνεπι (4), εφεκας (5), σιαισον (6), ειν (7) 1 μιᾶ πόλει B. Kn. ε l. 2 τιν B μιν l. 3 rest. Kn. 6 πιας ὀνει[δ] Kn. σιαισονει l. 8 sq. agi videtur de honoribus Alexandri, qui inter alia civitate Attica erat tum donatus. cf. Schaefer Dem. III² p. 32 (B) 8—10 suppl. B 8 ἔ]δει B 9 ποδ]ιδόναι B. Kn. litteras ιδ non legi 11 ἡμῶν.] ἐγὼ δὲ ν B. Kn. αι legi; inde supplevi.

frg. X (B: col. d) statim post frg. VIII insecutum esse docent fibrae papyraceae, id quod iam Kn. vidit. Hoc frg. B e septem fragmentulis composuit, quae nunc etiam in P coniuncta sunt. Pleraque restituit B

μῶι ἐν ταῖς ἀτυχ[ίαις. διό-
 περ καὶ πολὺ μᾶλλον ἄξι-
 5 οί εἰσιν [μ]ισεῖσθ[αι. ὥσ-
 περ γὰρ τ[ὰ] σώματ[α] πλείσ-
 τῆς ἐπ[ι]μ[ε]λείας ἐν [ταῖς
 ἀρρωσ[τί]αις [δ]εῖται, οὐ-
 τως καὶ [αἱ] π[ό]λεις πλείσ-
 10 τῆς θερ[απ]εί[α]ς ἐν ταῖς ἀ-
 τυχήαις δ[έ]ο[ν]ται. μόνους
 [δ]ὲ τούτο[ις] τ]ο — — —
 [δη-

frg. XI μοκρ[ατία ἀλ-
 λὰ περὶ
 ρει Φιλί[ππ] . . καὶ ἐστρα-
 τεύσατ[ο] ἐπὶ
 5 τὴν χώ[ραν]
 τοῦτο δ[ὲ] Φί-
 λιππο[ς] . . . ἐστρατεύ-
 σατο ἐφ' [ἡμᾶς καὶ τοὺς συμ-
 μάχους [ἀκρι-
 10 βῶς γε δ[ὲ] — — —

frg. XII — ου — | — νιν — | — του — |

frg. XIII — τοις — | — ουδι — | — ο — — θρ — |

3 ἡ|περ B 5 μ]μισεῖσθ[αι P cf. frg. 135 6 sq. πλείστης Kn.
 μεγίστης B 12 τούτοις Kn. 13 in fine ν.

frg. XI (B: α, β) exstat margo a parte sinistra: δη]μοκρ[ατία.
 ἀφ' οὗ δὲ τὰ πολλὰ περὶ ὧν καὶ συνηγόρ[η]σι Φιλί[ππ]ω καὶ ἐστρα-
 τεύσατ[ο] μετ' ἐκείνου ἐπὶ | τὴν χώ[ραν], ὅπερ μέγιστον, | τοῦτο
 δ[ὲ] γλώσσῳ. Φίλ[ιπ]πο [ἐστρατεύ]σατο ἐφ' [ἡμᾶς καὶ τοὺς
 συμμάχους [ἀκριβῶς γε α.] B, agi ratus
 de Alcimacho vel Antipatro, quibus erant honores Athenis tri-
 buti; v. frg. 77 10 δ vel α l.

frg. XII, 2 ριν B νιν Kn.

frg. XIV — τοθ — | — γ]υναι — | — ουη — | — οντ — | — γιν —

[δί-

frg. XVa δ[ω]σιν ἕκαστος αὐτῶν,

ὁ μ[ἐ]ν ἐν Θῆ[β]αις, ὁ δ' ἐν

Τα[ν]άγραι, ὁ [δ'] ἐν τῇ ἐλευ-

4 θε[ρ] τ]ατα τῶν

—26 — των. η | — κρατησαν | — ον τὴν | — τες. καὶ | —
αιων τα | 10 — ιει του | — ἔχοντες | — ωκεν | — ρος |
— γα | — 15 ς ἐξ | — ουσε | — αυ | — χω | — ειρι | 20 — θε
— τον | — | — | — κτήτ[ο]υς | 25 — ρειν ο | — ουτ. ἄ-

frg. XVb παλλα[γ]έντα; ἢ οὐκ εὐχεσ-

θαι κα[ὶ] τ]ᾶλλα πάντα τὰ

ἐν τῇ [Ἐλ]λάδι ἀνατραπῇ-

ναι, οἱ γ' ἀπὸ τῶν ἀναι-

5 ρουμένων πό[λ]εων ἀπαρ-

χὰς [λα]μ[βά]νουσιν; καὶ ὁ

μ[ᾶ]ς μὲν ἄ[ρ]εὶ βούλεσθαι ἐν

φ[ό]βω καὶ] κινδύνοις εἶ-

frg. XIV, 1 θο Kn. φο B 5 ειν Kn. B

frg. XVa (B: col. e) hanc columnam post frg. X proximam fuisse susp. Kn. 1 β. .ην B β. .ν Kn. δ[ω]σιν l. 3 sq. ἐν τῇ ἐλευ[θερί]αι βεβαιό[τατα] τῶν [Ἑλληνίδων πράτ]των B ἐν τῇ Ἐλευθερίδι. . . Kn. τὰ τῶν [Μακεδόνων πράτ]των optime Fu. 5 ante η, item ante και in v. 8 spatium vacuum est. 11 χοντες Kn. B ε l. 12 ωχεν Kn. ωκεν B. l. 20 ε Kn. ος B 24 sq. litterae κτητ|ρειν|ουτ| exstant in frg., quod adiunxit Kn. 24 κτη. . . υς Kn. κτητ. . υς B 25 ρειν. . . ς Kn. B 26 ου. . . ἄ Kn. ουτ. . α B.

frg. XVb (B: col. f.) composuit Blassius. ex compluribus fragmentis nunc etiam in P coniunctis. conexus inter frg. XVa et frg. XVb certus est 1 agitur de φιλιππίζουσι, sicut in frg. XVa, et praecessit ante ἢ alia interrogatio (B) 6 suppl. Kn. ante και spat. vac. 7 ὁ μᾶς δὲ ἀεὶ B. 8 suppl. B

ν[αι.....] ἀναβ[η...
 10 α.....του ουν.τ.
 τι.....η ταῖς...
 αι.....πόλει...
 μ.....μεθ...
 κλ.....ντω...
 15
 β...ων ἥδη φι...
 τ.....ἀκρ]ιβεῖ χαι...
 αζω.....ματα.....
 σουδε.....ᾶ]μφοτερ...
 20 μεις.....μοι...
 οιεις...
 ηγων.....
 μι αὐτο.....
 ὥς παρ.....
 25 οι αὐτῶ.....
 νων π..... — — —

9 vestigia litterae [η] valde incerta l. 10 μ — σνν — B
 αι — ν.οynn — Kn. 11 τ — ντα — Kn. τα — γακ B 12 μ —
 ολε — Kn. — αι — ολε B 13 μ — ρμ — Kn. — μ — ραις — B
 14 κα Kn. B 15 init. versus ον B 16 β.....μιν ἥδη ρι — Kn.
 βη.....ωνηθη ὑπ — B 17 τ.....[ᾶ]χρειβεῖ δ' α... Kn. τ..
 ...πε.ειχλ..... B τ.....|ΕΙΒΕΙΧΑ|... l. 18 αζο.....
 α..... B αζω.....ματα..... Kn. 19 σφδ.....ν πο-
 τερ..... B σου δ'.....ν ποτερ .. Kn. 20 μεισ — B μεισ
λασ.μω...| Kn.

Exstant praeterea fragmenta minutissima plus quam quin-
 quaginta, ex quibus ea, quae plus quam duas tresve litteras
 exhibent, hic apponam:

Kn. 16. initia versuum: 1 κενας — | 2 τονκ — | 3 σωιλι — |
 Kn. 17. — πρότερο[ν — | — ἐν οἷκ — | — ωιμε — |
 Kn. 18. — με — | — ἐ]γένετο — | — δὲ ἀμφοτ[ερ — | — πτη — |
 Kn. 19. — θε ἐξ — | — προαξε — | — ωπο — |
 Kn. 20. — ᾶ]κρύρους ποιε[ῖν — |
 21 — ᾶ]γωνες — 22 — ἐ]ν ταῖς ε — | — ξουτ — | 23 — δηδυ — |

Col I κατηγορίας ποιοῦνται.
 1 καὶ φανερόν ποιοῦσιν,
 ὅτι οὐδὲ τότε φίλοι ὄν-
 τες Λακεδαιμονίων ὑ-
 5 πέρ ἐκείνων ἔλεγον,
 ἀλλὰ τὴν πόλιν μισοῦν-
 τες καὶ τοὺς ἰσχύοντας ἀ-
 εἰ] καθ' ὑμῶν θεραπεύ-
 οντες. ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ
 10 ἐ]κείνων δύναμις εἰς
 τοῦτ]ον μετέστη, τότε [δ]ῆ
 κο]λακεύειν προεῖλον-
 2 το κ]αὶ Δημοκράτη[ς
 αὐτ]οῖς ὁ Ἀφιδναῖος [ἀεὶ
 15 παρ]ακαθήμενος καὶ . .
 .ον ἰστάς γελωτοπ[οιεῖ
 ἐ]πὶ τοῖς τῆς πόλεω[ς
 ἀ]τυχίμασιν καὶ λοι[δορεῖ-
 θ' ὑμῖν μεθ' ἡμέρα[ν ἐν
 20 τ]ῇ ἀγορᾷ, εἰς ἐσπέρα[ν δὲ
 δε]ιπν[ῆ]σων ὥς ὑμ[ᾶς
 εἴ]ρησεται. καίτοι ὦ Δημ[ό-
 κρᾶ]τες μόνωι σοὶ οὐκ [ἐνι
 λέγ]ειν περὶ τοῦ δήμου
 25 φλα]ῦρον οὐδέν. διὰ τί; [ὅ-
 τι προ]ῶτον μὲν οὐ παρ' ἑ-
 τέρου σ' ἔδει μαθεῖν, ὅτι ὁ 11
 δῆμος χάριτας ἀποδί-
 δωσιν τοῖς εὐεργέταις,
 ἀλλὰ παρὰ σαντοῦ· α[ὐ]τὸς
 5 γὰρ ὑπὲρ ὧν ἕτερο[ι] εὐ-
 εργέτησαν νῦν τὰς [τ]ι-
 3 μὰς κομίζει. ἔπε[ι]θ' ὅ-
 τι ἐν νόμωι γράψας [ὁ] δῆ-

Col. I num continuo exceperit frg. XV b, magnopere dubito. Huius enim columnae charta pallidior est quam fragmentorum. Certum esse conexum affirmat Kn.³ — Supplementa sunt editoris principis, nisi contrarium adnotavi. 8 litterae ει satis certae videntur. ἐθεραπευ | P 11 ... — ΟΝ ΜΕΤΕΤΗΤΟ C. H. l. charta ante litteram η paululum contracta est. εἰς μικρὸν μετέστη, το[ῦτο]ν B. Kn., id quod non convenit cum litterarum vestigiis. 12 προεῖλοντο B 13 sq. καὶ Δ. [ἐν | αὐ]τοῖς ὁ Ἀφιδναῖος [ἑστί, || συγ]καθήμενος κα[ὶ] χο[ρὸν ἰστάς γελωτοπ[οίων] κτέ. B καὶ Δ. [νῦν | αὐτοῖς ὁ Ἀ. [ἀεὶ | συγ]καθήμενος κα[ὶ] συνα]ναστάς γελωτοπ[οιεῖ] ἐπὶ κτέ. Kn. post Δημοκράτης cum vix duarum litterarum spatium sit, ego litteras non desiderari credo. post Ἀφιδναῖος tres fere litterae desunt. καὶ σκοπὸν ἰστάς γελωτοποιεῖν . . . καὶ λοιδορεῖσθ' ὑμῖν . . . ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰς ἐσπέραν δειπνήσων κτέ. prop. Sudhaus 15 . . . α x l. v. 16 . . . ν l. ante ν fuit aut α aut ο. — γελωτάοπ — P 17 πόλεω[ς] ἀ | B 18 λοιθ P 19 . ἀθῆμειν P littera α ex o videtur correcta esse λοι[δο]ρεῖσθ' B 19 ἐν B 22 sq. cf. Lycurg. § 83 23 sq. ἐνι λέγειν B, qui etiam ἡν | εἰπεῖν proponit 25 . . νλον Kn. B, qui φαῦλον suppleat . . . υρον Crönert, ego; φλαῦρον Crönert. Col. II, 1 an σε δεῖ; B 6 τ]ε μας P

- 10 μος ἀπεῖπεν μήτε [λ]έ-
 γειν ἐξεῖναι [μηδενί] κα-
 κῶς Ἀρμόδιον καὶ Ἀρ[ισ-
 τογείτονα μήτ' αἴσα[ι ἐ-
 πὶ τὰ κακίονα. ἢ καὶ
 15 δεινόν ἐστιν, [ε]ἰ το[ύ]ς
 μὲν σοὺς προγόνους
 ὁ] δῆμος οὐδὲ μεθυσθέν-
 τ[ι] ὥετο δεῖν ἐξεῖναι κα-
 κῶς εἰπεῖν, σὺ δὲ νήφω[ν
 20 τὸν δῆμον κακ[ῶς] λέγεις.
 Βρ[α]χέα δ' ἔτι πρὸς ὑμᾶς εἰ-
 π[ὼν] ὃ ἄνδρες δικ[α]σταὶ
 καὶ] ἀναλογισάμενος κα-
 ταβ[ή]σομαι. γραφή πα-
 25 ρα νόμων ἐστίν, ὑπὲρ
 ἧς τ[ὴν] ψῆφον μέλλετε
 φέρ[ειν], τὸ δὲ ψήφισμα
 III τὸ κρινόμενον ἔπαινος
 προέδρων. ὅτι δὲ προσ-
 ἡκει τοὺς προέδρους
 κατὰ τοὺς νόμους προε-
 5 δρεύειν, οὗτοι δὲ παρὰ
 τοὺς νό-
- μους προηδρεύκασιν,
 αὐτῶν τῶν νόμων ἡ-
 κούετε ἀναγινώσκο-
 5 μένων. τὸ λοιπὸν ἡ-
 10 δη ἐστὶν παρ' ὑμῖν· δεί-
 ξετε γὰρ πότερα τοὺς
 παράνομα γράφοντας
 τ[ιμ]ωρήσεσθε, ἢ τὰς τοῖς
 εὐε[ργέ]ταις ἀποδεδειγμέ-
 15 νας [τι]μὰς, ταύτας δώσε-
 τε [το]ῖς ἐναντία τοῖς νό-
 μοι[ς] πρ[ο]εδρεύουσιν, καὶ
 ταῦτα ὁμομοκότες κα-
 τὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσ-
 20 θ[ῆ]ται. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐξα-
 πατηθ[ῆ]ναι ὑμῖν ἔνεσ-
 τ[ι]ν ὑπὸ τοῦ λόγου αὐ-
 τῶν, ἂν φῶσιν ἀναγκαῖ-
 α εἶνα[ι] τ[ῶ]ι δῆμῳ τὰ πε-
 25 ρὶ τῶν ἐπα[ίν]ων ψηφίζεσ-
 θα[ι]. το[ύ]ς γ[ὰρ] προέδρους
 οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν IV
 ὥς ἀνάγκη τις ἦν στεφα-
 6 νῶσαι. πρὸς δ] ἐ τούτοις

12 αἴσαι ἐπὶ Jebb, Sandys

14 N. I P; unde ὅτι B; at

est εἰ Kn. 19 λεγ[ε]ις P

26 φέρειν B ex or. III, § 40

Col. III. 1 κρινομ. P

8 αναγειν. P 10 υμειν P

δωσατε P 21 υμειν P 22 τουτοτου P

Col. IV. 1 ενεστινωδειπειν P

13 κακειονα P ἢ Kn., ἢ H ἢ B W

papyrus fissura paululum distracta

20 sq. cf. or. III, § 40 Lyeurg. 146

οἷσ]ειν Kn.

5 οὗτοι δὲ supra versum addita

13 τε[ιμ]ωρ. P 15 [τει]μας fuerit

25 ἐπαίνων B.

αὐτὸς ὑμῖν ο[ῦ]τος ῥαιδί- εἶ, ἣ παρὰ τούτ[ο]ις
 5 αν πεποίηκ[εν] τὴν γυνῶ- συγγνώμην ἢ ἔ[λεόν] τι-
 σιν· ἔγραψεν γ[ὰρ] ὧν ἔνε- 25 να παρὰ τὸ δίκαι[ον ὑπ]άρ-
 κα ἐστεφάνω[σε]ν τοὺς χ[ε]ιν. πολλοῦ γε δ[εῖ]· οὐ
 προέδρους, δι[κᾶ]ιοσύνης γ[ὰρ]
 τε τῆς εἰς τὸν δ[ῆμ]ον τὸν ἀπέθου σαυτῶι εὖνοιαν ν
 10 Ἀθηναίων, κα[ὶ] δι[ό]τι κα- παρὰ τῶι δῆμωι, ἀλλ' ἑτέ-
 τὰ τοὺς νόμο[υ]ς π[ρο]ηδρεύ- ρωθι, οὐδὲ τοὺς σῶσαι σε
 κασιν. ἐπὶ δ[ὲ] τ[ῶ]ν αὐτ' ἄγε- δυναμένους ὧιου δεῖν
 τ' αὐτὸν ἀπολ[ογῆ]σόμε- 5 κολακεύειν ἀλλὰ τοὺς τῶι
 νον, καὶ σὺ ὧ Φ[ιλιππίδ]η δῆμωι φοβερούς ὄντας.
 15 δεῖξας ἀληθῆ εἰ[ν]αι τὰ πε- καὶ ἔν μὲν σῶμα ἀθάνα-
 ρὶ τῶν προέδρω[ν], ἃ ὑπέ- τον ὑπέιληφας ἔσσεσθαι, πό-
 θου ἐν τῷ ψηφ[ίσ]ματι, ἀ- λεως δὲ τηλικαύτης θάνα-
 7 πόφευγε. εἰ δ' ο[ὐ] [εἶ] κορδα- 10 τον κατέγνωσ, οὐδ' ἐκεῖνο
 κλζων καὶ γελ[ῶ]τοποι- 8 συνιδών, ὅτι τῶν μὲν τυ-
 20 ῶν, ὅπερ ποι[εῖν] εἴωθας ράννων οὐδεὶς πώποτε
 ἐπὶ τῶν δικαστη[ρί]ων, τελευτήσας ἀνεβίωσεν,
 ἀποφεύξεσθαι, ε[ὐ]χ[ῆ]ς πόλεις δὲ πολλὰ ἄρδην ἀν-

4 ἡμιν P ὑμῖν Koe. 12 επιδ. ἄταγε l. At cum papyrus hoc
 loco paululum contracta sit, scripsi cum W et B: δὴ 16 ἀδυ-
 πε|θον P 18 κορδακίζων] cf. Poll. VI, 123 20 εἰώθες P, cf.
 Buresch Mus. Rh. XLVI, 219 sq. 21 post εἴωθας interpungit Kn.,
 post δικαστ. H B. charta inde ab hoc versu usque ad v. 26 in
 artius contracta est; quo fit, ut lacunas maiores plerumque indi-
 caverim quam Kn. et B 22 suppl. Kn. 23 τουτοί. .ις> P. Cum
 littera o puncto superposito deleta sit, verisimile duco in papyro
 exstitisse: τουτοίοις. τουτοίς φή]ις B, qui tamen in editione
 maluit scribere τούτοις σο]ι 24 suppl. Sandys. ἑτερά τινα LL.
 25 sq.: ΔΙΚΑΙ. .ΤΑΡ|ΝΕΙΝ l. ὑπάρχειν B 26 δ. . . . αρ l.
 πολλοῦ γε δεῖ· οὐ γὰρ H. et D.; cf. Rehdantz, Ind. ad Dem. II
 s. v. δέω

Col. V. 8 υπιληφᾶ corrector aliquis in rasura, ut videtur; pro
 υπι antea οπρ videtur fuisse 9 sq. cf. or. V, 14, 10 10 εκινο P

- 15 αἰρεθεῖσθαι πάλιν ἰσχυσαν. δ[ί]καιον. ὅτε γὰρ ἡ πό-
 οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκον- 10 λης ὑπὸ τῶν ἄλλων ὥκ-
 τα ἐλογίσασθε, οὐδ' ὥς [τ]έρετο διὰ τὰ συμβάν-
 καὶ τῶν ἐπιστρατευσάν- τα], τόθ' ὑφ' ὑμῶν ἐξυβρί-
 των καὶ τῶν ἔνδοθεν ζ[ε]το. καίτοι οὗτοι μὲν
 20 συνεπιθεμένων αὐτῇ τὴν Ἑλλάδα σφάζειν προ-
 περιεγένετο, ἀλλὰ φανε- 15 ελόμενοι ἀνάξια τῶν
 ροὶ ἐγένεσθε καιροφυλα- φρονημάτων ἔπασχον,
 κοῦντες τὴν πόλιν, εἰ σὺ δὲ τὴν πόλιν εἰς τὰς
 ποτε δοθήσεται ἐξουσί- ἐσχάτας αἰσχύνας ἀδίκως
 25 α λέγειν τι ἢ πράττειν κα- καθιστὰς νυνὶ δικαίως
 τὰ τοῦ δήμου. εἴτα περὶ 10 20 τιμωρίας τεύξῃ. διὰ τί
 VI καιρῶν αὐτίκα δὴ τολ- γὰρ <ἄν> τούτου φείσασθε;
 μήσετε λέγειν τοὺς κα- πό-
 τὰ τῆς πόλεως καιροῦς τερα διότι δημοτικός ἐσ-
 9 παραφυλάξαντες; καὶ τὰ τιν; ἀλλὰ ἴστ' αὐτὸν τοῖς μὲν
 παι- τυράννοις δουλεύειν προ-
 5 δία ἤκεις ἔχων εἰς τὸ δι- 25 ελόμενον, τῷ δὲ δήμῳ
 καστήριον, καὶ ἀναβιβάσας προστάττειν ἀξιοῦντα.
 αὐτίκα δὴ ἀξιώσεις ὑπὸ ἀλλ' ὅτι χρηστός; ἀλλὰ δις VII
 τούτων ἐλεεῖσθαι; ἀλλ' οὐ αὐτοῦ ἀ[δικί]αν κατέγνω-

22 καιροφυλακοῦντες cf. Dem. 23, 173 τεσείντη ἡ πόλις P
 26 sq. cf. or. I, 20, 25 sq. Dinarch. I, 17.

ΤΑΡΑ

Col. VI. 4 / ΟΥΦΥ l. corrector, qui lineolam ante versum ap-
 posuit et litteras παρα supra versum scripsit, litteras ου punctis
 suprapositis delere debebat. οὐ del. Koe. οἱ pro οὐ W <ὡς> οὐ
 ci. Kn. οὐ<τω> παραφυλάξαντες Th. λέγειν; (v. 2) . . οὐ παρα-
 φυλάξαντες B 8 ἐλεεῖσθαι Kn. ἐλεεῖσθαι; H. B. 10 sq. ὥκ[τ]ερί-
 ρετο P 14 cf. epigramma CIA. II, 1680 = Anth. Pal. VII, 245,
 v. 3 20 τιμωρίας P 21 ἄν add. H 23 ἀλλεῖστ littera ε trans-
 fixa P

Col. VII. 1 ἀδικίαν] cf. Andoc. 1, 3 (Kn.) Dem. 31, 12 Lys.
 19, 10 (Fu.)

- τε. ναί, ἀ[λλ]ὰ χρήσιμος. ἀπηλλάχθαι, ὅς γ[ε] τοῦ
 ἀλλ' εἰ χρήσ[εσ]θε τῷ ὕφ' ὕ- 12 τρόπου δις ἤδη ἐν ὑμῖν
 μων ὁμολ[ογ]ουμένως βάσανον δέδωκεν. ἔ- VIII
 5 πονηρῶι [κρ]ιθέντι, ἢ πειτα δὲ ὥσπερ τοῖς τῶν
 κρίνειν κα[κ]ῶς δόξετε ψευδομαρτυρίων δις ἡ-
 ἢ πονηρῶν [ἀν]θρώπων λωκόσιν δεδώκατε ὕ-
 ἐπιθυμ[εῖν]. ο]ὔκοῦν οὐ- 5 με[ι]ς τὸ τρίτον μὴ μαρ-
 κ ἄξιον τὰ [τοῦτ]ου ἀδική- τυρεῖν, μηδ' οἷς ἂν παρα-
 10 ματα αὐτ[ρὺς ἀν]αδέχεσ- γένωνται, ἵνα μηδενὶ
 θαι, ἀλλὰ [τ]ιμωρεῖ[σθ]αι τῶν πολιτῶν ἢ τὸ ὑμέ-
 11 τὸν ἀδικοῦν[τα]. καὶ ἄ[ν] τερον πληθὺς αἵτιον
 ἄρα λέγῃ τις ἀναβὰς ὡς 10 τοῦ ἡτιμῶσθαι, ἀλλ' αὐ-
 δις ἡλώκεν πρότερον τ[ρὶ]ς αὐτῶι, ἂμ μὴ παύη-
 15 παρανόμων, [κ]αὶ διὰ τοῦ- ται τὰ ψεύδη μαρτυρῶν,
 το φῆ δεῖν ὑμᾶς ἀποψηφί- οὔτω καὶ τοῖς ἡλωκόσι
 σασθαι, τοῦναντ[ί]ον ποι- παρανόμων ἔξεστιν
 εἶτε κατ' ἀμφοτέρω. π[ρὶ]ν 15 μηκέτι γράφειν, εἰ δὲ
 τον μέν, ὅ[τι ε]ὐτύχημά του μή, δηλόν ἐστιν ὅτι ἰδί-
 20 ἐστιν τὸν ὁμ[ο]λογουμέ- ου τινὸς ἔνεκα τοῦτο
 νως τὰ παρανόμα γρά- ποιούσιν· ὥστε οὐκ οἰ-
 φοντα τὸ τρίτον κρίνό- κτου οἱ τοιοῦτοι ἄξιοί εἰ-
 13 20 μενον λαβεῖν· οὐ γὰρ σιν, ἀλλὰ τιμωρίας. Ἰ-
 ὥσπερ ἀγαθοῦ τινος φεί- να δὲ μὴ προθέμενος
 25 δεσθαι προσήκει τού- πρὸς ἀμφορέα ὕδατος
 του, ἀλλὰ τὴν ταχίστην εἰπεῖν μακρολογῶ.

2 χρήσιμος cf. [Dem.] 25, 39. 41 sq. 5 ηι P 6 κρεινεν P
 10 αὐτοὺς B, secutus Din. I, 106 12 καὶ ἐὰν Kn. B καὶ ἄ[ν] l.
 22 κρεινομ. P

Col. VIII. 3 propter accentum B confert Plat. Theaet. 148 B:
 ἔνοχος τοῖς ψευδομαρτυρίαις 8 πολειτων P 10 ητιμωσθαι P
 12 de accentu in voce ψεύδη cf. Blass. ad Andoc. I, 7³ 20 τει-
 μωρ. P 23 ^{εἰπεῖν} ~~εἰπεῖν~~ litteris εησειεν linea transversa deletis P
 μακρολογωι P

ὁ μὲν γραμματεὺς ὑμῖν
 25 ἀναγνώσεται τὴν γρα-
 φὴν πάλιν, ὑμεῖς δὲ
 τῶν τε κατηγορημένων
 1X μεμνημένοι καὶ τῶν

νόμων ἀκούσαντες
 ἀναγινωσκομένων,
 τὰ τε δίκαια καὶ τὰ συμφέ-
 5 ροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψη-
 φίζεσθε.

V.

[ΚΑΤΑ ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ Α.]

- 1 αὐτ]ήν. εἰπόντος δέ μου πρὸς αὐτὴν τά τε Col. I
 πραχθέ]ντα, καὶ ὅτι μοι Ἀθηνογένους χαλε-
 πὸς] εἶη καὶ οὐδὲν ἐθέλοι τῶν μετρίων
 συρ]χωρεῖν, τοῦτον μὲν ἔφη ἀεὶ τοιοῦτον
 εἶν]αι, ἐμὲ δ' ἐκέλευε θαρρεῖν· αὐτὴ γάρ μοι 5
 πά]ντα συναγωνιεῖσθαι. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν
 σπο]υδάξουσά τε τῷ ἦθι ὡς ἔνι μάλιστα,
 καὶ] ὁμνύουσα τοὺς μεγίστους ὄρκους, ἥ μὴν
 με]τ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς λέγειν καὶ ἐπὶ
 2 πάσῃ]ς ἀληθείας, ὥστ' ἐμὲ ὧ ἄνδρες δικα- 10
 σταί (ῥηθ]ήσεται γὰρ πρὸς ὑμᾶς τάληθές) ταῦ-
 τα π]επεῖσθαι. οὕτως ὡς ἔοικεν ἐξίστησιν
 ἀνθρώπου] φύσιν ἔρως, προσλαβὼν γυναι-
 κὸς συνερρ]ίαν. ἐκείνη γοῦν φειρακίζουσα
 ἅπαντ]α ταῦτα προσπεριέκοψε[ν α]ύτῃ 15
 ἔτ]ι εἰς παιδίσκην τριακοσίας δραχμάς

Videntur deesse duae vel tres columnae. — Col. I, 1 [τῇ γυν-
 ναι]κ[ι] B litterarum HN vestigia legi 2ντα l. πρα-
 χθέντα R, cf. col. XVII, 1; ἄλλα πάντα olim Kn. πεπραγμένα DB
 3 ειη P 9 ευνο.ας P lacuna rasurae debetur 11 εἰρ]ήσεται
 edd. θ]η l. 13 ἡμῶν τὴν φ. D W, ἀνθρώπου φ. B cf. Plut.
 Solon. 21 et Rhet. Gr. I, 533 W (Fu.) 14ιαν P ante
 litteram ι litterae κ vel χ minutissima vestigia dignoscere mihi
 videbar. γυναικὸς αἰμυλίαν W, κακίαν H, ποικιλίαν Kn. πα-
 νουργίαν Zingerle, ἀπιστίαν E. Bruhn πονηρίαν Fu., φιλανθρω-
 πίαν N, qui φιλανίαν in pap. exstitisse opinatur. συνεργίαν
 scripsi coll. v. 27 sq. antea proposueram: γυναικίαν κακ]ίαν
 15 ἅπαντα RDB πάντα W, quod spatio non sufficit 16 initio
 spatium est duarum fere litterarum. ante et post παιδίσκην spa-
 tium vacuum relictum est. ὡς δὴ εἰς DR², μ' ἔτι H, μέ τι B

εὖν]ολας ἔνεκα. ἴσως μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δι-
 κασ]ταὶ οὐ[δ]ὲν θαυμαστόν με ὑπὸ Ἀν-
 τιγόν]α[ς] τὸν τρόπον τουτονὶ παιδαγω-
 3 20 γηθῆ]να[ι], γυναι[κ]ὸς ἡ δεινотάτη μὲν
 τῶν] ἑταιρῶν ὥς φασιν ἐφ' ἡλ[ικί]ας ἐγένε-
 το, διατ]ετέλεκε δὲ πορνοβοσκοῦσα

.....π.....τ.θν.

.....οἶκον τοῦ Χολλίδου οὐ-

25 δεινὸς ἐλά]ττω ὄντα ἀνήρωκεν. καίτοι
 ἥτις καθ' ἑα]υτὴν οὔσα τοιαῦτα διεπράτ-
 τετο, τί οἷεσ]θ' αὐτὴν νῦν ἐν[γο]εῖν, προσ-
 λαβοῦσαν συ]ναγωνιστὴν Ἀθηνογένην,

II ἄνθρωπον λογογράφον τε καὶ ἀγοραῖον,

4 τὸ δὲ μέγιστον Αἰγύπτιον; τέλος δ' οὖν,

ἵνα μὴ μακρολογῶ, μεταπεμψαμέν[η] γάρ
 με πάλιν ὕστερον εἶπεν, ὅτι πολλοὺς λό-

5 γους ἀναλώσασα πρὸς τὸν Ἀθηνογένην
 μόλις εἴη συμπεπεικ[υ]ῖα αὐτὸν ἀπολῦσαί
 μοι τὸν τε Μίδαν κα[ὶ τ]οὺς νίεις ἀμφοτέ-
 ρους τετταράκοντα μνῶν, καὶ ἐκέλευέ με

18 post οὐδὲν quod exstat spatium quattuor litterarum ra-
 sura videtur factum esse. scripsi igitur οὐδὲν θαυμαστόν coll. I,
 20, 20. οὐδὲν ἔστι vel οὐδενὶ ἔσται R οὐδὲν οὕτω Kn. ὑμῖν

Levi 19 τοῦτον edd. ΤΟΥΤΟΝ l. 22 διατετελ. W ΠΘΡΝΟ P
 23 π et ᾠ. ΘΝ l. 24 ορκοικον B ante οικον litterae τ vel ν ve-
 stigium dispexi Χολλείδου B 25 ΓΩ l. οὐ φαῦλον
 οὕτω B ἀνείρωκεν P 26 εἰ καθ' ἑαυτὴν W ἥτις B coll. Dem.
 18, 137 litterarum κα vestigia l. 27 ΝΥΝΟΙΝ. ΕΙΝ l. τί χρῆ] αὐ-
 τὴν νῦν ἐπι[τελ]εῖν προσδοκᾶν, ἔχουσαν κτέ. W τί οἷεσ]θ' α. νῦν
 ἐπιτ., προσλαβοῦσαν κτέ. Kn. τί οἷεσθε α. νυνὶ ποιεῖν, κτέ. B

Col. II. 1 ἀγοραῖος cf. Phot. ed Reitz. p. 21, 25 3 γὰρ in
 extr. versu deletum et ab eadem manu rursus superscr. P omit-
 tunt R W Kn., retinet B cf. [Dem.] 56, 10 Aesch. 2, 46 Isai.

I, 12 Xen. Anab. III, 2, 11 (Fu) 5 ἀναλώσασα P 6 εἰμι P

- τὴν ταχίστην πορίζειν τὸ ἀργύριον[ν], πρὶν
 μεταδόξαι τι Ἀθηνογένει. συναγαγὼν 10
 δ' ἐγὼ πανταχόθεν καὶ τοὺς φ[ί]λους ἐνο-
 χλήσας καὶ θεὶς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὰς
 τετταράκοντα μνᾶς ἤζον ὥς τὴν
- 5 Ἀντιγόναν. ἀνκε[ίνη] σ[υνήγα]γεν [ῆ]μᾶς
 εἰς τὸ αὐτό, ἐμέ τε καὶ [Ἀθηνο]γ[έ]νην, κα[ὶ] 15
 διη[λλ]αξε, καὶ παρεκελεύσατο τ[ο] τοῦ λοιποῦ
 εὔποιεῖν ἀλλήλους. καὶ ἔργω' ἔφην ταῦ-
 τα ποιήσειν, καὶ Ἀθηνογένους οὕτοσὶ ὑ-
 πολαβὼν εἶπε[ν, ὅ]τι τ[ῶν] πεπρα[γ]μέν[ω]ν
 δε[ῖ] με χάριν ἔχειν Ἀντιγόναι. καὶ νῦν' ἔφη 20
 ταύτης ἕνεκα ἤδη σοι ἐνδείξομαι, ὅσα
 σε ἀγα[θὰ] ποιήσω. σὺ μὲν γάρ] ἔφη [τὸ] ἀργύριον
 ἐπ' ἐλευθερίᾳ καταβαλε[ῖ]ς το[ῦ] Μίδου καὶ
 τῶν παίδων· ἐγὼ δέ σοι ἀποδώ[σ]ομαι αὐ-
 τοὺς ὧν ἡ καὶ πράσσει[ς], ἵνα πρῶτον μὲν μη- 25
 δεῖς [σ]ε [έ]νοχ[λ]ῃ [μη]δὲ διαφθεῖρ[η] τὸν π[α]ῖ-
 δα, ἔ[π]ε[ι]τ' αὐτοὶ μὴ ἐργχειρῶσι π[ο]νηρε[ύ]ε-
- 6 σθαι μηδὲν διὰ τὸν φόβ[ον]. τὸ δὲ μέ-
 γιστον· νῦν μὲν ἂν δόξειαν δι' ἐμέ γεγο- III
 νέναι ἐλεύθεροι· ἐὰν δὲ πριάμενος σὺ ὧν ἡ
 καὶ πράσσει εἴθ' ὕστερον, ὅτε ἂν σοι δοκῇ.
 ἀφῆις αὐτοὺς ἐλευθέρους, διπλασίαν ἔξου-

13 ὡσεισθην deletis litteris εἰς P 17 ΕΓΩΤ P ἐγὼ τ' B
 ἔργω' R W Kn. 18 καὶ. αθ P spatium littera non suppletum
 erat. 22 σε B D ποιήσωι P σὺ W D 23 ΒΑΛ. C I. κατα-
 βαλεῖς Kn. καταβάλλεις DRB τοῦ W: τῇ D Μίδου R Μίδ]α
 B 26 ΜΗ|ΔΕΙ. C. Ε. Ν I. [σε ἐ]νοχλῇ R, ἐ[ν]οχλῇ W [π]α[ρε]-
 νοχλῇ B Kn. 26/27 ΤΟΝ Π. | ΔΑΕΙ. Ε. Τ I. τὸν Μίδα, ἔπειτ'
 Scherling τὸν παῖδα, ἔπειτ' in margine ed. III. adscripserat B
 ἐργχειρῶσι P πονηρεύεσθαι W.

5 σὶν σοι τὴν χάριν. ὅσον μέντοι ὀφείλουσιν
 ἄ[ρ]γύριον, μύρου τέ τινος τιμὴν Παγκάλῳ
 κ]αὶ Προκλεῖ καὶ εἴ τι ἄλλο κατέθετό τις ἐπὶ
 τὸ μυροπώλιον τῶν προσφοιτῶντων, οἷ-
 α γίγνεται, ταῦτα' ἔφη 'σὺ ἀναδέξῃ. ἔ-
 10 στιν δὲ μικρὰ κομιδῇ, καὶ πολλῶι πλείῳ
 φορτία ἐστὶν τούτων ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ,
 μύρον καὶ ἀλάβαστροι καὶ ζυύρα', καὶ ἄλ-
 λ' ἅττα ὀνόματα λέγων, 'ὅθεν πάντα ταῦ-
 7 τα δ[ι]αλυθ]ήσε[ται] ραιδίως'. ἦν δὲ ὧ ἄνδρες
 15 δικασ[τ]αὶ ὥς ἔοι[κ]εν ἐνταῦθα ἡ ἐπιβουλή
 καὶ τὸ πλάσμα τ[ὸ] μέγα. εἰ μὲν γὰρ[ρ] ἐπ' ἐλευ-
 θερίαι καταβάλλ[λ]οιμι αὐτῶν τὸ ἀργύριον,
 τοῦτο μόνον ἀπ[ώ]λλυνον ὃ δοίην αὐτῶι,
 ἀ[λλ'] οὐδὲν δεινὸν ἔπασχον· εἰ δὲ πριαίμην
 20 ὧ νῆι καὶ πράσει, ὁμολογήσας αὐτῶι τὰ
 χρέα ἀναδέξεσθαι, ὥς οὐθενὸς ἄξια ὄντα,
 δ[ιὰ] τὸ μὴ π[ρο]ειδέναι, ἐπάξειν [μ]οι ἔμελλεν
 ὕστερον τοὺς χρ[ησ]τὰς καὶ τοὺς πληρω-
 τὰς τῶν ἐράνων, ἐν ὁμολογίαι λαβὼν· ὅ-
 8 25 περ ἐποίησεν. ὥς γὰρ εἰπόντος αὐτοῦ
 ταῦτα ἐγὼ προσωμολόγησα, εὐθὺς ἐκ τῶν
 γονάτων λαβὼν [τῷ]ν αὐτοῦ γραμματεῖ-
 ὄν τ[ι] τὸ ἐγ]γεγραμμένον ἀνεγίνωσχ[εν].
 1V ἦσαν δὲ αὗται συνθῆκαι πρὸς ἐμέ· ὧν ἐ-

5 χαρῶν P 9 γεινεται P εφη P 13 ΛΘΓΩΝ P 14 διαλυ-
 θήσεται W litteras [ιαλν] et [τ] l. 15 επιβουλη P 19 ἄλλο
 δ' οὐδὲν LL. 20 C. I. N. H. I. K P 21 ἀναδέξεσθαι P retinent R Kn.,
 corr. B coll. v. 9 27 ΠΡΑΓΜΑΤΕΙ|ΟΝ P corr. D 28 Τ.....-Ε l.
 τι τὸ ἐγγ. B τὸ ἐγγ. Kn. γινωσχ... P

- γὼ ἀναγιννώσκομένων μὲν ἤκουον, ἔ-
 σπενδον μέντοι ἐφ' ὃ ἤκον τοῦτο διοική-
 σασθαι. καὶ σημαίνεται τὰς συνθήκας εὐ-
 θὺς ἐν τῇ [α]ϋ[τ]ῇ οἰκίᾳ, ἵνα μηδε[ί]ς τῶν εὖ 5
 φρονούντων [ἀ]κούσαι τὰ ἐγγεγραμμένα,
 προσεγγράψας μετ' ἐμοῦ Νίκωνα τὸν Κη-
 9 φισ(ι)έα. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὸ μυροπώλιον τὸ
 μὲν γραμματεῖον τιθέμεθα παρὰ Λυσι-
 κλεῖ Λευκονοεῖ· τὰς δὲ τετταράκοντα 10
 μνᾶς ἐγὼ καταβαλὼν τὴν ὠνή[ν] ἐποιή-
 σάμην. τούτου δὲ γενομένου προσήε-
 σάν μοι οἱ χρησταί, οἷς ὀφείλετο παρὰ τῷ
 Μίδαι, καὶ οἱ πληρωταὶ τῶν ἐράνων, καὶ δι-
 15 ε[λ]λέγοντό μοι· [κ]αὶ ἐν τρισὶν μηνὶν ἅπαν-
 τα τὰ χρεᾶ φανερὰ ἐγεγόνει, ὥστ' εἶναί μοι
 σὺ]ν τοῖς ἐράνο[ι]ς, ὅπερ καὶ ἀρτίως εἶπον, πε-
 10 ρὶ π[έν]τε τάλαντα. ὥς δ' ἡισθόμην οὗ ἦν κα-
 χοῦ, τότε ἤδη τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους
 συνήγαγον, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν συνθηκ[ῶν] 20
 ἀνεγιννώσκομεν, ἐν αἷς ἐγέγραπτο μὲν
 τὸ τοῦ Παγκάλου καὶ τοῦ Πολυκλέους ὄνο-
 μα διαρρήδην, καὶ ὅτι μύρων τιμαὶ ὀφείλον-
 το· ἃ ἦν βραχέα τε καὶ ἐξῆν αὐτοῖς εἰπεῖν,
 25 ὅτι τὸ μύρον ἄξιον εἶη τοῦ ἀργυρίου τὸ ἐν
 τ[ῶ]ι ἐ[ρ]γαστηρίῳ· τὰ δὲ πολλὰ τῶν χρεῶν
 καὶ τὰ μέγιστα οὐκ ἐν[ε]γέγραπτο ἐπ' ὀνο-
 μάτων ἀλλ' ἐν προσθήκης μέρει, ὥς οὐ- 5

Col. IV. 2 γινωσκ P 5 ΤΗΛΙ.ΙΟΙΚΙΑ l. αὐ]τ[ῇ] W
 7 8 κηφισσα P corr. B 12 προσῆσαν H 13 παρὰ τοῦ Μίδα
 ci. H 21 γινωσκ P 22sq. τὰ τοῦ. ὀνόματα tacite H Προκλέους
 expectabatur sec. col. III, 7.

- δὲν ὄντα· 'καὶ εἴ τωι ἄλλωι ὀφείλει τι Μίδαζ'.
- 11 καὶ τῶν ἐράνων εἰς μὲν οὖν [Δικαιοκράτης]
 ἐνεγέγραπτο, οὗ ἦσαν λοιπαὶ τρεῖς φοραί·
 5 οὗτος μὲν ἐπὶ τοῦ Δικαιοκράτους ὀνόμα-
 τος [ἦ]ν γεγραμμένος, οἱ δ' ἄλλοι ἐφ' οἷς
 εἰλήφει πάντα ὁ Μίδαζ (νεοσύλλογοι δ' ἦ-
 σαν), τούτους δ' οὐκ ἐνέγραψεν ἐν ταῖς
 συνθήκαις, ἀλλ' ἀπεκρύψατο. βουλευομέ-
 10 νοις δ' ἡμῖν ἔδοξεν πορεύεσθαι πρὸς τοῦ-
 τ[ο]ν καὶ διαλέγεσθαι, καὶ κα[τ]αλαβόντες
 αὐτὸν πρὸς τοῖς μυροπώλοις ἡρώ[τ]ωμεν,
 εἰ οὐκ αἰσχύνοιτο ψευδόμενος κα[ὶ ἐν]εδρεύ-
 σας ἡμᾶς ταῖς συνθήκαις, οὐ προειπὼν τὰ
 15 χρέα. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ἡμῖν, ὥς οὔτε τὰ
 χρέα γινώσκοι ἃ λέγομεν, οὔτε προσέχοι ἡ-
 μ[ῖν] τὸν νοῦν, γραμματεῖόν τ' εἴη αὐτῷ
- 12 κε[μ]ενον πρὸς ἐμὲ περὶ τού[τ]ων. πολλῶν
 δ' ἀ[ν]θρώπων σ[υλλ]εγομένων καὶ ἐπακου-
 20 ὄν[τ]ων τοῦ πρά[γ]ματος, διὰ τ[ὸ] ἐν τῇ ἀγο-
 ρᾷ τοὺς λόγους γίνεσθαι, [κ]αὶ κατατεμνόν-
 των αὐτὸν κελευόν[τ]ων τε [ἀ]π[ά]γειν ὥς
 ἀνδραποδι[σ]τή[ν], τοῦτο μὲ]ν οὐκ ὠνόμει-

Col. V. 3 ΜΕΝΟΥΝ P οὗ pro οὖν B (οὗ = ἐν ᾧ vel ἐφ' ᾧ)
 οὗ <ἦ>ν Δ., ἐν. Th. εἰς μὲν οὖν, Δικαιοκράτης, ἐνεγέγραπτο Kn.
 Δικαιοκράτης seclisit W 6 εφηοῖς P 7 εἰλήφει] ὥφειλε ci.
 W, λοιπαὶ τρ. φ. v. 4 de dissolvendis pensionibus intellegens

11 ηαικα P corr. man. alt. 16 γινωσκοι P προσχοι P προσέχοι
 ἡμῖν B 21 ΓΙΝΕΘΑΙ. . . K / - / - Ε l. linea recta indicatur char-
 tam diffractam et paullulum contractum esse. suppl W D R²

22 ΔC. Γ. . ΕΙΝ l. δ' ἀπάγειν B W R² τ' ἀπάγειν Kn. 23 τοῦτο
 μὲν B W (θόρυβον D R²) οιομεθα P ὠιόμεθα W B coll. or. III,
 col. XXII, 14

θα δεῖν ποιεῖν, προ[οσεκαλεσά]μεθα δὲ αὐ-
 35 τὸν εἰς ὑμᾶς κατὰ [τὸν νόμ]ον. πρῶτον
 μὲν οὖν ὑμῖν τὰς σ[υνθῆ]κας ἀναγνώ-
 σεται· ἐξ [αὐτῶ]ν γὰρ τ[ῶν γ]εγρα[μμένων]
 μαθήσεσθε τὴν ἐπιβουλήν αὐτοῦ τού-
 του. λέγε τὰς συνθήκας. VI

ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

- 13 Τὰ μὲν το[ίν]υν πεπραγμένα ὧ ἄνδρες δι-
 κασται καθ' ἕναστον ἀκηκόατε. ἐρεῖ 5
 δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα μάλα Ἀθηνογέννης,
 ὡς ὁ νόμος λέγει, ὅσα ἂν ἕτερος ἑτέρῳ
 ὁμολογήσῃ, κύρια εἶναι. τὰ γε δίκαια ὧ βέλ-
 τιστε· τὰ δὲ μὴ τούναντίον ἀπαγορεύει
 μὴ κύρια εἶναι. ἐξ αὐτῶν δέ σοι τῶν νό- 10
 μων ἐγὼ φανερώτερον ποιήσω. καὶ γὰρ
 οὕτω με διατέθηκας καὶ περίφοβον πε-
 ποίηκας, μὴ ἀπόλωμαι [ὑ]πὸ σοῦ καὶ τῆς
 δεινότητος τῆς σῆς, ὧ[σ]τε τοὺς τε νό-
 μους ἐξετάζειν καὶ μελετᾶν νύκτα 15
 καὶ ἡμέραν, πάρεργα τᾶλ[λα π]άντα ποι-
 14 ησάμενον. ὁ μὲν τοίνυν εἰ[ς] νόμος κε-
 λεύ[ει] ἀψευ[δ]εῖν ἐ[ν] τῇ ἀγ[ορᾷ], πάντων
 οἴμα[ι π]αρά[γγελ]μα κάλ[λιστα]ν παραγ-
 γέλλων. σὺ [δὲ ψε]υσάμενο[ς ἐν] μέσῃ τῇ 20

24 προσεγκαλούμεθα R, προσεκαλούμεθα D W, προσεκαλεσά-
 μεθα B προσκαλούμ. Reinach Kn. 26 νμειν P

Col. VI. 1sq. in τούτον offendit W 5 καθόν P 7 νόμος] cf.
 [Dem] 42, 12. 47, 77. 56, 2. Plat. Conviv. 196 C 11 ποιήσω P
 12 διατεθεικας P διατέθηκας H B 17sq. affert Harpocr. s. v.
 κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ex or. κατὰ Ἀθ. α' (ὁ μὲν. ἀγορᾷ.
 om. εἰς) 18—19 ἀγορᾷ R, cetera restituit B, qui chartae parti-
 culas hic paululum traiectas esse vidit. 20 σὺ δὲ ψευσ. W, tum
 idem δόλους τ' ἐν μ. (quod nimium pro spatio).

- ἀγορᾷ συν[θήκας] κατ' ἐμο[ῦ ἔθ]ου· ἐπεὶ ἐ-
 ἄν δ' ὦν ἐμ[οὶ το]ῦς ἐράνους
 ἐν ταῖς συν[θήκαις], ὅ-
 σους [ἐπυθόμην, οὐδὲν ἀντιλέ]γω σοι, ἀλ-
 15 25 λ' ὁμολογ[ῶ] ὀφείλειν. μετὰ δὲ τ[α]ῦτα ἔ-
 τερο]ς νόμο[ς] ἐστὶ περὶ ὧν ὁμολογοῦν-
 VII τες ἀλλήλοις συμβάλλουσιν, ὅταν τις
 πωλῇ ἀνδράποδον, προλέγειν, εἴαν τι ἔχη
 ἀρρώστημα· εἰ δ[ὲ μ]ή, ἀναγωγὴ τούτου ἐ-
 στί. καίτοι ὅπου τὰ παρὰ τῆς τύχης νοσή-
 5 ματα ἂν μὴ δηλώσῃ τις πωλῶν οἰκέτ[ην]
 ἀνάγειν ἔξεστι, πῶς τὰ γε παρὰ σοῦ ἀδι-
 κήματα συσκευασθέντα οὐκ ἀναδε-
 κτέον σοι ἐστίν; ἀλλὰ μὴν τὸ μὲν ἐπι-
 ληπτὸν ἀνδράποδον οὐ προσεπολλύ-
 10 ει τοῦ πριαμένου τὴν οὐσίαν· ὁ δὲ Μίδας,
 ὃν σύ μοι ἀπέδου, κ[α]ὶ τὴν τῶν φίλων τῶν
 16 ἐμῶν ἀπολώλεκ[ε]. σκέψαι δὲ ὧ Ἀθηνόγε-
 νες μὴ μόνον περὶ τῶν οἰκετῶν, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τῶν ἐλευθέρων σωματῶν ὃν
 15 τρόπον οἱ νόμοι ἔχουσιν. οἶσθα γὰρ δήπου
 καὶ σὺ καὶ <οἱ> ἅλ[λ]οι πάντες, ὅτι οἱ ἐκ τῶν ἐγγυ-

21 συν[τάξας] κατ' ἐμ[οῦ ἐφηύρ]ου W, συν[τάξας] κατ. ἐμο[ῦ
 ἐψηύδ]ου D R² contra spatium. συν[θήκας] κ. ἐ. ἔθου B 22 Δ . . .
 ὦν l. ante litteram ω exigua vestigia conspexi litterae Π
 vel T vel Ξ 22 et 23 supplementa adhuc proposita non suffi-
 ciunt: δειξῆς προειπῶν ἐμοὶ τοὺς ἐρ. καὶ τοὺς χρηστὰς ἐν ταῖς σαῖς
 συνθ. R W; καὶ τὰ χρῆα ἢ ἐγγράψας ταῖς συνθ. Kn. κ. τὰ χρῆα
 ἢ γράψας ἐν τ. σ. B 24 ὕστερον ἔμαθον, οὐ μάχομαι ἐγὼ σοι D;
 εὔρον (ἡῦρον H Kn.) B ὄντας add. Kn.; ἐπυθόμην Fu. (exstat
 litterae Y hasta inferior) οὐκ (οὐδὲν Fu.) ἀντιλέγω B, οὐκέτ' ἐγ-
 καλῶ Kn. 25 ὀφείλειν B, ἀδικεῖν Kn. (ἀναδέξασθαι D) παρὰ
 δὲ τ[α]ῦτα D, μετὰ δὲ τ. B 26 ν. κελεύει περὶ ὧν WD, ν. ἐστὶ B
 ν. κεῖται V ὁμολογοῦντες R W οἱ πωλοῦντες V

Col. VII. 5 δηλώσῃ P; δηλώσῃ W D R² 8sq. ἐπιληπτὸν P
 16 οἱ addidit B, qui antea ἄλλοι scripserat

ητῶν γυναικῶν παῖδες, οὗτοι γνήσιοι
 εἰς[ι]ν. ἀλ[λὰ] μ[ὴ]ν οὐκ ἀπ[ε]χ[ρη]σε τῷ νο-
 μοθ[έτηι] τὸ ἐγγ[υ]θη[ναι] τὴν γυναῖκα
 ὑπὸ [τοῦ πατ]ρὸς [ἢ] τοῦ ἀδ[ελφοῦ], ἀλλ' ἐργα- 20
 ψε δι[αρχή]δην ἐν [τῷ νόμ]ῳ. [ἢ]ν ἂν ἐγγυή-
 σῃ τ[ις] ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα], ἐκ ταύτης
 εἴνα[ι] παῖδας γνησίους, καὶ οὐχ' ἐάν τις
 ψευδ[άμενος] ὥς θυγατέρα ἐγγυήσῃ
 ἀλ[λὴν] τινά. ἀλλὰ τὰς μὲν δι[καίας] ἐγγύ- 25
 ας κ[υρίας], τὰς δὲ μὴ δικαίας ἀκύρους] καθι-

17 στη[σιν]. ἔτι δὲ καὶ ὁ περὶ] τῷ[ν] διαθη-
 κῶν νόμ]οις παρ[α]πλήσιος τούτοις ἐστίν· VIII
 κελεύει γὰρ ἐξεῖν]αι τὰ ἑαυτοῦ [δια]τίθε-
 σθα[ι] ὅπως ἂν] τις βούληται, πλὴν [ἢ] γή[ρω]ς
 ἔνε[κεν] ἢ νόσου ἢ μανικῶν ἢ γυναικί] πει-
 θόμ[ενο]ν ἢ [ὑπὸ] δεσμοῦ ἢ ὑ[πὸ] ἀνάγ- 5
 κης κ[ατ']αληφθ[έντ]α. ὅπου δὲ οὐδὲ [περὶ] τῶν
 αὐτοῦ ἰδίων αἱ μ[ὴ] δ[ικαίαι] διαθῆκαι κύρι-

18—20 suppl. R ἀπ[ε]χ[ρη]σε P 21—22 suppl. R ex Dem. 46, 18.
 cf. et Dem. 44, 49. Pro ἦν ἂν (R ex Dem.) ἐἶν Reinach, W
 propter versum 23, sed Ol. IAN l. 23 παῖδ[ας] γν. εἶναι non
 recte R (cf. Dem.); εἶναι κτέ. W καὶ δὴ οὐκ D R, ἀλλ' οὐκ W
 Kn. καὶ οὐκ B 24 ψευδ. τινὰ παρὰ τὰ δίκ. ἐγγ. R, ψ. μὴ ἐπὶ
 δικαίοις ἐγγ. Kn.¹ [ὥς αὐτοῦ θυγατέρα] ἐ. κτέ. B contra spatium.
 [τὴν γυναῖκα ἐ. Kn. ὥς θυγατέρα Fu. 25 sq. ἀλ[λὰ] τότε τοὺς
 τε παῖδας νόθους] καὶ ἃς ἐγγύας ἢ [γγήσεν ἀκύρους πάσας ταύ-
 τας] καθ. R ἀλ[λοθεν] οὖσαν, ἀλλὰ τὰς μὲν δι[καίας] ἐγγύας κ[υ-
 ρίας], τὰς δὲ μὴ δικαίας ἀκύρους] καθίστησιν ὁ νόμος B ἀλ[λ']
 οὕτως ὁ νόμος τὰς μὲν... καθίστη[σιν] Kn. ἀλλὴν τινά. ἀλλὰ
 τὰς μὲν κτλ. Fu. 27 ἔτι δὲ καὶ R W.

Col. VIII. 1 τούτοις l. τούτωι D 2 κελ. γὰρ B W R². cf.
 Dem. 46, 14 3 ὥς ἂν R ὅπως ἂν Fu. et V, quod cum spatio
 convenit ἢ [γή]ρω[ς] R ρω[ς] l. 5 ἢ ὑ[πὸ] τινος ἄ. W, contra spa-
 tium, quod est 5 litterarum ἢ ὑ[πὸ] ἄ.] B [π]ρ l. 6 ΟΠΟΥ-
 ΔΕΟΥΙ... ΤΩΝ l. suppl. R 7 αἱ ἐγγύα]ι καὶ αἱ R, corr. B
 litteram μ l.

αἱ εἰσιν, πῶς Ἀθηνογ[έ]νι γε κατὰ [τ]ῶν ἐ-
 μῶν συνθεμέν[ωι] τοιαῦτα δεῖ [χ]ύ[ρι]α εἶ-
 18 10 ναι; καὶ ἐὰν μὲν τι[ς] ὥς ἔοικ[ε]ν τῇ ξαν-
 τοῦ γυναικὶ πειθόμενος διαθήκας [γρά]ψῃ,
 ἄκνυροι ἔσο[ντα]ι· εἰ[δ] δ' ἐγὼ τῇ Ἀθηνογ[έ]νο[υ]ς
 ἑταίρῳ ἐπε[λ]ῖσθην, προσαπολωλέναι μ[ε] δει,
 ὃς ἔχω μ[ε]γ[α]λ[ύ]στην βοήθειαν τὴν ἐν τῷ
 15 νόμῳ γεγραμμένην, ἀναγκασθεὶς ὑ-
 πὸ τούτων ταῦτα συνθέσθαι; εἴτα σὺ ταῖς
 συνθήκαις ἰσ[χυρί]ξῃ, ἃς ἐνεδρεύσαντές
 με σὺ κ[α]ὶ ἡ ἐτ[αί]ρα σο[υ] ἔσ[η]μήνασθε, καὶ ὑ-
 πὸ]. β[ου]λεύσεως ὑμᾶς κε-
 20 εἶναι, ἐπὶ τούτοις προσ-
 εδεξάμην οἷς ἐγράψα[τε]· καὶ οὐ[χ] ἰκανόν σοι
 ἦν τὰς τετταράκον[τ]α μ[υ]ναὶς εἰληφέναι
 ὑπὲρ τοῦ μυροπωλλοῦ, ἀλλὰ καὶ πέντε
 τάλαντα προσαφείλου] με, ὥσπερ [ὑ]πὸ . .
 19 25 ποδοστράβῃ κατ[ε]ιλημμένον. [Ἐ-

8 ΚΑΓΑΙΟΥ I. suppl. Kn. 9 suppl. R 10 ΤΙ. ΣΥΟΙΓ. Ν
 ΤΙΘΑΥ|ΤΟΥ legi et supplevi 11 γράψῃ D: γράφῃ R W
 12 ἐγωί P 13 in εταιραι posterius ι deletum est [με] δεῖ W
 μ[ε] I. 14 ἐχωί P μ[ε]γίστην W litteras γ et σ I. 16 quomodo
 dicere possit ab Athenog. se vi coactum, parum perspicitur; ἀναγκ.
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος susp. B 18 ἑταίρα σου D 19 ὑπὸ τῆς ὑμέτερας
 β. R, ὑπὸ γυναικείας β. W, ὑπὲρ ὧν διώκω νῦν βουλ. ὑμ.; Kn. cf.
 Harpocr. s. v. βουλεύσεως: Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀθ. α' ἐπὶ ἐνέδρας καὶ
 ἐπιβουλήs τῆς εἰς χρήματα ιδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι in fine ver-
 sus κε I. π[ε]λ[ι]σθεῖς W 20 εὐνοὺς W, ἀξιοπίστους DR, πεισθεῖς
 γὰρ εὐνοὺς Kn. 21 προσεδεξάμην ἃ ἐβουλεύσατε DR, προσεδ. ἃ
 ἐλέγετε Kn. οἷς ἐγράψατε B προσωμολόγησα susp. Fu. 22 ἦν
 τὰς W, ἔδοξεν τὰς τεττ. DR 23 suppl. DR τὰς ὑπὲρ τῶν δού-
 λων Kn. 24 ἀπεστερήκατέ] με W, προσαφείλου] με Kn. ὑπὸ κυ-
 νηγετῶν (θηρευτοῦ Richards) ἐν ποδ. εἰλ. ci. W (ὑποχείριον ἐν ποδ.
 κατεῖλ. R). ὥσπερ[εἰ] πο[δο]στράβῃ τῇ σῇ πονηρίᾳ κατ[ε]ιλ. Sudhaus.
 cf. Harpocr. s. v. ποδοστράβῃ: Ὑπ. ἐν τε τῷ κατ' Ἀθ. καὶ ἐν τῷ
 κατ' Αὐτοκλέους. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν
 κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα κτέ. 25 sq. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ καὶ πρὸς

ρει δ' ἴσως Ἀθηνογένους ὥς οὐκ ἦδε[ι...]

..... Μίδαν ἀλ....

.....σθέντα λ....

σ.....εἰς τὰ ἐν ἀγοραῖ, ἀτρέ[μα 1X

δ' [ἔχων, ἐν τρισὶ] μῆσιν ἅπαντα τ[ὰ] χρέα καὶ

τ[οὺς ἐράν]ους ἐπυθόμην· οὗτ[ος] δὲ ὁ ἐκ τρι-

γ[ο]νίας [ὡν] μυροπώλης, καθ[ήμε]νος δ' ἐν

τῇ[ι] ἀγο[ραῖ] ὅ[σ]αι ἡμέραι, τρία [δὲ μν]ροπώλι- 5

α κεκτη[μένος], λόγους δὲ κατ[ὰ] μῆνα

λαμβάνω[ν, οὐκ] ἦδει τὰ χρέα. ἀλλ' ἐν μὲν

τοῖς ἄλλοις οὐκ [ι]διώτης ἐστίν, πρὸς δὲ τὸν

οἰκέτην οὗτ[ως ε]ὐήθης ἐγένετο, καὶ τι-

νὰ μὲν τῶν χρ[εῶν] ὥς ἔοικεν ἡίδει, τὰ δέ 10

20 φησιν οὐκ εἰδέναι, ὅσα μὴ βούλεται. ὁ δὲ τοι-

οὔτο[ς αὐτοῦ] λόγος ὧ ἄνδρες δι[ικασ]ταὶ οὐ-

κ ἀπολόγημ[α] ἐστίν, ἀλλ' ὁμολόγημα ὥς οὐ δεῖ

με τὰ χρέα] ὁ[ι]αλ]ύειν· ὅταν γὰρ φῇ μὴ εἰδέναι

ἅ[παντα] τὰ ὀφειλόμενα, οὐκ ἔστιν αὐτῷ δή- 15

που [τόδ'] εἰπεῖν, ὥς προεῖπέ μοι περὶ τῶν χρε-

ῶν· ὅσα δ' οὐκ] ἠκουσα παρὰ τοῦ πωλοῦντος, [ταῦ-

τ[α οὐ δίκαιός] εἰμι διαλύειν. ὅτι μὲν οὖν ἡι-

υμᾶς ὥς R λέξει δ' ὧ ἄνδρες δικασταί B ἴσως δ' ἔρει ὁ Ἀθ. V
26sq. HΔC in fine versus l. ἡδύνατο|εἰδέναι ὅτ' ἐπώλει τὰ πρὸς
Μίδαν DR, ἡδ. τοὺς | ἐράνους εἰδέναι τοὺς πρὸς Μίδαν W
ἐδύνατο HB 27 ἀδ[ήλως] R W 28 ...COENTAN l. [εἰδενεχ-
θέντα ἢ αὐτῷ δαν.], ἀ[λλ' ὧ γε] DR κατατεθέντα οὔτε τὰ δαν.W

Col. IX. 1 C.....-I-ΕΙC l. σ[πουδῇ οὐδεμ]ία εἰς R
ἐγὼ μὲν ὁ οὐδὲ συνίεις B ὁ οὐ παιδευθεῖς vel διδασχθεῖς H
2 ἀτρέμα δὴ ἐ[γὼ ἐν τρ. R, δ[ὴ ἐν τρ. W δ' ἔχων B H ἀτρε-

κὲς δὴ ἐγὼ Kn. 9 suppl. B 11 ἡιδεναί P 12 τ in αὐτοῦ l.
suppl. R οἶμαι Kn. 13 ἀπολογία R, ἀπολόγημα Reinach, W cf.
Isocr. XI, 44 14 suppl. B 16 τόδ' Kn. sec. de Ricci. littera-
rum τ et δ vestigia legi. ἅμα B W, δήπουθεν DR 17 suppl. B
[ταῦτ[α] W spatium ταν litteris vix videtur sufficere οὐδὲ V
18 ita BDR; ταῦτα πῶς δίκ. W, ταῦτ[α] γ' οὐ δίκ. Kn.

δεις ὦ Ἀθηνό]γενες ὀφείλοντα Μ[ίδαν] τὰ
 20 χρήματα ταῦτα], οἶμαι πᾶσιν εἶναι δηλ[ον ἐξ
 ἄλλων τε πολ]λῶν καὶ ἐκ τοῦ αἰτεῖν [σε τὸν
 Νίκωνα ὑπὲρ ἐ]μοῦ ἐγγυητ[ή]ν, εἰ
 τ]ὰ χρέα ὄντα ἱκανὸ[ν
 21 νο. οὐ μὲν δὴ ἐγὼ
 25 τῷ] λόγῳ σοῦ τούτ[ωι . . .
 ρς καὶ οὐκ εἰλ
 νος καὶ τωι
 τ]ουτονὶ τὸν τ[ρόπον.
 x ε]ἰ σὺ μὲν διὰ τὸ μὴ εἰδέναι μὴ προεῖπας
 μο]ι πάντα τὰ χρέα, ἐγὼ δὲ ὅσα σου ἤκουσα
 τα[ῦ]τα μόνον ολόμενος εἶναι τὰς συνθη-
 κας ἐθέμην, πότερος δίκαι[ό]ς ἐστιν ἐκτεῖ-
 5 σα]ι; ὁ ὕσ[τερος] πριάμενος ἢ [ὁ π]άλαι κεκτη-
 μένος, ὅτ' ἐδανείζετο; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶο-

19 sq. M1 \ \ / 1. librarius M1ΔA videtur scripsisse. Μίδαν edd.
 τὰ χρήματα ταῦτα B τὰ πολλὰ ταῦτα Kn. 20 δηλ[ό]τατον ἐκ
 τε τῶν ἄλλων R, δηλ[ον] (ita et. D) ἐκ τε πολλῶν ἄ. W, ἐξ ἄ. τε
 πολλῶν B 21 αἰτ. Νίκωνα Κηφισέα μετ' ἐ]μοῦ ἐγγ. εἶναι W
 ἐγγυητ. ν P, cum spatio vacuo non magno post ν αἰτ. σε τ. N.
 ὑπὲρ ἐμοῦ ἐγγυητήν, B coll. or. III, col. 26, 5 23—24 malui lo-
 cum integrum relinquere quam tentare incertis supplementis.
 εἰ[δότα] | οὐκ ἄν με πρὸς τ]ὰ χρέα ὄντα ἱκανὸ[ν] μόνον ἄνευ
 ἐκεί]νον B εἰ γὰρ ἐμ' εἶδες (s. ἑώρας) πρὸς τὰ χρ. ὁ. ἱκ., τί
 προσέγραψας ἐκείνον; E. Bruhn ε[ἰ γὰρ μὴ ἦ]δεις πολλὰ τ]ὰ
 χρέα ὄντα, ἱκανὸ[ς] ἂν ἦν ἐγὼ ἐγγεγραμμέ]νος Th. 24 sq. οὐ
 μὲν δὴ ἐγὼ, ἀλλὰ ὁμός[ε] βούλομαι τῷ λό]γῳ σου τούτ[ωι] ἐλ-
 θεῖν R¹ (B) ex Harpoer. s. v. ὁμός[ε] ἰέναι, qui ex Hyperidis or.
 c. Athen. affert: ἀλλ' ὁμός[ε] β. τῷ λόγῳ (om. σου) τούτῳ ἐλθεῖν
 (= παραβαλέσθαι, μὴ στρέφεισθαι μηδὲ φεύγειν) D. ap. R²: οὐ
 μὲν δὴ ἐγὼ μαχούμαι νῦν τῷ λόγῳ κτ., quem sequitur Th, nisi
 quod scribit μάχεσθαι βούλομαι pro μαχούμαι νῦν 26 sq. ὥς
 δὴ ἀγνοοῦντο]ς καὶ οὐκ εἰδ[ότος] | τίς τί ἐτυχεν καταθέμε]νος καὶ
 τῷ[ν] χρεῶν . . . | ἕκαστον, σκοπῶμεν τ. τ. τ. B alii alia.

Col. X. 1 εἰ δὲ] W Kn. εἰ B 2 μοι D R 6 ὅς' W
 ὅ[τ'] B τ l.

μαι σέ. εἰ δ' ἄρ' ἀντιλέγομεν περὶ τούτου,
 διαιτητῆς ἡμῖν γενέσθω ὁ νόμος, ὃν οὐ-
 χ οἱ ἐρῶντες[ς ο] ὑδ' οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς
 ἄλλ[οις] ἔθεσαν ἄλλ' ὁ δημοτικώτα-

10

- 22 τος] Σόλων· ὃς εἰδὼς ὅτι πολλαὶ ὥναι
 γίγνον[τ]αι ἐν τῇ πόλει, ἔθηκε νόμον δίκαι-
 ον, ὡς] παρὰ πάντων ὁμολογ[ε]ῖται, τὰς ζη-
 μίας ἄς ἂν] ἐργάσωνται οἱ οἰκέται καὶ τὰ ἀ-
 δικήμ]ατα διαλύειν τὸν δεσπότην παρ' ὧι
 ἂν ἐργάσ]ωνται οἱ οἰκέται. εἰκότως· καὶ γὰρ
 ἐάν τι ἀρ]αθὸν πράξῃ ἢ ἐργα[σ]ίαν εὖρ[η] ὁ ο[ι]-
 κέτης, τοῦ] [χ]εκτημένου αὐ[τ]ὸν γ[ί]ννε[ται].
 σὺ δὲ τὸν] νόμον ἀφείς περὶ συνθ[ήκων]
 παραβαίν]ομένων διαλέγῃ. καὶ ὁ [μὲν Σό-
 λων οὐδ' ὅ] δικαίως ἔγραφεν ψήφ[ισμὰ] τις
 τοῦ νόμου] οἴεται δεῖν κυριώ[τ]ερον εἶναι·
 σὺ δὲ καὶ τ]ὰς ἀδίκους συνθ[ήκας] ἀξιοῖς κρα-
 23 τεῖν πάντων] τῶν νόμων. Καὶ π[ρὸς] τούτοις
 ὧ ἄνδρες δικαστὰι τῷ τε πατ[ρὶ] τῷ ἐμῷ καὶ

20

25

7 αρατι P v a manu altera suprascr. 11 ΗΔΟΝΑΙ P quod
 deletis litteris ΗΔΟ et suprascripta littera Ω ab eadem manu
 correctum est 12 γίγνονται B W 14 ἄς ἂν B W ἐάν R
 15 ἀναλώματα R ἀμαρτήματα W quod spatium excedit. proba-

tur a Partsch, Griech. Bürgschaftsrecht p. 136¹ ΔΙΑΛΕΙΝ P
 ΕΝΩΙ P corr. manus altera 16 ἐργαζ]ωνται R, corr. W 17 ἐάν
 τις R, ἂν τι D, ἐάν τι W εὖρ[η] ὁ ο[ι]κέτης] B 19 σὺ μέν-
 τοι τὸν D, σὺ δὲ τὸν B 20 παραβαίνομένων D, παρακρονομ. W
 20 sq. καὶ ὁ μ. Σόλων οὐδ' εἴ τις...ψ. οὐδ' ἐνός νόμου...εἶναι
 B W, cf. Dem. 23, 87 ΔΙΚΑΙΩC l. ὁ Kn. τις τῶν γε νόμων
 Kn. τοῦ νόμου scripsi coll. Andoc. I, 87 (89) 23—24 σὺ δὲ οἶε
 τὰς ἀδ. συνθ. δεῖν κρατεῖν B (πάντων τ. v. R¹) post νόμων spat.
 vac. est. Pergit R¹(W) καὶ π[άντων τῶν δι]καί[ων]. Exstat hoc
 alterum καὶ (et η v. 25 extr.) in frg. parvulo, quod minime cum
 hac col. cohaeret καὶ πρ. τούτοις B 25 sq. suppl. B

τοῖς ἄλλοις ἐπιτ]ηδείοις ἔλ[εγεν, ὥς . . .
 ἐθέλ
 δ]ωρεάν

- XI κε . . , τὸν δὲ Μίδαν κελεύσ[α]ς ἔῃν αὐτῷ
 καὶ μὴ ὠνεῖσθαι, ἐμὲ δ' οὐκ ἐθέλειν, ἀλλὰ βού-
 λεσθαι πάντα πρίασθαι. καὶ ταῦτα καὶ
 πρὸς ὑμᾶς αὐτόν φασιν μέλλει<ν> λέγειν, ἵνα
 5 δὴ δοκοίη μέτριος εἶναι, ὅσ[πε]ρ πρὸς ἡλιθί-
 οὺς τινὰς διαλεξόμενος καὶ οὐκ αἰσθησο-
 24 μένους τὴν τούτου ἀναλδ[εια]ν. τὸ δὲ γε-
 νόμενον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσα[ι· φαν]ήσεται
 [γ]ὰρ ἀκόλουθον ὃν τῇ ἀλλη[ι α]ὐτῶν ἐπιβο[υ-
 10 λῇι.] τὸν μὲν γὰρ παῖδα, ὅν[πε]ρ ἀρ]τίως εἶπο[ν, ἔ-
 πε]μπε μοι λέγοντα, ὅτι οὐκ [ἂν συ]νείη μοι, εἰ
 μὴ λ[ύ]σομαι αὐτοῦ τὸν πα[τέ]ρα καὶ τὸν [ἀ-
 δελφ]όν. ἤδη δ' ἐμοῦ ὠμολ[ογη]κότος [αὐ-
 τῶν κα]ταθήσειν τριῶν ὄν[τω]ν τὸ ἀργύ-
 15 ριον, προ]σελθὼν ὁ Ἀ[θ]ηνογ[έ]νης πρὸς [τι-
 νας τῶν] φίλων τῶν ἐμῶν, '[τί] βού[λ]ετ[αι],
 ἔφη, 'Ἐπ]ικράτης πράγματα ἔχειν, [ᾧ ἔξ-
 εστι λα]βόντι τὸν παῖδα [χρ]ῆσθ[αι] . . .
 25 τὴν μὲν συκοφα[ντίαν]

26 sq. sensus est (D): dictitabat se mihi alterum filium gratis tradere voluisse 27 ἐθέλοι B

Col. XI. 1 διοικε[ῖν R KEΛΕΥC. CEAN l. κελεύο[ι με] ἔῃν contra spatium W B Kn. possis etiam supplere: κελεύσ[ει] 4 μέλλει<ν> W 11 ΟΥΚ . . . ΗΕΙΗΗ . . . P οὐκ ἂν συνείη μοι B 12 | . . . νCJMAI l. itaque εἰ | μὴ λύσομαι scripsi. ἂν | μὴ ὠνώ-μαι W Kn. B ἀ[δελφόν] W 13 τῶν παίδων D R αὐτ' αὐτῶν W Kn. αὐτῶν B sec. spatium 14 ὄν[τω]ν B Kn. τὸ ἀργύ-ριον R B 15 τινας D 16 sq. ἐβούλετο D Kn. ὥς ὢν ἐπικρατὴς πρ. ἔ. D R γενόμενος ἐπ. πρ. ἔ. Kn. quae dedi, supplevit B 18 post χρῆσθαι addit ὅτι ἂν ἐθέλῃ H

.....ἐ]ποιεῖτο, τῷι δὲ λ..... 20
ᾶ]δικημάτων κα.....
ἐπ]ίστευσα [ὦ]ς ἐγ[ὼ.....
τὸ]ν μὲν παῖδα διμ.....
ν οὐκ ἤθελο[ν.....
ροῦν τετ[ταράκοντα μνᾶς 25
πέν]τε τέλα[ντα.....
δ.....ο.....

(deesse videtur unus versus.) [οὔτε

26 μυροπώλη]ς εἰμὶ οὔτ' ἄλλην τέχνην ἐρ- XII
 γάζο[μαι, ἀλ]λ' ἅπερ ὁ πατήρ μοι ἔδωκεν
 χωρία... τ[α]ῦτα γεωργῶ, πρ[ὸς] δὲ τρύ-
 τ]ων εἰς τήν] ὠνὴν ἐνεσείσθην. πότερα
 γὰρ εἰκός ἐσ]τιν ὧ' Αθηνόγενες ἐμὲ τῆς σῆ]ς 5
 τέχνης ἐπιθ]υμῆσαι, ἣς οὐ[κ] ἤμην ἔμπει-
 ρος, ἢ σὲ καὶ τ]ὴν ἐταίραν τοῖς [ἐ]μοῖς ἐπι-
 βουλευῆσαι]; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶομαι ὑμᾶς. Δι-
 όπερ ὧ' ἄνδρες] δικασταὶ ἐμοὶ μὲν ἂν εἰ-

21 sq. de fragmento aliquo a Blassio hoc loco falso inserto
 v. p. 84. 25 sq. τεττ. μνᾶς et πέντε τέλ. προσαπολέσαι D

Col. XII. Non est certus conexus huic columnae cum col. XI,
 nullam tamen intercidissee puto columnam. Composuit hanc co-
 lumnā Dielsius e duobus fragmentis, quorum alterum (A) ha-
 bet medias partes versuum 1—12, alterum (B) extremos v. 1—11
 cum parte col. XIII. 1 οὔτε μ. D R οὔτε] γάρ prop. Kn. 2 sq. no-
 vum fragmentum huc rettulit de Ricci, cuius sunt hae litterae:
 γαζο (2) χωρία (3) ὠνε (4) 2 ἐργάζομαι recte suppleverat B
 3εἰτη legit Kn.μιτη de Ricci. Charta ita discissa
 est, ut versus in duas partes dividatur, quarum superior pau-
 lulum dextrorsum declinavit. Quodsi recte compositas has par-
 tes tibi finxeris, habebis haec:ΤΑ; inde supplevi.
 ΠΡ. ΔΕΤΟΥ l. πρὸς δὲ τούτων Kn. 4 εἰς τὴν ὠνὴν R 5 νῆ
 Δία εἰκός ἐστιν W γὰρ εἰκός B 6 τέχνης W ἐργασίας R
 ΟΥ. ΗΜΗΝ l. οὐκ ἤμην de Ricci 7 ἢ σὲ καὶ τὴν ἐ. W ἐπι-
 βουλευῆσαι D 8 sq. incipit epilogus. ΥΜΑC ΔΙ Ρ διόπερ —
 ἔχοιτε suppl. B coll. or. I, col. 22, 6 διὰ ταῦτ' Kn.

10 κότως συγγνώμην ἔχουσιν [ἀ]πα[τη]θῆναι
καὶ ἀτυχεῖναι τ[οιοῦ]τω[ι]
 ἀνθρώπῳ περιπεσόντα, Ἀθην[ογένει
 δέ]. (desunt vss. XVI)

27 XIII ἐνε[.....π]άντα ἐμοὶ εἶναι, τὰ δὲ τῆς ἀ-
 πατ[ῆς κέρδη αὐτ]ῷ· καὶ τὸν μὲν Μίδαγ τὸν
 πολ[.....ξαι, ὃν ἄκων φησὶν ἀ[πο]λῦσαι,
 τοῦτ[ον.....λα]βεῖν· τοῦ δὲ παιδός, [ὃν] τότε
 5 προῖκ[ἀ μοί φησιν] διδόναι, νῦν αὐτ[ὸν λ]αβεῖν
 ἀργύρ[ιον πολὺν πλε]ῖον τῆς ἀξίας, οὐχ ὥ[σ]τε ἐμὸν
 ε[ἶναι, ἀλλ' ὥστε ὑφ' ὑμῶν] τῇ ψήφῳ[ι] ἐλεύθε-
 ρον ἀφ[ίσθαι. αὐτὸς μὲ]ντοι οὐκ ἀξιῶ
 πρὸς [τοῖς ἄλλοις καὶ ἀτι]μωθῆναι[ι ὑ]π' Ἀθη-

10 ΕΧΟΙ \"/. ΙΘΗΝΑΙ I. ἔχουσιν ἀπατηθῆναι ὑπ' Ἀντιγόνας
 de Ricci 11sq. τοῦτωι τῷ πανούργῳ ἐπιπες. R (περιπ. D, ἐμ-
 πες. W) τοιοῦτωι | ἀνθρώπῳ περ. B 13 δὲ ὀργίζοισθε ci. H
 agglutinatum est fragmento A aliud, quod reliquias v. 14sq. ex-
 hibere videtur (a): — os χρησάμενος — | ἀπεπραγμένο (τ)ὰ πε-
 πραγμέν[α B] Praeterea exstant haec fort. huius columnae frag-
 menta: (b) — ἀντησο (ὁ συκοφάντης?) — | — λεν ἐν ἄλλοι[s —
 — τα]ῦτα πέπονθεν τ — | — ὡν ἀνάλωμ[άτων (R) — | — deest ver-
 sus unus | — αὐσιτ[ελ — | — ὁφείλουσ[ι — | — ὁπότε ἀπέλυ-
 σεν — | — ὃ ἄνδ]ρες διασφαί [ο]ῦδεις ὑ[μῶν] — litterae ὑδεις
 exstant in fragmento hic agglutinato, quod hasce continet lit-
 teras: — .υδειςν | — γὰρ τοῦ | — καν | — | — ε. | — τυ |
 — σαν | — λφ et sequentis columnae versuum initia haec: ἰδια
 (cum paragr.) επιμ, (deesse videntur quattuor versuum initia)
 δοσκλ, ατουμ, . . λω, τ — Huius fragmenti versuum fines B per
 errorem columnae XII versibus 21—26 inseruit. Denique ex-
 tremae alicuius col. est frg. hoc: — μεντα —.

Col. XIII constat ex duobus fragmentis, quorum alterum (A)
 cohaerens cum XII B continet initia vss. 1—11, alterum (B), quod
 reliqua habet, cohaeret cum XIV. 2 suppl. R 3 πολ vel πολ P
 4 τοῦ[τον R συχωρῶ λαβεῖν B 5 πρ. ἔφασκε δ. R πρ. μοι ἔφη
 διδ. Kn. μοί φησιν B αὐτὸν B 6 πλέ[ον H B litteram ι legi
 τῆς ἀξίας D 7 ἐξ[ῆς εἶναι, ἀλλ' ὥστε ὁμ]οῦ τῇ ψ. D; W litt.
 fere sextam ante THl vidit φ (vel Ψ) fuisse; unde supplevit B
 litterarum φ et ὡν vestigia l. 8 ἀφεθῆναι D, id. ἐγὼ μέντοι
 (αὐτὸς B) ἀ]ξιῶι P 9 suppl. B (ἀτιμωθ. W). cf. Dem. 27, 67sq.

28 νογέρ[ους. καὶ γὰρ ἄν] δεινὸν [συ]μβαλ- 10
 νοι μ[οι ὦ ἄνδρες δικασ]ταί, εἰ μ...τος
εἰσ...ον ἡμαρτο[ν]...διε
κρσ...μῆα δὲ κ...ον
ιος [ἡδὲ] κηκεν ο...ρε
ἀ]δικήσαντ..... 15
τ]ιμήματι δι.....
ται πολιτ.....
ρος ἐνίοτε.....

(desunt vss. X)

29 μώτατοι τῶν μετοίκων ἀφν[λάκτως ἔρ- XIV
 χεσθαι. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ προ]ς Φ[ί-
 λι<π>πον μικρὸν πρὸ τῆς μάχης ἀπέ[λιπε τ]ήν
 πρόλ[ι]ν, καὶ μεθ' ὑμῶν μὲν οὐ συνεστρατεύ-
 σ[ατ]ο εἰς Χαιρώνεια[ν], ἐξώικησε δὲ εἰς Τ[ροι- 5
 ζήνα, παρὰ τὸν νό[μ]ον ὃς κελεύει ἐν[θ]ειξιν
 [εἶναι] καὶ ἀπαγωγὴν τοῦ ἐξοικήσαντος [ἐν
 τῷ πολέμῳ, ἐὰν π[ά]λιν ἔλθῃ. καὶ τα[ῦτα ἐποί-
 ει τ[ῇ]ν μὲν ἐκείνω[ν] πόλιν ὥς ἔοικ[ε] περιέ-
 σε[σθ]αι ὑπολαμβ[άνω]ν, τῆς δ' ἡμε[τέρας θά- 10
 να[το]ν καταγνο[ύς]. καὶ τὰς θυγα[τέρας ἐν
 τῇ παρ' ὑμῖν εὐδαι[μον]ίαι ἐκθρ[έ]ψα[ς].....

10 λίαν γὰρ ἄν D καὶ γὰρ ἄν Fu. coll. e.g. Lys. 3, 43 11 suppl.
 R 12-14 litterae εἰς (12) κρσ (13) ιος (14) exstant in figm. non
 adhaerenti 13 ιαθεν R W μ l. 14 extr. θ' ε R, θε W ρε l.
 15 δικησας π R W δικησαντ l. 18 ρος ἐγὼ οτ B ρος ἐνίοτε l.

Col. XIV. 1 ἀπολε]μώτατοι D χρῆσι]μώτατοι V littera ante
 ω aut μ fuit aut ν aut π ἀφίκο]ντο ἐπὶ τὸ μάχεσθαι contra
 spatium R ἀφύλακτοι ἔπεσθαι D ν[λ] l. 2 ΠΡ. C. Φ. | ΝΙΠΟΝ
 πρὸς Φίλιπ[πον] B Kn. 3 ΑΠΕΝ. | ΓΙΗΝ P ἀπέλιπε τὴν π. R W

(6)
 5 ΕΞΟΙΚ P 9 περιέσ. W περιποιήσεσθαι D R 10 sq. suppl. B
 coll. or. IV, c. 5, 8 sq. 11 sq. θυγα..... | ΤΗΠΑΡΥΜΙΝΕΥΔΑΙ
 .. ΗΑΙ l. suppl. V 12 sq. ἐκθρέψαι οὐκ | ἐξιδῶκεν Ἄρ-
 γοςδε, πάλιν ἡκων τὴν ἐργασίαν ἐργασόμενος V οὐκ ἐν τῇ.....
 ἐκθρέψαι ἡξίον, ἀλλ' ἐξέδωκεν αὐτάς, ὥς πάλιν Kn.

30 ἐξέδωκε . . ὁ ὥς πάλιν η
 σπ . . ἐργασόμε[νος, ἐπ]εὶ εἰρήνη γέ[γονεν·
 15 τ[αὐ]τα γὰρ ὑμῖ[ν]ασιν οἱ χρησ
 . . . ο]ὔτοι ποι τῇ εἰρήνῃ τ
 . . . ρπων ἐν τοῖ[ς] κιν[δύνοις] . .
 . . . ριπ μὲν ἐ[ν] Πλατα[ιαῖς] . .
 δῆσαντες ο
 20 Ἀθη]νογ[ένῃς] π
 χειν . . . νω
 το . . . υθ

(desunt v. VI) [τὰς

xv κοινὰ[ς] τῆς πόλεως συνθήκας παραβάς,
 ταῖς ἰδίαις πρὸς ἐμὲ ἰσχυρίζεται, ὥσπερ ἄν
 τινα πεισθέντα, ὡς ὁ τῶν πρὸς ὑμᾶς δικαί-
 ων καταφρονήσας, οὗτος ἄν τῶν πρὸς ἐ-
 31 5 μὲ] ἐφρόντιζεν. ὃς οὕτω πονηρός ἐστι
 καὶ πανταχοῦ ὅμοιος, ὥστε καὶ εἰς Τροίξῃ-
 γα ἐλθὼν καὶ ποιησαμένων αὐτὸν Τροί-
 ξηνίων πολίτην ὑποπεσῶν Μνησίαν
 τὸ]ν Ἀργεῖον καὶ ὑπ' ἐκείνου κατασ[τα]θεὶς
 10 ἄρχω]ν ἐξέβαλεν τοὺς πολίτας ἐκ τῆς
 πόλ]εως, ὡς ὑμῖν αὐτοὶ μαρτυρήσουσιν·
 ἐ]νθάδε γὰρ φεύγουσιν. καὶ ὑμεῖς μὲν ὦ ἄν-
 ὁρ[ε]ς δικασταὶ ἐκπ[ε]σόντας αὐτοὺς ὑπεδέ-
 ξ]ασθε, καὶ πολίτας ἐποίησασθε, καὶ τῶν ὑ-
 15 μετέρων ἀγαθῶν πάντων μετέδοτε, ἀ-

13 πάλιν ἦκων W, τὴν ἐργασίαν ἐργ. D 15 ᾠ. . ᾠ A l. ταῦτα Kn.
 17 ἐν τοῖς κιν[δύνοις] R 18 ἐν Πλατ. R

Col. XV. 2 ΤΑC P ἰδίαις <ταῖς> Kn. 3 ι in δικαίων l.
 5 ἐ]μὲ D R, ἐ]μ' W οὐτωι P 8 Μνησίαν τῷ Ἀργεῖω D, sed v.
 Aristoph. Eq. 47 10 πολίτας P

πομνημονεύσαντες τὴν εὐεργεσίαν
 τῇ]ν πρὸς τὸν βάρβαρον δι' ἐτῶν πλει[ό]νων
 ἢ πε]ντήκοντα κα[αὶ] ἑκατόν, καὶ οἰόμενοι
 δεῖν] τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις ὑμῖν χ[ρ]ησίμους
 γενομένους, τοῦτο[υ]ς ἀτυχοῦντ[ας] π[ε]ρι[ποιη- 20
 32 θῆναι] ὑφ' ὑμῶν· οὗτος δὲ ὁ μισρός, [ὁ] ἀφείς
 ὑμᾶς κα[ὶ] κεῖ ἐγγράφ[ει]ς, οὔτε τῆς πολ[ι]τεί[ας]
 οὔτε τοῦ ἡθ[ο]υς τῆς [π]όλεως [ο]ὐδὲν [ἐ]πετή-
 δευεν ἄξι]ον, ἀλλ[λ'] οὔτ[ε]ως ὥμῳς τοῖς ὑπο[δε]-
 ξαμένοις α[ὐ]τὸν [ἐ]χρ[ή]σατο, ὥστε [μ]ετ[ε] 25
τῶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ[ι].....
κατὰ τοῦτ[ο].....

(deest versus unus)

33 ραν δεδ[ι]ῶς.....]ιν κατέφ[υ]γεν. καὶ ταῦ- XVI
 τα ὅτι ἀληθῆ λέ[γω], ἀνα]γνώσκεται ὑμῖν πρῶτον
 μὲν τὸν νό[μ]ον, [ὃς] οὐκ ἔαυ τοὺς μετοίκους
 ἐξοι[κεῖ]ν ἐ[ν] τῷ π[ο]λέμῳ, ἔπειτα τὴν Τροι-
 ζηνίω]ν μαρ[τυ]ρίαν, πρὸς δὲ τούτοις τὸ 5
 τῶν [Τροϊζηνίω]ν ψήφισμα, ὃ ἐψηφίσαν-

18 prius ι in οἰόμενοι superscriptum 20 ΤΥΧΟΥΝΤ. IC
 Pl....] 1. χαρισθῆναι R κουφισθῆναι W σωθῆναι H 21 [ὁ]
 ἀφ. D 22 ὑμᾶς καὶ ἐκεῖ R κακεῖ B πολιτείας| sine uncis R W
 23 CΥCΤΗC.ΟΛΕΩC.ΥΔΕΝ.ΠΕΤ. I legi et supplevi
 coll. e. g. Dem. 20, 14 22, 64 24, 170 οὔτε ἀντικρὺς τῆς D, οὔτε
 τοῦ πλήθους τῆς W, adversante spatio. οὐδέν[α] πεφύλαξε νό-
 μον D, οὐδὲν πεφρόντικε πλέον W, οὐδέν' [ἐ]τι ἐποιεῖτο λόγον Kn.
 οὐδὲν ἀπεδείξατο ἄξιον B 24 ὦμος P ω a manu secunda supra-
 scriptum ὑποδεξαμένοις B

Col. XVI. 1 [τὴν ὑμετέ]ραν [δ]εδιῶ[ς τιμωρί]αν ἀπ[έ]στ[η]-
 σεν R; ΙΝΚΥΤCΦΙ.ΕΝ legisse mihi videor 2 ΤΑΛΗΘΗ P οτι
 supra verum additum est; ταῦτα ὅτι ἀληθῆ W 3 Columna
 discissa est in duas partes, quae nunc nimis distractae sunt.
 fragmentum, quod continet litteras P (3) ΩΙΑ (4) Τ (5) falso
 hic insertum est ὅσπερ secundum fragmentum W D R, corr. B
 6 [Τρ. αὐτῶν] advers. spat. R, corr. B litterarum τ, ο, ω satis
 certa vestigia l.

τ[ο τῇ πόλει τῇ ὑμ]ετέραι, δι' ὃ ὑμεῖς αὐτοὺς
ὑπέδεξασθε] καὶ [π]ολίτας ἐποιήσασθε. ἀνά-
γνωθι].

10 [NOMΟΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [ΨΗΦΙΣΜΑ].

34 Αα[βὲ δὴ μοι καὶ τῇ]ν τοῦ κηδ[εστ]οῦ αὐτοῦ

μ[αρτυρίαν.]μεν οὐσία. ιλατ. . .

πα[. κα]ταλειφ[θέντ.]ν. . .

ἀδ[. ξ]ῆς πα. . . ω. ξα. . .

15 πρ. ν Αντιγ[όρ.

ε. μαρτ[υρ.

35 (desunt vss. X) [πρα-

XVII χθέντα, καὶ ὃν [τρ]όπον ἐ[πιβεβούλευνκέν

μοι Ἀθηνογένους, καὶ ὥς ὑμῖ[ν προσενήνεκ-

ται. τὸν δὴ καὶ ἰδία[ι] πονηρὸν [καὶ τῆς πόλε-

ως τὴν σωτηρίαν ἀπελπίσαν[τα καὶ ὑμᾶς

5 ἐγκαταλιπόντα καὶ παρ' οὓς ἐξ[ώικησεν

ἀναστάτους ποιήσαντα, [τοῦτον ὑμεῖς συν-

36 ειληφότες οὐ κολάσετε; κ[αὶ ἐγὼ ὦ ἄνδρες

ὀ[ι]κᾶσται δέομαι ὑμῶν [καὶ ἀντιβολῶ ἐλε-

7 ita D litterarum ηι et μ vestigia l. 11 λ. μοι νῦν καὶ τὴν R
δὴ μοι B 12 sq. B praecedentibus aliis sic restituere conatus
est: ὅς δύο μὲν οὐσίας φησὶ λαβεῖν, πατρῴά τε καταλειφθέντα
καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ταῦτα δὲ ἐξῆς πάνθ' ὥς ἐλάμβανεν πρὸς
τὴν ἑταίραν Α. ἀναλῶσαι.

Col. XVII. 1 suppl. W ἐπεβεβουλεύκει ἐ'μοί R 2 προδότης
ἐώραται R, εἰληπται Fu., εὔρηται WD προσενήνεται Sudhaus

cf. or. I, 30, 7 3 δηι P καὶ τ. πόλε[ως] B R W 4 ἀφ'ελπ. P
ὑμᾶς B R, τὴν χώραν W τὸ κοινόν Kn. utrumque nimium pro
spatio videtur 5 ἐξ[ώικει] τούτους R, ἐξ[ώικησεν] B πολλούς Kn.;
at sec. v. 3 post ξ fere 9—10 litt. deesse videntur 6 prius α
in ποιήσαντα ex o correctum est τοῦτον κρινόμενον W coll. or.
IV, c. 7, 22; deesse vid. 13 fere litt. ὑμεῖς νῦν εἰλ. B συν[ειλ].
Sudhaus 7 καὶ ἔγωγ' D R, καῶγωγε Kn. καὶ ἐγὼ B 8 [ἐν
τῷ παρόντι μὴ περιιδεῖν] ἐ'μέ R δέομαι ὑμῶν καὶ ἀντιβ. B coll.
or. II, c. 15, 24 ἐλεῆσαι H

ἤσαί] με, ἐκεῖνο σκεψάμε[νους, ὅτι προσή-
 κει ἐν τα]ύτῃ τῇ δίκῃ τ. 10
σιν ἐλεεῖν οὐ τὸν φ.
ἐὰ]ν ἀλῶι, οὐδὲν πάσχει[ιν. . . .
δε τοτ. . τι παλ.
δ' ἂν ἀπ[οφ]ύγῃ μο.
ἀπολο]ῦμαι. οὐ γὰρ ἂν δ[υναίμην. . . 15
ν οὐδὲ [π]ολλοστ[ὸν μέρος. . .
ψ. . ν. . . . αι ἀχρ.
ῶ] ἄνδρ[ες διχ]αστ[αί.
υς ἐξ ἀ[ύτ]ῶν. π.
 (desunt vss. VIII)

9 sq. suppl. B τί ἐκάτερος | ἐν τ. τ. δ. πείσεται D
 10 sq. ὑμᾶς τὸν ἐπιβεβου|λευμένον ἐλεεῖν, οὐ τὸν ἐπιβεβουλεν-
 κότα, ὃς ἐὰν ἀλῶι, οὐδὲν πάσχειν μέλλει B, alii alia, quae cum
 vestigiis non satis conveniunt 14 sq. ἐγὼ] δ' ἂν ἀποφύγῃ μου
 τὴν κατηγορίαν ἀπολοῦμαι D 15 sq. οὐ γὰρ ἂν δ. τούτων | τῶν
 χρεῶν οὐδὲ πολλοστὸν μέρος (π. μ. D) ἐκτεῖσαι B 17 ΑΙ ΑXP Ι.
 post αι spatium vacuum unius litterae 19 -μένους ἐξ αὐτῶν R

VI.

[ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.]

Col. I Τῶν μὲν λόγων τ[ῶν μελ-
 λόντων ῥηθήσεσ[θαι ἐπὶ
 τῷιδε τῷι τάφω[ι περί τε
 Λεωσθένους τοῦ στ[ρατη-
 5 γοῦ καὶ περὶ τῶν ἄ[λλων
 τῶν μετ' ἐκείνου [τετε-
 λ]ευτηκότων ἐν τ[ῷι πο-
 λ]έμῳ, ὥς ἦσαν ἄν[δρες
 ἀ]γαθοί, μάρτυ[ες αὐτοῦς ὁ
 10 χ]ρόνος ὁ σ.....
 τ[ῷι] τὰς πράξεις.....
 ..ς ἀνθρῶ[π].....
 .ιν πω κα[λλί].....ἐ-
 ῶ]ρακε ωι.....[ἐν τῷι

Titulus deest in P. Columnam I Blassius composuit ex frag-
 mentis duobus, quorum in priore v. 1—19 et vicesimi duae lit-
 terae ΟΓ insunt. in priore frg. neque a dextra neque a sinistra
 parte margo incolumis servatus est; desunt tamen in principio
 versuum nonnisi una vel duae litterae. 3 περί] Bab.; περί τε
 Cb. S 9 μαρτ P μάρτυς ἀκριβῆς ὁ χρόνος Bue. ὁ χρόνος ὁ
 σύμπας Cb. αὐτοῦς ὁ χρόνος Ku. 11 .ΩΙΤΑΠΡ legi. de lit-
 tera ρ dubitari non potest. .ΩΙΤΑΟΠΛ Ku., qui litteram ο male
 formatam et λ dubium esse affirmat. τὰ ὄπλα Ku. τὰς πράξεις
 Bab. cett. 12 οὐδέ[ν]ων πω καλλίω B Sed dubito de littera ω.
 ὦν οὐδεὶς ἀνθρῶπος οὐδὲν ἔργον πω κάλλιον καθέορακεν Bue.
 14 .)ΡΑΚΕΝΩΙ P, deleta littera ν ab eadem manu 10sq. ὁ σ[υ]-
 νειδῶς ἐαν[τ]ῷι τὰς πράξεις. [οὐ γάρ | τι]ς ἀνθρῶ[πος προαίρε|σ]ιν
 πω κα[λλίω τῇ]σδε ἐ[ξ]όρ. ὦν [ἴσμεν ἐν τῷι | π. α. [παρά τισιν | γε-
 γεννη[μένην οὔτε κτέ. Sudhaus 14sq. Bue. sic restituere cona-
 batur: ὥστε οὐδ' ἐν τῷ παντὶ αἰῶνι νομιστέον γεγενῆσθαι οὔτε
 ἀνδρας ἀμείνους τῶν τετ. τῶνδε οὔτε πράξεις τῶν ὑπὸ τῶνδε
 πεπραγμένων ἀξιοτέρας ἐπαινεῖν καὶ μνημονεύειν τοῖς ἔπειτα.
 διόπερ καὶ μάλιστα κτέ.

- π]αντὶ αἰῶ[νι 15
 γ]εγεννη[μέν . . . οὔτε
 ἔνδρας [ἀμείνους τῶν
 τετελε<ν>τ[ηκότων
 οὔτε πρ[ᾶξις μεγα-
 2 λ]οπρεπεστ[έρας. διὸ 20
 καὶ μάλιστα [πεφόβη-
 μαι, μὴ μοι συμ[βῇ τὸν
 λ]όγον ἐλάττ[ω φαί-
 ν]εσθαι τῶν ἔρ[γων
 τῶν γεγεννη[μέ- 25
 νων. πλὴν κατ' [ἐκεί-
 νό γε πάλι θα[ρῶ, ὅ-
 τι τὰ ὑπ' ἐμοῦ <ἐ>κ[λει-
 πόμενα ὑμεῖς οἱ [ἀ-
 κούοντες προσθή- 30
 σετε· οὐ γὰρ ἐ<ν> τοῖς τυ-
 χοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθή-
 σονται, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς
 τοῖ<ς> μάρτυσι τῶν <ἐκ>είνοις

16 γ]εγεννη . . . de ν littera duplicata cf. v. 25; col. 4, 23 al.
 18 ΤΕΤΕΛΕΤ P 19 sq. B cum suppleret: οὔτε πρ[ᾶξις] π[ω
 μεγα]λοπρεπεστέρ[ας. διὸ | καὶ μάλιστά γε [φοβοῦμαι, μὴ μοι συμ-
 βῇ κτέ., per errorem hic inseruit fragmentum parvulum, quod
 continebat hasce litteras: . . π . | ιερ | . . γε | . . ρ. Hoc enim frag-
 mentum temporibus Babingtonis suo loco exstabat, scilicet in
 col. IV, 10—13, postea demum discisum est. 21 φοβοῦμαι Bab.,
 quod spatio non plane videtur sufficere. Accedit, quod post
 vocem μάλιστα hastae rectae vestigium parvulum dispicere mihi
 videbar. πεφόβημαι Herw., coll. Thuc. VII, 67, 3 23 ἐλάττ[ω P
 φαίνεσθαι Cb., alii 25 γεγεννη . .] P 26 sq. ἐκείνο . . . ὅτι rest.
 Cb., al. 28 ἐμονκ . . . P παραλείπομενα S, <ἐ>κλειπόμενα Sud-
 haus collatis exemplis quae contulit Schöne ad Plat. Sympos.

188e 29 νμειν P 31 ΓΑΙ P 33 αντοι^ς P 34 ΤΩΝΕΙΝΟΙ^ς P
 littera ω deleta et postea rursus suprascripta ἐκείνοις S

- 3 **Π** π]επραγμένων. "Αξιον δέ
 ἔσ]τιν ἐπαινεῖν <τ>ῆν μὲν
 πό]λ<ι>ν ἡμῶν <τ>ῆς προαιρέ-
 σεω]ς ἔνεκεν, τὸ προε-
 5 λέσθ]αι ὅμοια καὶ ἔτι σε-
 μνό]τερα καὶ καλλίω τῶν
 πρότ]ερον αὐτῇ πεπρα-
 γμέ]νων, τοὺς δὲ τετε-
 λευ]τηκότας τῆς ἀνδρεί-
 10 α]ς τῆς ἐν τῷ πολέμῳ,
 τὸ μὴ καταισχῦναι τὰς
 τῶν προγόνων ἀρετάς·
 τὸν δὲ στρατηγὸν Λεωσ-
 θένη διὰ ἀμφοτέρα· τῆς
 15 τε γὰρ προαιρέσεως εἰσ-
 ηγητῆς τῇ πόλει ἐγένε-
 το, καὶ τῆς στρατείας ἡ-
 γεμῶν τοῖς πολίταις
 4 κατέστη. Περὶ μὲν οὖν
 20 τ]ῆς πόλεως διεξιέναι
 τ]ὸ καθ' ἕκαστον ὧν πρό-
 τε]ρον πᾶσαν τὴν Ἑλλά-
 δα] <εὐεργέτηκεν> οὔτε ὁ χρόνος ὁ παρ-
 ὤ]ν ἱκανὸς οὔτε ὁ και-
 25 ρὸς] ἀρμόττων τῷ μα-
 κρ]ολογεῖν, οὔτε ῥαίδι-

Col. II. 3. .^N legi πόλιν Bab. 6 in fine ΠΩ P 16 πολι P
 18 πολειταις P 21 in καθ' ἕκαστον littera θ correctā ex littera τ
 τὰ καθ' ἕκ. Cb. 22 τωνπροτερον P <πεπραγμένων κατὰ> add.
 Bab <ἀνὰ> π. τ. Ἑ. <πεπραγμένων> Cb. <διασωσάντων> Cp.
 ὧν πρ. <εὐεργέτηκεν> B in ed. I. 23sq. cf. Isocr. 9, 34 (Fu.)

ον] ἔνα ὄντα τοσαύ-
 τας] καὶ τηλικαύτας πρά-
 ξεις] <δι>εξελθεῖν καὶ μνη-
 μο]νεῦσαι. ἐπὶ κεφαλαί-
 ον δ]᾽ οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν
 5 περ]ὶ αὐτῆς· ὥσπερ
 γὰρ] ὁ ἥλιος παῖσαν
 III τὴν οἰκουμ[ένη]ν ἐπέρ-
 χεται, τὰ[ς μὲν] ὥρας δι-
 ακρόνων [εἰς τὸ π]ρέπον
 καὶ καλῶ[ς πάντα καθ]ίστάς,
 τοῖς δὲ σ[ώφροσι καὶ ἐπ]ι-
 εικέσι τ[ῶν ἀνθρώπ]ων
 ἐπιμ[ελοῦμενος κ]αὶ γε-
 ν[έσεως καὶ τροφῆ]ς καὶ
 καρπ[ῶν κ]αὶ τῶν ἄ[λλων
 ἀ[πά]ντων τῶν εἰς τὸν
 10 β[ίον]ν χρησίμων, οὕτως
 κα[ὶ] ἡ πόλις ἡμῶν διατε-
 λεῖ[τ] το]ύς μὲν κακοῦ<ς> κολά-
 ζο[ύσα, τοῖς] δὲ δικαί<ο>ς

28 τὸς P transfixa littera o 29 ἀπελθεῖν P, ἐπελθεῖν Bab.;
 διελθεῖν S; διεξελθεῖν Cb. cf. col. 2, 20 et 3, 30 30 sq. κεφα-
 λαίου Bab. sec. spatium 31 ὀκνήσω P 33 γὰρ Bab. ΟΛΙΟ
 CΠACANΠACAN P

Col. III. 3 εἰς τὸ πρέπον B, quod cum spatio melius videtur
 convenire quam κατὰ τ. περ. Kn. π legi πρεπὸ P 4 suppl. Cb.
 5 sq. ἸΕΙ|ἸΚΕCΙΤ P suppl. B σπουδαίοις Sitzler lacuna longius
 6 suppl. B 7—9 suppl. B 8 τῆς τροφῆς B καὶ τρο. Herw.
 γεν. καὶ ζωῆς Bue. αὐξῆς pro ζωῆς mavult Fu. coll. Plat. Rep.
 509 B 9 ΝΥΚ l. 10 ἀπάντων Cb. α l. 13 κολ^α P

- 15 β[οηθοῦσα], τὸ δὲ ἴσον ἀν-
 τὶ τῆς ἀδι]κίας ἅπασιν
 ἀπονέμουσα, τ]οῖς δὲ ἰδί-
 οῖς κινδύνοις κα]ὶ δαπά-
 ναι[ς κοινὴν ἄδει]αν τοῖς
 20 Ἑλλη[σιν παρασκευ]άζου-
 6 σα. [περὶ μὲν οὖν τῶν
 κοινῶν ἔργων τῆς πόλ]εως
 ὥσπερ [προεῖπον φρά]σαι . . .
 . . , πε[ρὶ δὲ Λεωσθέν]ους καὶ
 25 τῶν ἄ[λλων τοὺς λόγ]ους ποι-
 ῆσομ[αι. νῦν] δὲ πόθεν
 ἄρξωμα[ι λέγων], ἢ τίνας
 πρῶτον μνησθῶ; πότε-
 ρα περ[ὶ] τοῦ γένους αὐτῶν
 30 ἐκάστου διεξέλθω; ἀλλ' εὖ-
 ηθες εἶναι ὑπολαμβάνω·

15 littera prima vel β vel ρ fuit. τοῖς δὲ δικάλοις βοηθοῦσα Pc. ποιδ in P exstare testatur B. Equidem in rasura distinxisse mihi videor litteras τοδ 16 ἀντὶ τῆς πλεονεξίας anon. ap. Bab. ipse legi |.....ΚΙΑC ita quidem, ut pro κ etiam σ fuisse possit. unde supplevi 17 in initio fuit vel α vel φ vel σ vel ο; φυλάτ-
 τουσα B ἀπονέμουσα Kaibel, Stil u. Text der Politeia p. 56 adn. τοῖς δὲ... Ἑλλησιν e Lycurg. § 104 B 19 τὴν ἐλευθερίαν pro κοινὴν ἄδ. (Lyc.) mavult Cb. 20 παρασκευάζουσα Bab. 21 περὶ μὲν οὖν Bab. ἀλλὰ περὶ μὲν B. Sed initio litterae π vestigium minutum dispexi, quod cum littera α coniungi non potest.
 22 suppl. S T εῶ in fine v. P ante litteram ε in P spatium trium litterarum vacuum relictum est 23sq. ΩCΠEP.....
 ...ÇAIAΛIΦΩ P ὥσπερ εἶπον φράσαι χαλεπὸν K.; προσῖπον B παραλείπω Bue. παραλείψω M 24 suppl. Bab. 25 τῶν ἄλλων ἤδη τοὺς λόγους Bab.; om. ἤδη S 26 νῦν Bab., ἀπορῶ Cb., B; sed litterae ν certum exstat vestigium: ν ποθ' P 27 λέγων SC λέγειν Cb. λόγων Gr. coll. Dem. 18, 3 Epist. I, 1 28 πρῶτον P corr. Cb. coll. Dem. 18, 129; Isocr. 15, 140 30 ἐκάστω P ἐκά-
 στω Pc. B Kn. ἐκάστου Bab. al. cf. [Dem.] 60, 12 31 εἶναι P

- 7 τὸ(ν) μὲν <γὰρ> ἄλλους τινὰς ἀν-
 θρώπους ἐγκωμιάζοντα,
 οἳ πολλὰχόθεν εἰς μίαν IV
 πόλιν συνεληλυθότες
 οἰκοῦσι γένος ἰδίου ἕκασ-
 τος συνεισενεγκάμενος,
 τοῦτον μὲν δεῖ κατ' ἥνδρα 5
 γενεαλογεῖν ἕκαστον·
 περὶ δὲ Ἀθηναίων ἀνδρῶν
 τοῦ(ς) λόγου(ς) ποιούμενος, οἷς
 ἡ κοινὴ γένεσις α[ὐτόχ]θροσιν
 οὔσιν ἀνυπέροβλητ[ον] τὴν 10
 εὐγένειαν ἔχει, πε[ρ]ί[ε]ργον
 ἡγοῦμαι εἶναι ἰδίαι[ι τὰ] γένη
 8 ἐγκωμιάζειν. ἀλλὰ [πε]ρὶ τῆς
 παιδείας αὐτῶν ἐπι[μνη]σθῶ,
 καὶ ὥς ἐν πολλῇ σ[ωφρο]- 15
 σύνη παιδες ὄντ[ες] ἐτρά-
 φησαν καὶ ἐπαιδε[ύθησαν],
 ὅπερ εἰώθασιν [τινες ποι]-
 εῖν; ἀλλ' οἶμαι π[άντας]
 εἰδέναι ὅτι τοῦτο[ν] ἔνεκα 20

32 τὸν μὲν γὰρ Sch. ap. Bab. S τινὰς correctum ex τινους P.
 Col. IV. 2 συνσυνελ P 3 ἰδιον P 5 τουτων P corr. Cb.

αντ[ι]ρα P littera τ transfixa 6 interpunctionis signum in P
 falso iam post γενεαλογεῖν positum est 8 ποιουμενον in P ex-
 stitisse certum est ποιούμενος Cb. τοῦ λόγου ποιουμένου Bs. al.

9 in fine σί P 10—13 litterae τ in τον (v. 10), ιερ (v. 11), γε
 (v. 13), ρ (v. 13) nunc desunt in P conf. adn. ad I, 19sq. 17 επε-
 δε... P ἐπαιδεύθησαν Bab. 18 ἄπερ B spatium est septem
 fere litterarum. παιδεύειν SB οἱ ἄλλοι ποιεῖν Lightf. apud
 Bab. in postser.; om. οἱ LL παῖδες μαθεῖν Fu. coll. Xen. Cyr. I,
 2, 12 19 πάντας Bab. 20 et 21 suppl. S

τοῦ<ς> παιῖδας παιδεύο[μεν,
 ἵνα ἄνδρες ἀγαθοὶ γ[ίγνων-
 ται· τοὺς δὲ γεγεννημ[ένους
 ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρ[ας
 25 ὑπερβάλλοντας τῇ ἀ[ρετῇ
 πρόδηλόν ἐστιν ὅτι πα[ῖδες
 ὄντες καλῶς ἐπαιδε[ύθη-
 9 σαν. ἀπλούστατον ο[ὖν ἡ-
 γοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τ[ῷ
 30 πολέμῳ διεξελθεῖν ἀ-
 ρετήν, καὶ ὥς πολλῶν ἀ-
 γαθῶν αἵτιοι γεγένη<ν>ται
 τῇ πατρίδι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλ-
 λησιν. ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀ-
 35 πὸ τοῦ στρατηγοῦ· καὶ γὰρ δίκαι-
 10 ον. Λεωσθένης γὰρ ὁρῶν
 τὴν Ἑλλάδα πᾶ[ς]αν τεταπει-
 νωμένην καὶ ἐπη-
 ν χυ]ίαν, κατεφθαρμένην ὑπὸ
 τῶν] δωροδοκούντων παρὰ Φι-
 λίπ]που καὶ Ἀλεξάνδρου κατὰ
 τῶν] πατρίδων τῶν αὐτῶν,
 5 καὶ τ]ὴν μὲν πόλιν ἡμῶν
 δεομέ]νην ἀνδρός, τὴν δ' Ἑλλά-
 δα πᾶ]σαν πόλεως, ἣτις προστῇ-

22 ἵνα P γένωνται Bab.; γίνωνται S 23 γεγεννημ... P
 24 suppl. C 28 οὖν Cb. S 33 πατριτι P 38 spatium est 5
 vel 6 litterarum. καὶ κατεπτηχυῖαν edd. plurimi. δέει κατ.
 Sandys, φόβῳ κ. Mh., σφόδρα κ. Pc. Sed κατ- ante κατεφθαρ-
 μένην non placere recte monet Kn., qui scribit: ὥσπερ ἐπτ.
 δειλὴν ἐπτηχυῖαν Fu. coll. Lyc. 40 Xen. Cyrop. III 3, 18
 Col. V. 2 δωροδοκούντων P 6 ολλα P 7 προστην|αι P

- ναι δυν]ήσεται τῆς ἡγεμονίας.
 ἐπέδ]ωκεν ἑαυτὸν μὲν τῇ
 πατρὶ]δι, τὴν δὲ πόλιν τοῖς Ἑλλη- 10
 11 σ[ιν] εἰς τὴν ἐλευθερίαν· καὶ ξε-
 νικὴν μὲν δύναμιν <συ>στησά-
 μενος, τῆς δὲ πολιτικῆς ἡγε-
 μὼν καταστάς τοὺς πρώτους
 ἀντιταξαμένους τῇ τῶν 15
 Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ Βοι-
 ωτοὺς καὶ Μακεδόνας καὶ
 Εὐβοέας καὶ τοὺς ἄλλους συμ-
 μάχους αὐτῶν ἐνίκησε μα-
 χόμενος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. 20
 12 ἐντεῦθεν δ' ἐλθὼν εἰς Πύ-
 λας καὶ καταλαβὼν τὰς
 πα]ρόδους, δι' ὧν καὶ πρότερον ἐ-
 πὶ τ]οὺς Ἑλληνας οἱ βάρβαροι ἐ-
 πο]ρεύθησαν, τῆς μὲν ἐπὶ 25
 τὴν] Ἑλλάδα πορείας Ἀντί-
 π]ατρον ἐκώλυσεν, αὐτὸν δὲ
 κα]ταλαβὼν ἐν τοῖς τόποις τού-
 τοι]ς καὶ μάχῃ νικήσας ἐπολι-
 όρ]κει κατακλείσας εἰς Λαμίαν· 30
 13 Θ]ετταλοὺς δὲ καὶ Φωκέας καὶ
 Αἰ]τωλοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαν-
 τας τοὺς ἐν τῷ τόπῳ συμμαχοῦς

sHCETAI P δυνήσεται Sch. βουλήσεται Pc. 9 |....ωκεν-
 μενεναυτον P ἀπέδωκεν ἑαυτὸν μὲν Bab. ἐπέδωκεν K S Cb.

12 συστησάμενος Bab. 13 πολί P 14 πρωτου]ς P 20 μαχομενους
 littera v transfixa P 22 καταλαλαβων P 23 litterae q vestigium
 certum dispexi. εἰσόδους Bab.; παρόδους Sp. 33 συμμαχοῦ P

ἐποιήσατο, καὶ ὦν Φίλιππος
 35 καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγού-
 μενοι ἐσεμνύνοντο, τούτων Λε-
 ωσθένης ἐκόντων τὴν ἡγε-
 μουσίαν ἔλαβεν. συνέβη δ' αὐτῶι
 τῶν μὲν πραγμάτων ὦν προσ[ί-
 40 λετο κρατῆσαι,
 VI τῆς δὲ εἰ[μαρ]μένης οὐκ ἦν
 14 περιγενέ[σθαι.] δίκαιον δ' ἐσ-
 τὶν μὴ μ[όνον] ὦν ἔπραξεν
 Λεωσθέν[ης ἀε]ῖ χάριν ἔχειν
 5 αὐτῶι πρ[ώτῳ α]λλὰ καὶ τῆς
 ὕστερον [γενομένη]ς μάχης
 μετὰ τ[ὸν ἐκείνο]ν θάνατον
 καὶ τῶν [ἄλλων ἀγ]αθῶν τῶν
 ἐν τῇ σ[τρατεία]ι αὐτῇ συμ-
 10 βάντων [τοῖς Ἑλ]λησιν· ἐπὶ
 γὰρ τοῖς ὑπὸ [Λε]ωσθένους
 <τε>θεῖσιν θεμελίοις οἰκοδο-
 μοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὕστερον
 15 πράξεις. Καὶ μηδεὶς ὑπολά-
 βῃ με τῶν ἄλλων πολιτῶν
 μη[δένα λόγον ποιεῖσθαι,
 ἀλλὰ] Λεωσθένην μόν<ον> ἐγκω-

36 ἐσεμνύνοντο P 38 συνέβη littera η transfixa P 40 κρα-
 τῆσαι corr. ex κρατησῆς P.

Col. VI. 1 τησδεῖ[μ] P ουγην P 4 ΘΕΝ....ΙΧΑΡΙΝ P la-
 cuna est vix quattuor litterarum. Α. ζῶν Kn, quod lacunam
 videtur excedere. τὴν B¹ coll. Lys. 24, 27 5 ΠΙ....\ΛΑ legi
 πρώτῳ B 6 γενομένης Bab. 7 τούτου Bab. ἐκείνου M 8 et
 9 suppl. Bab. 14 paragraphus per errorem versui 13 suppo-
 sita est 17 λεωσθενημενεγκω P ἀλλὰ Α. μόνον S

- μιᾶς]ειν. συμβαίνει γὰρ
 τὸν Λε]ωσθένους ἔπαινον
 ἐπὶ ταῖς μάχαις ἐγκώμιον 20
 τῶν ἄλ]λων πολιτῶν εἶναι·
 το[ῦ μὲν] γὰρ βουλευέσθαι
 καλ[ῶς ὁ στρα]τηγὸς αἴτιος, τοῦ
 δὲ νι[κᾶν μαχ]ομένους οἱ κιν-
 δυν[εύειν ἐθ']έλοντες τοῖς σώ- 25
 μασ[ιν· ὥστ]ε ὅταν
 ἐπαιν[ῶ τὴν γ]εγονυῖαν νίκην,
 ἅμα τ[ῇι Λε]ωσθένους ἡγεμονί-
 αι καὶ [τὴν τ]ῶν ἄλλων ἀρετὴν
 16 ἐγκωμ[ιάσ]ω. τίς γὰρ οὐ- 30
 κ' ἂν δικα[ίως] ἐπαινοίῃ τῶν
 πολιτῶ[ν το]ῦς ἐν τῷιδε τῷ
 πολέμῳ[ι τε]λευτήσαντας, οἱ
 τὰς ἐα[υτῶ]ν ψυχὰς ἔδωκαν
 ὑπὲρ τῇ[ς τῶ]ν Ἑλλήνων ἐλευ- 35
 θερίας, [φα]νερωτάτην ἀπό-
 δειξιν τ[αύτ]ην ἡγούμενοι εἶ-
 ναι τοῦ [βούλ]εσθαι τῇι Ἑλλάδι
 τήν] ἐλε[υθερ]ίαν
 περιθεῖναι τὸ μαχομ[ένους
 17 τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῇ[ς. μ]έ-
 γα δ' αὐτοῖς συνεβάλετ[ο εἰ]ς

20 suppl. Bab. 21 καὶ τῶν ἄλλων Bab., quod spatium ex-
 cedit 27 νυῖαν P 30 ἐγκωμιάζω S ἐγκωμιάσω Stahl, Syntax
 p. 476 33 . . . λευτήσαντες littera ε transfixa 34 ταςενα... γ P
 cf. ad col. V, 9 38 ΤΟΥΙ . . ΕCΘΑΙ I. βούλεσθαι Bab. ad sen-
 tentiam Fu. confert Simon. 95 B

Col. VII. 1 μαχόμενοι Bab. μαχομένους S 2 αυτω... legi;
 αὐτῆς Bab.

τὸ προθύμως ὑπὲρ τῆς [Ἑλλά-
 5 δος ἀγωνίσασθαι τὸ ἐν τῇ[ι Βοιω-
 τίαί τὴν μάχην τὴν π[ροτέραν
 γενέσθαι. ἑώρων γὰρ τὴν μὲν π]ό-
 λιν τῶν Θηβαίων οἰκτ[ρῶς ἡφα]νισ-
 μένην ἐξ ἀνθρώπων, [τὴν δὲ ἀ]κρό-
 10 πολιν αὐτῆς φρουρου[μένην] ὑ-
 πὸ τῶν Μακεδόνων, τὰ δὲ σώμα-
 τα τῶν ἐνοικούντων ἐξηνδρα-
 ποδισμένα, τὴν δὲ χώραν ἄλ-
 λους διανεμομένους, ὥστε πρὸ ὁ-
 15 φθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δει-
 νὰ ἄοκνον π[αρ]εῖχε τόλμα<ν> εἰς τὸ
 18 κινδυνεύειν [πρ]οχέλωσ. ἀλλὰ
 μὴν τὴν γε π[ερὶ Π]ύλας καὶ Λαμί-
 αν μάχην γεν[ομένην] οὐχ ἦττον
 20 αὐτοῖς ἔνδο[ξον γεν]έσθαι συμ-
 βέβηκεν ἥς [ἐν Βοιω]τοῖς ἡγωνίσαν-
 το, οὐ μόνον [τῶι μαχο]μένους νικᾶν
 Ἀντίπατρον [καὶ τοὺς σ]υμμάχους
 ἀλλὰ καὶ τῶι τόπω[ι, τῶι ἐ]νταυθοῖ γε-
 25 γενῆσθαι τὴν μ[άχην.] ἀφικνου-
 μενοι γὰρ οἱ Ἑλλη[νες ἅπα]ντες
 δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς [τὴν Πυλ]αίαν

4 πατρίδος Bab. Ἑλλάδος S. litterae α vestigium dispexisse
 mihi videor 6 πρότερον Bab. πρώτην Cb., quod spatio non

sufficit προτέραν S 7 ΕΙΩΡΩΝ P τὴν μὲν πόλιν Bab.; τὴν πό-
 λιν S 10 πολινεξαυτησ P ἐξ del. Cb. S 11 τατεσφ P corr. Cb. S
 14 διανενημεμένους Cb. B 17 paragr. per errorem versui 18.
 supposita est 18 πρὸς Πύλας Bab.; περὶ Π. Cb., alii 20 συν-
 βεβηκει P; corr. Bab. 25 αφ legi 25sq. cf. Harpocr. s. v. Πύλαι·
 ὅτι δὲ δις (Sch.: τις codd.) ἐγίνετο σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων
 εἰς Πύλας, Ἦπ. τε ἐν ἐπιτ. καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ λ' εἰρήκασιν.

- θεωροὶ γενήσονται
 τῶν ἔργων τῶν π[επρα]γμένων
 αὐτοῖς· ἅμα γὰρ εἰς τὸ[ν τό]πον ἀ- 30
 θροισθήσονται καὶ τῇ[ς το]ύτων ἀ-
 19 ρετῆς μνησθήσονται. ο]ὐ-
 δένες γὰρ πώποτε τῶν γεγονότων
 οὔτε περὶ καλλιόνων οὔτε πρὸς ἰσ-
 χυροτέρους οὔτε μετ' ἐλαττόνων 35
 ἠγωνίσαντο, τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν
 καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος ἀλλ' οὐ
 τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωματίων
 εἶναι κρίνοντες. καὶ τὴν μὲν ἐ-
 λευθερίαν εἰς τὸ κο[ι]νὸν παῖσιν 40
 κατέθεσαν, τὴν δ' εὐδοξίαν <τὴν> ἀπὸ
 τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον
 20 τῇ πατρὶδ[ι περι]έθηκαν. Ἄξιον
 τοίνυν συλλογίσασθαι καὶ τί ἂν
 συμβῆναι νομίζομεν μὴ κα-
 τὰ τρόπον τούτων ἀγωνισα-
 μένων. ἅρ' οὐκ ἂν ἐνὸς μὲν δεσ-
 5 πότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκο-
 ον ἥπασαν εἶναι, νόμῳ δὲ τῷ
 τούτου τρόπῳ ἐξ ἀνάγκης χρῆσ-

28 θεωροίγενήσονται καὶ ἰήσονται P: aberraverunt scribentis oculi ad v. 31 αθροισθήσονται καὶ τησόν 30 ΕΙCΤC...ΠΟΝΑΡ | correcte littera ρ ex ν P 33 δενος P; corr. Bab. 34 καλλειο-
 νων P προσίς ut ἰσχὺν 36 38 σωματώ P 39 εἶναι del. M
 κρινοντες P 41 εὐδοξίαν transfixa littera τ P τὴν add. B
 42 ἴδιον P 43 περιέθηκαν S Interpunctio proximo demum
 versui supposita est.

Col. VIII. 2 νομίζομεν P corr. K Cb. S; cf. v. 31 3 αγω-
 νιασα P 4 δε^ς P 7 τουτωι P corr. Bab.

θαι τὴν Ἑλλάδα; συνελόντα
 δ' εἰπεῖν τὴν Μακεδόνων ὑ-
 10 περηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ
 δικαίου δύναμιν ἰσχύειν
 παρ' ἐκάστοις, ὥστε μήτε
 γυναικῶν μήτε παρθένων
 μήτε παίδων ὕβρ(ε)ις [†]ἀνεκ-
 15 λείπτους ἐκάστοις καθεστάν-
 21 ναι. φανερόν δ' ἐξ ὧν ἀναγ-
 καζόμεθα καὶ νῦν ἔ[στ]ι· θυνσί-
 ας μὲν ἀνθρώποις γ[ιγνο]μέ-
 νας ἐφορᾶν, ἀγάμ[α]τα δὲ] καὶ
 20 βωμοὺς καὶ ναοὺς τοῖ[ς μὲν] θεοῖς
 ἀμελῶς, τοῖς δὲ ἀνθρώ[ποις] ἐπι-
 μελῶς συντελούμενα, καὶ [τ]οὺς
 <τού>των οἰκέτας ὥσπερ ἡρώας τι-
 μᾶν ἡμᾶς ἀναγκαζομένους.
 22 25 ὅπου δὲ τὰ πρὸς <τούς> θεοὺς ὅσια διὰ
 τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀν-

8 ad συνελόντα S confert Herod. 3, 82; συνελόντι Bab. 11 δυν-
 αμεινῖσχευιν P 12 μετε P 14 μηδε P, quod tuetur Gr. ἀν-
 ἐκλείπτους S verbum ignotum est et locus propter intolerabilem
 eloquendi circuitum valde suspectus. qui vocem ἀνεκλείπτους
 retinent, lacunam statuunt alii post μηδέ, alii post παίδων,
 alii post ὕβρεις; μηδε<μίαν φειδῶ γίγνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τούτων
 καὶ> παίδων Cb.; μηδε π.<αἰδῶ μηδεμίαν ἐπέχειν (s. εἶναι), ἀλλ'>
 ὕ. Schnitzer; ὕβρεις <ἀνείναι ποτέ, ἀλλ'> ἀν. K ἀπροσδοκῆτους
 pro ἀνεκλ. M 16 ἐξτων P corr. Bab. 17 μεσθα P ἡναγκαζό-
 μεθα TB Η. -ΘΥCΙ| P prima littera potest η fuisse, quae etiam
 col. IX, 23 in ἀνευ τῆς et col. XIII, 43 in κοινήν diphthongo ει
 similis est. potest tamen etiam ἔστι Cb. coniungi cum litterarum
 vestigiis. ἔτι K Sp. ἤδη S B ἔαν Caffiaux, Kn., quod a vesti-
 giis alienum 18 γε[ινο]μενας P 19 εφοραν littera ν correctā
 ex σ P 22 et 23 rest. Cb. S 23 οικητας P 25 πρὸς^υ littera υ
 transfixa P τοὺς add. Cb. OCIA littera σ correctā ex ι P

ἥρηται, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
 χορὴ νομίζειν; ἄρ' οὐκ ἂν παν-
 τελῶς καταλελύσθαι; ὥστε
 ὅσῳ θεινότερα τὰ προ<σ>δοκώ-
 μεν' ἂν γενέσθαι κρίνομεν,
 τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων
 τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους

- 23 χορὴ νομίζειν. οὐδεμία γὰρ
 στρατεία τὴν <τῶν> στρατευομένων ἀρε- 35
 τὴν ἐνεφάνισεν μᾶλλον τῆς νῦν
 γεγενημένης, ἐν ᾗ γε παρατάτ-
 τεσθαι μὲν ὁσημέραι ἀναγκαῖ-
 ον ἦ<ν>, πλείους δὲ μάχας ἡγωνίς-
 θαι διὰ μιᾶς στρατ[είας] ἢ τοὺς 40
 ἄλλους πάντας πληγὰς λαμ- IX
 βάνειν ἐν τῷ παρεληλυ-
 θότι χρόνῳ, χειμῶνων δ' ὑ-
 π]ερβολὰς καὶ τῶν καθ' ἡμέ-
 ρα]ν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσ- 5
 αύ]τας καὶ τηλικαύτας οὕτως
 ἐγ]κρατῶς ὑπομεμ<ε>νηκένα[ι],
 ὥσ]τε καὶ τῷ λόγῳ χαλεπὸν
 24 εἶν]αι φράσαι. τὸν δὲ τοιαύτας
 κ]αρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι 10

27 ποῦ P δίκαια post ἀνθρώπους add. FB 31 κρίνομεν P.
 corr. K Cb. 34 οδεμία P 35 τῶν add. Bab. 37 τε P em. Bab.
 Col. IX. 1 sq. πληγὰς λαμβάνειν] defendit lectionem tradi-
 tam H comp. Pol. I, 15, 2; II, 32, 3 delet Cb., πληγὰς dittogra-
 phiam antecedentis πάντας ratus; πάντας συμβαίνει ἐν <παντί>
 τῷ π. χρ. B, quod probat Mh., pro voce πληγὰς reponens πολί-
 τας 2 παρεπαρηλυ P 7 υπερεμνηκενα. P em. Bab. 10 κρ]α-
 τερίας in P fuisse verisimile est interpungendum fuit non hic
 sed post φράσαι

τὸν<ς> πολίτας προτρεψάμενον
 Λεωσθένη, καὶ τοὺς τῷ τοιούτῳ
 στρατηγῷ προθύμως συναγωνισ-
 τὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας
 15 ἄρ' οὐ διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν
 εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ διὰ τὴν τοῦ ξῆν
 ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς νομιστέον;
 οἳ τινες θνητοῦ σώματος ἀθάν[α-
 τον δόξαν ἐκτήσαντο καὶ διὰ τῆ[ν
 20 ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλ[ευ-
 θερίαν τοῖς Ἑλλησιν ἐβεβαίωσαν.
 25 φέρει γὰρ πᾶσαν εὐδαιμονίαν
 † ἢ αὐτονομία. ο<ὕ> γὰρ ἀνδρὸς
 ἀπειλήν ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυρι-
 25 εὔειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων, οὐδ' αἰ-
 τίαν φοβερὰν εἶναι τοῖς ἐλευθέροις
 ἀλλ' ἐλεγχον, οὐδ' ἐπὶ τοῖς κολακεύ-
 ουσιν τοὺς δυνάστας καὶ διαβάλλου-
 σιν τὸν<ς> πολίτας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσ-
 30 φαλές, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων πίστει

11 πολειτας P 12 τοιουτωις transfixa littera σ P 13 in fine
 ῥι P 14 ΑΥΤΟΥC P huic versui paragraphus supposita est
 15 αρουουδια P 18 <ἀντὶ> θν. σ. CF 19 ἀντεκτῆσαντο Mh.
 20 ἰδιαν P cf. [Lys.] epit. § 44 23 ἀνευτησαντονομεινας P
 H ex EI videtur correctum esse, ita ut etiam τις legi possit.
 ἀνευ τῆς αὐτονομίας S, quod qui probant, in v. 22 ante πᾶσαν
 aut οὐδὲν (F) addunt aut τί (W); ἔρρει γὰρ πᾶσα εὐδ. Pc. ἐν
 αὐτῇ sive ἐφ' αὐτῆς αὐτονομία M lacunam in fine versus 22
 statuit B equidem cum Gr. vocem ἀνευ ex dittographia ortam
 scribam commovisse crediderim, ut gen. pro nominativo poneret
 23 in fine ανδρ⁰⁶ P 23 sq. cf. Stob. Flor. LXXIV, 35: Τοῦ αὐτοῦ
 (h. e. Ὑπ.) οὐκ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ
 τῶν ἐλευθέρων 26 de littera σ in fine vs. v. ad X 29 29 πο-
 λειτας P πολιτῶν] πολλῶν Cb.

- 26 γενέσθαι. ὑπὲρ ὧν ἀπάντων οὗτοι πό-
 νους πόνων διαδόχους ποιούμενοι
 καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις τοῦ<ς> εἰς
 τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους τῶν πολιτῶν
 καὶ τῶν Ἑλλήνων παραιρούμενοι τὸ 35
 ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους
- 27 καλῶς ζῆν. διὰ τούτους πατέρες
 ἔνδοξοι, μητέρες περίβλε<π>τοι τοῖς
 πολίταις γεγόνασι, ἀδελφαὶ γάμων
 τῶν προσηκόντων ἐννόμως τετυ- 40
 χήκασι καὶ τεύξονται, παῖδες ἐφό-
 διον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον εἰ[ῦνοι-
 αν τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότω[ν
 ἀρετὴν, οὐ γὰρ θεμιτὸν x
 τούτου τοῦ ὀνόματος τυ-
 χεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ
 καλῶν τὸ<ν> βίον ἐκλιπόν-
 τας, ἀλλ[ἀ] τῶν τὸ ζῆν 5
 <ε>ἰς αἰώ[ν]ιον τάξιν με-
 τηλλα[χό]των ἔξουσιν.
- 28 εἰ γὰρ [ὁ τοῦ]ς ἄλλοι[ς] ὦν
 ἀνιαρ[ότ]ατος θάνατος
 τούτοις ἀρχηγὸς μεγά- 10
 λων ἀγαθῶν γέγο-

37 διατοντοντους P 38 περιβλετοι P το correctum videtur
 ex π. 42 εφοτίον P πρὸς τοῦ δῆμου C V εῦνοϊαν Cb. 43 απω-
 λωλωτω. P

Col. X. 6 ἰσαιω.ιον P, litteris io ex ω correctis; εἰς αἰω-
 νίων Sh., εἰς αἰώνιον SK ad τάξιν cf. [Dem.] 60, 9 εἰς ἀμείνω
 τ. Cb. B¹ 8 ὁ τοῖς Cb. 9 ANEIP. . . ΤΟC P fuit igitur ἀνει-
 ρ[ότ]ατος; ἀνιαρ[ότ]ατος Bab. ἀλγεινότητος Cb. B¹ 11 γεγονε P

νε, πῶς τούτους οὐκ εὐ-
 τυχεῖς κρίνειν δίκαιον,
 ἢ πῶς ἐκλελοιπέναι
 15 τὸν βίον, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀρ-
 χῆς γεγονέναι καλλίω
 γένεσιν τῆς πρώτης ὑ-
 παρξάσης; τότε μὲν
 γὰρ παῖδες ὄντες ἄφρο-
 20 νες ἦσαν, νῦν δ' ἄνδρες
 29 ἀγαθοὶ γεγόνασιν· καὶ
 τ]ότε μὲν <ἐν> πολλῶι χρό-
 νῳ καὶ διὰ πολλῶν
 κινδύνων τὴν ἀρετὴν
 25 ἀπέδειξαν· νῦν δ' ἀπὸ
 ταύτης γνωρί-
 μους πᾶσι καὶ μνημο-
 νευτοὺς διὰ ἀνδραγαθί-
 30 αν γεγονέναι. τίς <γὰρ> κα<ι>ρὸς ἐν
 30 ᾧ τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ
 μνημονεύσομεν; τίς τό-
 πος ἐν ᾧ ζήλου καὶ τῶν
 ἐντιμοτάτων ἐπαίνων
 τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμε[-

12 πῶς cum circumflexo ut videtur P 13 in fine ὁ P 16 καλ-
 λειω P 22 πολλων P; corr. Bab. 25 ad ἀπέδειξαν Gr. confert
 [Lys.] epit. § 58; ἀπεδείξαντο Cb. B 26 ταυτησαξαθαιγνωρι P
 litteris αι correctis ex ην. ἀρξασθαι vel ἀξιωθῆναι Bab.; ἀπὸ
 τ. <ὑπάρχει εὐθύς> Cb. <ἐξῆν Ἀθηναίοις> Cp. <ἐξανθεῖ τὸ>
 Schn. ἀρξα<μένους ὑπάρχει> Kn. lacunam post ἀρξασθαι sta-
 tuit B; alii alia 28 νονευτους P 29 littera σ in initio huius
 versus tradita ad antecedentis columnae vs. 26 ἐλευθεροί[s] per-
 tinet γὰρ add. Cb. 33 εντιμοτατων P

- θα; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῇ[ς 35
 πόλεως ἀγαθοῖς; ἀλλὰ τ[ᾶ
 διὰ τούτους γεγονότα τ[ίνας
 ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθ[αι
 καὶ μνήμης τυγχάνειν ποι-
 ῆσει; ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις 40
 εὐπραξίαις; ἀλλ' ἐν τῇ τούτων
 ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπο-
 31 λαύσομεν. παρὰ ποίᾳ δὲ τῶν
 ἡλικιωῶν οὐ μακαριστοὶ
 γενήσονται; πότερον οὐ πα- 31
 ρὰ τοῖς π[ρεσβυτέροις, οἱ ἄ-
 φοβον ἄ[ξιον τὸν λοιπὸν
 βίον κα[ὶ ἐν ἀσφαλεῖ
 γεγενῆσθ[αι νομίζουσι 5
 διὰ τοῦ[τους; ἀλλ' οὐ παρὰ τοῖς
 ἡλικιώτ[αις;
 τελευτῇ φ.....
 καλῶς φ.....

35 interp. per errorem post πότερον posita est 36 ΑΓΑΘΟΙΣ^C
 ut videtur P; sed etsi librarius ἀγαστοί scribere volebat, ta-
 men retinenda est prior scriptura 39 μνημνης P 40 ἰδαις P
 41 ἀλλὰ τῇ delete ἐν Cb.¹ 43 ἀπολαυσόμεθα requirit S, scrip-
 sit T in fine τῷ P

Col. XI. Universae sententiae satis perspicuae sunt, ipsa ta-
 men verba restitui non possunt. 1 sq. recepi plerumque Blassii
 supplementa, quae sola cum spatio litterarumque vestigiis con-
 veniunt 2 γεραιτέροις S πρεσβυτέροις Cb. 3 ἄξιον B ἄξουσι Bab.
 γενήσονται οὔτοι; ἄρ' οὐ... ἢ οὐ... ἢ οὐ F 4 ἐν τῷ ἀσφαλεῖ B
 5 ἡγήσονται B 7sq. litterarum spatia propter scripturae duc-
 tum inaequabilem accurate indicari non possunt 8 littera φ
 certa est 9 littera ω certa videtur esse. litteras traditas so-
 lus Rad. respicit; neque tamen laudandus, cum proponat haec:
 ...οῖς ἐκείνων ἢ τελευτῇ φθόρον ἐμβέβληκε καλῶς, ὥς ἐπιφανε-
 στάτων παρὰ πολὺ τῇ αὐτῶν ἀνδρίαι γεγονότων.

- 10 παραπο
- 32 αι γέγον[εν; ἀλλ' οὐ παρὰ τοῖς
νεωτέρο[ις καὶ παισίν; ἔπει-
τα οὐ τὸν [θάνατον ζηλώσου-
σιν αὐτ[ῶν, καὶ αὐτοὶ σπου-
15 δάσουσιν [μιμεῖσθαι ὡς πα-
ράδειγμ[α τὸν τούτων βίον, ἀνθ'
οὗ τὴν ἀ[ρετὴν καταλελοί-
पाσι; οὐκ[οὖν ἄξιον εὐδαιμονί-
ζειν αὐ[τοὺς ἐπὶ τοσαύτῃ τι-
33 20 μῃ; ἢ τίνε[ς
φοι λει
Ἑλλην[.
τῶν πε[.
παρὰ πο [τῆς
25 Φρυγῶν κ[ρατησάσης στρα-
τείας ἐγ[κωμιασθήσεται; . . .
δὲ τῆς ἐλ
τατοῖς ε
ἅπασιν κ[αὶ λόγοις καὶ ὡι-
34 30 δαῖς ἐπα[ιν ἀμφό-

11 αἰγῶγον littera o transfixa P ἀλλ' οὐ παρὰ — (17) καταλελοί-
पाσι suppl. B; retinui Blassii supplementa, quamquam sensum
tantum, non ipsa verba eum assecutum esse persuasum habeo.
ad v. 16 sq. B confert epilog. § 42 17 litterae ρ hasta inferior
infra lineam servata est 20 μῆ^ητινε P 20 sq. τίνες δὲ (ἢ τίνες
ed.²) ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι λόγων καὶ ᾠδῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας
ἀπορήσουσι περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς; παρὰ τίσι δ' οὐ μάλ-
λον αὕτη τῆς τῶν Φρυγῶν κρατησάσης στρατείας ἐγκωμιασθήσε-
ται; B 21 λει legi 24 παραπο legi 26 et 27 ποῦ δὲ τῆς
Ἑλλάδος B πανταχοῦ Kn. lacunam excedit 29 ἀπασιν. κα P
καὶ λόγοις καὶ ᾠδαῖς Cb. 30 ἐπ[ά]δοντες Bab. ἐπαινεῖν Cb.
26—30 totam sententiam e. g. sic restituere conatur Kn.: παν-
ταχοῦ δὲ τῆς Ἑ. ἐξέσται ταῦτα τοῖς ἐπιγιννομένοις ἅπασιν κ. λ.

τερα γὰρ ε.....
 περὶ Λεωσ[θένους].....
 καὶ τῶν τ[ελευτησάντων]
 ἐν τῷ πολ[έμῳ]. εἰ μὲν γὰρ
 ἡδονῆς ἔν[εκεν μνημονεύ- 35
 ουσιν τὰς τ[οιαύτας καρ-
 τερίας, τί γέ[νοιτ' ἂν τοῖς Ἑλ-
 λησιν ἡδι[ον ἢ ἔπαινος τῶν
 τὴν ἐλευθερί[αν παρασκευα- 40
 σάντων ἀπὸ τῶν Μακεδό-
 νων; εἰ δὲ [ὠφελείας ἔνε-
 κεν ἡ τοια[ύτη μνήμη
 γίγνεται, τίς ἂν λόγος XII
 ὠφελήσειεν μᾶλλον
 τὰς τῶν ἀκουόντων
 ψυχὰς τοῦ τὴν ἀρετὴν
 ἐγκωμιάζοντος καὶ τοὺς 5
 35 ἀγαθοὺς ἀνδρας; ἀλλὰ μὴν
 ὅτι παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς λοι-
 ποῖς πᾶσιν εὐδοκιμεῖν
 αὐτοὺς ἀναγκαῖον, ἐκ τού-

κ. ὦ. ἐπαινεῖσθαι 30 sq. ἐπ' ἀμφοτέρω γ. ἐξέσται ὑμνεῖν π. A.
 Cb. δι' ἀμφ. B Kn. ἔστιν ὑμνῆσαι τὰ π. A. τ' αὐτοῦ Kn. αὐ-
 τοῦ Herw. ἔπαινον ποιεῖσθαι π. A. ἐξεστί Rad. 33 et 34 καὶ
 τῶν τετελευτηκότων ἐν τῷ π. τῷδε Bab. τελευτησάντων — πολέ-
 μῳ Cb. 34 sq. εἰ μὲν γ. ἡ. ἔ. ἐγκωμιάσουσιν τ. τηλικαύτας καρ-
 τερίας, τί γένοιτ' ἂν τοῖς Ἑ. ἡδειον ἢ ἔπαινος τ. τ. ἔ. παρασκ.
 ἀ. τ. M. Cb. Quae dedi, post Cb. et alios Blassius scripsit
 38 ἡδειον P 40 post litteram α hastam transversam dispexi,
 quae partem litterae π videtur effecisse 41 εἰ δὲ ὠφελείας ἔνε-
 κεν Bab. ὠφελείας Cb. 42 ἡ τοιαύτη σπονδὴ S μνήμη Cb.

Col. XII. 1 γινεται P 3 ἀκουσόντων P, corr. S 5 ἐγκωμια-
 στοντος P, corr. S Cb. K in fine τοῦ P 7 ημεῖν P λογοῖς P
 corr. Bab.

- 10 τῶν φανερόν ἐστίν· ἐν
 Ἄιδου δὲ λογίσασθαι ἄ-
 ξιον, τίνες οἱ τὸν ἡγεμό-
 να δεξιωσόμενοι τὸν τού-
 των. ἄρ' οὐκ ἂν οἰόμεθα
 15 ὄρᾱν Λεωσθένη δεξιου-
 μένους καὶ θαυμάζοντας
 τῶν †ἡμιθέων †κα-
 λουμένων τοὺς ἐπὶ †Τροίαν
 στρα<τεύ>σαντ[α]ς, ὧν
 20 οὗτος ἀδελφὰς π[ρ]άξεις
 ἐνστησάμενος τοσοῦτον
 δ]ιήνεγκε, ὥστε οἱ μὲν
 μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος
 μ]ίαν πόλιν εἶλον, ὃ δὲ
 25 μ]ετὰ τῆς ἑαυτοῦ πα-
 τ]ρίδος μόνης πᾶσαν
 τ]ὴν τῆς Εὐρώπης καὶ
 τ]ῆς Ἀσίας ἄρχουσαν δύ-
 ν]αμιν ἐταπείνωσεν.
 36 30 κ]ἀκεῖνοι μὲν ἔνεκα
 μ]ιᾶς γυναικὸς ὑβρισθεί-
 σ]ης ἤμυναν, ὃ δὲ πα-

10 φανερόν P Paragraphus per errorem lineae 9 supposita est
 12 ἡγεμον]α P 14 ωομεθα P corr. Sh. οἰοίμεθα LL 15 στανλ P
 litterae νλ in rasura scriptae sunt ὄρᾱν Sh. Bab. φοιτᾶν Cb.

17 sq. τῶνδεηγορμενωνκα λουμενονστουσεπιστῆ[ρ]τειανστράσαντ.σ P
 τῶν ἡμιθέων καλουμένων Cb. cf Hesiod. Erga 159; 60. Isocr. 4, 84
 et 5, 137. Plat. apol. p. 28c τῶν ἡρώων καλουμένων F cf. Isocr.
 9, 65 τῶν διηγημένων καὶ ὑμνουμένων Kn. τοὺς ἐπὶ Τροίαν
 στρατεύσαντας Bab. <τὴν στρατείαν> στρ. T 22 sq. cf. Isocr.
 4, 83 et 9, 65 29 littera ν in fine versus postea addita est
 pro signo < ad versum supplendum posito

- σ]ῶν τῶν Ἑλληνίδων
 τ]ὰς ἐπιφερομένας
 ὕ]βρεις ἐκώλυσεν με- 35
 τὰ] τῶν συνθάπτομέ-
 ν]ων νῦν αὐτῶι ἀνδρῶν.
 τ]ῶν <δὲ> μετ' ἐκείνους μὲν
 37 γ]εγεννημένων, ἄξια
 δ]ὲ τῆς ἐκείνων ἀρε- 40
 τ]ῆς διαπεπραγμένων,
 λ]έγω δὴ τοὺς περὶ Μι-
 τ]ιάδην καὶ Θεμισ-
 τ]οκλέα καὶ τοὺς ἄλ-
 λους, οἳ τὴν Ἑλλάδ[α
 ἐλευθερώσαντες ἔν-
 τιμον μὲν τὴν πα-
 τρίδα κατέστησαν, ἔν-
 δοξον <δὲ> τὸν αὐτῶν βίον 5
 38 ἐποίησαν, ὧν οὗτος τοσ-
 οῦτον ὑπερέσχευ ἀν-
 δρείαι καὶ φρονήσει, ὅ-
 σον οἱ μὲν ἐπελθοῦσαν
 τῇ<ν> τῶν βαρβάρων δύνα- 10
 μιν ἡμύναντο, ὁ δὲ μη-

36 sq. μετὰ γ' ὧν συνθάπτομεν νῦν αὐτὸν ἀνδρῶν violenter
 et falso B 37 ἀνδρῶ P 38 sq. post ἀνδρῶν plene interpun-
 gunt S C K F, post διαπεπρα. v. 41 Cb. Cp. Kn. B δὲ add. S K
 39 γεγεννημένων litteris ὧν correctis ex ους P 41 interpunctio
 per errorem v. 42 supposita est. 42 λέγω Cb. 43 ΙΑ'ΔΗΝ P
 praeter paragraphum etiam litterae τ hasta transversa conspi-
 citur.

Col. XIII. 3 ἐν|τειμον P 5 δὲ add. Bab. 6 σοι P 8 οσ|ον P
 9 ξ ex θ correctum P

- δ' ἐπελθεῖν ἐποίησεν.
 κἀκεῖνοι μὲν ἐν τῇ οἰ-
 κ(ε)ίαι τοὺς ἐχθ(ρ)οὺς ἐπείδον
 15 ἀγωνιζομένους, οὗτος
 δὲ ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν περι-
 εγένετο τῶν ἀντιπάλων.
 39 οἶμαι δὲ καὶ <τοὺς> τὴν πρὸς ἀλλή-
 λους φιλίαν τῶι δήμῳι βε-
 20 βαιότατα ἐνδειξαμένους,
 λέγω δὲ Ἀρμόδιον καὶ Ἀρισ-
 τογείτονα, †οὐθένεας οὕτως
 [αὐτοῖς] οἰκέ[οτερ]ους ὑμῖν
 εἶναι νομίζειν ὥς Λεωσ-
 25 θέ(ν)η καὶ τοὺς ἐκείνῳι συν-
 αγωνισαμένους, οὐδ' ἔστιν
 οἷς ἂν μάλλον ἢ τούτοις
 πλησιάσειαν ἐν Αἰδου. εἰκότως·
 οὐκ ἐλάττω γὰρ ἐκείνων ἔργα
 30 διεπράξαντο, ἀλλ' εἰ δέον εἰπεῖν
 καὶ μείζω. οἱ μὲν γὰρ τοῦ[ς]
 τῆς πατρίδος τυράννοους [χα-
 τέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλ-
 40 λάδος ἀπάσης. ὧ καλῆς μὲν
 35 καὶ παραδόξου τόλμης τῆς

16 post τηι interpunctum est 18 τοὺς add. Bab. 19 β ex δ
 correctum 22 τογειδονα littera δ transfixa P 22 sq. ουθενου-
 σουτῶ|αντοιςοικειοτερουσσυμειν|ειναι P sententiam non dubiam
 alii aliis modis restituerunt οὐθένεας οὕτως αὐτοῖς οἰκείους ἂν
 εἶναι S om. ἂν L L οὐδαμῶς αὐτοὺς οἰκειοτέρους ὑμῖν εἶναι νο-
 μίζειν ἢ Kn. alii alia 26 ἐστι|ν 28 ατουεινοτῶ P 31 μειζων
 littera ν transfixa P

πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν
 ἀνδρῶν, ἐνδόξου δὲ καὶ με-
 γαλοπρεποῦς προαιρέσεως
 ἧς προείλοντο, ὑπερβαλ-
 λούσης δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδρα-
 γαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις,
 ἣν οὗτοι παρασχόμενοι εἰς
 τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν
 τῶν Ἑλλήνων — — —

10

- 41 [Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας
 πάθεσι παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε
 νόμῳ κοιμίζεται, ἀλλ' ἡ φύσις ἐκάστου καὶ φιλία πρὸς
 τὸν τελευτήσαντα <τὸν> ὀρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι.
 ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ 5
 ἐνδεχόμενον, καὶ μεμνησθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν
 τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν.
- 42 εἰ γὰρ θορήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων
 πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐ-
 δοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν εὐδαίμονές τε γερόνασι κα- 10
 τὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν,
 οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι
 ἔσονται. ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος

39 προσειλοντο P 44 desinit columna XIII.

Exstat praeterea parvum fragmentum ex omnibus partibus mutilatum, quod aut ad col. XI videtur pertinere aut ad aliquam quae post XIII sequebatur. Continet autem litteras hasce:
 αλλοτ | πολλ | γερ.

Epilogus servatus est apud Stob. Flor. 124, 36. Apparatum criticum composuit B copiis usus Ottonis Hense. — lemma Ὑπερίδου praefixum est. 4 τὸν add. S 5 παραιρεῖν Gesner: -νεῖν codd. praeter A² corr. 8 εἰ Leopardi, B: οὐ codd.

εὐνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς 43
 15 δὲ τούτοις, εἰ μὲν ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὁμιῶν τῷ μὴ γε-
 νέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον· εἰ
 δ' ἔστιν αἰσθησις ἐν Ἄιδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαι-
 μονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἰκὸς τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν
 20 θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης ἐπιμελείας
 καὶ κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.] — — —

17 εἰ δ' ἔστιν ad 21 τυγχάνειν Maximus Conf. p. 642 Combéf. 199
 Turic. 18 ἐπιμέλεια τῶν οἰχομένων παρὰ Max. 19 εἰκὸς Toupus,
 Ob.; εἶναι A εἴη cett. εἴη ἂν S 20 πλείστης ἐπιμελείας AM,
 Append. flor. p. 79 (addito καὶ post ἐμμ.), Max. πλείστης εὐδαι-
 μονίας cod. S, unde Ruhnkenius κηδεμονίας effecit. cf. Hierocl.
 ap. Phot. bibl. p. 413, 13 (Hense). ἐπιμελείας καὶ κηδεμονίας Fu.
 coll. Plut. Thes. 33. δαιμονίου] δαίμονος A.

Praeterea S ad hanc orationem refert fr. 221.

FRAGMENTA.

I. KAT' AΘΗΝΟΥΕΝΟΙ Σ Β'.

I S.

1. τὰ τῶν φωρῶν κρείττω. Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀθ. β'. παρ- 3
οιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω γερομένων ὧν ἡδί-
κησαν. — Harp. et Mich. Apost. prov. cent. XVI, 13 (L.).

2. ἀπρόσκλητον τὴν οὐ προσκεκλημένην Ὑπ. ἐν τῷ κατ' 4
5 Ἀθ. β'. — Harp.

II. ΠΕΡ ΛΕΚΑΔΗΜΟΙ.

3. Ἐφαιστία (oppidum Lemni). Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀκα- 7
δήμου. — Harp.

III. KAT' ANTIOY OPΦANIKOY.

4. ἀσήμαντα τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· ση- 8
μεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγίδας· Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀν-
10 τίου. — Harp.

5. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀντίου τὰ ἐν ταῖς βασά- 9
νοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα
βασάνους ὠνόμασε. — Harp. s. v. βάσανος.

6. σεσημασμένων ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένων Δημοσθένους 10
15 ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου
ὀρφανικῷ. — Harp.

7. ὑποστήσας ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος Ὑπ. ἐν τῷ κατ' 11
'Αντίου. — Harp.

1 φωρῶν Kiessling: φώρων O, φόρων cett. 2 κατὰ τῶν om.
ABC ἐπὶ τῶν coni. Dind. πλείον δὲ AB, πλείω δὲ C; γερομέ-
νοις A, φερόμενοι B; ἐπὶ τῶν ἡδίκηκότων μὲν, πλείον δὲ κτέ.
„plura quam ei, quos iniuria affecerunt“ susp. Blassius 12 ἀνα-
γραφέντα Bk. ex N: ἀναγραφομένων 14 σεσημασμένων et ἐσφρα-
γισμένων codd. praeter N, qui σεσ—ην et ἐσφ—ην; genitivum e
Demosthene § 17 rest. Kiessling 17 ὑποβαλόμενος Bekkerus:
ὑποβαλλόμενος codd.

IV. ΠΡΟΣ ΑΠΕΛΛΑΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ.

- 12 8. Κολωνέτας· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. π. τ. Θησαυροῦ.
τοὺς μισθωτοὺς Κολωνέτας ὠνόμαζον, κτέ. — Harp.;
cf. Pollux VII § 132.
- 18 9. Κτησίου Διός· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. — Harp.
- 14 10. ἐξέδωκε τὴν προγονὸν τὴν αὐτοῦ. — Pollux III, 27 5
(ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. π. Θησ.).
- 15 11. Πυθαέα· Ὑπ. <ἐν τῷ> πρὸς Ἀπελλαῖον. — Harp.
- 16 12. πώλας ἀντὶ τοῦ πράξεις Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. —
Harp.

V. VI. ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ ΑΠΡΟΣΤΑΣΙΟΥ

λόγοι β'.

- 17 13. ὥστε Λαῖς μὲν ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέ-
ναι τὴν ὄψιν καὶ Ὠκιμον καὶ Μετάνειρα... Ath. XIII 10
p. 587 C. (ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'), cf. 588 C.
- 18 14. ὅτι χιλίας ἐξημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσ-
μοῦσαι γυναικες Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β' εἶρηκεν. — Harp.
- 19 15. ἀπροστασίου εἶδος δόλης κατὰ τῶν προστάτην μὴ
νεμόντων μετοίκων — — Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. ἀπρ. β'. — 15
Harp.
- 20 16. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας ἀπροστα-
σίου β' φησὶν ὥς οἱ νόμοι κελεύουσι διαμαρτυρεῖν ἐπὶ
ταῖς γραφαῖς ταῖς τοῦ ἀπροστασίου τὸν βουλούμενον
ὁμοίως τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιχωρίων. — Harp. s. v. 20
διαμαρτυρία.

1 Κολωνάϊτας codd. praeter epitom., quae Κολωνέτας (S. Dd.)
Κολωνίτας cum Poll. Westermann hist. eloqu. gr. p. 307 ἀπαλ-
λαῖον C ἀπαλλαῖον B 4 ἀπαλλαῖον BC 7 Πυθαεῖα A Ald.,
πυθακία B, Πυθία ξορτή τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος epitome. Πυ-
θαεῖα Westerm., Πυθαέα Kiessling Sauppe. Pergit Harp.: ἄπο-
ρον πῶς ἀπὸ (ἐπὶ ci. S) τούτου ἐσχημάτισται παρὰ τῷ Διδύμῳ·
καὶ γὰρ οὐ δι' ὧν παρέθετο ὁ γραμματικὸς ὠνόμασε (Hyper.) τὰ
Πύθια ξορτήν, ἀλλὰ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα 8 ἀπαλλαῖον BC
10 Μετάνειρα Schweighäuser; Μετάνειραν libri 13 ἀρισταγόρου
Ald. 15 ἀρισταγόρα F, ἀρισταγόρου AB Ald. 17 ἀρισταγόρου
ABI Ald., ἀριστογόρον N ἀποστασίον B 18 δευτέρῳ Ald., δευ-
τέρου I, om. ABN

17. τίνων δ' οὐκ ἐξῆν τοῖς νόθοις μετέχειν, δεδήλω- 21
κεν Ὑπ. τε ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'. — Harp. s. v. νοθεῖα.

18. πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή 22
τίς ἐστὶν Ἀθήνησι — Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'. — Harp.

5 19. φαλάγγια. Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β', ὅτι τῶν δακε- 23
τῶν τι ξῶδόν ἐστι τὸ φαλάγγιον. — Harp.

20. ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς δωροξενίας νόμος ἀρμόττων ἐστὶ 24
τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι· εἰ γὰρ καὶ τοὺς ἀποφυγόν-
τας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν γράψα-
10 σθαι, ἂν μὴ δοκῶσι δικαίως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγῆναι,
πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον; —
Harp. s. v. δωροξενία (Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγ.)

21. ὥστε κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ 25
τοὺς παρεχομένους <μὴ> μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς,
15 <ἐάν> μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ὑμῖν
ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προ-
στάτην. — Suid. s. v. νέμειν προστάτην, sine orationis
nomine; sed cf. Harp. s. v. προστάτης· Ὑπ. ἐν τῷ κατ'
'Αρισταγόρας.

20 22. ὁμοίως τὸν καλούμενον τόπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς 26
ἐστὶν εὐρεῖν· καθάπερ τὸ Δημοσθενικὸν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ
στεφάνου· — — καὶ Ὑπερέδου κατὰ τῶν ἐταιρῶν ἐν
τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας. — Theon. prog. I p. 162 W.

1 ἀρισταγόρου PQ Ald. 3 huc rettulit S. Suidae et Photii
glossam: πωλητήριον· τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης, contra
Kiessling ad orationem adv. Apellaeum 5 bene comparavit S
Xen. comm. Socr. 1, 3, 12, quem locum etiam Harp. affert 7 ἐστὶ]
ἐπὶ A 9 ξενίας om. C εἴρηκεν] ἔνεκεν BC 10 δικαίως om. C
11 in lemmate ἀρισταγόρου plerique. fr. 21 huc rettulit Meier
(de bonis damn. p. 40) 14 παρεχομ. scil. αὐτοὺς B; excidisse
quaedam putat Wilamowitz Herm. XXII, 229 (velut πολὺ πλῆ-
θος τῶν τὰ ὅμοια ἀδικούντων) μάτην ἀπατᾶν (ἀπαντᾶν V) ὑμᾶς
libri μὴ ins. Coraes κολαστέον et προσελομένους μάτην Bern-
hardy <ἐάν> Sauppe; ὑμᾶς ἄλλ', ἣν τυγχ. δ. λ., νόμον Coraes ἄλλ'
ἀποδεικνύναι ὅτι τυγχάνουσιν Blassius 15 δικαιότερα A, σκαίο-
τερα reliqui 16 ὑμῖν Coraes, ἡμῖν libri τὸν om. V 23 Ἀριστα-
γόρας Schefferus: ἀρισταγόρου libri

- 28 23. ἀφαίρεσις ἰδίως λέγεται ἢ εἰς ἐλευθερίαν· Ὅπ. ἐν
τῷ κατ' Ἀρ. — Harp. cf. Bekk. Anecd. p. 468.
- 29 24. καὶ πάλιν τὰς Ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν τρό-
πον ἐκαλέσατε. Ath. XIII p. 586 A (ἐν τῷ κατ' Ἀρ.); cf.
Harp. s. v. ἀφύας (Ὅπ. κατ' Ἀρ.) et Bekk. Anecd. p. 473 5
- 30 25. κακολογεῖν Ὅπ. κατὰ Ἀρισταγόρας. — Antiattic.
in Bekk. Anecd. p. 102. cf. fr. 247.
- 31 26. μετοίκιον· Ὅπ. ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας. — Harp.
Praeterea ad hanc orationem Westermannus etiam
frg. inc. 205 rettulit. 10

VI

VII. ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΑ.

cf. Vit. X orat. p. 849 A.

- 32 27. 28. *Quid a me saepius his verbis de meo officio
requiris? Scripsisti, ut servis libertas daretur? Scripsi;
ne liberi servitutem experirentur. Scripsisti, ut exules re-
stituerentur? Scripsi; ut ne quis exilio afficeretur. Leges* 15
*igitur, quae prohibebant haec, nonne legebas? Non pote-
ram; propterea quod literis earum arma Macedonum op-
posita officiebant.* — Rutil. L. I, 19 (item eiusdem, sc. Hy-
peridis). — Graeca verba e veterum locis magnam par-
tem restituere possumus. — — ἔγραψας τοὺς δούλους 20
ἐλευθέρους εἶναι; ἔγραψα, ἵνα μὴ οἱ ἐλεύθεροι δουλεύωσιν
cf. Anonym. π. ἀποκρ. Sp. Rh. Gr. I. p. 168; p. 5 H.
Gregor. Corinth. ad Hermog. VII p. 1204 W. — — ἔγρα-

2 ἀρισταγόρου A Ald., ἀριστογεΐτονος BF 5 ἀρισταγόρου ap.
Harp. BF Ald. Expl. ex Apollodoro Athen.: Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς
ἀδελφαί. αὐταὶ Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὐδαὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον 6 ἀρισταγόρου cod. 8 ἀρισταγόρου
AB Ald. 12 meo Steph.: medio libri 13 daretur Stephanus;
detur libri scripsi bis Ruhnk.; libri ubique scripsisti. 16 nonne
legebas Ruhnk.; non neglegebas libri; non legebas Tollius; negle-
gebas S, qui deinde non poteram aliter scribit; quo recepto nonne
negl. Halm 18 officiebant Ruhnk.: obsistebant libri 20 Anonym.
π. ἀποκρ.: ἐρωτηθεὶς εἰ ἔγραψε (ἔγραφε cod.) τοὺς δ. ἐλ. εἶναι, ἔφη·
ἵνα κτέ. ἵνα μὴ ἡμεῖς δουλεύσωμεν Gregorius e proximis locis
patet Rutilium quaedam omisisse, quibus orator de capite demi-
nutis dixerat. Primo loco anonym. ad Hermog.: Ὅπ. γράψας — τοὺς

ψας τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους εἶναι; ἔγραψα, ἵνα πάντες
 ὁμονοήσαντες ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίζαιντο. cf. Anon.
 ad. Hermog. IV. p. 707; add. Anon. VII p. 782 et Aps.
 IX p. 481; p. 234 H. [Dem] c. Aristog. II, 11. ἔγραψας
 5 τοὺς φυγάδας κατὰγειν; (ἔγραψα, ἵνα μηδεὶς φεύγοι)
 Anon. ad. Hermog. IV, 708, 17. — — ἐπεσκότει μοι τὰ
 Μακεδόνων ὄπλα. Vitae X orat. p. 849 A. — (28) οὐκ ἐγὼ
 τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἢ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη (ibid.). —
 τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἢ ἐν Χαι-
 10 ρωνείᾳ μάχη Anonym. π. ὕψ. XV, 10. Demades apud
 Demetr. π. ἐρμ. 284.

29. Ὑπερ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ.· ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας 33
 πλείους ἢ ἰε' τοὺς <δούλους τοὺς> ἐκ τῶν ἔργων τῶν
 ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν, ἔπειτα τοὺς
 15 ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τοὺς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψη-
 φισμένους καὶ τοὺς μετοίκους. — Suid. 1, 1 p. 562, 19.

30. καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μαθάνειν τὸ 34
 μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. — Schol. Plat. p. 254 H.

31. καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνότη ἀκοῦσαι, ὅτι μάχη εἴη γεγο- 35
 20 νυῖα. — Harp. s. v. Οἰνότη.

32. καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. — Harp. 36
 s. v. ὅσιον.

33. καὶ Δημοσθένης δὲ μᾶλλον (sc. ἐξεύρογασται) Ὑπε- 37
 ρείδου τὴν γεγενημέειν Ἀθηναίοις ταραχήν, ὅτι ἦκεν
 25 ἐσπέρας ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς προτάνας ὡς ἡ Ἐλάτεια
 κατεῖληπται. — Theon. progymn. I p. 167 W.

34. σὺ δὲ ὦ Οὐλπιανὲ εἰ τὴν γαλεάγραν ζητεῖς, ἔχεις 262
 παρ' Ὑπ. τῷ ῥήτορι· ὅπου δέ, σὺ ζητεῖ. Athen. XIV

ἀτίμους ἐπ. εἶναι — — ὅπως ἂν ὁμονοήσαντες κτέ. 4sq. Biograph.
 X. orat.: αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους
 ἐν τῷ ψηφίσματι· ἐπεσκ., ἔφη, μοι τὰ Μ. ὄπλα· καὶ (ita Photius,
 om. καὶ libri) Οὐκ ἐγὼ κτέ. (— ὄπλα, οὐδ' ἐγὼ cum Western. S)
 12 ὅπως] οὕτως Bernhardy; λόγῳ ci. S, qui praeterea et δούλους
 deesse vidit et πρῶτον μὲν post δεκαπέντε transponi vult 16 με-
 τοίκους Schmidt: ἀποίκους libri 19 καὶ om. B ἐν Οἰνότη A Ald.,
 ἐν οἰναίῃ BC 21 καὶ χορήμ. D καὶ ὅσια BC fr. 33 huc rettulit
 Kiessl. fr. 34 praeter Blassium (Att. Ber. III, 1², 61) et Bab.
 etiam Wilamowitz huc referendum esse ci.

p. 616 C. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ γαλεάγρα· τὸ δὲ ὄνομα ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογέτονα. Poll. X, 155. — cf. et fr. 239.

38 35. Εὐρυσάκειον (Eurysacis fanum Athenis). Ἰπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ. — Harp.

39 36. Κεκροπῖς (tribus). Ἰπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ. — Harp.

40 37. ναύκληρος· Ἰπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀρ. — 10 Harp. et lex. Cantabr. p. 673.

41 38. Οἰνηῖς (tribus). Ἰπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστ. — Harp.

43 39. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὐχὲς ἐπὶ τούτοις ἀντὶ τοῦ κεννημένης καὶ πεφοβημένης Ἰπ. φησὶν. Phot. lex. p. 346 et Bachmanni anecd. p. 320, 12. Cramerī anecd. Paris. 15 IV, 172. cf. frg. 31 et 33.

Praeterea huc rettulit Sauppius frg. quod exstat ap. Rutil. L. II, 2 (v. frg. inc. 214); Bab. locum a Rutil. II, 12 non addito auctoris nomine allatum in hac oratione exstitisse putat: *nam disputandi aut suadendi est aliud* 20 *idoneum tempus; cum quidem adversarius armatus praesto est, resistendum est huic non verbis sed armis* (cf. Quint. X, 3, 75). —

VII VIII. ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΦΩΝΤΟΣ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.

cf. pro Euxenippo col. 38, 25 sq.

44 40. κευωμώδῃται ὁ Ἀριστοφῶν ὡς ὑπὲρ Χάρητος μι- 25 σθοῦ λέγων καὶ ὡς παρὰ νόμων γραφὰς οἰεῖ πεφενγῶς καὶ ὡς στρατηγήσας ἐν Κέῳ διὰ φιλοχρηματίαν πολλὰ κακὰ ἐργασάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐφ' ᾧ γραφεὶς ὑπὸ Ἰππερείδου παρὰ νόμων ἔάλω. φησὶ δ' αὐτὸν Ἰπ. καὶ Ἀρδηττὸν ἐπικληθῆναι, διὰ τὸ πολλάκις αὐτόθι ἐπιωρ- 30 κηέναι. — Schol. Aesch. 1, 64.

9 οἰκίαν et συνοικίαν mavult S 26 γραφὴν, cod., γραφὰς οἰεῖ vel γραφὰς πολλάκις ci. S. coll. Aesch. 3, 194. 27 Κέῳ διὰ Laur. Fu. κέῳ καὶ διὰ cett. Blassius 29 παρὰ ὀλίγον ἔάλω Hunziker; del. παρὰ νόμων Meier

41. οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ 45
γράφειν ὃ τι ἂν ἔμβραχυ βούληται — Schol. Plat. p. 288 H.

42. μοιχίδιον τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον Ὑπ. ἐν τῷ 46
κατὰ Ἀρ. — Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 108, 1; cf.
5 Phot. lex. p. 273, 24 et Suidas 2, 1 p. 904.

43. μονοπώλιον δὲ Ὑπ. εἶρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ἀρ. οἱ 47
δὲ ἄλλοι λέγουσι μονοπωλίαν. — Poll. VII, 11.

44. *Nam cum ceterorum opinionem fallere conaris, tu 48*
tete frustraris. Non enim probas, cum te pro astuto sa-
10 pientem appelles, pro confidente fortem, pro illiberali dili-
gentem rei familiaris, pro malivolo severum. Nullum est
enim vitium, quo virtutis laude gloriari possis. — Rutil.
L. I, 4 (Hyperidis); cf. Quintilian. IX, 3, 65; Isidor. Orig.
II, 21, 9. — Kiesslingius etiam frg. inc. 216 ad hanc ora-
15 tionem refert.

IX. ΤΗΕΡ ΑΡΗΑΛΟΥ

VIII

εἰ γνήσιος.

45. εἰ δὲ μὴ ψευδὴς ὁ Ὑπερείδου λόγος ὑπὲρ Ἀρπά- 49
λου, ἐν αὐτῷ γέγραπται ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικο-
τροφείων. — Pollux X, 159.

X. ΚΑΤ' ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΙΔΟΥ.

IX

46. κινήσομεν δὲ ἔλεον, καὶν ὑποδεικνύωμεν πάθος 50
20 τὸ συμβεβηκὸς περὶ τινος τῶν οἰκείων τοῦ κρινομένου
ἢ τοῦ τεθνεώτος, <ὥς> Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. ἐπέξεισι
γὰρ τὰ συμβεβηκότα τῇ τοῦ Ὀνειδίου μητρὶ. — Apsin.
τέχν. ῥήτ. IX p. 591 W. I p. 403 Sp. 324 Hammer.

3 τὸ Anecd. τὸν Phot. et Suid., γεγεννημένον Anecd. Phot. (B),
γεγεννημένον Suidas. fr. 44 ad h. or. rettulit Kiessling. Dedi
cum Blassio lectiones Quintiliani, qui Rutilii librum usurpavit;
huius enim ipsius codices alterum cum omittunt et pro appelles
offerunt intellegi. Cum Quintiliano facit etiam paraphrasis quae
est in carmine de schematis v. 115 sqq. Contra intelligenti ci
Ruhnken; intellegi debere Madvig. [intellegi] auctore Hauptio
Halm. 10 illiberali] i. e. μικρολόγῳ sec. frg. 255. 11 rei fami-
liaris del. Simon, Philol. 27, p. 646 12 quo ut virtutis laude
mal. Halm quod — possit Madvig 17 ἐκδήσαντες cod. heidelb.
19 πάθος Par. A: τὸ πάθος 20 περὶ τινος Par. A 21 ὥς add.
Bake (ci. etiam Sauppe) Ἀρχεστρατίδου S: Ἀρχεστράτου. ἐπέξ.
γὰρ Par. A: ἐπέξ. λέγει γὰρ πον B

- 51 47. ὅτι δὲ οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν, Ῥπ. δεδήλωκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp. s. v. θεωρικά. cf. or. I, col. 26, 13 sqq.
- 52 48. Εὐβουλος. — ἕτερος δ' ἐστὶν ὁ κωμικός, οὗ μνημονεύει Ῥπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp. 5
- 53 49. ἱερά· τὰ τῶν τεθνηκότων ὅστ' αἶ. Ῥπ. κατὰ Ἀρχ. — Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 100, 18, et similiter Ammon. π. διαφ. λ. p. 73 Valek.
- 54 50. Ῥπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ.· οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχοῦμενοι. — Harp. s. v. ἰθύφαλλοι. 10
- 55 51. πάραλος· . . . οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο Πάραλοι, οἱ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν δ' τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον, ἄλλα τέ τινα ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ῥπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp. 15
- 56 52. Ξυπεταιῖονες· Ῥπ. κατ' Ἀρχ. — Harp.
- 57 53. ἐν παραβύστῳ ἀντὶ τοῦ κρύφα καὶ οὐ φανερώς Ῥπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp.
- 58 54. Στειριεύς· Ῥπ. κατ' Ἀρχ. — Harp.

XI. ΚΑΤ' ΑἸΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

- 59 55. Ῥπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ. εἰπὼν, ὅτι τοῦτον ἐπὶ λόγοις 20 δεῖ κολάσαι, τίθῃσιν ὅμοιον, ὅτι καὶ Σωκράτην οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ λόγοις ἐκόλαζον. Gregor. Corinth. ad Hermog. VII p. 1148 W.
- 60 56. ἐγκάθετος· Ῥπ. κατὰ Αὐτοκλέους. Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 96, 30. Ἐγκάθετος· οὕτως Ῥπ. ἀπερ- 25 ριμμένως, δέον δοκιμώτερον χρήσασθαι τῷ θετὸς ἢ εἰσποίητος ἢ ὑπόβλητος. Phrynich. epitomes p. 333 Lob.

6 ap. Ammon. ἀρχιστρατίδου libri; em. Valek. „sunt haec supra quam dici potest absurda; sed supersunt laciniae veteris fortasse doctrinae, qua tradebatur, quid inter τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια interesset.“ N cf. fr. 32 9 ἀρχιστρατίδου BC 15 ἀρχεστράτου A, ἀρχιστράτου Ald. 16 ξυπεταιῶνες epit., ξυπεταιῶν C, ξυπετάλων B, ξυπετέωνες Q ἀρχεστρατίδου B 18 ἀρχιστρατίδου Ald. AB, ἀρχιστρατήδου C 19 στιριεύς Suid., στιρεύς ABGN Ald. epit., στιριεύς C

57. ἔργα νέων. τοῦτο καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτ. 61
Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Harp. — Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ
μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. τοῦτο Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ.
Ἡσιόδου φησὶν εἶναι παροιμίαν. Mich. apost. prov. cent.

5 VII, 90 L.

58. Εὐήνος· Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ.· β' ἀναγράφουσιν 62
Εὐήνους ἐλεγεῖων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις. Harp.

59. κατέλευσαν <ἀντὶ τοῦ> λίθοις κατέβαλον· Ὑπ. ἐν 63
τῷ κατ' Αὐτοκλέους. — Harp.

10 60. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσει- 64
δῶνος ἱερὸν, ὡς Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ.· οὗτος δ' ἂν εἴη
ὁ τῶν ἱππέων. — Harp. s. v. Κολωνέτας.

61. Μηλόβιος· Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ.· ἔστι δὲ εἰς 65
τῶν λ' τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων. Harp.

15 62. ποδοστράβη· Ὑπ. ἐν τε τῷ κατ' Ἀθηνογένους (v. 66
col. 8, 25) καὶ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ. Harp.

63. Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ. προδοσίας· ῥητορικῆς ἐκ 67
δήμου (scil. γραφῆς)· ἔστι γὰρ καὶ ἐκ βουλῆς. Lex. can-
tabrig. 677, 16.

20 64. στρατηγοί· — οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτο- 68
νοῦμενοι στρατηγοὶ ἰ' ἦσαν, ὡς μαθεῖν ἔστιν ἐκ τε τοῦ
Ὑπερείδου κατ' Αὐτοκλ. καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας
Ἀριστοτέλους. Harp.

65. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης ὀνόματος 69
25 εἰπὼν, ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διανοίας
εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο — — καὶ Αἰσχίνης δὲ κατὰ
τούσδε ὁ Σωκρατικὸς ἐν τῷ Μιλτιάδῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ση-
μαινόμενον κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Ὑπ. ἐν τῷ κατ'
Αὐτ. καὶ ἄλλοι. Galenus vol. XVIII, 2 p. 657 sq. Kühn.

1 integram paroemiam Harp. ex Aristophane grammatico
addit, unde colligas Hyperidem non integram eam laudasse
6 Kiessling versus Eueni qui exstant ap. Stob. Flor. 51, 17 ab
Hyperide allatos putat 8 ἀντὶ τοῦ ex epit. add. Dind. Cum
fr. 61 coniunxerunt Kiessling et S aliud fragmentum (236): Δρα-
κοντίδης εἰς τῶν λ'· Ὑπερείδης (Harp.) 21 ἐκ τοῦ ὑπερίδου καὶ
αὐτοκλέους BCG 28 κατ' αὐτὸ Διοκλέους libri; em. S

XI

XII. ΠΡΟΣ ΔΑΜΙΠΠΟΝ.

70 66. πρόσκλησις ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις, καὶ προσκαλέσασθαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου, Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον. Harp.

XII

XIII. ΛΗΛΙΑΚΟΣ.

cf. Dem. de corona § 134; Biogr. X orat. p. 850 A; 5 Apollon. Vit. Aesch. p. 6 ed. Blass. Hermog. III p. 243, 14 Rabe; Max. Plan. V p. 482 W; Anonym. VII p. 26 W., quem locum (v. supra de Hyp. eloqu. iudic. vet. adn.) recte huc refert Bab.; Anon. Seguer. τέχνη ῥήτ. § 99 (Cornut. ed. Graeven p. 19.) Anon. περὶ ὕψους 34, 2. 10

71 67. λέγεται γὰρ τὴν Λητῶ κυοῦσαν τοὺς παῖδας ἐκ Διὸς ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν· ἤδη δὲ αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀποροῦσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν τὴν ἡμετέραν, καὶ λῦσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ, ὃς νῦν Ζωστῆρ καλεῖται. Syrian. in Hermog. ed. Rabe I 15 p. 37 sq., Max. Planud. V, 481, 10, Ioann. Sic. VI p. 210 W. Bekk. Anecd. 261, 30. adde Aristid. 1 p. 157 Dind.: Λητῶ τε γὰρ λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς καὶ λιποῦσα τὴν ἐπωνυμίαν τῷ τόπῳ, βαδίζουσα ἀεὶ εἰς τὸ πρὸς ἑω, τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς ἡγουμένης, ἀπ' ἄκρας 20 τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσα τῶν νήσων εἰς Δῆλον καταλρεὶ καὶ τίκτει δὴ τοὺς θεοὺς, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν πατρῶον Ἀπόλλω τῇ πόλει, et schol. ad h. l.: τοῦτο καὶ Ὑπ. ἐν τῷ Δηλιακῷ, βουλόμενος δεῖξαι ὅτι αἱ νῆσοι ἐγγὺς εἰσι

fr. 67 Anon. ad Hermog. VII p. 956 not. W: ὁ Ὑπ., ὁρισθεὶς ἐγκωμιάσαι τὸν Ἀπόλλω καὶ μὴ δυνηθεὶς θεολογήσαι, τοῦ μύθου ἀπήρξατο τοῦ περὶ τὴν Λητῶ γεγεννημένου ἐν τῇ Δῆλῳ, καὶ βουλόμενος δεῖξαι ἐκ παλαιοῦ τὴν πόλιν οἰκίαν εἶναι Ἀπόλλωνος, — — ἐξ ὁμολογουμένων πραγμάτων ἤρξατο, ἀναλογούντων τῷ γένει, λέγων θεὸς μὲν ἦν ἀεὶ καὶ τὰ ἐξῆς. sed haec postrema ex Gregorio Nazianzeno petita esse demonstravit C. Fuhr. Mus. Rh. 41, 307 Syr. Max. Plan.: βουλόμενος γὰρ ἐκεῖνος δεῖξαι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ ἐν Δῆλῳ ἐξ ἀρχαίων ἱερὰ προσήκοντα, πολλῶ κέρηται τῷ μύθῳ, λέγων οὕτως κτέ. 12 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν Max. 13 εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν Ma. de Ioanne Sic. cf. Fuhr, DLZ. 1893, col. 969

τῆς Ἀττικῆς, εἶπεν, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἡ Ἀητὼ
 ἐπέβη τῆς νήσου. Praeterea Schol. Vat. Laur. Aeschin.
 3, 108: τὸ δὲ Προνοίας (scil. Ἀθηνᾶς ἱερὸν) Ὑπερείδης
 ἐν Δηλιακῷ συνιστᾷ ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐστίν. Suid. et
 5 Etymol. M.: Πρόνοια Ἀθηνᾶ — ὅτι προϋνόησεν ὅπως τέ-
 κη ἡ Ἀητὼ, et Schol. Aristid. l. c.: διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθη
 Πρόνοια Ἀθηνᾶ, ὅτι προϋνοήθη τοῦ τόκου τῆς Ἀητοῦς. —
 etiam Menander π. ἐπιδ. IX p. 323 W. (p. 144 Burs.),
 id quod vidit Bab., hanc orationem respicit: λέγουσι μὲν
 10 οἱ τὴν Δῆλον εὐτυχῆσαι φάσκοντες τὴν ὑποδοχὴν, ἀνα-
 σχοῦσαν ἐκ θαλάττης πρὸ τοῦ κρυπτομένην καὶ οὔσαν
 ὕφαλον ὑποδέξασθαι πλανωμένην τὴν θεὸν ἐκ Σουνίου
 τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσαν τῇ νήσῳ (cf. eundem p. 144, de
 Zostere). — de templo Ἀθηνᾶς Προνοίας, quod Deli
 15 fuit, conferri iubet Bab. Macrob. Sat. I, 17, 55; v. etiam
 Preller-Robert Griech. Mythol. I, 194, 5.

68. ἐνταυθοὶ θύεται τῷ Ἀπόλλωνι ὁχημέραι καὶ μερὶς 72
 αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρατίθεται. Priscianus 18, § 251
 p. 334 H.

20 69. καὶ τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες 73
 κεραννύουσιν. Ath. X p. 424 E. κεραννύουσιν ex Hype-
 ride etiam Photius et Suidas afferunt.

70. ἔχεις δὲ διπλοῦν στοχασμὸν παρὰ Ὑπ. ἐν τῷ Δηλ. 74
 ἐκθησόμεθα δὲ τὰ εἰρημένα ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι σαφὲς τὸ
 25 λεγόμενον. Ἀφίκοντό τινες εἰς Δῆλον ἄνθρωποι Αἰολεῖς
 πλούσιοι, χρυσίον ἔχοντες πολὺ, κατὰ θεωρίαν τῆς Ἑλλάδος
 ἀποδημοῦντες ἐκ τῆς ἑαυτῶν· οὗτοι ἐφάνησαν ἐν Ῥηνεῖα
 ἐκβεβλημένοι τετελευτηκότες· τοῦ δὲ πράγματος περι-
 βοήτου ὄντος, ἐπιφέρουσι Δῆλιοι τοῖς Ῥηνεῦσιν αἰτίαν,
 30 ὥς αὐτῶν ταῦτα πεποιηκότων, καὶ γράφονται τὴν πόλιν
 αὐτῶν ἀσεβείας. οἱ δὲ Ῥηνεῖς ἡγανάκηνται τε τῷ πράγ-
 2 ματι, καὶ προσκαλοῦνται Δηλίους τὴν αὐτὴν δίκην. οὔσης

4 ἐν Δηλ. Schulz: ἐν ἡ Laur., om. Vat. συνιστᾶς Laur., συ-
 νίστας Vat., συνιστορεῖ Schulz. 17 ἐνταυθὶ (O) Putsch. S ad
 fr. 69 cf. Athen. Mitt. 30, 219 29 Ῥηνεῦσιν] cf. Dittenberger,
 Hermes XLI, p. 173 31 ἡγανάκτου τε malit Blass.

δὲ τῆς διαδικασίας, ὁπότεροί εἰσιν οἱ τὸ ἔργον πεποιη-
 κότες, ἡρώτων οἱ Ῥηνεῖς τοὺς Δηλίους, δι' ἣν αἰτίαν ὡς
 αὐτοὺς ἀφίκοντο· οὔτε γὰρ λιμένας εἶναι παρ' αὐτοῖς
 οὔτε ἐμπόριον οὔτε ἄλλην διατριβὴν οὐδεμίαν· πάντας
 δὲ ἀνθρώπους ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Δῆλον ἔλεγον, καὶ 5
 αὐτοὶ τὰ πολλὰ ἐν Δήλῳ διατρίβειν. τῶν δὲ Δηλίων ἀπο- 3
 κρινομένων αὐτοῖς, ὅτι ἱερεῖα ἀγοράζοντες οἱ ἄνθρωποι
 διέβησαν εἰς τὴν Ῥήνειαν, διὰ τί οὖν, ἔφασκαν οἱ Ῥηνεῖς,
 εἰ ἱερεῖα ἦκον ὠνησόμενοι, ὡς φατε, τοὺς παῖδας τοὺς
 ἀκολούθους οὐκ ἤγαγον τοὺς ἄξοντας τὰ ἱερεῖα, ἀλλὰ 10
 παρ' ὑμῖν ἐν Δήλῳ κατέλιπον, αὐτοὶ δὲ μόνοι διέβησαν;
 πρὸς δὲ τούτοις τριάκοντα σταδίων ὄντων ἀπὸ τῆς δια-
 βάσεως πρὸς τὴν πόλιν τὴν Ῥηναέων, τραχείας οὔσης
 ὁδοῦ, δι' ἣς ἔδει αὐτοὺς πορευθῆναι ἐπὶ τὴν ἀγοράσιαν,
 ἄνευ ὑποδημάτων διέβησαν, ἐν Δήλῳ δ' ἐν τῷ ἱερῷ ὑπο- 15
 δεδεμένοι περιεπάτουν; Sopat. ad Hermog. IV p. 445 sq.
 W. narrat Hyp. scelus vetus Deliorum, ob quod olim
 (Thuc. 5, 1) ab Athen. ex insula eiecti erant (B ap. S.).
 huc pertinent glossae Harpocrationis: ἀγοράσαι ἀντὶ τοῦ
 ὠνήσασθαι Ῥπ. ἐν τῷ Δηλ., et Ῥήναια· Ῥπ. Δηλ. cf. 20
 etiam Photius ed. Reitzenstein p. 21, 21.

75 71. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δέ
 ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν. — Harp. s. v. σύνταξις. cf. E. M.
 p. 736, 3.

76 72. ἀνετον ἀντὶ τοῦ ἱερὸν καὶ ἀνειμένον θεῶ τινι Ῥπ. 25
 Δηλ. Harp.; cf. Bekk. Anecd. 399, 12; Suid. s. v.; Phot.
 ed. Reitzenstein p. 134, 23.

77 73. ἀποικία. ἰδίως τὰ γράμματα καθ' ἃ ἀποικοῦσί
 τινες οὕτως ὠνόμασαν· Ῥπ. Δηλ. Harp.

1 διαδικασίας Blass.: δικασίας 2 αἰτίαν <ἄν> Blassius, coll.
 Antiph. 5, 62 al. mavult tamen δι' ἣντιν' ἄν vel διὰ τίν' ἄν.
 3 αὐτοὺς pro αὐτοῖς Blass. παρ' αὐτοῖς cod., em. S 4 οὐδὲ
 ἄλλην ci. S πάντας τε cod.; em. S 7 ἀγοράσαντες cod., em. S
 9 ὠνησάμενοι cod.; em. S 15 δὲ τῷ ἱερῷ cod.; δ' ἐν S 20 ap.
 Harpocr. priore loco μελιακῶ BCFHKQ. altero scribitur Ῥηναία;
 sed v. hymn. Ap. Del. 44 22 συντάξως et οὐ δίδεται E. M.,
 sed cod. lugdun. Valckenaerii σύνταξιν et οὐδενὶ διδόντες cum
 Harp. δέ om. BCC 28 ἀποικία dubitanter ci. MO

74. Ἀρτεμίσιον ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτεμίδος ἄγαλμα· Ῥπ. 78
 Δηλ. Harp.

75. προηροσία· Ῥπ. Δηλ. ὕνομα θυσίας. Harp. 79

XIV. ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.

XIII

cf. Suid. 1, 1 p. 1241, 18 et 2, 2 p. 452, 10; Plut.
 5 moral. p. 810 C.

76. ἔτι δὲ ἀναμνήσομεν διὰ ψηφίσματος εἰσφορᾶς, ὥς 80
 ὁ Ῥπ. ψηφίσματος κατηγορῶν ὑπὸ Δημάδου γραφέντος,
 πρόξενον Εὐθυκράτην εἶναι γράψαντος, αὐτὸς εἰσφέρει
 ψήφισμα, δι' οὗ ποιεῖται τὴν ἀνακεφαλαιώσιν τῶν εἰρη-
 10 μένων· Ἄ μὲν γὰρ οὗτος φησὶν εἰσσεκόμικεν, οὐκ ἔχει
 τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας· ἐγὼ δέ, εἰ δεῖ πρόξε-
 νον ὑμῖν αὐτὸν γενέσθαι, δι' ἃ τούτου τεύζεται γράψας
 εἰσφέρω. ἔπειτα τὸ ψήφισμα εἰσφέρει· δεδόχθαι γάρ φη-
 15 σιν αὐτὸν εἶναι πρόξενον, ὅτι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ
 λέγει καὶ ποιεῖ, ὅτι γενόμενος ἵππαρχος τοὺς Ὀλυνθίων
 ἵππείας προὔδωκε Φιλίππῳ, ὅτι τοῦτο πράξας αἴτιος τοῦ
 Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου, ὅτι ἀλόучης Ὀλύνθου τιμη-
 τῆς ἐγένετο τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἀντέπραξε τῇ πόλει
 20 περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων, ὅτι τῆς πόλεως περὶ Χαιρώ-
 νειαν ἡττηθείσης οὔτε ἔθαψε τῶν τεθνεώτων τινὰς οὔτε
 τῶν ἀλόντων οὐδένα ἐλύσατο. διὰ τούτων κεφαλαιω-
 δῶς ἀναμνησκει τῶν παρ' ὅλην τὴν κατηγορίαν εἰρη-
 μένων κατ' αὐτοῦ. Arsines IX p. 547 W. (p. 303 sq.
 Hammer). — ἐπεὶ δὲ ἀνακεφαλαιώσεως ἐμνήσθημεν,
 25 φέρε ἐροῦμεν καὶ περὶ ταύτης, κατὰ πόσους τρόπους γί-

1 ἀρτ. ἰδίως μὲν Ῥ. πολλάκις ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτεμίδος ἄγαλ-
 μα epitome 3 προηροσία D et Phot. 8 αὐτὸς ci. Bake: αὐ-
 τοῦ 10 ὁ μὲν Meier de proxen. p. 1 11 δεῖ. αὐτὸν Par. A:
 ἔστι (ἐτι?) . . αὐτῶν B (αὐτὸν ci. Meier). 12 ὑμῖν A δι' ἃ τοῦτον
 Bake S: διὰ τούτων B, διὸ τούτου A sec. S (διότι τούτων ci. Sp.)
 13 εἰσφέρων B δεδόχθαι Paris. A (ci. Meier): δεδεῖχθαι B δέ-
 δοκται susp. H 14 αὐτὸν εἶναι πρόξενον ὅτι Par. A: πρ. αὐτὸν
 εἶναι διότι B 14 sq. καὶ λέγει καὶ ποιεῖ, ὅτι γενηθεὶς appicto
 delendi signo ÷ super η Par. A καὶ πράττει καὶ ποιεῖ B Sp.
 19 περὶ τοῦ ἱεροῦ codd.: ὑπὲρ τ. i. Ald. 21 ἐλύσατο Par. A:
 ἐρρύσατο B διὰ τούτων Meier Par. A: διὰ τοῦτο B

νεται· πολλαὶ μὲν οὖν καὶ διάφοροι αἱ τῶν ἀνακεφαλαιω-
σεων μέθοδοι, ἃς ῥάδιον καταμαθεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι
δητόρων λόγοις· ὅμως, ὧν γε οἱ τεχνικοὶ ἐπεμνήσθησαν,
πέντε εἰσὶ. καὶ ἔστι πρῶτον τὸ κατὰ πλάσμα γινόμενον
σχῆμα, ὅτινι καὶ Ὑπερίδης ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Δη- 5
μᾶδον λόγῳ· βουλόμενος γὰρ τὰ λεχθέντα ἀνακεφαλαιώ-
σασθαι ἐπλάσατο ψήφισμα λέγων· εἰ τάληθῃ Δημᾶδης
ἐβούλετο περὶ Εὐθυκράτους εἰπεῖν, τοιοῦτον αὐτὸν ἔδει
ψήφισμα γράψαι. . . δι' ἣν Εὐθυκράτην πρόξενον ἐποίησεν.
ἐγὼ <δὴ> τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, ἐπιγράψας τὸ τούτου 10
ὄνομα, ἀναγνώσομαι. καὶ πλάττεται τοιοῦτον ψήφισμα.
Δημᾶδης Δημέου Παιανιεύς εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐθυκράτης
προὔδωκε τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα Ὀλυνθον καὶ αἴτιος ἐγέ-
νετο τὰς πόλεις τῶν Χαλκιδέων οὐκας τετταράκοντα ἀνα-
στάτους γενέσθαι καὶ τὰ ἑξῆς. διὰ τοῦν τοῦ πεπλασμένου 15
ψηφίσματος ἀπάντων ἡμῶς τῶν προειρημένων ὡς ἐν κε-
φαλαιῷ ὑπέμνησεν. Ioannes ad Hermog. περὶ μεθόδου
δεινότητος f. 481 v. (v. Rabe, Mus. Rhen. LXIII, p. 144).
cf. Marcell ad Hermog. IV, p. 425; Apsines τέχνη. ῥήτορ.
IX, p. 532 W. (297 H.). 20

81 77. ἕτερος δὲ ἔστιν Ἀλκίμαχος Μακεδῶν, οὗ μνημο-
νεύει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. οὕτως· Ἀλκίμαχον καὶ Ἀντί-
πατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποιεσάμεθα. — Harp.
s.v. Ἀλκίμαχος; cf. Bekk. Anecd. 378, 24; Phot. ed. Reitzen-
stein p. 77, 27. 25

82 78. μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι.
E. M. p. 357, 25; Porphy. quaest. hom. c. 1; Eustath.
ad Odys. p. 1448 R. 99 Bas.

4 γινόμενον susp. Rabe: γενόμενον 9 lacunam post γράψαι
ind. Brinkmann δι' ἣντινα αἰτίαν susp. Rabe Εὐθυκράτης Rabe:
Εὐθυκράτης 10 δὴ add. dubitanter Rabe 12 Δημέου Fu.: Δη-
μᾶδον Apsines IX, p. 532 W haec in fine orationis exstare refert.
ad fr. 77 cf. Wilhelm, Jahreshfte des österr. arch. Instituts XI,
p. 91 23 ἀθηναῖς BCFH Ald.; ἀθηναῖοι AM καὶ om. BCH Ald.
πρόξενον BCFH Ald. ποιησόμεθα BCH Ald., ποιησάμεθα F ad
fr. 78 cf. frg. inc. 239 Δημᾶδον Porph. Eustath.; Δημάρχον E. M.
μήτε πόλεως Eust.; μηδέποτε πολέμον Porph.; μήτε πόλιν E. M.
ἐπηβόλους Porph. et Eust.; ἐπήβολον E. M. explicatur ἐπιτενκτι-
κός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής

79. περὶ οὐ πολλῶ ἄν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις 83
ἢ κτήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. Harp. s. v.
ὀξυθύμια.

80. εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφει· τοὺς 84
15 τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφειων
αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ
παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. — Harp. s. v. πα-
ρεΐαι ὄφεις; cf. Schol. Ar. Plut. 690, ubi per errorem,
ut videtur, Lyeurgus ἐν τῷ κ. Δ. laudatur.

10 81. Βουφόνια· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.· ἐορτή τις ἐστὶ 85
παρ' Ἀθηναίοις. Harp.

82. θριπῆδεστον· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. θριπῆδεστον 86
τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην. Harp.; cf.
Suid.

15 83. Ἀητή· Ὑπ. κατὰ Δημ.. Ἀητή πόλις ἐστὶ τῆς Μακε- 87
δονίας. Harp.

84. Μηκύβερνα· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.. πόλις ἐστὶν ἐν 88
Θράκη. — Harp.

85. παλαμναῖος· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.. τοὺς αὐτο- 89
20 χειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκά-
λουν. — Harp.

86. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημ. δὲ ὁ Ὑπ. εἶρηκε· ῥαδιεστέ- 90
ραν τὴν πόλιν. Ath. X p. 424 D; cf. Eustath. ad Hom.
Il. p. 746. 45. ad eundem locum S. refert: ὡς Ὑπ. ῥα-
25 διώτερος, Pollux V, § 107.

XV. ΚΑΤΑ ΔΗΜΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ

XIV

εἰ γνήσιος.

87. ὄσχοφόροι· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου, εἰ γνήσιος. 92
Harp.

4 ὁμοίως AB epit. ὄφισι A 7 δημάρχον BC 10 δήμον
ABLN; τοῦ δήμον C 12 θριπῆδέστατον BCD utrobique
15 Ἀητή utrobique N; λιτή ceteri 23 τὴν om. Eustath. ap.
Poll. ex Ath. ῥαδιέστερος restituendum esse affirmat Nauek
(Arist. Byz. p. 46 adn. 53; admonuit Bab.) 26 Δημέου Blan-
cardus: δημαῖον

- 93 88. δειπνοφόρος· Ἵπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου.
 94 89. κυρία ἐκκλησία· Ἵπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας,
 εἰ γνήσιος. Harp.
 95 90. Χαλκεῖα· Ἵπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας. τὰ Χαλ-
 κεῖα ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τῇ Ἀθηνᾶ ἀγομένη. Harp. 5
 Praeterea huc rettulit S. facete dictum Hyperidis
 adversus Demeam Demadis filium ex tibicina natum:
 οὐ σιωπήσει, μειράκιον, μείζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύ-
 σημα (Ath. XIII, 591 F; Philem. lex. technol. p. 191
 Osann, Eustath. ad Il. p. 1151, 9 R.), quod tamen non 10
 ex oratione, sed ut apophthegma aliquod affertur.

xv

XVI. ΠΡΟΣ ΔΗΜΕΑΝ.

- 97 92. Λουσιεύς· Ἵπ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν. —
 Harp.
 98 93. σκευοποιήματα δὲ Ἵπ. ἐν τῷ πρὸς Δημέαν Pollux
 X, 15. 15

xvi

XVII. ΚΑΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

- 99 ἀποστασίου δίκη —. πολλάκις δ' ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥή-
 τορσιν, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον καὶ
 Ἵπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. ἀπ. — Harp.

xviб

XVIII. ὙΠΕΡ ΔΗΜΟΠΟΙΗΤΟΥ

εἰ γνήσιος.

- 100 94. ὅτι δὲ τούτοις μέτην τῆς πολιτείας, οἷς εἴη Ζεὺς
 ἔρκειος, δεδήλωκε καὶ Ἵπ. ἐν τῷ ὑπὲρ δημοπ., εἰ γνή- 20
 σιος. — Harp. s. v. ἔρκειος Ζεύς.

XIX. ΚΑΤΑ ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ. (?)

cf. pro Euxenippo col. 39, 4. num scripta exstiterit
 haec oratio incertum est.

1 δημείον I, μειδίον BC, δημάδου Ald. Quae ap. Harp. se-
 quantur verba non Hyperidis sed Philochori esse S vidit, coll.
 Bekk. Anecd. p. 239 2 μηδέου C 4 δήμου BC 12 Δημέου
 Blancardus: δημαίων

XX. ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΔΑΝ.

XVIII

v. Dem. de corona 222; Vit. X or. p. 848 F, cf. p. 846 A.

95. μηνύω καὺτὸς Ὑπερείδην τὸν καλόν, πολλὰ παρὰ 111
 Δημοσθένους κεκλοφότα, ἐν τε τῷ πρὸς Διώνδαν λόγῳ
 καὶ τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. καὶ ὅτι μὲν ὁ ἔτε-
 5 ρος παρὰ τοῦ ἑτέρου μετέθηκε, προόδηλον· συγχρονούν-
 των δ' αὐτῶν, ἡμῶν μὲν ἂν εἴη ἔργον, φησὶν, ὃ Ἀπολ-
 λώνιε, ἐκ τῶν χρόνων ἀνιχνεύσαι τὸν κλέπτην. ἐγὼ δὲ
 ὑποπτεύω μὲν τὸν ὑψηροῦς εἶναι τὸν Ὑπ., ἀδήλου δὲ
 ὄντος ὁπότερος, ἄγαμαι μὲν Δημοσθένην, εἰ λαβὼν παρὰ
 10 Ὑπερείδου πρὸς δέον διώρθωσε, μέμφομαι δὲ τὸν Ὑπ.,
 εἰ λαβὼν παρὰ Δημοσθένους πρὸς τὸ χεῖρον διέστρεψεν.
 Euseb. praepar. evang. X, 3 p. 465 ed. Viger. (536 sq.
 Dind.) ex Porphyrio.

96. schol. ad Dem. adv. Lept. § 52 (ὅθ' ἡ μεγάλη 112
 15 μάχη πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένετο ἢ ἐν Κορίνθῳ): περὶ
 ταύτης τῆς μάχης Ὑπ. εἴρηκεν ἐν τῷ πρὸς Διώνδαν.

XXI. ΚΑΤΑ ΔΩΡΟΘΕΟΥ

XIX

εἰ γνήσιος.

97. ἀκούω γὰρ Αὐτοκλέα τὸν ῥήτορα πρὸς Ἰππόνικον
 τὸν Καλλίου περὶ χωρίου τινὸς ἀμφισβητήσαντα, καὶ λοι-
 δορίας αὐτοῖς γενομένης ῥαπίζειν τὸν Ἰππόνικον ἐπὶ κόρ-
 20 ρης. Etymol. laurent. ab E. Millero editum p. 121, cf.
 Didymum in eodem Milleri libro (Mélanges de littéra-
 ture grecque) p. 400. — Ὑπ. γοῦν ἢ Φιλῖνος ἐν τῷ κατὰ

16 Διώνδαν S; erat Δίωνα fr. 97] ex Etym. laur. et Didymo
 quae accesserunt primus H. Hager (in Curtii studiis III, 109) in-
 vestigavit; cf. etiam Sauppium Symbol. ad emend. orat. Att. p. 14
 praemittitur in Etym.: Ὑπερείδης 18 ἀναμφισβητήσαντος cod.;
 ἀμφισβητήσαντα Miller Hager, ἀμφισβητήσαι S propter αὐτὸν,
 quod et in Etym. et ap. Did. post ῥαπίζειν exstat, a Blassio in
 τὸν mutatum. Didymi verba haec sunt: οἱ δὲ τὸ ἐπὶ κόρρης ἐξη-
 γοῦνται τὸ εἰς τὰς (S, cod. τοὺς) γνάθους τύπεσθαι, ὡς Ὑπ. ἐν τῷ
 κατὰ Δωρ. ῥαπ. αὐτὸν Ἰππ. κατὰ κόρρης, ἔπειτα καὶ Ἰππὸν. ὑπ'
 Αὐτοκλέους ἐρραπίσθη τὴν γνάθον. Recte Sauppium pro ἔπειτα καὶ
 rescripsit καί· ἔπειτα; nam quominus cum Hagero continuo haec
 alteri sententiae subiciamus, Harpocrationis verba impediunt

Δωρ., προειπὼν τὸν ῥαπίσαντα Ἰππόνικον ἐπὶ κόρρης γραφῆναι ὕβρεως, ἐν τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγεῖται τοῦνομα λέγων· ἔπειτα Ἰππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον· ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἰλκόμεν, κονδύλους ἔλαβον. Harp. s. v. ἐπὶ κόρρης; cf. Didym. l. c. 5

98. Ἵπ. δὲ καὶ κονδυλίζειν ἔφη καὶ τὸ παθεῖν κονδυλίζεσθαι· ὁ δ' αὐτὸς καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν. Poll. VIII, 76.

115 99. ἐν δὲ τῷ κατὰ Δωρ. λόγῳ Ἵπ. φησὶν· ἐν αὐτῷ ὥσπερ τὸ ἀτιμότερον θεράπιον. Pollux III, 74. 10

117 100. κακηγορίας δίκην· ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοικομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὧφλε τῷ δημοσίῳ, τριάκοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ. Ἵπ. δὲ ἐν τῷ κατὰ Δωρ. χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι, ἐὰν τοὺς κατοικομένους, φησί, πεντα- 15 κοσίας δ' ἐὰν τοὺς ζῶντας. Frg. lex. cantabr. p. 671, 7. cf. Poll. VIII, 80: κακηγορῆσαι ὡς Ἵπ.

Praeterea huic orationi S. assignavit etiam frg. inc. 200, quod exstat ap. Poll. III, 79.

XX

XXII. ΠΡΟΣ ΕΠΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.

118 101. Γρύλλος· Ἵπ. ἐν τῷ πρὸς Ἐπ. π. οἰκ.. Ξενοφῶν- 20 τος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. Harp.

119 102. διάγραμμα· Ἵπ. ἐν τῷ πρὸς Ἐπ.. τὸ ταπτόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὅποσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. Harp.

120 103. Ὑπερῶα ἐπαίρειν, καὶ στέφειν τὰ οἰκήματα εἰς 25 τὴν ὁδόν, καὶ τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς ἀριθμόν. Ἵπ. γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ἐπ. ταῦτ' εἴρηκεν Poll. VII, 119. — ἔργον δὲ τοῦ οἰκοδόμου καὶ τὸ ὑπερῶα ἐγείραι, ὡς Ἵπ. ἔφη. § 125.

1 τὸν ῥαπίσ. S, erat ῥαπίσ. τὸν 5 ἔλαβον] τ' ἔλαβον N
9 ἐν αὐτῷ codd. praeter F, qui om.; ἐν ταύτῳ Blass. ὑπηρέτη-
σεν αὐτῷ ci. S θεραπόντιον cod. F 12 καὶ Dobree: καὶ
15 ζημιοῦσθαι τοὺς κατοικ. liber, emend. S δὲ τοὺς ζῶντας liber,
emend. S 20 γρύλος ABDEL

XXIII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΒΟΥΛΟΥ ΔΩΡΕΩΝ. XXII

cf. Harp. s. v. *Εὔβουλος* et schol. Aesch. 2, 8.

104. v. frg. 95.

125

105. Ἑρμαῖ· *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ* 126
Ῥπ. ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβ. δωρεῶν. Μενεκλῆς ἢ Καλλι-
κράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί· „ἀπὸ γὰρ τῆς
Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ
καλούμενοι.“ Harp.

106. πεντηκοστὴ καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοστο- 127
λόγοι. . . ταῦτα δ' ἔστιν εὐρεῖν ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου
καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους,
καὶ Ῥπ. ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβ. δωρεῶν. — Harp.

XXIV. ΠΡΟΣ ΘΑΣΙΟΥΣ.

XXIII

Kiessling confert Dem. 12, 17 et 50, 20 s. q.

107. εὐθὺς δὲ καρπεύειν ἀγαθὴν καὶ πλείστην χώραν. 128
 Pollux VII, 149.

XXV. XXVI. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΠΠΕΩΣ ΚΛΗΡΟΥ XXIV
 λόγοι β'.

108. παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισ- 129
βητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πό-
λιν καὶ οἱ περὶ κληρῶν ἢ ἐπικληρῶν πρὸς ἰδιώτας ἀντι-
δικοῦντες ἀργύριόν τι κατετίθεσαν. . . περὶ δὲ τῶν κλη-
ρικῶν ἄλλοι τε πάλιν εἰρήκασι ῥήτορες καὶ Ῥπ. ἐν τῷ
περὶ <τοῦ> Ἰππέως κλ. δευτέρῳ. — Harp.; cf. etiam s. v.
ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν.

109. Κυδαθηναίεύς· Ῥπ. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἰππέως κλ. 130
 Harp.

110. Τριακάς· τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἢ τριακοστὴ 131
ἡμέρα ἀπὸ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὥς Ῥπ. ἐν τῷ
π. τοῦ Ἰ. κλ. δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα
καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Harp.

3 Aeschin. 3, 183 20 τοῦ add. Dind. τῆς A Ald. ἰππέων BC,
 ἰππέας Ald. 25 διὰ θανάτου libri 26 τριακάδα καὶ hab. Ald.
 et epitome, om. codices

XXV XXVII. ΤΗΕΡ ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ ΠΡΟΣ ΗΛΕΙΟΥΣ.

cf. Vitas X or. p. 850 A. Paus. V, 21, 5.

132 111. Ἑλλανοδίκαι· Ἰπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἡλείους. Harp.

133 112. Ἑλευσίνια· Ἰπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλ.. τοῖς νικῶσι τὰ Ἑλευσίνια ἐδίδοτο ἄθλον. Harp.

5

XXVI

XXVIII. ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ.

134 113. ἄνδρα· Ἰπ. ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδρα λέγουσι διὰ τὸ αἰετίνικμα καὶ διερὰ εἶναι. οἱ δὲ τὰ χῶματα διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν διερῶν εἶναι· <ὦν καὶ> Ἰπερείδης. Harp. — ἄνδρα· μέρος τι τοῦ κήπου, ὥσπερ ἡ πρασιὰ καὶ ὁ ὀχετός· Δί- 10
δυμός φησιν. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδρῶν καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ. Suid. 1, 1
p. 383, 13; cf. Phot. ed. Reitzenstein p. 125, 15. Schol. Luc. Lexiphan. c. 2.

135 114. ἐν Διομείοις Ἡράκλειον· Ἰπ. κατὰ Κόνωνος. τῆς 15
ἐν Διομείοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί. Harp.

XXVII

XXIX. ΤΗΕΡ ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

136 115. καὶ Ἰπερείδης· Ἀπόκριναι μοι, Ἑρμεία, ὥσπερ κάθη. Zonaras lex. p. 1168. — κάθη ἀντὶ τοῦ κάθησαι. Ἰπ. ὑπὲρ Κρ. Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 100, 32. 20

137 116. ἀκμήν· ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ἰπ. ὑπὲρ Κρ. Antiattic. in Bekk. Anecd. 77, 27; cf. Bekk. Anecd. 365, 14; Suid. 1, 1
p. 166, 16; Phot. ed. Reitzenstein p. 61, 15.

XXVIII

XXX. ΚΤΘΝΙΑΚΟΣ.

138 117. οἱ μὲν θαρεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν· οἱ δὲ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπερόντας κινδύ- 25
νους ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσιν. — Suid. 1, 2 p. 1109, 15.

9 ὦν καὶ add. S. 12 Quae apud Suidam leguntur Sauppio ipsius Hyperidis verba esse videntur. καὶ τῶν ὀχετῶν cod. A
15 Ἡράκλεια Hemsterh.

XXXI. ΤΙΠΕΡ ΤΩΝ ΑΥΚΟΥΡΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ. XXXIX

cf. Vit. X or. p. 842 D.

118. τίνα φήουσιν οἱ παριόντες αὐτοῦ τὸν τάφον; 139
οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ διοικήσει
τῶν χρημάτων εὔρε πόρους, ὑποκόδομησε τὸ θέατρον, τὸ
5 ὑπεῖον, τὰ νεώρια, τριήρεις ἐποίησατο, λιμένας· τοῦτον
ἡ πόλις ἡμῶν ἡτίμωσε καὶ τοὺς παῖδας ἔδωκεν αὐτοῦ.
Apsines *τήχην. ῥήτ.* IX p. 545 sq. W. (I, 301 Hammer)
et Greg. Cor. VII, 1226 W.

XXXII. ΠΡΟΣ ΑΥΣΙΔΗΜΟΝ.

XXXI

119. αὐτὸ δὲ τὸ καρποῦσθαι καὶ καρπιάσθαι Ὑπ. ἐν 144
10 τῷ πρὸς Αὐσίδ. Poll. VII, 149.

XXXIII. ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ ΑΙΚΕΙΑΣ.

XXXII

120. ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ 145
ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ
ὑβρίσαντος. Ath. VI p. 267 A.

121. ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, Ζεῦχος ἔχων. 146
15 Ath. XIII, p. 586 B.

122. ἀκμάζεις ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν νέων πράττεις Ὑπ. ἐν 147
τῷ κατὰ Μαντ. Harp., cf. Bekk. Anecd. 365, 9; Phot.
ed. Reitzenstein p. 61, 9.

123. Ποσιδεών· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Μαντ. Harp. 148

fr. 118 *ἔτι ἀναμνησκειν ἔστιν ἐκ τῆς καλουμένης ἡθοποιίας...*
κέρχεται τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ Ὑπ. ὑπὲρ Αὐκούργου λέγων Apsines
(sed ὑπὲρ εὐβούλῳ πον λέγων cod. Paris. A cum signo $\div$ super
εὐβ. appicto) 3 *ὡς pro οὗτος coni.* Naber 4 *ὡκοδ. δὲ τὸ θέα-*
τρον Aps. δὲ omisit Greg. post *ῥῶδ.* in Par. A deletae litt.
fere 10, tum *τριήρεις ἐπ.* aliaque lac. litt. 5, tum *τοῦτον.* (ita
Hammer; sec. Bak. est in eo cod. *ἐποίησατο ἀπολλυμένας*) 5 *τὰ*
νεώρ. Bake Sp.: om. *τὰ* etiam B Greg. *λιμ. ἐκλείσει* ci. Bake; *κα-*
τεσκευάσατο ci. Naber; *καὶ* ante *λιμ.* add. S 6 *ἡτίμωσε* Par. A
(ci. Reisk.): *ἡτίμασε τοὺς πόδας ἔδωκεν* Par. A 17 *μεντιθέον* FK,
τιμοθέον CGH 19 erat *Ποσειδέων*; cf. inscriptiones

- 149 124. σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Μαντ.
ἀντὶ τοῦ σκευωροῦμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλατ-
τόμενον. Harp.

XXXIII XXXIV. ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.

- 150 cf. Vit. X or. p. 850 B. Glaucippo Hyperidis filio tri-
buit A. Schaeferus.

5

XXXIV XXXV. ΠΕΡΙ ΜΙΚΑΣ.

- 151 125. Ὑπ. δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ Μίκας ἔφη· ἐμισθώσατο τυ-
λυφάντας. Poll. VII, 191 et X, 39.

XXXV XXXVI. ΠΕΡΙ ΞΕΝΙΠΠΟΥ.

- 152 126. Μεταχειτνιών· Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενίππου. Harp.;
fortasse, ut A. Schaeferus coniecit, Ξενοφίλου; cf. 128.

XXXVI XXXVII. XXXVIII. ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ
λόγοι β'.

- 153 127. Κεραμεῖς (pagus)· Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου α'. 10
Harp.
154 128. Μουνυχιών. Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. Harp.
155 129. Τυρμεῖδαι (pagus)· Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου.
Harp.
156 130. Ὑσιαί· Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. Harp.

XXXVII XII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ.

- 157 131. ἀψιμαχεῖν Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τῶν ὁρίων. Antiattic. 15
in Bekk. Anecd. 79, 12.

1 τὸ πρᾶγμα om. BCG cf. Poll. X, 15 6 priore loco μή-
κας A Μίκας Kiessling et S; cf. de ea scriptura Meinekium
Vind. Arist. p. 156; Wecklein Cur. epigr. p. 56; Bullet. de cor-
resp. hell. II p. 431 sqq.; III p. 355; Meisterhans Gr. d. att. In-
schr. 83³ 10 ξενοφῶντος λα^ω BC 12 Μουνιχίων malit Blass.

XL. ΠΕΡΙ ΟΧΕΤΟΥ.

XXXVIII

132. ὀχετόκρανα δ' ἂν εἴποις τὰς τῶν ὀχετῶν ἀρχάς, 158
ὥς Ὑπ. ἐν τῷ περὶ ὀχετοῦ. Poll. X, 30.

XLI. ΠΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΝ.

XXXIX

133. μαστῆρες Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Πάγκαλον. ἔοικεν 159
ἀρχή τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ
5 τοῦ δήμου. Harp.

XLII. ΚΑΤΑ ΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ.

XL

134. ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πό- 160
λιν σὺν πέντε καὶ ἕξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλiskon,
ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατιδὼν Δημοσθένης
νόμον ἔθηκε τοὺς τ' τριηραρχεῖν καὶ βαρεῖαι γερόνασιν
10 αἱ τριηραρχίαι, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει. Harp.
Suid. Phot. s. v. συμμορία; Schol. Dem. 14, 17; E. M.
734, 32.

135. ἄξιοι μισεῖσθαι τῇ πόλει *Hyperides* ἐν τῷ κατὰ 161
Πασικλέους. Prisc. XVIII c. 24 § 191 p. 299 H.

136. ἔκδεια. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πασ.· ἐὰν δέ τις ἔκδεια 162
γέννηται, ἥγουν ἐὰν δέ τις ἐνδεήσῃ τοῦ προϋπάρχοντος
ἀργυρίου. Harp.

7 σὺν πέντε libri Harp., E. M., Suid.: σύμπεντε al.; tum σύ-
νεξ schol. Dem.; σὺν 5' D, 5' ceteri. cf. σὺν ἕξ καὶ δέκα Dem.
18, 104 ex Christii coniectura μέτρια] κατὰ τρία BG, μετὰ
τρία C 8 εἶχον pro ἦγον Harpocr. cod. ABCG, quod recepit S
cf. fr. 220 ἐπεὶ Harp. BCG et Suidae libri praeter A κατεῖδε
Ald., Suid., E. M., schol. Dem.; κατιδεν Phot., κατίδεν epit.
Harp., κατεῖδον Harp. ABCG; κατιδὼν Bk., κατεῖδε S, qui post
Δημ. addidit καὶ 9 νόμον S: νόμους ἀνέθηκε BCG 10 νῦν
... ἐκκλέπτει om. epit. reliqui αὐτὸν S: αὐτόν fr. 135 dedi
lectiones Hertzii; ap. S est: illi ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι κτλ. cf.
or. IV, fr. X, 4 sq. Post Πασικλ. lacunae signa addi iussit Sp.,
addidit S, tamquam ipsa verba oratoris intercidissent 16 ἐν-
δεήσῃ Bk.: ἐνδεὴς ἢ τι Blassius: τις

^{XLII} XLIII. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΠΑΣΙΚΛΕΑ.

¹⁶³ 137. τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην τὴν Χαβρίου καλουμένην καὶ τὸ ἄμφοδον. Poll. IX, 36.

^{XLIII} XLIV. ΚΑΤΑ ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ [ΠΡΟΑΓΩΓΕΙΑΣ]
εἰ γνήσιος.

¹⁶⁴ 138. Ὑπ. δ' ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς Ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀριστησάντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλύσαι ἀνιέναι εἰς Ἄρειον πάγον. Ath. XIII p. 566 F. ⁵

¹⁶⁵ 139. οἱ δὲ ἐννέα ἄρχοντες εἰσιτῶντο ἐν τῇ στοᾷ, περιφραζάμενοί τι μέρος αὐτῆς αὐλαΐα. Poll. IV, 122 et Cosmas Indicopl. topogr. christ. p. 197 E; cf. Bekk. Anecd. 463, 14 et 83, 7; Suid. s. v. αὐλαΐα.

139a. ἀδούλευτος οἰκέτης· ὁ ἐνὶ δεδουλευκῶς καὶ μὴ ¹⁰ παλίμπρατος. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ.· ἀδούλευτον ἢ βάρβαρον πριάσθω. Phot. ed. Reitz. p. 33, 1 sq. — cf. etiam p. 34, 4 sq.

¹⁶⁶ 140. τοῦτον δὲ (sc. vitricum) Ὑπ. ἐπὶ προαγωγεία κατηγορῶν Πατροκλέους μητρυιὸν κέκληκε. Poll. III, 27. ¹⁵

¹⁶⁷ 141. Νάννιον· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος. Harp.; cf. Ath. XIII p. 587 A.

¹⁶⁸ 142. Νεμεάς· Νεμεάδος αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος. Harp. — καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπ. μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. ²⁰ Ath. XIII p. 587 C.

¹⁶⁹ 143. πάνδημος Ἀφροδίτη· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος. Harp.

¹⁷⁰ 144. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ. ²⁵ Harp. Phot. Suid. s. v. παράβυστ. — καὶ δὴ καὶ κλίνη

XLIII. hanc orationem a XLII. non diversam fuisse ci. A. Schaeferus fr. 139 εἰσθιῶντο, φραζάμενοι, τὸ μέρος Cosmas ¹¹ εὐριπίδης ab corr. Wilamowitz 18 Νεμεάς αὐλητρίδος codd. Νεμεάδος S Νεμεάς· Νεμεάδος Blassius coll. Athenaei loco et iis, quae apud ipsum Harp. sequuntur 22 προκλέους B, πρωκλέους A 25 Πατροκλέους Mauss. et fort. C: προκλέους Ald., προκλέους, B προκλέα A

τις ὠνομάζετο γαμικὴ, καὶ ἑτέρα παράβυστος, ἣ καὶ αὐτὴ στρώννυται ἐν τῷ δωματίῳ ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἄθυμῆσαι, ὥς Ὑπ. ἔφη. Poll. III, 43.

145. Φορβαντεῖον (Athenis). Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατροκλ. 171 Harp.; cf. E. M. p. 798, 25.

XLV. ΠΛΑΤΑΙΚΟΣ.

XLIII

5 ἄρ' οὖν ἄξιον προκρῖναι τὸν Ὑπερείδου Πλαταϊκὸν 172 τῆς Ἀριστείδου Πλαταιᾷσι νίκης; Plut. moral. p. 350 B.

XLVI. ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΚΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

XLIV

146. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς 173 συμμορίας, δεδήλωκεν ὁ Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. πολλάκις. συμμορεῖται δὲ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας, 10 ὥς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Ὑπ. δείκνυσι. Harp. E. M. s. v. συμμορία; schol. Dem. 14, 17.

147. ἡγεμῶν συμμορίας — ἡγ. ἐκαλεῖτο συμμορίας ὁ 174 προσέχων τῷ πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειληγμένος, ὥς ὑποφαίνει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. 15 Harp.

148. τοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν συμμοριτῶν καὶ συμμο- 175 ριάρχας Ὑπ. εἶρηκεν. Poll. III, 53.

149. καὶ συμμορία καὶ τὸ παρ' Ὑπ. μετοικικῆς συμμο- 176 ρίας ταμίας. Poll. VIII, 144.

20 150. ἀγοράς. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. π. τ. διαγρ.. οὗτοι 177 πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. μήποτε ἀντὶ τοῦ συνόδους νῦν. Harp.; cf. fragm. cantabr. p. 664, 11; p. 332, 2 Nauck; Bekk. Anecd. p. 330, 10; Phot. ed. Reitz. p. 21, 12.

151. ἀνασυντάξας ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν συντάξας Ὑπ. κατὰ 178 25 Πολ. Harp. cf. Phot. ed. Reitzenstein p. 123, 1.

6 Πλαταιᾷσι Cob.: παραγγελίας libri (ἐν Πλαταιαῖς Xylander, Πλαταϊκῆς Kiessling, στρατηγίας καὶ S) 9 αὐτῆς αὐτοὶ μετέχοντες libri Harp. αὐτοῖς pro αὐτοὶ epitom., schol. Dem.; om. E. M. αὐτοῖς Bk., S., Blass. 20 οὗτοι] οἷον οὗτοι anecd. 21 ποιοῦνται frg. cant., anecd., epit.: ποιοῦντες

152. διάγραμμα. — τὸ ταπτόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὅπόσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. περὶ διαγράμματος. διαγραφεὺς μέντοι ἐστὶν ὁ καθήμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίναι πόσον ἕκαστος ἀνὴρ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει, ὥς ὁ αὐτὸς πάλιν φανερόν ποιεῖ ἐν τῷ κατὰ Πολ. Harp.

153. Θαργήλια· Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. Harp.

154. ὀβολοστάτας δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὥς παρὰ τε Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. καὶ πολλάκις ἐν τῇ κωμωδίᾳ. Harp. s. v. ὀβολοστατεῖ.

XLVII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΝ.

155. Ἄκτια· Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολ. στρατ. Ἄκτια ἀγὼν παλαιὸς ἦν. Harp.

156. ἀλιμενία· Ὑπ. ἐν τῷ π. τ. Πολ. στρατ. Antiattic. Bekk. Anecd. 78, 18. — Ὑπ. δὲ καὶ ὄνομα ἐποίησε τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν. Poll. I, 101.

157. ῥόθιον· Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολ. στρατ. Harp. — Ὑπ. τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. φησὶ γοῦν· τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλήθος καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. Suid. 2, 2 p. 622.

XLVIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ.

158. Κυδαντίδης· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Πολ.· δῆμός ἐστι τῆς Αἰγυπτίου Κυδαντίδαι. Harp.

159. Ὑπ. δ' ἐν τῷ πρὸς Πολ. φησιν· εἰς γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἕκαστη ἰε' ἄνδρες. Harp. s. v. συμμορία, cf. frg. 146; cf. etiam Philemon. p. 141 sq. ed. Osann.

4 Ὑπ.] Ἰσοκράτης N 5 καθήμενος A: καθιστάμενος ceteri
13 ἄκτια AM Ald., ἀκτεία BFH, ἀκτία CK epit. Ὑπ. post Πο-
λυεύκτου C, om. B πολυεύκτου BCFHK 15 πολυεύκτου cod.
a pr. m. 18 πολυεύκτου B XLVIII. hanc orat. non diversam
fuisse a XLVI. ci. A. Schaeferus 25 ἐν τῇ] ἐν ἀρχῇ A

XLIX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. (?) XLVII

160. κακώσεως· δίκης ὀνομά ἐστιν — —· Δημοσθένης¹⁸⁷
κατὰ Τιμοκράτους καὶ Λυσίας ἐν τε τῷ περὶ τοῦ Ἰππη-
σάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ <... καὶ Ἰπ. περὶ> τοῦ
Πυρρ. κλήρου. ὅτι δὲ ἐξῆν καὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ γρά-
5 φεσθαι κακώσεως γονέων καὶ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν,
δηλοῦται ἐν τε τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ἰππερίδου καὶ ἐν
τῷ Λυσίου κατὰ Φιλωνίδου βιβλίων, εἰ γνήσιος. Harp.

L. ΡΟΔΙΑΚΟΣ.

XLVIII

cf. Vit. X or. p. 850 A.

161. προπεσεῖν· προπετιῶς τι ποιῆσαι. Ἰπ. Ροδ. An-¹⁸⁸
10 tiatic. in Bekk. Anecd. 112, 10. — προέπεσον· προπε-
τιῶς ἐποίησαν. Ἰπ. Phot. s. v.

LI. ΠΙΕΡ ΣΙΜΜΙΟΥ ΠΡΟΣ ΠΤΘΕΑΝ ΚΑΙ XLIX
ΔΥΚΟΥΡΓΟΝ.

162. ἐπιχειροτονία ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις·¹⁸⁹
Ἰπ. ἐν τῷ κτλ. Harp.

LII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. (?)

XLIX b

cf. Vit. X or. p. 848 E: καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ἦται¹⁹⁰
15 (Alexander) παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπε καὶ περὶ τῶν τριή-
ρων. num scripta exstiterit haec oratio, incertum est.

LIII. ΣΥΝΗΓΟΡΙΚΟΣ.

L

163. πλὴν Ἰσαῖος καὶ Ἰπ. τὸν πρᾶτην εἶπον. Poll.¹⁹¹
VII, 8. — Ἰπ. δὲ καὶ πρᾶτην εἶρηκεν ἐν τῷ συνηγο-
ρικῷ. id. III, 125.

XLIX. hanc orationem Hyperidi reddidit S., cum ex sequen-
tibus Hyperidis aliquam orationem laudatam antea fuisse con-
stet, ὑπὲρ autem eo minus ad κλήρον accommodatum sit, quod
modo Harp. περὶ τοῦ κλήρου dixerat. iam Maussacus ante ἐν
τῷ ὑπὲρ inseruerat Ἰππερίδης. Meierus autem ita: — — Ἰπ.
κλ. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Π. κλ. καὶ Ἰππερ. ἐν τῷ περὶ ... κλήρου
4 πυρράνδρου codd., em. S 13 συμμίον Ald., σημείον B, Σιμίον
Dind. χειροτονητῶν sc. ἀρχόντων Blass.

LI

LIV. ΠΡΟΣ ΤΙΜΑΝΔΡΑΝ.

192 164. παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρενῶν κέχρη-
ται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρθένων. Ὑπ.
ἐν τῷ πρὸς Τ. Καταλειφθέντων γὰρ τούτων, δυοῖν ἀδελ-
φαῖν, ὀρφανῶν καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός καὶ παι-
δαρίων. Suid. 2, 2 p. 157.

5

193 165. καθάπερ ὁ τῆς Τιμάνδρας κατηγορῶν ὥς πεπορ-
νευκνίας τὴν λεκανίδα καὶ τοὺς ὀλίσβους καὶ τὴν ψία-
θον καὶ πολλήν τινα τοιαύτην δυσφημίαν ἑταιρῶν κατή-
ρασε τοῦ δικαστηρίου. Dem. π. ἐρμ. § 302.

LII

LV. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝ. (?)

194 cf. Vit. X or. p. 848 E (v. or. LII). num scripta ex- 10
stiterit haec oratio, incertum est.

LIII LVI. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΡΗΝΩΝ.

195 166. κομιστικά πλοῖα. Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τῆς φυλ. τ. Τ.
ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικά πλοῖα ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ Τυρ-
ρηνοὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὥς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποση-
μαίνει ἐν τῷ λόγῳ. Harp.

15

196 167. προβόλιον εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέ-
ται πρὸς τὴν τῶν σκῶν θήραν. Ὑπ. ἐν τῷ π. τ. φυλ. τ.
Τ. τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι. Harp.

LIV. εἰ γνήσιος add. S, propter frg. 165. 3 Τιμάνδραν
Hemsterhus. (ad. Ar. Plut. p. 59); Τιμάνδρον libri καταλλα-
χθέντων, δυαῖν ἀδελφαῖν, ὀρφαναῖν, καὶ παιδαρίων παίδων
codd. corr. Blassius 4 καὶ μητρός V παιδαρίων ἀπαίδων de-
leto καὶ S fr. 165 huc rettulit Hemsterh. 6 ὅτι ἀν τῆς τημάν-
δρας P, puncta posuit P² corr. apographa 7 ὀλίσβους Wilam.:
ὀβολοὺς P 8 ἑταιρῶν] super κατ erasum est vocabulum, digno-
scitur etiamnunc spiritus asper et breviatura ὦν super ρ vel μ
vel υ in fine. ἑταίρων apogr. quaedam 12 sq. Τυρρηνῶν et
Τυρρηνοὶ Boeckh.: τριήρων (τριηρῶν) et τύραννοι codd. 14 αὐτὸς
ὁ] ὁ αὐτὸς B 15 τῷ] τ̄ A, λ' BC, τῷ τριακοστῷ Ald. 18 Τυρ-
ρηνῶν libri; τριήρων Bk. cum Valesio τροπικῶν libri; τροπικῶς
cum Valesio Bk.; fort. delendum esse dicit Dind.

LVII. ΠΡΟΣ ΥΠΙΑΙΝΟΝΤΑ.

LIV

168. ἔνη καὶ νέα· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ὑγ. — Harp. 197

169. θέσθαι ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπ. ἐν 198
τῷ πρὸς Ὑγ. Harp.; cf. E. M. p. 448, 15.

LVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ Σ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ. (?) LVI

cf. Dem. 19, 116; Aesch. 3, 79; Hyp. pro Euxen. col. 200
5 39, 7sq. sed Philocrates sua sponte solum vertit neque
causam dixit; itaque ne accusatori quidem elaborata
oratione opus fuit.

LIX. ΠΕΡ ΦΟΡΜΙΣΙΟΥ.

LVII

170. Πανδιονίς· — μία τῶν ἰ' φυλῶν . . . κληθεῖσα 201
ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου, ὥς ἄλλοι τε πολλοὶ λέ-
10 γουσι καὶ Ὑπ. ἐν τῷ ὑπ. Φορμ. Harp.

LX. ΠΕΡ ΦΡΥΝΗΣ.

LVIII

de causa cf. Anon. Seguer. p. 390 H. (Sp. Rh. Gr. I
p. 455, Cornut. ed. Graeven p 42); de orationis indole
v. π. ὕψους XXXIV, 3; Quint. X, 5, 2.

171. ὠμιληκῶς δὲ καὶ Φρύνη τῇ ἐταίρᾳ ἀσεβεῖν κρι- 202
15 νομένη συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰρ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ λό-
γου δηλοῖ. Vit. X or. p. 849 E. — ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης
λόγῳ Ὑπ. ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικὸς κτλ. Ath. XIII
p. 590 D. — διελέχθην αὐτῇ καὶ διειλεγμένον εἰμι (de
concubitu) ὥς Ὑπερ. Poll. V, 93. — Ὑπ. δὲ διειλεγμένον
20 ἐπὶ ἀφροδισίων. id. II, 124. — διαλέγεσθαι καὶ τὸ πη-
σιάζειν ταῖς γυναιξίν, ὥς Ὑπ. Moeris p. 195, 8 Bk.

172. Ὑπ. δὲ πάλιν ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης, ἐξισάζοντος, 203
ὅτι αὐτός τε καὶ Εὐθίας ὠμιληκότες ἦσαν τῇ Φρύνῃ . . .

14 ὠμιληκῶς δὲ καὶ Buecheler: ὥς εἰκὸς δὲ καὶ δίκη (v su-
pra Vit. Hyper. 18). ita αὐτὸς γὰρ κτέ. referuntur ad ὠμιληκῶς.
fr.172 haec quoque S ad prooemium refert: explicasse Hyperidem,
eur pro Phryne verba faceret. Dixers potius excusantis esse,
cum ipse pariter atque adversarius amore Phrynes captus esset;
at nequaquam, inquit Hyperides, eadem ratione amamus (Blass.)
τῷ ὑπὲρ SV, Rabe: τοῖς Walz

εὐρών τινα διαφορὰν ἔφυγε τὸ ἐξισάζον φήσας· οὐ γὰρ ὁμοίον ἐστι τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως ἀπολέσει. Syrian. ad Herm. IV p. 120 W. (II, 31 Rabe).

204 173. τί γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη, εἰ Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς 5 κεφαλῆς λίθος κρέμαται; Alex. de schem. VIII p. 458 W., ut διασυρμοῦ exemplum.

205 174. ἀνεπόπτευτος· Ἰπ. ἐν τῷ ὑπ. Φρόνης. ὁ μὴ ἐποπτεύσας. Harp.; cf. Bekk. Anecd. 398, 11; ἀνεπόπτευτον· τὸ μὴ ὑποπτεῦον· οὕτως Ἰπ. Phot. ed. Reitzenstein 10 p. 133, 14; Poll. II, 58.

206 175. ἐπωπτευκότων· Ἰπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Φρ. Harp.

207 176. Εὐθίας· Ἰπ. ὑπὲρ Φρ.. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας. Harp.

208 177. Ἰσοδαίτης· Ἰπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Φρ.. ξενικός τις δαλ- 15 μων, ᾧ τὰ δημῶδη γύναια καὶ μὴ πάννυ σπουδαῖα ἐτέλει. Harp. cf. Hager, de graecit. hyper. p. 106.

209 178. ὁ δὲ Ἰπ. συναγορεύων τῇ Φρόνῃ, ὡς οὐδὲν ἦννε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοῦμφανὲς καὶ περιρρήξας τοὺς 20 χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέονα ποιήσας τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπεροητόρευσεν δεισιδαιμονῆσαι τε ἐποίησεν τοὺς δικαστάς <καὶ> τὴν ὑποφῆ- 25 τιν καὶ ξάκορον Ἀφροδίτης ἐλέω χαρισαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. Ath. XIII p. 590 E; cf. Eustath. ad Il. 1259, 1 R.; Vit. X. or. p. 849 E. Alciph. epist. IV, 4 fin. Schepers Sext. Emp. adv. rhet. 4.

179. Alciph. I, 32: αἵτησόν τι παρ' αὐτοῦ (Euthia), καὶ ὅψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκνῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσιν. in his inesse quae ex Hyperidis 30 oratione derivata sint monuit Babington. cf. frg. Lycophroneae a Polluce IX, 156 servatum (supra p. 26); add. Lycophr. col. 10, 7. — v. etiam Alciph. I, 30: εἰ γὰρ

3 ἀπολέσει Walz: ἀπολέσειεν SV, Rabe fr. 174 ἀνεπόπτευτον τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως ὑπερίδης ET et Bekk. Anecd. et Suid. 15 ἰσοδέτης A 23 <καὶ> S cf. Eust. 24 χρῆσαμένους Casaubonus; χαρισαμ. codd., quod def. Wilamow. ap. Kaib.

αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μηδὲ τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν.

5 180. *apud Messalam: Bene fecit Euthia.* Quint. 210 I, 5, 61. vertisse Messalam in latinum hanc orationem idem Quint. refert, X, 5, 2.

LXI. LXII. ὙΠΕΡ ΧΑΙΡΕΦΙΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΡΙΧΟΥΣ

λόγοι β'.

181. ἀφείς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει· Ὑπ. ἐν τῷ 211 περὶ τοῦ ταρ. α'. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. Harp.; Suid. s. vv. ἀφέντες et ἀφείς; cf. Cramerii A. O. 2 p. 491; Apost. prov. V, 8; Arsenii Viol. p. 86 Walz.

182. Πνυκί. Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρ. α' φησί· καὶ τῆς 212 Πνυκὸς τοσοῦτον εὗρισκούςης. Harp.

15 183. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ 213 τὸ τάριχος, ὥς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἀλεξὺς ἐν Ἐπιδάμῳ — μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπ. ὁ ῥήτωρ. Ath. III p. 120 A.

184. Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους· μετὰ ταῦτα ὕστε- 214 ρον ἦλθον ἀναθησόμενοι τὸ τάριχος. Prise. XVII § 169 p. 195 H.

185. Ἀκτὴ ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. Ὑπ. 216 ἐν τῷ π. τ. ταρ. Harp.

186. τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μέρη δεῖγμα, χῶμα, ἐμ- 217 πόριον, καὶ ὥς Ὑπ. φησὶν, ἐξαίρεσις, ὅπου τὰ φορτία ἐξαίρεται, ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα τοῦνομα ἀπὸ τοῦ δειγ- ματα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ὠνητιῶσι δίδοσθαι, παρ' Ὑπ. ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχους. Poll. IX, 34.

8 διώκεις D 9 τοῦ om. BC ταρίχον CF ad fr. 182 cf. Wilamowitz. in *Hermæ* t. XXXX, 1905, p. 147 20 ἀναθησο- μένη ante Hertzium de fr. 215 S v. or. III, 19, 20 adn.

- 218 187. καταχειροτονία. ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθεῖη, οὗτος εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοῦνομα παρὰ τε Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Ὑπ. ἐν τῷ ὑπ. X. 5 π. τ. τ. Harp.
- 219 188. κεστρίνοι· Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρ. κεστρίνος ἰχθύς. Harp.
- 220 189. ναύκληρος. v. fr. 37.
- 221 190. Παλληνεύς· Ὑπ. ἐν τῇ ὑπὲρ X. ἀπολογία. Harp. 10
- 222 191. προμετρητάς· Ὑπ. ἐν τῷ π. τοῦ ταρ. Harp.

LX LXIII. ΠΡΟΣ ΧΑΡΗΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ.

- 223 192. ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφη ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὴν ἐπιδιετές ἡβήσωσιν. Harp. s. v. ἐπιδιετές 15 ἡβῆσαι.
- 224 193. Ὑπ. δὲ ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἔφη ἀποδόμενος ἀντὶ τοῦ ὑποθελς. Poll. VIII, 142.

LXI LXIV. ΤΗΕΡ ΧΑΡΗΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ ΞΕΝΙΚΟΥ. (?)

- 225 cf. Vit. X or. p. 848 E. sed haec oratio num scripta exstiterit valde dubium est; pro Charete quidam Leosthenem reponi volunt.

LXII LXV. ΧΙΑΚΟΣ. (?)

- 226 194. ἡῦχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις. — — ὁ δὲ Ὑπ. ἐν τῷ Χιακῷ καὶ

3 τίθεσθαι] γίνεσθαι epitome τινος Bekk.: τις Ald. et epit. τινας A τινὰ BC 7 κεστρίνοι Maussacus: κεστρίναι A, κενστρόναι BC Ald. postea κενστρίνος BC 11 προμετρητάς A Dind., προμετρητάς N, προμετρητής ceteri 15 παῖδας Valesius: ἀπαιδὰς libri; πρώτους παῖδας mg. N ἡβήσωσιν Ussing, Erziehungswesen p. 137, 1: ἡβῶσιν

ὅτι Χιοι ἡῦχοντο Ἀθηναίοις δεδήλωκεν. schol. Ar. Av. 880, ubi libri ἐν τῷ χαλκῷ habent; Χιακῷ Boeckhius restituit.

LXVI. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

LXIII

195. ἃ δ' ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκ- 228
5 μηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν. Clem. Alex. Strom. VI, 625 A Sylb. II, 18, 3 Stählin. Theodoret. therap. VI p. 102.

196. χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς
διανοίας τοῖς ἀνθρώποις. Clem. Alex. Strom. VI p. 625 C 229
Sylb. II, 18. 8 Stählin.

10 197. τῷ μὲν τοίνυν Διὶ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἢ ἐπωνυ-
μία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ τὸ τοὺς 25
ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ.
Harp. s. v. Ἐλευθέριος Ζεὺς; cf. E. M. p. 329, 44. Reitzen-
stein, Progr. schol. Rostoch. 1892/93 p. 4. — ad orat. c.
15 Aristagoram refert S.

198. ἐγὼ δὲ οὔτε δαδούχου θυγατέρα ἔχω οὔτε ἱερο-
φάντου. Harp. s. v. ἱεροφάντης. 230

199. ἀλλὰ καὶ κόρη νόμισμα παρ' Ἀθηναίοις ἦν, ὡς
Ἵπ. φησὶν, τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρωνί ἱερείας τῶν 231
20 ἀναθημάτων τι λαβόντι παραβληθῆναι λέγων ἐπὶ πείρα
συνέσεως κόρην καὶ τετράδραχμον, ἀπείδῃ τὸ τετρά-
δραχμον εἴλετο, δόξαι διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνα-
σθαι. Poll. IX, 74. turpem grammaticorum errorem
arguit Cobetus (Comm. philol. tres, III, p. 11 sq.): *γυρα*
25 ap. Hyp. fuit κόρη. idem antea vidit H. Valesius Emen-
dat. p. 19 (Amstelod. 1740).

200. κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν, ὅθεν καὶ μω-
λώπων ἔτι νῦν τὸ δέρμα μεστὸν ἔχει. καίτοι ἐπὶ τούτοις 116
οὐκ ἂν τις εἴποι τὸ δεῖραι. Poll. III, 79. ad orat. c.
30 Dorotheum refert S.

4 τοὺς omitti vult Fu. coll. Is. 21, 4 τοὺς δικάζοντας malit Blassius 28 si ἔχει verum, ne probabile quidem est in oratione c. Dor., quam laesus ipse habuit, haec verba exstitisse. forsitan orationis c. Mantitheum fuerint (B)

- 232 201. καὶ τῷ κέλει με ἡρέμα ἔκρουν. Antiatt. in Bekk. Anecd. 101, 23.
- 233 202. καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσης ἀρρωστίας καὶ ὑπομοσθείσης ταύτης τῆς γραφῆς ἀνεβλήθη ὁ ἀγών. schol. Ar. Plut. v. 725.
- 234 203 Ὑπερείδου. Ὑπ. ὁ ῥήτωρ ἔφησε τὴν ἀγωνίαν 5 τοῦ λέγειν πέδην εἶναι. Stob. Flor. 8, 16. cf. Mich. Ap. prov. 16, 2.
- 235 204. ἀρχομένων δεῖ τῶν ἀδικημάτων ἐμφράττειν τὰς ὁδοὺς· ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ κακία καὶ παλαιὰ γένηται καθάπερ κύντροφος ἀρρωστία, χαλεπὸν αὐτὴν κατασβέσαι. 10 Stob. Flor. 46, 63.
- 236 205. δεῖ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας, ὥστε τοὺς ἀπαντῶντας πυνθάνεσθαι, μὴ τίνος ἐστὶ γυνή, ἀλλὰ τίνος μήτηρ. Stob. Flor. 74, 33. ad orat. c. Aristagoram rettulit Westerm. 15
- 237 206. τοὺς μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλωπισμοὺς ὅπως βούλοιο χρή γίνεσθαι· τοὺς μέντοι περὶ τὰς ἐξόδους οὐκέτι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀλλὰ πρὸς τοὺς 20 ἑτέρους <γιγνομένους> φοβητέον. ibid. 34.
- 239 207. Ὑπ. ὁ ῥήτωρ ἔφη μὴ δύνασθαι καλῶς ζῆν, μὴ 20 μαθὼν τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ. Stob. Append. florent. p. 41 Gaisford. = St. II, 31, 78 p. 215, 6 W
- 240 208. δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις 25 ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ. Max. Conf. Locī fr. 203 apophthegmatis similis est, sicut etiam 207 et 210 fr. 204 Lycurgi potius quam Hyperidis stilum ostendit (B) 8 ad sententiam Fu. confert Din. II, 3 et Ovid. Rem. amor. 91 sq. συμφράσσειν A; ἐμφράσσειν ceteri. eandem locutionem habet Lycurg. § 124 (B) 9 ἡ κακία S 12 τοιαύτῃ] τῇ αὐτῇ A¹, corr. A² 13 ἀπαντῶντας A² (ci. Valek.); ἀπολιπόντας (ἀποβλέποντας Hense) 17 ὅπως ἂν βούλοιο S οὐκέτι, τοὺς οὐ vel οὐκέτι, οὐκ ὄντας ci. S. sequitur ap. Stob. post ἑτέροις: τοῦ αὐτοῦ (hoc om. Trinc.) φοβητέον οὐκ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμον φωνήν. τοῦ αὐτοῦ. κυριεύειν δεῖ τῶν ἐλευθέρων (haec τοῦ αὐτοῦ κυρ.... ἐλ. add. MA). Itaque cum οὐκ ἀνδρὸς .. ἐλευθ. ex epitaphio desumpta sint (v. p. 104), φοβητέον praecedenti adiungendum, quod ante Blassium vidit Nauckius (Mél. III, 70). 18 οὐκέτι] οὐκ ὄντας S τοὺς del. Nauck; id. add. γιγνομένους 21 μαθόντα Halm probante S 23 ap. Beynen sic: Ὑπ. ἔφη δεῖν κτέ. 24 φρονεῖ et ποιεῖ transponi vult Naber

comm., col. 729 Migne et Beynen Sententiae sel. (Lugd. Bat. 1837) nr. 242 (Wachsmuth Wien. Apophth.-Samm- lung 121).

209. ὁ αὐτὸς (Hyper.) ἔλεγε κακῶν ἀνθρώπων φεύ-
5 γειν <δεῖν> φιλίαν καὶ ἀγαθῶν ἔχθραν. Beynen Sent. sel. nr. 243 (Wachsmuth l. c. 122).

210. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι 241
ἀπέχονται, ἢ διὰ φόβον ἢ διὰ αἰσχύνην. Max. Conf. Locī comm., col. 753 Migne.

10 211. ὁ Γλαυκίππου δὲ πάντων ἀπαιδευτότατον ἔφη
τὸ λοιδορεῖν. Dionys. Antioch. epist. 79 (in Epistologr. gr. Hercheri p. 273).

212. Ὑπ. ὁ δῆτωρ ἡξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον 242
εἰ πικρός ἐστίν, ἀλλ' εἰ προῖκα πικρός. Plut. Mor. p. 67 B.
15 cf. Phocion. c. 10 (Bab).

213. *Sume hoc ab iudicibus nostra voluntate, neminem* 243
illi propiorem cognatum quam te fuisse; concedimus offi-
cia tua in illum nonnulla exstitisse; stipendia vos una fe-
cisse aliquamdiu nemo negat: sed quid contra testamentum
20 *dicis, in quo scriptus hic est?* Rut. Lup. I, 19.

214. *Non enim simile est vivere in aequa civitate, ubi* 42
ius legibus valeat, et devenire sub unius tyranni imperium,
ubi singularis libido dominetur. Sed necesse est, aut legi-
bis fretum meminisse libertatis, aut unius potestati tradi-
25 *tum quotidiano commentari servitatem.* — Rut. Lup. II, 2.
ad or. adv. Aristogitonem refert S.

fr. 209 indicavit C. Fuhr Mus. Rh. 1878 p. 309 5 δεῖν add.
Fuhr 7 ἄνθρωποι Fuhr: ἄνθρωποι (οἱ ἄνθρ. ms. Bodl. Baroc.
143f. 41 b, coll. a Bab.) fr. 211 indicavit T(ournier) in „Revue
de philologie“ N. S. I, 208 14 εἰ προῖκα Hercherus: εἰ καὶ πρ.
fr. 212 ad orationem contra Demosthenem pertinere susp. Fu.
coll. [Dem.] fr. 33 B fr. 213 Blassius confert or. π. τ. Ἰππέως
κλήρου et π. τ. Περσάνδρου κλ. 16 ab nobis summa nostra
voluntate ci. Halm. 17 fuisse; concedimus Haase; erat f. con-
cedimus. Officia e. q. s. 18 nonnulla in illum basileensis
20 scriptus non est A pr. m. 22 vallat libri; valeat Aldus;
vallatur Steph., ubi ius sit legibus vallatum ci. Halm. tyranni
del. Halm. 23 dominatur Steph. 25 quotidianam libri; quo-
tidiano Ruhnken. commentare libri; commentari Steph.

- 244 215. *Quid si tandem iudice natura hanc causam ageremus, quae ita divisit <virilem et> muliebrem personam, ut suum cuique opus atque officium distribueret, et ego hunc ostenderem muliebri ritu esse suo corpore abusum: nonne vehementissime admiraretur, si quisquam non gratissimum munus arbitraretur, virum se natum, sed depravato naturae beneficio in mulierem convertere properasset?* 5
— Rut. Lup. II, 6.
- 245 216. *Nam hominis avari atque asoti unum idemque vitium est: uterque enim nescit uti atque utrique pecunia dedecori est. Quare merito utrique pari poena afficiuntur, quos pariter non deceet habere. Id. II, 9; cf. Anonym. de schem. v. 140 sqq.* 10
- 246 217. *Cogis me iniuriae tuae causam proferre? Nihil agis; non dicam. Sed ipsum tempus eam patefaciet. Rut. L. II, 11.* 15
- 247 218. *Sed ego iam, iudices, summum ac legitimum, quod exposui, meae causae ius omitto; vobis quod aequissimum videatur ut constituatis permitto. Non enim vereor, quin, etiamsi sit novum vobis instituendum, libenter id quod postulo propter utilitatem communis consuetudinis sequamini.* 20
— Rut. Lup. II, 17.
- 248 219. δοκεῖς γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν; Herod. π. σχημ. VIII, 598 W.
219a. παραπέμπει γὰρ ἡμᾶς ἡ ἐλπίς· αὕτη δὲ ἀτυχούντων ἐστὶν ἐφόδιον. Herodian. π. σχημ. VIII, 601 W.

1 *iudice natura* x; *iudices libri*; *iudices*, apud ipsam naturam Steph., *natura iudice* del. *tandem* ci. Halm. 2 *quae* x: *atque* vel *atque libri* (ut *quae* Iacobus). *virilem et* add. Rubnk. (*virilemque* post *muliebrem* add. Stephanus). *personam*] *naturam* per errorem S. 3 *et ego* Rigaltius; om. *et libri et hunc ostenderemus* mal. Rubnk.). 4 *muliebri* Steph.; *tui liberi libri*. *abusum* Steph.; *adlusum*. 6 *sed depr.* Aldus: *se depr.* 7 *properasse libri* (S. Halm); *se properasset* Steph. fr. 216 ad or. c. Aristophontem ref. Kiessling 11 *utrique* post *merito* del. Fuhr (Mus. Rh. 1878 p. 309) 19 *etiamsi sit* Rubnk.: *etiam sit* codd. et basil., *etiam* si exc. Gronovii et aldina. *instituendum* (*instituat*is, *nedum*) *libenter* Iacobus. fr. 219 Ὅτι περὶ δὴ Havniensis: ἐν ὁτι περὶ δὴ ceteri fr. 219a Hyperidi vindicavit Blassius propter locutionum similitudinem coll. or. I, 21, 17 (παραπέμπειν); ibd. 40, 17. III, 31, 15. VI, 9, 41 (ἐφόδιον). 23 ἡμᾶς om, Par. 2929 ἐστὶν om. cod. Havn.

- 219b. ἀγαθέστατε Ὑπ. εἶπεν. Phot. ed. Reitz. p. 8, 24.
220. ἄγειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν Ὑπ. Bekk. Anecd. 335, 24. 249
Bachm. anecd. p. 20, 18. Phot. ed. Reitz. p. 14, 8. —
fr. 121 confert Bab., fr. 134 Fuhr.
- 5 221. Ὑπερ. δὲ τὸν ἀγήρατον χρόνον. Poll. II. 14. ad 123
orationem fanebrem (v. supra p. 114) rettulit S.
222. Αἰγυλιεύς. Ὑπ. — Harp. 250
223. καὶ ὥς Ὑπ. αἰσχροκερδεῖν. Poll. III, 113. 251
224. ἀλφειτεῖς οἱ τὰ ἄλφειτα ποιοῦντες. Ὑπ. Bekk. 252
10 Anecd. 381, 7; Suidas; Phot. ed. Reitzenstein p. 84, 11.
225. ἀλφειτεία ὥς Ὑπ. Pollux VI, 37. 253
226. οὐ πάνυ ἐπαινῶ — οὐδὲ τὸ παρ' Ὑπ. ἀναισχύν- 254
τημα. Poll. VI, 183.
227. ἀνδραπόδια παρ' Ὑπ. Poll. III, 77. 255
- 15 228. καὶ ἀνδριζόμενοι Ὑπ. Poll. II, 20. 256
229. ἀντέχει — Ὑπ. ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει. Bekk. 257
Anecd. 408. 1; Suid.; Phot. ed. Reitzenstein p. 146, 10.
- 229a. ἀντικόπτειν Ὑπ. ἐπὶ τοῦ ἐνίστασθαι Phot. ed.
Reitzenstein p. 148, 26.
- 20 230. καὶ ἀποκεκαρμένος ὥς Ὑπ. Poll. II, 33. 259
231. ἀπροβούλευτα καὶ ἀπρόγραφα. Poll. VI, 144. 260
232. ὑπερώρισεν Δημοσθένης δὲ καὶ ἐξώρισεν εἶπε 261
καὶ Ὑπ. ἀφώρισεν. Poll. IX, 157.
233. Ὑπ. δὲ καὶ γηροβοσκὸν εἶρηκε. Poll. II, 14. 263
- 25 234. δικογράφος ὥς Ὑπ. Poll. VIII, 24. 265
235. ἡ δὲ δουλις Ὑπερείδῃ εἰρημένον φαῦλόν ἐστιν. 266
Poll. III, 74.
236. Δρακοντίδης εἰς τῶν λ'. Ὑπ. Harp. 65
237. Ἑκατομβαιῶν ὄνομα μηνός. Ὑπ. Harp. 267
- 30 238. φυγαδευθῆναι, διωχθῆναι Ὑπ. δέ που καὶ ἐξε-
διώχθη λέγει. Poll. VIII, 70.

fr. 219b ἐνριπίδης ab. corr. Wilamowitz; eandem corruptelam
praebet fr. 139a 9 ἀλφιστεῖς Bekk. Anecd. 11 ἀλφειτεία vel
ἀλφειτεία Jungermann ad ἀλφειτεία Fu. confert Poll. VII, 18 ἀλ-
φειτεῖς Th. Fixius ἀλφίτια libri fr. 253 S cum fr. 108 coniun-
xit Blassius, fr. 258 S exstat in or. III, col. 20, 12 fr. 264 S ad
orat. pro Phryne rettulit Blassius, v. fr. 171

- 262 239. ἴδιον δὲ Ὑπερείδου τὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἀφειδέ-
στερόν πως καὶ ἀμελέστερον χρῆσθαι· ὥσπερ ὅταν μο-
νώτατος λέγῃ καὶ γαλεάγρα καὶ ἐκκοκκύζειν καὶ ἐστηλο-
κόπηται καὶ ἐπήβολος καὶ ὅσα τοιαῦτα Hermogen. III
p. 382 W. p. 397 R.; cf. Max. Planud. V p. 560. — Ὑπ. 5
δὲ καὶ Δημοσθένης ἐπ' ἀλεκτρονόνων τὸ κοκκύζειν εἶπον.
Poll. V, 89. — ἐστηλιτευμένος κατεστηλιτευμένος ἐστη-
λοκοπημένος· οὕτω γὰρ Ὑπ. Poll. VIII, 73.
- 269 240. ἔμμηνοι δίκαι αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί· Δη-
μοσθένης καὶ Ὑπ. Harp. 10
- 270 241. καὶ κατηγόρησεν ἐνδόσιμα (de praevaricatore) ὡς
Ὑπ. Poll. VIII, 143.
- 271 242. καὶ ἐπιβασίαν τῇ δίκῃ Ὑπ. Poll. II, 200.
- 272 243. Ὑπ. δὲ ἐπικυκοφαντεῖν ἔφη. Poll. VIII, 31.
244. εὐημερήσαντος Ὑπ. Phot. Suid. s. v. εὐημερία. 15
245. ζυγομαχεῖ· στασιάζει, ὡς οἱ βόες ἐξευγμένοι. —
κέχρηται Ὑπ. Phot. Suid. E. M.
- 117 246. κακηγορῆσαι ὡς Ὑπ. Poll. VIII, 80.
- 30 247. κακολογία ὡς Ὑπ. Poll. II, 119.
- 275 248. κακοπράγμων ὡς Ὑπ. ἔφη. Poll. IV, 36 et VI, 169. 20
- 276 249. καὶ Ὑπ. τὰ ὄντα καταβέβρωκέν φησιν ἀντὶ τοῦ
κατεδήδοκεν. Poll. VI, 39.
- 277 250. καττύεσθαι Ὑπ. τὸ ὑποδεδῆσθαι. Phot. lex.
p. 150, 19; cf. E. M. p. 493, 47.
- 278 251. ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν, ὡς Ὑπ. Poll. II, 42. 25
- 251a. κνίζειν Ὑπ. Schol. Gregor. Naz. Migne Patr. Gr.
XXXVI, 913.
- 279 252. Κρόνος· μωρός· Ὑπ. Antiattic. in Bekk. Anecd.
p. 104, 7.
- 280 253. κώδεια· τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦ- 30
σιν· Ὑπ. καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς ἄγαθὴν γε κώ-
δειαν· Harp.
- 281 254. μεσεγγυήματα δὲ Ὑπ. Poll. VIII, 28.

3 γαλεάγρα v. supra frg. 34 4 ἐπήβολος fr. 78 fr. 251a glos-
sam indicavit Br. Keil fr. 253 κωδία Harp. Ὑπ. καὶ add. Dind.
ex epitome

255. μικρολόγον δὲ ῥπ. μὲν τὸν εἰς ἀργύριον ἀνε- 282
λεῦθερον, Ἰσοκράτης δὲ τὸν μεμψίμοιρον. Poll. II, 123.
cf. frg. 44.

256. καὶ ξενотροφία παρ' ῥπ. Poll. III, 59. 283

5 257. ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει ἀντὶ τοῦ εὐθύς· ῥπ. Suid. 284
Phot. lex. 346, 12; Bachmann. anecd. p. 320, 17.

258. καὶ ἐποφθαλμιαῖν τὸ ἐπιθυμεῖν τινός, καὶ ὠφθαλ- 286
μίασε τὸ ἐπεθύμησεν ῥπ. Poll. II, 62.

259. ὠφαρτυτὴς ὡς ῥπ. Poll. VI, 37. 287

10 260. παρεχέμασεν ῥπ. Phot. lex. p. 392, 19. 288

261. ῥπ. δὲ καὶ τοῦ παροδίου τοίχου εἶρηκεν. Poll. 289
VII, 121.

262. πελαγίζειν τὸ διὰ πελάγους πορεύεσθαι. Anti- 290
attic. in Bekk. Anecd. III, 28; cf. Phot. p. 406, 10.

15 263. καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ ῥπ. περιδῦσαι εἶρηκεν. 291
Poll. VII, 44.

264. λείαν περιεκύραντο ὡς ῥπ. Poll. I, 162. 292

265. πίθος ἢ πιθάκνη· ῥπ. δὲ καὶ πιθάκνιον εἶρηκεν. 293
Poll. VI, 14.

20 266. πολυπληθία ὡς Δημοσθένους καὶ ῥπ. Poll. IV, 163. 294

267. καὶ πολυφίλοις ῥπ. Poll. III, 63. 295

268. τὴν πομπείαν αὐτὸς ὁ τεχνικὸς (Hermog.) ἡρμή- 296
νευσε —· εἴληπται δὲ αὐτῷ τὸ τοιόνδε ὄνομα ἀπὸ τῶν λό-
γων Ἀυσίου καὶ ῥπ. καὶ Δεινάρχου· πολὺ γὰρ παρ' αὐ-
25 τοῖς τὸ ὄνομα. Greg. Corinth. ad Hermog. VII p. 1118 W.

269. προσμετρούντας ῥπ. Poll. IV, 166. 297

270. πωλητήριον τὸ πρατήριον· οὕτως ῥπ. Phot. Suid. 22
s. v. — cf. supra ad frg. 18.

271. καὶ κηκώματα ὡς ῥπ. Poll. IV, 172 (de sacomatis). 298

30 271a. citoμέτραι ὡς ῥπ. Poll. VII, 18.

272. καὶ τὸ συγκαταδουλώσασθαι παρ' ῥπ. — σύνδου- 299
λοι δὲ λέγει Ἀυσίας καὶ Εὐριπίδης, ῥπ. δὲ καὶ Εὐκλείδης
ὁμόδουλον λέγουσιν. Poll. III, 81 sq.

fr. 258 ἐποφθαλμιαῖσαι — ἐπιθυμῆσαι cod. V. apud Lederlinum:
ἐποφθαλμιαῖσθαι cod. apud Dorvil. ad Charit. p. 252 ἐπωφθαλ-
μίασε ci. S fr. 263 εὐριπίδης C

272a. συγκοπήναι ἐπὶ τοῦ πληγὰς πολλὰς λαβεῖν.
οὕτω *Λυσίας* (3, 34) καὶ Ὑπ. Lex. apud Reitzenstein,
Progr. schol. Rostoch. 1892/93 p. 7.

300 273. τοκίζεται αὐτῷ ἀργύριον παρ' Ὑπ. Poll. III, 85.

301 274. φιλοτησία· *Δημοσθένους* ἐν τῷ κατ' *Αἰσχίνου*. ἡ
κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία
ἐκαλεῖτο, ὥς Ὑπ. φησὶ καὶ Ἀλεξίς. Harp.

302 275. φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπ. ἀντὶ τοῦ φρονήμα-
τος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. „οἱ δὲ φρονηματισθέντες
ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἔτοιμοι ἦσαν.“ Suid. s. v.; cf.
E. M. 800, 43.

303 276. λόγου χάριν φησὶν Ὑπ. — Phot. p. 229, 22.

fr. 274 apud Harp. add. Dind. ex epitome *χάριν ἔχειν* (fr. 304 S
ap. Poll. V, 142) nunc legitur in or. fun. col. 6, 4.

INDICES.

Numeri, qui appositi sunt, in oratione prima et in initio secundae columnas et versus, in reliquis paragraphos indicant.

Numeri orationum deperditarum I—VI uncis quadratis inclusi sunt, velut [I] = or. κατ' Ἀθηνογένους β'.

INDEX NOMINVM.

A

Ἀγασικλῆς ὁ ἐκ Πειραιέως III 3

Ἀγνωνίδης I 40 4

Ἀθηνᾶ Πρόνοια fr. 67

Ἀθήνησι II 18 III 26

Ἀθηναῖοι I 20 17 III 1 4 etc. IV

fr. 2 b 5 § 6 VI 7 fr. 77 194

Ἀθηνογένης: or. contra eum V

[I]

Ἀιγιῆς φυλή III 12

Ἀιγύπτιος V 3

Ἄιδης VI 35 *39 43

Ἀιολεῖς fr. 70 1

Ἀἰτωλοί VI 13

Ἀκαδήμεια I 26 24

Ἀκάδημος: ὑπὲρ Ἀκ. fr. or. [II]

Ἀκαμαντὶς φυλή III 16

Ἀκτὴ Atticae pars fr. 185

Ἄκτια ἀγών fr. 155

Ἀλέξανδρος Macedo I 8 27? 14 10

17 5 18 11 19 7 25 20 31 15 32 3

35 16? III 19 IV fr. 8 9 VI 10 13

Ἀλέξανδρος ὁ ἐξ Οἴου III 12

Ἀλκίμαχος Macedo civitate do-

natus fr. 77

Ἀμφιάραος III 16; templum eius

Oropi 14

Ἀντίας: contra eum fr. or. [III]

Ἀντιγόνα meretrix V 2 4 5 34

Ἀντίδορος ὁ μέτοικος III 3

Ἀντίπατρος Macedo VI 12 18

Athenis civitate donatus fr. 77

Ἀπελλαῖος: adv. eum fr. or. [IV]

Ἀπόλλων fr. 67 68

Ἀργεῖος Mnesias V 31

Ἀρδηττός cognomen Aristophon-

tis fr. 40

Ἄρειος πάγος et ἡ βουλή ἡ ἐξ

Ἄρειον πάγον I 2 24 43 etc. fr.

138

Ἀρισταγόρα fr. 20 or. [V] [VI]

Ἀριστίων Demosthenis familia-

ris I p. 13 adn.

Ἀριστογείτων tyrannicida IV 3

VI 39

Ἀριστογείτων orator: adv. eum

fr. or. VII

Ἀριστόμαχος I 26 22

Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηριεύς III 28 cf.

fr. 40 or. VIII

Ἀρίστων II c. 47 8 § 1 2 10

Ἀρκάδες I 18 15

Ἀρμόδιος tyrannicida IV 3 VI 39

Ἀρπαλος I 6 16 8 12 23 9 8 etc.;

ὑπὲρ Ἀρπ. fr. or. IX; Ἀρπάλεια

(scil. χρήματα) inser. or. I

Ἀρτεμις fr. 67; Ἀρτεμίσιον si-

mulacrum Dianae fr. 74

Ἀρχεστρατίδης (?) II 1

Ἀρχεστρατίδης: or. c. eum fr. X

Ἀσία I 17 14 VI 35

Ἀττική I 813? 99 35 18 [fr. or. I p. 24] III 18 fr. 67

Ἀντοκλῆς fr. 97 or. XI

Ἀφροδίτη πάνδημος fr. 143

Ἀφῶναι cognomen meretricum fr. 24

Ἀχαιοί I 1814

B

Βοιωτοί et Βοιωτία I 1816 VI 11 bis 17 18

Βουφόνια ἐορτή fr. 81

ἢ ἐν Βραυρῶνι ἱέρεια fr. 201

Γ

Γλυκέρα ἢ Θαλασσίδος fr. 121

Γρύλλος Xenophontis f. fr. 101

Δ

Δάμιππος: or. adv. eum fr. XII

Δελφοί III 15

Δῆλος et Δῆλιοι fr. 67 70 76; Δηλιακός fr. or. XIII

Δημάδης orator I 2513; or. c. eum fr. XIV fr. 76 Δημάδης Δημάδον Παιανιεύς fr. 76

Δημέας: orr. κατὰ Δ. et πρὸς Δ. fr. XV XVI

Δημητρία: or. contra eam fr. XVII

Δῆμοι:

(Ἀγροῦς) Ἀγνούσιος III 29; (Ἀγρυλῆ) Ἀγρυλῆθεν III 34; (Ἀζηνιά) Ἀζετιεύς III 28; (Αἰγυλιά) Αἰγυλιεύς fr. 222; (Αἰμοῦς) Ἀλιμούσιοι III 3; Ἀναία? ἐξ Ἀναίων III 1; Ἀφιδνα: Ἀφιδναῖος IV 2; Διόμεια: ἐν Διομείοις Ἡράκλειον fr. 114; Κεραμεῖς fr. 127; Κηφισιά: Κηφισιεύς V 8; Κολωνός fr. 60; Κυδαθηναῖος fr. 109; Κυδαντίδης fr. 158; Λευκονόη: Λευκοροεύς V 9; (Λουσιά) Λουσιεύς fr. 92; Ξυπεταῖονες fr. 52; Οἶον: ἐξ Οἴου III 12; (Παιανιά) Παιανιεύς I 2613; (Παλλήνη) Παλλη-

νεύς III 35 fr. 190; Πειραιεύς: ἐν Πειραιέως III 3; (Στειριά) Στειριεύς fr. 54; (Σφηττός) Σφήττιος III 29; Τυρμεῖδαι fr. 129; (Φλύα) Φλυνεύς II 465; Χολλεῖδης V 3

Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος ex Harmodii posteris IV 2

Δημοσθένης orator I passim fr. 134

Δημοτίων III 31

Δικαιοκράτης V 11

Διογνίδης III 3

Διοπείδης ὁ Σφήττιος III 29 or. c. eum fr. XIX

Διώνδας: or. adv. eum fr. XX

Διώνη III 24 25

Διώξιππος pancratiasta II 5 bis

Δρακοντίδης XXX vir fr. 236

Δωδώνη III 24 26

Ζεὺς Δωδωναῖος 24

Δωρόθεος: or. c. eum fr. XXI

E

Ἐκατομβαιών fr. 237

Ἐλευσῖναι ἀγών fr. 112

Ἐλλανοδίκαι fr. 111

Ἑλλάς et Ἑλληνες I 1815 19 4 etc. II 5 III 20 IV fr. 64 fr. 15b3 § 9 VI 4 5 9 10 [17] etc. fr. 69 701 85; Ἑλληνίδες (γυναῖκες) VI 36; Ἑλληνικά πράγματα I 158

Ἐπικλῆς: or. adv. eum fr. XXII

Ἐπικράτης ὁ Παλληνεύς III 35

Ἐπικράτης actor (?) or. V V 24

Ἐρμαῖ fr. 105

Ἐρμείας fr. 115

Εὐβοεῖς VI 11

Εὐβουλος Spinthari f.: de eius honoribus or. fr. XXIII

Εὐβουλος poëta comicus fr. 48

Εὐῆνος poëta fr. 58

Εὐθίας accusator Phrynes fr. 172 176 180

Εὐθνηκράτης Athen. III 34

Εὐθνκράτης Olynthius fr. 76

Εὐξένιππος III passim

Εὐριπος I 20 24

Εὐρυσάκειον fr. 35

Εὐρώπη VI 35

Εὐφημος II c. 46 16 47 15 48 22
§ 13

Εὐφραῖος ὁ προσογυμναστής II 5

Z

Ζεύς I 31 16 fr. 67; νῆ Δία, μὲ
Δία I 16 III 4 12 14 27; ὁ Δω-
δωναῖος III 24; ὁ ἔλευθέριος fr.
197; ὁ ἔρκειος fr. 94; ὁ κτήσιος
fr. 9

Ζωστήρ fr. 67

H

Ἡλεῖοι: or. ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς
Ἡλ. fr. XXVII

Ἡρα fr. 67

Ἡράκλειον fr. 114

Ἡσίοδος fr. 57

Ἡφαιστία Lemni oppidum II 18
fr. 3

Θ

Θαλασσίς fr. 121

Θαργήλια fr. 153

Θάσιοι: or. πρὸς Θ. fr. XXIV

Θεμιστοκλῆς VI 37

Θεόμνηστος II 2

Θεότιμος ὁ Σηστὸν ἀπολέσας
III 1

Θεόφιλος II 20

Θετταλία I 15 19; Θετταλοί VI 13

Θῆβαι, Θηβαῖοι I 17 9 IV fr.
15 a 2 VI 17

I

Ἰππεύς: orr. de eius hereditate
fr. XXV XXVI

Ἰπποθωντὶς φυλή III 16

Ἰππόνικος fr. 97

Ἰσοδαίτης (ξενικὸς δαίμων) fr.
177

K

Καλλίας Hipponici pater fr. 97

Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς I 20 13

Κάλλιππος: or. pro eo fr. XXVII

Καλλίστρατος orator III 1

Κεχροπὶς φυλή fr. 36

Κνωσίων Demosthenis familia-
ris I 13 6

Κολωνέται fr. 8; Κολωνός fr. 60

Κόνων ὁ Παιανιεύς I 26 12

Κόνων: or. c. eum fr. XXVIII

ἐν Κορίνθῳ μάχη fr. 96

Κρατῖνος: or. pro eo fr. XXIX

Κρόνος = μωρός fr. 252

Κυνθριακός or. fr. XXX

Λ

Λαῖς fr. 13

Λακεδαιμόνιοι IV 1

Λαμία oppidum VI 12 18

Λεωσθένης orator III 1

Λεωσθένης praetor in b. La-
miaco VI 1 3 etc.

Λῆμνος II 17 18

Λητή oppidum fr. 83

Λητώ fr. 67

Λυκοῦργος orator (I 28 17) II 3
III 12 fr. 118 or. XXXI LI

Λυκόφρων: or. pro eo II

Λύσανδρος sycophanta III 35

Λυσίδημος: or. adv. eum fr.
XXXII

Λυσικλῆς ὁ Λευκονοεύς V 10

M

Μακεδόνες III 20 VI 11 17 20
22 34 fr. 27; Μακεδονία III 21

Μαντίθεος: or. c. eum fr. XXXIII

Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελτερώ-
τατος II 7

Μειδίας: or. c. eum fr. XXXIV

Μεταγειτνίων fr. 126

Μετάνειρα fr. 13

Μηκύβερνα fr. 84

Μιλόβιος XXX vir fr. 61

Μίδας servus V 4 et pass.

Μίκα: or. pro ea fr. XXXV
 Μιλτιάδης VI 37
 Μνησίας ὁ Ἀργεῖος V 31
 Μνησίθεος (?) ὁ χορευτής I 9 22
 Μολοττία III 25
 Μονυυχιών fr. 128
 Μυρίνη Lemni oppidum II 18

N

Νάννιον fr. 141
 Ναυσικλῆς III 34
 Νεμεάς tibicina fr. 142
 Νικάνωρ Stagirita I 18 8
 Νίκων ὁ Κηφισιεύς V 8 20

Ξ

Ξένιππος (?): or. pro eo fr.
 XXXVI
 Ξενοφίλος: orr. pro eo fr.
 XXXVII XXXVIII

O

Οἰνηῖς φυλή fr. 38
 Οἶνός fr. 31
 Ὀλυμπία I 32 9?
 Ὀλυμπιάς mater Alexandri I
 20 12 III 19 20 24 25 26
 Ὀλυνθος et Ὀλύνθιοι fr. 76
 Ὀνειδης fr. 46
 Ὀρέστης ὁ μαινόμενος II 7?

Π

Πάγκαλος: V 6 10 or. adv. eum
 fr. XLI
 Πανδιονίς φυλή fr. 170
 Πανδίων fr. 170
 Πανιώνιος κρατήρ fr. 69
 Πάραλοι fr. 51
 Πασικλῆς: orr. κατὰ Π. et πρὸς
 Π. fr. XLII XLIII
 Πατροκλῆς: or. c. eum fr. XLIV
 Πειραιεύς I 16 b 23
 Πελοπόννησος I 18 4 15 18
 Πλαταιαί V 30

Πλαταικός inscribatur or. XLV
 Πνύξ fr. 182
 Πολύευκτος Cydantida Euxe-
 nippi accusator III passim orr.
 κατὰ Π., περὶ τοῦ Πολύευκτον
 στρατηγεῖν, πρὸς Π. fr. XLVI sqq.
 Πολυκλῆς V 10 (cf. Προκλῆς)
 Ποσειδών I 31 17
 Ποσιδεών fr. 123
 Προκλῆς V 6 (cf. Πολυκλῆς)
 Πυθαεὺς Apollo fr. 11
 Πυθέας fr. LI
 Πύλαι VI 12 18
 Πυλαία VI 18
 Πύρρανδρος: or. de eius here-
 dit. fr. XLIX

P

Ῥήνεια (Ῥηναία) fr. 70; Ῥηνεῖς
 (Ῥηναεῖς) ibid.
 Ῥοδιακός fr. or. L

Σ

Σηστός III 1
 Σιμμία fr. LI
 Σόλων V 21 sqq.
 Σωκράτης philosophus fr. 55

T

Ταίναρον fr. LXIV
 Τανάγρα IV fr. 15 a 3
 Τάνταλος fr. 173
 Ταυροσθένης frater Calliae I
 20 14
 Τεῖσις ὁ Ἀγρυλῆθεν III 34
 Τιμάνδρα: or. c. eum fr. LIV
 Τιμόμαχος praetor III 1
 Τροία VI † 35
 Τροιζήν, Τροιζήνιοι V 29 31 33
 Τυρρηνοί fr. LVI

Υ

Υγαίνων or. adv. eum fr. LVII
 Υγία III 19
 Υσαί fr. 129

Φ

Φιλιππίδης: or. c. eum IV (§ 6)
 Φίλιππος Athen. III 34
 Φίλιππος Macedo I 15 15 III 29
 IV fr. 113 6 V 29 VI 10 13 fr. 76
 Φιλοκλήης III 31
 Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος III 29
 fr. or. LVIII
 Φιλόξενος Macedo I 8 14 21
 Φίλων ὁ ἐξ Ἀναίων III 1
 Φορβαντεῖον fr. 145
 Φορμίσιος: or. pro eo fr. LIX
 Φορμίων trapezita fr. 134
 Φρύγες VI 33
 Φρύγη: or. pro ea fr. LX
 Φωκεῖς VI 13

Χ

Χαβρίας fr. 137
 Χαιρέφιλος ὁ ταριχοπόλης fr. 183
 LXI LXII
 Χαϊρώνεια V 29 fr. 28 76
 Χαλκεία fr. 90
 Χαλκιδεῖς (οἱ ἐπὶ Θωρέκης) fr.
 76 bis; Χαλκιδεύς (ex Euboea)
 Callias I 20 13
 Χάρης: or. adv. eum fr. LXIII
 Χάρης (ὁ στρατηγός) fr. LXIV
 Χάριππος II 3 7 13
 Χῖοι fr. 194; Χιακός or. LXV

Ω

Ὠκιμον meretrix fr. 13
 Ὠρωπός III 16

INDEX VOCABVLORVM

composuit H. Reinhold

(editionem alteram curavit Chr. Jensen).

Hunc indicem, in quo componendo Westermanni indice graecitatis Hyperideae (Lipsiae 1860—63) non sine fructu usus sum, ita institui, ut fere omnia oratoris verba reciperem; haec tantum reicienda existimavi, nisi cum singulari quodam sensu usurpata mihi videbantur: ὁ ἢ τό, ὦ, ὅς ἢ ὅ, pron. pers., τις, τις, οὗτος, αὐτός = is (admissi αὐτός = ipse, idem), οὐ, μή, ἀν, καί, γάρ, ἀλλά, μέν, δέ, ἐν, εἰς, ἐκ, εἶναι. Ea vocabula, quorum omnino nullum aut nimis exiguum est in papyro vestigium, silentio praeterii exceptis eis, quae certissime restitui potuerunt, velut praepositiones. In notis adhibendis eandem rationem secutus sum, qua in verbis oratoris ipsis editor usus est. Numeri uncis quadratis ([1]) inclusi ea vocabula denotant, quae noniam integra in codice leguntur, sed probabiliter sunt restituta. Numeri uncis fractis (<1>) circumscripti ad ea spectant, quae librarii errore omissa esse sunt putanda. Numeri uncis quadratis duplicibus ([1]) interpositi ad paucissima ea pertinent, quae perperam librarius addidit. Crucis signum numeris praefixum († 1) ea verba significat, quae mendose in papyro scripta exstant.

A

ἀβελτερώτατος II 7
ἀγαθός IV 11 VI 1 8 28 34
fr. 107 208 209; τὰ ἀγαθὰ V 31
VI 9 14 30; ἀγαθὸν πράττειν V
[22]; ἀγαθὰ ποιεῖν V 5; ἀγαθέ-
στατε fr. 219 b
ἄγαλμα III 19 24 VI 21
ἄγαμος II 12
ἀγανακτεῖν I 13 19; ἀγανακτεῖ-
σθαι fr. 70 1
ἀγαπητός III 17
ἄγειν II 5 IV 6 fr. 70 3 bis 121;
ἄγειν τὸν βίον VI [31]; ἄ. ἡσυ-
χίαν fr. 134; ἄγειν = ἔχειν fr.
220
ἀγήρατος VI 42 fr. 221 (ex or.
VI?)

ἄγνοεῖν III 7
ἄγνοια I 26 2
ἀγορά forum III 21 IV 2 V 12
14 bis 19 bis; conventus: ἀγοράς
ποιεῖσθαι fr. 150
ἀγοραῖος V 3
ἀγοράζειν II 2 fr. 70 3
ἀγορασία fr. 70 3
ἀγών I 6 1 5 28 24 fr. or. I p. 24
II 44 25 § 1 8 bis [12] 18 19 III 2
4 bis 12 bis 19 30 sqq. fr. 20 202;
εἰς ἄ. καθίστασθαι III 23 28; κα-
θίστασθαι III 11 38
ἄγωνία fr. 203
ἀγωνίζεσθαι II 19 20 VI 17 18
19 20 23 38 fr. 27
ἄδεια I 34 10 VI [5?] fr. 41
ἄδειν ἐπὶ τὰ κακίονα IV 3
ἄδελφή II 6 VI 27 fr. 164

ἀδελφός I 20 15 V [16 24] fr. 164;
 ἀδελφός πράξεις VI 35
 ἀδικεῖν 5 18 [23] [7 20] 23 18 24
 [5] 15 26 9 34 9 39 22 II 15 III 14
 27 32 IV 10 V [28] 28 fr. 80
 ἀδίκημα I 7 16 II 15 III 2 5 6
 8 26 IV 10 V 15 [22] 25 fr. 204
 210
 ἀδικία IV [10] VI [5]
 ἀδικος III 15 37 V 22; ἀδίκως
 I [45] II 19 III 38 IV 9
 ἀδούλευτος fr. 139 a
 ἀδύνατος II 10
 αἰί IV [fr. 15 b 7] § 1 V 1
 ἀθάνατος IV 7 VI 24 42; ἀ.
 σκυοφάντης II 2
 ἀθροῖζεσθαι VI 18
 ἄθρους III 33
 ἀθυμεῖν fr. 144
 αἰκείας inser. or. XXXIII
 αἰρεῖν III 29 VI 35; αἰρεῖσθαι
 III 12
 αἰσθάνεσθαι V 10 23
 αἰσθησις VI 43
 αἰσχροκερδεῖν fr. 223
 αἰσχρός I 34 15 35 26
 αἰσχύνεσθαι c. partic. I 21 19
 II 6 V 11; τῖνα I 22 16
 αἰσχύνῃ IV 9 fr. 210
 αἰτεῖν V 20; αἰτεῖσθαι III 12
 αἰτία I 8 3 25 II 47 20 § 15 bis
 18 III 3 7 23 31 VI 25; αἰτιᾶ-
 σθαι αἰτίας II 3; αἰτίαν ἐπιφέ-
 ρειν τινί fr. 70 1; αἰ. ἔχειν I 2 24
 III 1; ἐν αἰτίαις εἶναι I [11 14];
 αἰτίαν λαβεῖν II 16; αἰτία=causa
 fr. 70 2 76
 αἰτιᾶσθαι I 2 12 13 10 14 9 II
 3 bis [6] 11 12 III 23 39
 αἴτιος c. gen. I 12 8 IV 12 VI
 15 fr. 76 bis; τινί τινος II 13
 IV [fr. 64] VI 9; τί ἐστὶν αἰτία
 αὕτη, εἰ fr. 173
 αἰχμάλωτος fr. 76
 αἰών VI 1
 αἰώνιος VI [27]

ἀκίνδυνος (ὁ ἀγών) II 8 12
 ἀκμαΐζειν (= τὰ τῶν νέων πρᾶτ-
 τειν) fr. 122
 ἀκμὴν (= ἔτι) fr. 116
 ἀκολουθεῖν II 5 ter.
 ἀκόλουθος I 39 2 III 25 V 24
 fr. 70 3
 ἀκούειν absol. I 13 17 II 6 11
 19 VI 2 34 fr. 31 97; τινός II
 [3] 7 III 10 11 IV 4 13 V 8;
 τι II [6] 19 III 4 V [8] 13 20
 [accus. suppl.] 21 24; τινός τι
 III 23
 ἡ ἄκρα (= ἀκρόπολις) fr. or. II
 (p. 26)
 ἀκρατέστερον fr. or. I (p. 24)
 ἀκρατοκόθων fr. or. I (p. 24)
 ἀκριβής IV [fr. 15 b 17]; ἀκριβέ-
 στατος II 14; ἀκριβῶς IV [fr. 11 9]
 ἀκρόπολις I 9 7 27 11 3 VI 17
 ἄκυρος V 18
 ἄκων V 27 VI 13
 ἀλάβαστρος V 6
 ἀλήθεια III 15 V 1
 ἀληθής II 4 9 III 14 15 22 IV 6
 V 2 33 fr. 76 bis
 ἀλμυρία fr. 156
 ἀλίσκεσθαι I [15 4 fr. Bab. III
 p. 19] III 18 V 36 fr. 76 bis;
 ἀ. παρὰ νόμων III 15 IV 11 12;
 ψευδομαρτυρίων IV 12
 ἀλλά in principio orationis I et
 III in principio enuntiatii I 22 15
 25 28 II [8] III 27 in subiec-
 tione III 12 V 19; καί, ἀ. IV 10
 in responsione I 34 15 III 12 IV
 10 ter. V [19] VI 6 8 30 bis; οὐ-
 μὲν-δὲ-, ἀ. III 28; οὐκ-ἀ-, οὐδὲ-
 ἀ. I [7 12] VI 25; οὔτε-ἀ-, οὔτε-
 ἀ. III 2; οὐ-ὁμοίως εἰ-ἀλλ' εἰ I
 24 1; μόνον-ἀλλ' οὐδὲν V 7; οὐ
 μόνον-ἀλλὰ II 9 20; οὐ μόνος-ἀ.
 καὶ III 22; οὐ μόνον-ἀ. καὶ I 5 28
 19 18 II 11 III 13 15 22 VI 18
 fr. 120; οὐ μόνον οὐ-ἀ. καὶ III 38;
 μὴ μόνον-ἀ. καὶ I [13 22] V 16

VI 14 41 fr. 212; πολλοῦ γε δεῖ-
 ᾶ. IV 7; εἰ-ᾶ-, εἰ δὲ-ᾶ. VI 42;
 ᾶ. μὴν V 15 VI 18 35; ᾶ. μὴν
 οὐ V [16]; ᾶ. μὴν οὐδὲ IV 5; ἀλλ’
 ὅμως III 9 36

ἀλλήλοις V 15; ἀλλήλους V 5
 VI 39

ἄλλοθι III 21 32

ἄλλος I 7 11 13 7 15 20 18 5 19 8
 39 14 II 5 13 III 2 5 bis 6 9 11
 12 bis 17 21 22 ter. 23 24 28 31
 38 IV 9 V 6 bis 10 11 19 24
 26 fr. or. V p. 84 VI [1 6] 7 9
 11 15 ter. 17 26 28 30 37 43
 fr. 29 70 2; οἱ ἄλλοι πάντες III
 10 22 IV fr. 6 7 VI 23; ἄλλοι
 πάντες V 16; τᾶλλα πάντα II 4
 III 25 IV fr. 15 b 2 V 13; οἱ
 ἄλλοι ἅπαντες I 6 5 [17 11] VI [5]
 13; ἄλλως τε δὴ καὶ II 15
 ἀλλότριος III 34 V [21]

ἀλόγιστος II 4

ἀλυσαιτελής fr. or. V p. 84

ἀλφειεύς fr. 224

ἀλφίτια fr. 225

ἄμα I 8 15 c. dat. VI 15; ἄμα-
 καὶ VI 18

ἀμαρτάνειν I 26 3 V 28

ἀμελῶς VI 21

ἀμύνειν VI 36; ἀμύνεσθαι med.
 VI 38

ἀμφισβητεῖν fr. 97

ἀμφοδον fr. 137

ἀμφορεύς IV 13

ἀμφοτέροι IV 11 V 4 VI 3 [34]

ἄν = ἐάν IV 5 11 12 V 15 36

ἀναβαίνειν II 20 III 11 bis IV 11

ἀναβάλλειν πλίνθους fr. 103;
 τὸν ἀγῶνα fr. 202; ἀναβάλλεσθαι
 med. I 31 11

ἀναβιβάζειν τὰ παιδία IV 9;

ἀναβιβάζεσθαι (med.) τὰ παιδία
 III 41; τοὺς συγκατηγόρους III
 13

ἀναβιῶσαι IV 8

ἀνάγειν V 15

ἀναγιγνώσκειν III 10 IV 4 13 bis
 V 8 bis 10 12 [33] 33 fr. 76

ἀναγκάζειν I [5 22] 13 9 V 18
 VI 21 bis fr. 21

ἀναγκαῖος IV 5; τὰ καθ’ ἡμέ-
 ραν ἀναγκαῖα VI 23; ἀναγκαῖόν
 ἔστιν VI 23 35

ἀνάγκη scil. ἔστιν II 5 fr. 195;
 ᾶ. τις ἦν IV 5; ἐξ ἀνάγκης VI 20;
 ὑπὸ ἀνάγκης V [17]; ἀνάγκη IV
 fr. 8 3

ἀναγωγή V 15

ἀναδέχεσθαι I 34 22 IV 10 V 6
 7 15

ἀναίδεια V 23

ἀναιρεῖν I 14 12 16 IV fr. 15 b 4
 § 8 V 3 VI 22

ἀναισθησία II 7

ἀναισχύντημα fr. 226

ἀναλίσκειν II 44 19 V 4 VI 26
 fr. 134

ἀναλογίζεσθαι IV 4

ἀνάλωμα [fr. or. V p. 84]

ἄνανδρος fr. or. I p. 24

ἀνάξιος IV 9

ἀναπιμπλάναι I [13 26]

ἀναπόγραφα μέταλλα III 34

ἀνάστατος V 35 fr. 76

ἀνασυντάττειν (= ἄνωθεν συν-
 τάττειν) fr. 151

ἀνατιθέναι III 19 23; τινὲ κιν-
 δύνους III 9; ἀνατίθεσθαι τὸ τά-
 ριχος fr. 184

ἀνατρέπειν I [21 18] IV fr. 15 b 3

ἀναφέρειν I 9 5 25 10 16 28 [11 2]

ἄνθηρον fr. 113

ἀνδραγαθία II 16 VI 29 40

ἀνδραπόδιον fr. 227

ἀνδραποδιστής V 12

ἀνδράποδον II 1 2 bis V 15 bis

ἀνδρεία VI 3 19 38

ἀνδρεῖος III 9

ἀνδρίζεσθαι fr. 228

ἀνέγδοτος II 13

ἀνέκλειπτος VI 20

ἀνέκπληκτος fr. 117

ἀνεπόπτειντος fr. 174
 ἄνετος (= ἰερός καὶ ἀνειμένος
 θεῶ τινι) fr. 72
 ἄνευ fr. 703 117
 ἀνέχεσθαι c. partic. II 6
 ἀνήρ I 94 VI [1] 1 8 bis 10 25
 28 34 36 40 fr. 159 206 bis; κατ'
 ἄνδρα VI 7; πολῖται ἄνδρες II 17;
 Ἀθηναῖοι ἄ. VI 7; ὁ ἄ. δικασταί
 I [11] 21 11 [8 11] 12 20 22 7 24 29
 34 15 [35 20] 39 5 II 44 26 [1 23]
 § 3 5 8 14 16 17 19 20 III 1 4
 7 14 23 37 38 40 IV 4 V 2 bis
 7 13 20 [26 28] 31 [36] 36 fr.
 or. V p. 84 fr. 197
 ἀνθρώπινος VI 43
 ἀνθρώπος I 139 II 2 5 15 IV
 10 V 3 12 VI 1 7 17 21 bis 22
 fr. 701 2 3 80 196 209 210
 ἀνιαρότατος VI † [28]
 ἀνίκητος I [324]
 ἀνίστασθαι III 20 bis
 ἀντέχειν (= ἀντιλαμβάνειν) fr. 229
 ἀντί c. gen. I [10 18 34 3] VI 5
 ἀντιβολεῖν II 19
 ἀντιγραφὴ III 4 31
 ἀντίγραφον V 10
 ἀντίδοσις inscr. or. XLIII
 ἀντιλέγειν III 20 V [14] 21
 ἀντικόπτειν fr. 229 a
 ἀντίπαλος VI 38
 ἀντιπράττειν fr. 76
 ἀντιτάττεσθαι VI 11
 ἀνυπέμβλητος VI 7
 ἄνω III 8
 ἀνώμαλος fr. 113
 ἀξία V 27
 ἀξιόπιστος I [29 6]
 ἄξιος c. gen. III 6 14 17 35 38
 IV 12 V 7 10 [32] VI 22 36 42;
 μισεῖσθαι IV fr. 104 fr. 135; ἄξιόν
 ἔστι c. inf. I 25 26 II 3 IV 10
 VI 3 20 35; ἀξίως III 25; ἀξιώ-
 τερος I 35 28
 ἀξιοῦν II 46 23 IV 9 10 V 27
 fr. 71

ἄοκνος VI 17; ἄοκνως VI 24
 ἀπαγγέλλειν I [32 14] III 14 bis 15
 ἀπάγειν V [12]
 ἀπαγορεύειν V 13 cf. ἀπειπεῖν
 ἀπαγωγή III 6 V 29
 ἀπαιδεντότατος fr. 211
 ἄπαις VI 42
 ἀπαιτεῖν I 3 27
 ἀπαλλάττεσθαι IV fr. 15 b 1 § 11;
 τινός I 34 5 VI 43
 ἀπαντᾶν τινι II 43 7 III 31; ἄ.
 πρὸς τὰ λεγόμενα III 10; οἱ ἀπαν-
 τῶντες fr. 205
 ἄπαξ fr. 204
 ἀπαραιτήτος I 14 27
 ἀπαρχή IV fr. 15 b 5
 ἄπας I 66 7 17 96 171 8 11 195
 [21 18] 28 19 39 23 II 4 [7 12] 14
 [15] 16 bis III 5 6 40 V [2] 9
 19 [20] VI [5] 5 13 [18] 20 26 bis
 33 39 fr. 192
 ἀπατᾶν V [26] fr. 21
 ἀπάτη V [27]
 ἀπειπεῖν IV 3 cf. ἀπαγορεύειν
 ἀπειρία I [26 2]
 ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν II 19
 ἄπειστος I 14 28
 ἀπελπίζειν V 35
 ἀπέχεσθαι τιος fr. 210
 ἀπέχθεια [fr. p. 24]
 ἀπλοῦς I 2 2 [24 16]; ἀπλούστα-
 τος VI 9
 ἀπό c. gen. I 9 16 20 24 25 13
 II 3 15 bis III 2 IV fr. 15 b 4
 VI 9 19 29 [34] fr. 703
 ἀποβλέπειν πρὸς τι III 36
 ἀπογινώσκειν I [74]
 ἀπογράφειν τὴν οὐσίαν III 34 bis
 ἀποδεικνύναι τὰ χρήματα I 9 11;
 τινὰ εἰς τὸν δῆμον I [38 16]; τινὶ
 τιμᾶς IV 5; ἀποδείκνυσθαι med.
 I 31 2 VI 29
 ἀπόδειξις VI 16 24
 ἀποδημεῖν I [26 15] fr. 47 70 1
 ἀποδιδόναι I [5 26] 24 19 34 4 12
 III 6 16 17 bis IV fr. 88 § 2

fr. 192; ἀποδίδοσθαι vendere III
16 V 5 15; = ὑποτιθέναι fr. 193
ἀποθνήσκειν I [266] 30¹¹ II 20
VI 43

ἀποικία fr. 73

ἀποκαλεῖν fr. or. I (p. 24)

ἀποκείρειν fr. 230

ἀποκρίνεσθαι I 927 V 11 fr. 703
115

ἀποκρύπτεσθαι V 11

ἀποκτείνειν II [6]

ἀπολαύειν II [10] VI 30

ἀπολείπειν: τὴν πόλιν V [29]
τοσοῦτον ἄ. τοῦ III 34; ἀπολεί-
πεσθαί τινος II [9]

ἀπόλειψις VI 24

ἀπολλύναι I [124] III 1 20 V 7
15 fr. 172; ἀπόλλυσθαι II 6 V 13
[36]; ἀπολωλέναι III 18 VI 27

ἀπολογεῖσθαι II [416] 435 § 9
[10] 11 III 4 10 11 31 IV 6

ἀπολόγημα V [20]

ἀπολογία II 43 13 [4420] § 9 [9
10] 11 bis. III 10 bis 31 inscr.
II. III.

ἀπολύειν τὴν εἰσαγγελίαν III 38
servum V 4 [27] fr. or. V p. 84

ἀπομνημονεύειν V 31

ἀπόνοια I 7 18 II 5

ἀπορεῖν fr. 67

ἀπόρως διακείσθαι II 17

ἀποστασίον δίκη fr. or. XVII

ἀποστέλλειν I [2011] II 3 18
III 25

ἀποστροφή I 199

ἀποτίθεσθαι ἑαντῷ εὖνοιαν IV 7

ἀποτίνειν I 12 13 II 2

ἀποφαίνειν de Areopago I 5 19
[621] 315 11 [3811]

ἀπόφασις I 5 12 64 14 [725]

ἀποφεύγειν III 18 28 IV 6 7
V [36] fr. 20 bis

ἀποχρῆν III 30 V [16]

ἀποψηφίζεσθαι IV 11; τινος I
34 21; οἱ ἀψηφισμένοι fr. 29

ἀπροβούλεντος fr. 231

ἀπρόγραφος fr. 231

ἀπρόσκλητος (δίκη) fr. 2

ἀπροστασίον fr. 15 16 inscr. or.
[V VI]

ἄρα IV 11 V 21

ἄρ' οὐκ VI 20 22 24 35

ἀργύρεια ἔργα fr. 29

ἀργύριον II 2 bis 13 III 17 bis
V 4 5 6 7 10 [24] 27 fr. 273

ἄρδην ἀναιρεῖν IV 8

ἄρετή VI 3 [8] 9 15 18 19 23
24 bis 27 29 30 bis 32 34 36
40 41

ἄριθμός I 9 14 VI 19; πρὸς ἀριθ-
μόν fr. 103

ἄριστος III 1 4 8 29 30 ter. 39

ἄρμόττειν intrans. III 23 VI 4
fr. 20

ἀρνεῖσθαι fr. or. II (p. 28)

ἀρρώστημα V 15

ἀρρώστια IV fr. 10 s fr. 202 204

ἄρτίως III 1 V 9 [24]

ἄρχειν magistratum gerere II
17; ἄρχειν c. gen. VI 35; ἄρχε-
σθαι absol. fr. 204 c. part. VI [6];
ἀπό τινος VI 9 † 29

ἄρχειον fr. or. II (p. 26)

ἄρχη magistratus I 26¹ III 6 bis
initium: ἔξ ἀρχῆς I [1517] VI 28;
τὸ ἔξ ἄ. I 34 s

ἄρχηγός VI 28

ἄρχων III 6 V [31]; οἱ ἐννέα
ἄρχοντες fr. 139

ἄσβεβια III 6 fr. 701

ἄσεβεῖν III 6

ἄσελγέστατα III 29

ἄσήμαντος (= ἀσφράγιστος) fr. 4

ἄσφαλεια III 36

ἄσφαλής VI 25; ἀσφαλέστατος
I 91

ἄτιμος fr. 27 fr. 29; ἀτιμότητος
fr. 99

ἄτιμοῦν III 34 IV 12 V [27]
fr. 118

ἄτιμώρητος I 34 14

ἄτοπος II 47 22

ἀτρέμα V [19]
 ἄττα V 6
 ἀτυχεῖν I 407 V 26 31 fr. 219a
 ἀτύχημα IV [2]
 ἀτυχήs VI 24
 ἀτυχία IV fr. 103 10
 ἀυλαία fr. 139
 ἀυλητρίς III 3
 αὔξειν III 36
 αὔριον I 99
 αὐτίκα δὴ IV 8 9; αὐ. μάλα V 13
 αὐτόθι II 17 bis
 αὐτόματος I [fr. Bab. 3 p. 19]
 αὐτονομία VI 25
 αὐτός ipse I [112] 120 1013
 [1714 213] 2513 23 268 [2828]
 II 4420 4719 § 1 3 9 10 12 15
 III 2 4bis 8 12 bis 15 22 28bis
 32 38 IV 2 4 6 [12] V 1 5 13
 31 VI 2 12 fr. 7023 80bis; τρί-
 τος αὐτός III 14; αὐτός = sua
 sponte I 1911 III 2 cf. ἡμῶν,
 ὑμῶν, σφᾶς
 ὁ αὐτός idem I 618 2022 2111
 III 6 17 33 36 V [8] 36 fr. 24
 701 99; εἰς τὸ αὐτό V 5
 αὐτοῦ I 112 61 2628 2811 II
 475 § 6 III 21 bis V 8 17 18
 fr. 10; αὐτῆs III 25; αὐτῶ I 2811
 IV 12 fr. 41; αὐτῇ V 2; αὐτόν
 fr. 134; αὐτήν II 3; αὐτῶν I 346
 VI 10 37; αὐτοῖs I 524 VI 39
 fr. 702 cf. ἑαυτοῦ, σφᾶς αὐτούs
 αὐτοτελήs III 15
 αὐτόχθων VI 7
 ἀφαιρεῖν III 26 40 fr. 113; ἀφαι-
 ρεῖσθαι τι I 66 III 10 17; τινος
 III 37; τινός τι I 305; ἀφαιρε-
 θεῖs τὸν στέφανον I 303
 ἀφαίρεσιs fr. 23
 ἀφανήs fr. 195
 ἀφανίζειν VI [17]
 ἀφιέναι II 2 V 6 22 [27] 32 fr.
 181; ἀφίεσθαι τινος III 31
 ἀφικνεῖσθαι III 21 VI 18 fr. 70
 12 bis

ἄφιξις I 187
 ἀφίστασθαι τινος I 1919
 ἄφοβος VI [31]
 ἀφορίζειν III 16 fr. 232
 ἄφρων VI 28
 ἀφύλακτος V 29
 ἀψευδεῖν V 14
 ἀψιμαχεῖν fr. 131

B

βάρβαρος V 31 VI 12 38 fr. 139a
 βαρύνεσθαι fr. 67
 βαρύs fr. 134
 βάσανος fr. 5; βάσανον διδόναι
 τινός IV 11
 βασιλεύs rex I 324; (ἄρχων) III 6
 βασιλικά (χρήματα) I 2519
 βεβαιότατα VI 39; βεβαίως VI 30
 βεβαιοῦν III 36 VI 24
 βελτίων III 11; ὁ βέλτιστε III 19
 V 13
 βίος II 14 III 23 28 VI [5] 27
 28 31 37 43 fr. 207
 (βιοῦν) βεβίωκα II 14; ἐβίω fr. 118
 βλάπτειν III 27 37
 βοήθεια fr. or. I (p. 24) V 18
 βοηθεῖν [fr. or. I p. 24] II 4423
 § 10 ter. 19 20 III 11 bis 12 13
 bis 20 28 33 38 41 VI [5?] 43
 βούλεσθαι I 1312 1413 32[2] II
 8 11 14 17 III 12 21 35 37 IV
 fr. 15b 7 V 17 19 23 [24] VI
 [16] fr. 41 76 206; ὁ βουλόμενος
 II 4412 III 11 fr. 20
 βουλευέσθαι I 69 3710 V 11
 VI 15
 βούλευσιs V 18
 ἡ βουλή (ἡ ἐξ Ἀρείου πάγον) I
 224 316 27 44 617 727 1411 315
 12 3813
 βραχύs III 40 IV 4 V 10
 βωμός VI 21

Γ

γαλεάγρα fr. 34 239
 γαμεῖν II 3

γάμος VI 27

γάρ I 25 et pass.; καὶ γάρ et-
nim II 5 V 13 VI 9 nam etiam
V 22; εἰκότως-γάρ III 7 V 22
VI 39; νῆ Δία,-γάρ III 14; ναί,-
γάρ III 19; οὐδὲν θανααστόν-
γάρ I 20 21; τέλος δ' οὖν,-γάρ V
4; σκέψασθε γάρ I 2 10; γάρ in
interr. fr. 219

γε I 24 4 III 23 IV fr. 11 10 fr.
15 b 4 [11] V 13 15 17 VI 2 18
23; πολλοῦ γε δεῖ IV 7

γελωτοποιεῖν IV [2] 7

γενεαλογεῖν VI 7

γένεσις VI [5] 7 28

γένος II 47 14 VI 6 7 bis

γεωργεῖν V 26

γῆ fr. 67

γῆρας θνητόν VI 42; ἐπὶ γῆρας
ὁδῶ I 22 13

γηροβοσκός fr. 233

γίγνεσθαι I 2 18 15 16 26 23 28 26
39 3 fr. Bab. 3 p. 19 38 2 II 47 7
§ 16 III 3 7 8 26 bis 28 31 IV
fr. 6 4 § 8 V 3 6 bis 9 bis 12
[22] 22 24 [30] 31 VI [1] 2 3
[8] 9 [14] 15 17 [18 bis] 18 bis
[21] 21 22 23 25 27 28 ter. 29
30 31 ter. [34] 34 42 fr. 31 76
quater. 78 97 134 136 197 204
206; σύνδυο III 16 se praestare
V 19 VI 8 nasci II 47 24 IV 19
28 36 43

γινώσκειν III 36 V 11

γνώμη III 32 fr. 65

γνώριμος VI 29

γνώσις IV 6

γονεῖς III 6

γόνυ V 8

γοῦν V 2

γραμματεῖον V 8 9 11

γραμματεὺς III 40 IV 13

γράφειν scribere I [2 20] 6 23 II
47 9 § 3 bis [4 12] III 7 8 29
30 bis IV 3 6 V 10 11 [12] 16
[18] 18; rogationem ferre I 1 17

20 16 34 7 III 16 17 bis 18 IV 12
fr. 27 quater. 41 76; παράνομα
γρ. III 6 IV 5 11; ψήφισμα γρ.
III 8 15 bis 18 V 22 fr. 28 fr. 76
dubium I [29 8]; γράφεσθαι ac-
cusare fr. 20 (ξερίας) fr. 70 1 (ἀσε-
βείας)

γραφῆ II [12] (μοιχείας) III 18
(παρانونῶν) IV 13 (item) fr. 120
(αἰκείας) 202; ἀσεβείας III 6; γρ.
ἀπροστασίον fr. 16; παρانونῶν
IV 4 (γρ.) δημοτικὴ ἐκ δήμου fr. 63
γυνή II 47 1 4 § 3 5 6 [7 12]
13 V 2 3 16 bis [17 18] VI 20
36 fr. 205 206

Δ

δαδοῦχος fr. 198

τό δαιμόνιον VI 43 bis

δάκρυον I 40 4

δανεῖζεσθαι V 21

δαπάνη VI 5

δασμολογεῖν III 36

δέ: δ' οὖν V 4 cf. μάλλον δέ,
νῦν δέ, ὁ δέ

δεδιέναι II 6 V 33

δεῖ I 6 2 8 9 17 16 b 25 21 24 [30
11] 39 8 II 47 12 § 11 14 15 III
4 5 7 bis 9 10 bis 11 18 bis 19
28 30 39 IV fr. 8 8 § 2 3 7 11
V [5] 12 [17 18] 20 22 24 fr. 76;
εἰ δεῖον εἰπεῖν VI 39; εἰ δεῖ με-
τὰ παρρησίας εἰπεῖν I 12 24; τί
δεῖ λέγειν III 12; πολλοῦ γε δεῖ
IV 7

δείγμα fr. 186

δεικνύναι II 15 III 21 IV 5 6

δεῖν vincere V 30 fr. 118

δεινός I [24 2] III 14 19 IV 3
V 7 28 VI 17; δεινότερος VI 22;
δεινότητος III 29 † 32 V 3; δει-
νῶς fr. 167

δεινότης V 13

δειπνεῖν IV 2

δείπνον fr. 68

δειπνοφόρος fr. 88

δεῖσθαι egere IV fr. 10 8 11 VI
 [10] rogare II 19 III 41 V 36
 δέκα III 12
 δεκαπέντε fr. 29 (ιε' fr. 159)
 δεκαπλοῦς I 24 17
 δεξιούσθαι VI 35 bis
 δέσμα fr. 200
 δεσμός V 17
 δεσπότης V 22 VI 20
 δῆ I 14 21 34 8 39 5 III 14 IV [6]
 V 35 VI 24 37; ἄλλως τε δὴ καὶ
 II 15; αὐτίκα δῆ IV 8 9; ἵνα δῆ
 V 23; μὲν δῆ V 21; τότε δῆ IV 1;
 εἰ δῆ I 16
 δηλός: δηλόν ἐστιν IV 12 V [20];
 δηλονότι I 12 9 II 13
 δηλοῦν V 15
 δημαγωγός I 16 b 26 22 22
 δημηγορεῖν I [17 6]
 δημοκρατία III 5 IV [fr. 11 1]
 δημοποίητος inscr. or. XVIII fr.
 146
 δῆμος I 1 14 21 2 14 22 5 21 8 26
 10 [14] 25 13 13 21 14 24 27 28 8
 [29 7] 30 [1] 7 31 14 [32 14 38 15]
 II 3 11 [18] III 1 4 7 8 bis
 14 ter. 15 16 18 20 24 29 bis
 30 ter. 33 39 ter. IV fr. 2 a 17
 [fr. 10 2] 2 bis 3 ter. 5 [6] 7 bis
 8 10 VI 27 39 fr. 63
 δημόσιος III 4 34; τὸ δημόσιον
 fr. 29; δημοσία II 18
 δημοτικός IV 10; δημοτικώτε-
 ρος II 10 III [11]; δημοτικώτα-
 τος V 21; δημοτικώτατα I [5 15]
 δήπου I [7 8] II 47 12 III 3 26
 32 V 16 20
 διά praep. c. gen. I 27 V 31
 VI 12 23 29 fr. 70 3 c. acc. I
 [22 12] 25 9 26 2 II 8 bis 13 bis
 III 15 bis 36 IV fr. 8 10 § 9 V 5
 6 [7] 12 21 33 VI 3 22 24 ter.
 27 29 30 31 [acc. suppl.] fr. 70 2
 76 bis 197 210 ter.; διὰ τί I [6 21]
 II [10] III 17 23 IV 2 10 fr. 70 3
 διὰ τοῦτο III 5 IV 11

διαβαίνειν fr. 70 3 ter.
 διαβάλλειν I 6 3 III 13 VI 25
 διάβασις fr. 70 3
 διαβολή I [11 14] II 9 14 III 31
 διάγραμμα fr. 102 152 inscr. or.
 XLVI
 διαγραφεύς fr. 152
 διαδικασία fr. † 70 2
 διάδοχος VI 26
 διαθήκη II 47 26 V 17 bis 18
 διαιρεῖσθαι III 16
 δίαιτάν τινος λαμβάνειν III 31
 διαιτητής V 21
 διακείσθαι ἀπόρων II 17
 διακρίνειν VI 5
 διαλέγεσθαι I [28 11] V [9] 11 22
 23 (= πλησιάζειν γυναικί) fr. 171
 διαλείπειν III 17 32
 διαλλάττειν V 5
 διαλύειν τὴν φιλίαν I [21 3];
 χρέος V [6 20] 20; ζημίας V 22
 διαμαρτυρεῖν fr. 16
 διανέμεσθαι VI 17
 διάνοια fr. 196
 διαπέμπειν χρήματα I [15 17]
 διαπράττεσθαι V [3] VI 36 39
 διαρρήδην V 10 [16]
 διαστρέφειν τὴν ἀπολογία II
 [10]
 διατάττειν τὴν ἀπολογία II 11
 διατελεῖν c. partic. I 31 3 II 16
 V [3] VI 5
 διατιθέναι V 13; διατίθεσθαι =
 συντίθεσθαι I 1 12; δ. τὰ ἐαυτοῦ
 V [17]
 διατρίβειν II 16 fr. 70 2
 διατριβή fr. 70 2
 διαφέρειν c. gen. VI 35 fr. 13
 διαφθείρειν I 14 20 V 5
 διάφορος: τὰ διάφορα III 17
 διαφυλάττειν II 3
 διαψηφίζεσθαι III 40
 διδασκαλεῖον III 22
 διδάσκειν III 11 fr. 195
 διδόναι I 3 21 17 13 30 4 34 11
 II 44 15 § 2 ter. III 16 31 37 IV

[fr. 15 a 1] § 5 8 V 7 26 27 VI
 16 fr. 41 71; βάσανον IV 11; δίκην III 39; ἐκδόσεις I 16 b 19; εἰσαγγελίαν II 3 12 III 30 c. inf. I 24 10 [29] 254 IV 12
 διεξελθεῖν VI † 4 6 9
 διεξιέναι VI 4
 δικάζειν II 14
 δικαιολογεῖσθαι III 20
 δίκαιος I 21 16 b 25 28 23 30 8 394 40 19 II 9 11 III 11 20 24 27 29 30 32 36 40 IV 7 13 V 13 [16] 17 22 30 VI 5 20 fr. 20; δίκαιός εἰμι c. inf. V 21; δίκαιόν (ἔστι) c. inf. II [10] IV 9 VI 9 14 28; ἐκ δίκαιον III 32 37; δικάως I 5 11 22 8 IV fr. 69 § 9 V 22 VI [16] fr. 20; δικαιότερος fr. 21; δικαιότερον fr. 79
 δικαιοσύνη IV 6
 δικαστήριον I 26 [5] 20 384 III 2 5 6 7 12 18 28 29 IV 7 9
 δικαστής I 7 26 II 9 11 20 III 4 10 11 bis 18 19 21 27 31 bis 32 35 36 41 cf. ἄνδρες δικ.
 δίκη V 36 fr. 242; δ. ξυμηνος fr. 240; δίκην διδόναι III 39; δ. προσκαλεῖσθαι τινα fr. 701; δ. φεύγειν II 16; δίκη κακηγορίας fr. 100; κακώσεως fr. 160
 δικογράφος fr. 234
 διοικεῖσθαι V 8
 διοίκησις I 13 16 [28 17] fr. 118
 διόπερ I 22 6 [39 8] IV fr. 103 V [26]
 διότι IV [6] 10
 διπλάσιος V 6
 δῖς III 24 IV 10 11 bis 12 VI 18
 διώκειν sequi fr. 181 accusare II 16 III 13; εἰσαγγελίαν III 9
 δοκεῖν II 7 III 12 18 27 29 33 40 IV 10 V 6 bis 11 23 fr. 13 20 76 219
 δόξα I 21 16 22 10 III 37 VI 24
 δουλεία IV fr. 1
 δουλεύειν IV 10 fr. 27

δουλῆς fr. 235
 δοῦλος fr. 27 120
 δραχμή I 26 16 III 18 V 2
 δύναμις I 19 13 311 IV fr. [82] § 1 VI 20 35 38; ξενική δ. VI 11; παρὰ δύναμιν II 16
 δύνασθαι II 43 5 III 11 13 27 bis 28 IV 7; δυνάμενος potens I 15 13; οἱ δυνάμενοι εἰπεῖν II 10
 δυνάστης VI 25
 δυνατός fr. or. II (p. 28)
 δύο II 17 18 III 15 16 17 28 fr. 164 bis 210; δυοῖν τὸ ἕτερον II 9
 δωρεά III 29 39 bis IV fr. 6 8 inscr. or. XXIII; δωρεάν V 23
 δωροδοκεῖν I 13 24 [24 16] 349 387 VI 10
 δωροδοκία I [14 29 15 2] 21 23
 δῶρον I 25 25 401 III 39
 δωροξενία: ὁ τῆς δωροξενίας νόμος fr. 20

E

ἐάν I 25 29 391 II 20 III 7 8 10 21 26 bis 27 bis 31 bis IV 5 V 6 14 15 16 18 [22] 29 [36]
 ἔαν I 28 10 34 14 II 43 3 47 16 § 11 III 19 26 V 23 33
 ἐαυτοῦ fr. or. II ap. Poll. (p. 28) III 6 11 V 17 VI 35; ἐαυτῆς fr. 206; ἐαυτῶ III 15 19 (pro σεαυτῶ); ἐαυτόν VI 10; ἐαυτήν V [3]; ἐαυτῶν I [fr. Bab. 2 p. 19] VI 16 fr. 701 76
 ἐγγράφειν III 3 V [8] 8 10 11 bis 32 fr. 192
 ἐγγυᾶν V [16 bis] 16
 ἐγγύη V 16
 ἐγγυητής V 20
 ἐγγυητός V 16
 ἐγγύς: ἐγγυτάτω γένους II [47 14]
 ἐγδιδόναι in matrimonium dare II 5 13 bis V 30 fr. 10
 ἔρδοσις (ἐκδ.) I 16 b 19
 ἐγείρειν ὑπερῶρον fr. 103 (?)

ἐγκάθετος fr. 56
 ἐγκαλεῖν ἐγκλήματα II 18 III 24
 ἐγκατακλίνεσθαι de incubatione
 III 14
 ἐγκαταλείπειν V 35
 ἐγκλημα I [341] II 15 16 18
 III 24 bis; ἐγκλήματα ἴδια I 26
 34 17; τὰ ἐ. ἡλθε III 25
 ἐγκρατῶς VI [23]
 ἐγκωμιάζειν VI 7 bis [15] 15
 [33] 34
 ἐγκώμιον VI 15
 ἐγλείπειν vid. ἐκλ.
 ἐγχειρεῖν c. inf. II 10 III 34 V 5
 ἔγωγε III 1 V 5
 ἔδος III 25
 ἐθέλειν I [34 22] II 2 III 10 V
 1 23 bis 25 VI [15] cf. θέλειν
 ἔθρος III 33
 εἰ = si I 13 22 [21 28] 24 23 30 11
 fr. or. I (p. 24) II 47 [7] 23 § 4 19
 III 9 bis 17 22 23 35 39 IV 3 7
 10 V 6 10 [18] 28 VI 28 42 bis
 fr. 20 70 3 76 bis; εἰ δέον εἰπεῖν
 VI 39; εἰ δεῖ μετὰ παρηρησίας εἰ-
 πεῖν I 12 24; θαναμάζειν εἰ III 1;
 τί ἐστὶν αἰτία, εἰ fr. 173; ὀργί-
 ξεσθαι εἰ I 22 10; αἰσχύνεσθαι εἰ
 I 22 21 εἰ μὲν-εἰ δέ III 14—15
 17 V 7 [21] VI [34] 43; εἰ μὲν-
 ἐπειδὴ δέ III 18; εἰ δὲ μή III 13
 IV 12 V 15; εἰ = num IV 8 V 11
 fr. 212 bis; εἰ-ἢ (utrum-an) III 4
 εἰδέναι I 9 16 14 14 III 22 bis
 23 33 IV 10 V 16 19 ter. 20
 21 22 VI 8 fr. 41
 εἴκοσι I 2 15 10 20 III 18
 εἰκῶν I 32 3
 εἰμαρμένη VI 13
 εἶναι: ἐστὶν οὐδὲν εἰς τὸν ἀγῶνα
 III 32; εἶναι ἐκ τῶν νόμων III 4;
 ἐν ἀδικήματι III 26; ἐν αἰτίαις
 I [11 14]; ἐν τῷ δικαστηρίῳ III 7;
 ἐν δυνάμει I [15 22]; ἐν καταστά-
 σει fr. 205; ἐν πάθει VI 41; ἐν
 φόβῳ καὶ κινδύνοις IV fr. 15 b 8;

ἐστὶ παρὰ τινι c. inf. III 8 27
 IV 5; ἔστι (ἦν) c. inf. I 14 17 19
 24 21 [34 19] III 2 39 bis V 20
 VI 13; οὐκ ἔστι ταῦτα I 5 13;
 ἔστιν οἷς VI 39; ἔστιν ὄθεν III
 27; εἶναι c. partic. periphrast.
 pro verbo fin. I 3 20 39 6 II [3 7]
 III 26 30 38 V 4 11 VI 43 fr. 20
 31 157; ἡμῃν V 26; τὰ ὄντα =
 ἡ οὐσία fr. 249
 εἰπεῖν I [10 15] 12 25 13 13 [24 27]
 II 7 8 10 13 19 III 13 15 30 ter.
 31 39 40 IV [4] 5 13 V 1 4 5 8 9
 10 20 24 VI 4 39 fr. 76 bis fr. 219;
 κακῶς εἰπεῖν IV 3; συνελόντα δ'
 εἰπεῖν VI 20; ἐρεῖν II 4 V 13;
 εἰρηκέναι II 6 III 21 fr. 20; εἰ-
 ρησθαι II [9]; ῥηθήσεσθαι V [2]
 VI 1 2
 εἰρήνη V 30 bis; εἰρήνην ποι-
 εῖσθαι I 37 8
 εἰς, μία, ἐν I 25 8 II 13 III 12
 22 IV 7 V 11 14 VI 4 7 20 23
 35 36; εἰς ἕκαστος I 39 19; καθ'
 ἐν ἕκαστον III 14; V 13; καθ'
 ἕνα III 33
 εἰσαγγελία II 47 9 § 3 bis 4 11
 12 bis III inscr. 1 2 bis 4 7 9 29
 30 bis 31 38 40 inscr. or. LVIII;
 αἰ εἰς. εἰδῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον
 III 5
 εἰσαγγέλλειν III 1 2 3 27 29 39;
 εἰς. εἰσαγγελίαν III 38
 εἰσαγγελτικὸς νόμος III 3 4 9 40
 εἰσηγητής VI 3
 εἰσιέναι εἰς τὸν ἀγῶνα II [12];
 εἰς τὸ δικαστήριον III 5
 εἰσκομίζειν fr. 76
 εἰσπράττειν τι III [35]; τινά τι
 II 17
 εἰσφέρειν fr. 76
 εἶτα deinde III 30; εἰθ' ὕστερον
 V 6; interrogans cum indigna-
 tione I 20 25 II 5 III 13 18 39
 IV 8 V 18
 εἶτε-εἴτε III 32

εἰωθέναι I 9 21 IV 7 VI 8; εἰω-
 θώς II 19 20
 ἐκ, v. ἐξ
 ἔκαστος I 6 21 24 19 15 22 38 1 II
 41 1 § 14 III 5 6 IV fr. 8 5 fr.
 15 a 1 VI 6 7 bis 20 bis 41 fr. 159;
 ἔκ. ὁ II 2
 καθ' ἕκαστον III 7; τὸ καθ' ἕκα-
 στον VI 4; τὰ καθ' ἕκαστα III 4;
 καθ' ἕν ἕκαστον III 14 V 13; εἰς
 ἕκαστος I 39 19
 ἐκότερος I 25 18
 ἐκατόν V 31
 ἐκβάλλειν V 31 fr. 70 1
 ἔκδεια fr. 136
 ἐκδέρειν fr. 200
 ἐκδιδόναι vid. ἐγδ.
 ἐκδιώκειν fr. 238
 ἐκεῖ II 18 III 20 25 26 V [32]
 ἐκεῖθεν II 3 III 21 22 36 [36]
 ἐκείνος I 19 19 25 22 28 26 40 6
 II 44 27 46 19 47 3 § 2 7 III 19
 20 bis 21 22 bis 23 34 39 IV
 fr. 2 a 6 fr. 10 1 § 1 [1] 8 V 2 [5]
 29 31 36 VI 1 [2] 2 36 ter. 39 bis
 ἐκεῖσε II 18
 ἐκκλέπτειν fr. 134
 ἐκκλησία II 3 V 32; κυρία ἐ.
 fr. 89
 ἐκκοκκίζειν fr. 239
 ἐκκρούειν τὴν ζήτησιν I 31 10
 ἐκλείπειν (ἐγλ.) τὰς καινοτομίας
 III 36; τὸν βίον III 27 28; φυ-
 λακὴ ἐγλειπομένη I 12 5; τὰ ἐκ-
 λειπούμενα † VI 2
 ἐκουσίως I [1 23]
 ἐκπηδᾶν fr. 45
 ἐκπίπτειν I 26 8 V 31
 ἐκπλήττεσθαι fr. 157
 ἐκποδὼν ποιεῖν I 14 23
 ἐκπορεύεσθαι fr. 205
 ἐκτιθέναι I 3 17
 ἐκτίνειν V 21
 ἐκτρέφειν V 29
 ἐκὼν I 5 20 [19 11] 24 30 VI 13
 ἐλαττοῦσθαι III 17

ἐλάττων I 12 12 V [3] VI 2 19
 39; ἐλάχιστος II 20
 ἐλαύνειν fr. 67 157
 ὁ ἐλεγχος VI 25
 ἐλεῖν IV 9 V 36
 ἔλεος IV [7]
 ἐλευθερία V 5 7 VI 10 11 16
 [16] 19 24 34 40
 ἐλευθερίος (Ζεύς) fr. 197
 ἐλεύθερος II 6 IV fr. 1 fr. 15 a 3
 V 6 bis 16 27 VI 25 fr. 27 bis
 120
 ἐλευθεροῦν VI 37
 ἔλκειν τινὰ τῶν τριχῶν fr. 97
 ἐλπίς fr. 219 a
 ἐμαντοῦ II 4 16 19
 ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον I 40 23
 ἐμβραχν fr. 41
 ἐμμένειν ἐν τοῖς ὄρεσι II 7
 ἐμμηρος δίκη fr. 240
 ἐμός II 11 V 1 15 17 23 24 26
 ἔμπειρος V [26]
 ἐμπόριον fr. 70 2
 ἐμπροσθεν I 17 7 [21 10]
 ἐμπυρισμὸς ἀρχείων fr. or. II
 (p. 26)
 ἐμφανίζειν VI 23
 ἐμφράττειν τὰς ὁδοὺς fr. 204
 ἐναντίον c. gen. III 24
 ἐναντίος IV 11 c. dat. III 15 29
 39; ἐναντία τοῖς νόμοις προε-
 δρεύειν IV 5; τοῦναντίον adverb.
 I 3 28 21 24 22 3 V 13
 ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων VI 23
 ἐνδεῖνυσθαι V 5 VI 39
 ἐνδειξις V [29]
 ἐνδεκα: ἀρχὴ τῶν ἐνδεκα III 6
 ἐνδέχεται c. inf. II [15 bis]; εἰς
 τὸ ἐνδεχόμενον VI 41
 ἐνδοθεν IV 8
 ἐνδον καταγερᾶσκειν II 13
 ἐνδοξος VI 18 27 37 40
 ἐνδόσιμος fr. 241
 ἐνδρεύειν V 11 18
 ἐνεῖναι: ἔνεστι c. inf. IV 5 bis
 ἐνεκα I [4 3] 8 2 24 13 34 16 [35]

26] II 16 IV 6 12 V 2 5 VI 36;
 ἐνεκεν I 26 17 V [17] VI 3 [34];
 ἐν[εκεν VI 34
 ἐνεργός III 36
 ἐνθάδε III 20 39 V 31
 ἐνι II 14 [IV 2]; ὡς ἐνι μάλιστα
 V 1
 ἐνιαυτός II 17 VI 18
 ἐνιοι III 37
 ἐνίστε V 28
 ἐνίστασθαι πράξεις VI 35
 ἐννέα: οἱ ἐ. ἄρχοντες fr. 139
 ἐννοεῖν V [3]
 ἐννόμως VI 27
 ἐνοικεῖν VI 17
 ἐνος: ἐνη καὶ νέα fr. 168
 ἐνοχλεῖν V 4 5
 ἐνοχός τιμι III 38
 ἐνσεῖν τινὰ εἰς ὠνήν V 26
 ἐνταῦθα V 7; ἐνταυθοῖ VI 18
 fr. 68
 ἐντεῦθεν VI 12
 ἐντιμος VI 37; ἐντιμότητος VI 30
 ἐντὸς τῶν μέτρων III 35
 ἐντυγχάνειν III 21 fr. 257
 ἐνόπριον III 3 14 15
 ἐξ fr. 134
 ἐξ: ἐξ ἀδίκου III 37; ἐξ ἀρχῆς
 I 34 8 VI 28; ἐξ ἀνάγκης VI 20;
 ἐκ τῶν νόμων I [24 21] II 12 III
 4 40; ἐκ παντὸς τρόπου I 14 22
 fr. 172
 ἐξαγγέλλειν III 14
 ἐξάγειν II 47 15
 ἐξαιρεῖν III 16
 ἐξαίρεσις (= ὅπου τὰ φορτία
 ἐξαίρεται) fr. 186
 ἐξαιτεῖν I [8 14]
 ἐξάκεις III 30
 ἐξανδραποδίζεισθαι VI 17
 ἐξαπατᾶν I 6 12 III 36 IV 5
 ἐξαρνον γίνεσθαι I 2 17
 ἐξεῖναι c. inf. II [12] 14 III 11
 13 bis 26 bis IV 3 bis 12 V 10
 15 [17] fr. 20; ἐξόν absol. I 21 12
 40 22 [27]

ἐξελέγγειν I 38 5 III 24
 ἐξελεύθερος fr. 197
 ἐξέρχομαι: τοῦ ἐξελεθόντος μη-
 νός III 35
 ἐξετάζειν II 3 14 III 4 14 16
 18 V 13
 ἐξήκοντα I 22 5 25 17 III 34
 ἐξῆς V 34
 ἐξιστάναι V 2; τινὰ τῆς ἀπολο-
 γίας II 9
 ἐξοδος fr. 206
 ἐξοικεῖν V 29 bis [33 35]
 ἐξορίζειν II 20
 ἐξορμεῖν I 16 b 24
 ἐξουσίαν διδόναι II 44 14 IV 8
 ἐξυβρίζειν τὴν πόλιν IV 9
 ἔξω c. gen. I 25 19 III 10 31
 ἔξωθεν II 9 III 39
 εἰκέναι: ὡς εἰκε I 9 15 12 28
 14 25 II 7 V 2 7 18 19 29; εἰκός
 (έστι) c. inf. II 15 VI 43; τὰ εἰ-
 κότα fr. 195; εἰκότως I 20 23 III
 7 V 22 [26] VI 39
 ἐπάγειν V 7
 ἐπαινεῖν VI 3 15 16 30 [34]
 ἐπαινος III 35 IV 4 [5] VI 15
 22 30 42 bis
 ἐπαίρειν ὑπερῶα fr. 103
 ἐπακούειν τοῦ πράγματος V 12
 ἐπανορθοῦν I 12 6
 ἐπεὶ IV 1 V [30] fr. 20 192
 ἐπειδάν II 9 V 14 fr. 192
 ἐπειδή I [8 10] 13 16 31 10 II [46 18
 § 19] III 18 39 fr. 76 134
 ἐπεῖναι fr. 196
 ἐπίπερ III 27
 ἐπειτα II 41 2 § 9 IV fr. 10 1
 fr. 97; ὁ ἐπειτα χρόνος III 37;
 πρῶτον μὲν-ἐ. II 12 17 IV 3 V
 5 33 fr. 29; πρῶτον μὲν-ἐ. δέ II
 5 IV 12; ἐπειτα in interrog. VI
 [32?]
 ἐπέρχομαι VI 5 VI 38 bis
 ἐπεμβαίνειν τῷ δήμῳ IV fr. 10 2
 ἐπήβολος fr. 239; ἐπήβολον γε-
 νέσθαι πόλεως fr. 78

ἐπί praep. c. gen. I 25 5 28 6 22
 20 22 22 16 40 21 II 1 III 6 bis
 21 26 32 IV 7 8 V 1 3 10 11
 VI 4 fr. 97; c. dat. I 13 19 22 13
 25 23 III 8 19 20 38 IV 2 V 5
 7 11 18 VI [1] 14 25 bis fr. 39
 55 70 3 118 inser. or. LXIV; c.
 acc. I 28 17 fr. or. I (p. 24) II 44 20
 § 17 III 12 IV fr. 118 § 3 6 V 4
 6 8 9 VI [12] 12 35 fr. 251
 ἐπιβαίνειν τῆς νήσου fr. 67
 ἐπιβασία τῇ δίκῃ fr. 242
 ἐπιβουλεύειν τινί I 15 7 V 21 26
 [35]
 ἐπιβουλή V 7 12 [24]
 ἐπιγράφειν fr. 76
 ἐπιδείκνυσθαι fr. 208
 ἐπιδεῖν; ἐπεῖδον VI 38
 ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν τῇ πατρίδι
 VI [10]
 ἐπιδιέτες fr. 192
 ἐπεικεια II 13
 ἐπεικίης II 14 III 12 VI 5
 ἐπιέναι I 28 16
 ἐπιθυμεῖν c. gen. III 34 IV 10
 V [26]
 ἐπιθυμία IV [fr. 84]
 ἢ ἐπίκληρος fr. 192
 ἐπικοσμεῖν III 24 25 26
 ἐπιλανθάνεσθαι εἰπεῖν II 8
 ἐπίληπτον ἀνδράποδον V 15
 ἐπιμέλεια VI 43 bis IV fr. 10 7
 ἐπιμελεῖσθαι VI [5]
 ἐπιμελῶς VI 21
 ἐπιμιμνήσκεισθαι περὶ τινος VI 8
 ἐπισιτισμός II 2
 ἐπισκοτεῖν τινι fr. 27
 ἐπιστάτης τῶν πραγμάτων I 12
 18; ἐ. τῆς Ἀκαδημείας I 26 22
 ἐπιστέλλειν III 20
 ἐπιστολή III 25
 ἐπιστρατεύειν IV 8
 ἐπισυνοφαντεῖν fr. 243
 ἐπίταγμα I 18 9
 ἐπιτάφιος (scil. λόγος) VI [in-
 scr.]

ἐπιτήδειος subst. II 4 V [23]
 ἐπιτηδεύειν V [32]
 ἐπιτιμᾶσθαι pass. I 22 1
 ἐπίτιμος fr. 27
 ἐπιτρέπειν I 2 22 8 1
 ἐπιτροπικός (λόγος) inser. or.
 LXIII
 ἐπίτροπος VI 42
 ἐπιφέρειν τινὶ αἰτίαν fr. 70 1;
 ἐπ. ὕβρεις VI 36
 ἐπιχειροτονία fr. 162
 ἐποπτεύειν fr. 175 cf. ἀνεπόπ-
 τευτος
 ἐπτακόσιοι I [9 28] 10 19 [25]
 ἐπωνυμία fr. 197
 ἐρᾶν absol. V 21
 ἔρανος V 7 9 bis 11 14 [19]
 ἐργάζεσθαι III 37 V 30; ἐ. ζη-
 μίας V 22 [22]; ἐ. τινα κακόν
 III 19; ἐ. μέταλλον III 35; ναν-
 τικοῖς χρήμασιν I 16 b 18
 ἐργασία III 36 V 22
 ἐργαστήριον V 6 10; ἐπ' ἐργα-
 στηρίον III 21
 ἔργον II 47 18 VI [2] 18 39 fr. 57
 (ex Hesiodo) 70 2 208; ἔργα ἀρ-
 γύρεια fr. 29; ἔργα II 1
 ἔρκειος (Ζεύς) fr. 94
 ἔρχομαι IV [2]; ἐλθεῖν I [8 10 22
 9 7] III 25 V 9 [29] 29 31 VI 12
 fr. 67 184; εἰς τοῦτο ἀποροίας
 (ἀναισθησίας) ἐλθεῖν II 5 [7];
 ὁμοσε ἐλθεῖν V [21]
 ἔρως V 2
 ἐρωτᾶν I 3 17 22 9 23 V [11] fr.
 70 2
 ἐσπέρα: εἰς ἐσπέραν IV 2
 ἐστιᾶσθαι fr. 139
 ἔσχατος IV 9
 ἐταίρα V 3 18 [18] 26
 ἐταιρικὸν συνάγειν III 8
 ἔτερος I fr. Bab. 2 (p. 19) II 16
 18 III 1 31 IV 2 bis V 13 bis
 [15] fr. 206; δυοῖν τὸ ἔτερον
 II 9
 ἐτέρωδι IV 7

ἔτι III 40 IV 4 V [2]; apud comparativum VI 3; ἔτι νῦν fr. 200
 ἔτος I 22 5 II 15 17 III 35 V 31
 εὔ fr. 30; εὔ ποιεῖν I fr. Bab. 2
 (p. 19) V 5; εὔ φρονεῖν V 8
 εὐγένεια VI 7
 εὐδαιμονία I 39 15 V 29 VI 25
 εὐδαιμονίζειν VI [32]
 εὐδαίμων VI 25 42
 εὐδοκίμεῖν VI 35
 εὐδοξία VI 19 42
 εὐεργεσία V 31
 εὐεργετεῖν IV 2
 εὐεργέτημα or. I fr. Bab. 2 (p. 19)
 εὐεργέτης IV 2 5
 εὐήθης IV [7] V 19 VI 6
 εὐήμερος fr. 244
 εὐθύς II 3 13 III 34 V 8 bis
 fr. 107
 εὐνοια I [29 7] IV 7 V 1 [2]
 VI [27] 42
 εὐνοϊκῶς II 19
 εὐορκος III 40
 εὐπραξία VI 30
 εὐρίσκειν I 31 13 fr. 182 εὐρ. ἐργασίαν V 22; πόρους fr. 118
 εὐτελής (?) fr. or. IV p. 57
 εὐτύχημα IV 11
 εὐτυχής VI 24 28
 εὐχεσθαι absol. IV fr. 15 b 1; τοῖς θεοῖς II 44 22
 ἐφοδίων I [40 17]; ἐ. ἀτυχούντων fr. 219 a; εἰς τὸν ἀγῶνα III 19; εἰς τὴν εὐνοίαν VI [27]
 ἐφορεῖν VI 21; ἐπιθεῖν VI 38
 ἔχειν I 19 8 16 31 6 II 1 III 16 17 39 V 15 18 VI 7 27 41 fr. 198 200; αἰτίαν ἔ. (insimulari) I 2 24 III 1; ἔ. τὰς ἀληθεῖς αἰτίας (causas) fr. 76; ἄλλοθι τ. γνώμην σχεῖν III 32; νοσῶν III 23; πράγματα V 24; [συγγνώμην] τινί V 26; χάριν τινί V 5 6 VI 14; ἡλθεν ἔχων I 9 8 cf. I 19 13 IV 9 fr. 70 1; adde fr. 121; ἔχειν posse, scire II 9 11 13 19 bis 20 III 30

41; intrans. = se habere I 186
 II 11 19 V 16
 ἔχθρα fr. 209
 ἐχθρός I 1 18 VI 38 bis
 ἐχίς fr. 80 bls
 ἔως dum fr. 134

Z

ζεῦγος II 5 fr. 121
 ζῆλος VI 30
 ζημίας ἐργάζεσθαι V [22]
 ζῆν VI 24 26 bis 27 fr. 207
 ζητεῖν τι fr. 195; c. infin. I 6 7
 III 19; ζ. ὅπως fr. 172
 ζήτησις I 31 9 34 7
 ζύμενα V 6
 ζυγομαχεῖν (= στασιάζειν) fr. 245
 ζώνη; λῦσαι τὴν ζώνην fr. 67

H

ἧ = quam I 25 17 III 3 11 34
 V [31] VI 23 24 40 fr. 29 79;
 πρότερον-ἧ III 5; ἄλλος-ἧ III 5 9;
 ἄλλοθι-ἧ III 32
 ἧ = aut, sive: I 26 2 II 19 III
 30 34 IV fr. 15 b 1 8 V 22 VI 6
 28 33; ἧ-ἧ I 26 6 7 II [7 9] 15
 III 22 33 IV 7 10 fr. 139 a 210;
 ἧ ter fr. or. II (p. 26); quinquies
 V 17; septies III 8 21; ἧ-ἧ καί
 II 47 24; ἧ = an I [6 26]; πότε-
 ρος —; ὁ . . ἧ ὁ . . V [21]; πότε-
 ρον s. πότερα-ἧ II 10 13 III 32
 IV 5 V [26]; εἰ-ἧ μή III 4
 ἧ IV 3
 ἧ μήν V 1
 ἧβᾶν fr. 192
 ἡγεῖσθαι c. gen. VI 13; ἡγ. c.
 inf. (= existimare) I 31 4 III 15
 VI 7 9 16
 ἡγεμονία VI 10 13 15
 ἡγεμών VI 3 11 35; ἡγ. συμμο-
 ρίας fr. 146
 ἡδῆ I [9 10] 25 23 III 1 7 24 28 35
 IV 5 11 V 5 10 24 VI 21 fr. 67
 ἡδονή VI 34

ἡδύς: ἡδίω VI [34]
 ἡθος V 1 [32]
 ἡκειν I 18 10 19 11 II 4 III 20
 22 24 31 IV 9 V [4] 8 fr. 70 3
 ἡλιαστικὸς ὄρκος III 40
 ἡλίθιος V 23
 ἡλικία II 15 VI 31 fr. 205; ἐφ'
 ἡλικίας V [3]
 ἡλικιώτης VI 31
 ἡλιος VI 5
 ἡμέρα: ἡ αὐριον ἡμ. I 9 10; καθ'
 ἡμέραν VI 23 26; μεθ' ἡμέραν
 IV 2; νύκτα καὶ ἡμέραν V 13;
 ὁβολὸν τῆς ἡμέρας II 2; ὅσαι ἡμέ-
 ραι V [19]; ὁσημέραι VI 23 fr. 68
 ἡμέτερος V [29] fr. 67 79
 ἡμίθεος VI + 35
 ἡμῖς I [10 27]
 ἡμῶν αὐτῶν III 26
 ἡρέμα fr. 201
 ἥρως VI 21
 ἡσυχίαν ἄγειν fr. 134
 ἡττᾶσθαι fr. 76
 ἡττων: οὐχ ἡττον VI 18

Θ

θάλαττα fr. 67
 θάνατος VI 14 28 41; ἄξιος θα-
 νάτου III 14; θάνατόν τινας κα-
 ταγιγνώσκειν IV 7 V [29]; κιν-
 δυνεύειν περὶ θανάτου II 20
 θάπτειν [fr. or. I (p. 24)] II 20
 III 18 fr. 76
 θαρραλέος fr. 117
 θαρρεῖν V 1 VI [2] 41
 θαυμάζειν VI 35; θαυμάζειν εἰ
 I [15] III 1
 θαυμαστός: οὐδὲν θαυμαστόν I
 20 20 V 2
 θέατρον fr. 118
 θέλειν III 11 cf. ἐθέλειν
 θεμέλιον τιθέναι VI 14
 θεμιτός VI 27
 ὁ θεός I [325] II 44 22 III 14 15
 bis 16 17 bis 18 26 VI 21 22 43
 ἡ θεός III 25 bis

θεραπεία IV fr. 10 10
 θεραπεύειν IV 1
 θεράπιον fr. 99
 θεσμοθέται II 12 III 6
 θεωρίαν ἀποστέλλειν III 25; κα-
 τὰ θεωρίαν ἀποδημεῖν fr. 70 1
 θεωρικόν I 13 5 26 15 fr. 47
 θεωρός VI 18
 θησαυρός inscr. or. [IV]
 (θνήσκειν): τεθνεώτης fr. 76
 θνητός VI 24 42
 θόρυβος I 12 14
 θρασύς fr. 117; θρασύτατα III 29
 θρήνος VI 42
 θρίξ: τῶν τριχῶν ἐλκεσθαι fr. 97
 θριπῆδεστος (= διεφθαρμένος)
 fr. 82
 θυγάτηρ III 31 V [29] fr. 198
 θύειν fr. 68
 θυσία III 25 VI 21

I

ἴδιος I 2 6 34 16 III 17 36 IV 12
 V 17 30 VI 5 7 19 24 30; ἰδία
 I 39 18 II 18 V 35 VI 7; cf. or. V
 frg. (p. 84)
 ἰδιώτης I 24 5 9 25 29 II 20 III
 9 11 13 27 28 30 V [19]
 ἰερεῖον fr. 70 3 ter
 ἱερός fr. 32; τὸ ἱερόν III 6 14
 18 25 26 fr. 70 3 76 79; ἱερά =
 τὰ τῶν τεθνηκότων ὅστ' αὖ fr. 49
 ἱεροφάντης fr. 198
 ἰθύφαλλος fr. 50
 ἱκανός I 7 25 13 22 22 10 25 22
 V 18 20 VI 4; ἱκανὸν εἶναι c.
 inf. III 13
 ἱκετεύειν I [26 17]
 ἱνα I 31 9 II 12 III 31 IV 12
 V 5 8 VI 8; οὐχ ὅπως, ἀλλ' ἵνα
 I 9 16; ἵνα δὴ V 23; ἵνα μὴ II
 44 17 III 7 IV 13 V 4 fr. 27
 ἱππαρχεῖν II 17
 ἱππαρχος II 17 fr. 76
 ἱππεύς II 16 17 fr. 76
 ἱπποτροφεῖν II 16

ἰσος VI 5; ἴσως I 3 22 III 38 V 2 VI 41

ἰστάναι εἰκόνα I 32 3; στήλην fr. 79 ? IV 2

ἰσχύειν I 19 [6 26] IV 1 8 VI 20 ἰσχυρίζεσθαι τινι II 47 27 III 4 V 18 30

ἰσχυρός I 7 10; ἰσχυρότερος VI 19 ἰσχυρότατος II 5 III 28

ἰσχύς VI 19

K

καθάπερ fr. 204

καθίσθαι I 9 18 [21]; ὁ ἄρχων ἐπὶ τούτου καθίσταται III 6; 2 pers. καθίη fr. 115

καθιστάναι τι I 12 4 VI [5] cum dupl. acc. V [16] [31] VI 37; τινὰ εἰς III 23 28 IV 9; ἐν ἀσφαλείᾳ III 36; perf. καθέστακα III 28; καταστῆναι ἐπίτροπον VI 42; ἡγεμόνα VI 3 11; εἰς III 11 38; καθεστηκέναι III 6; καθεστάναι VI 20

καθορᾶν: κατιδεῖν fr. 134

καί in comparatione: ὥσπερ καί III 22; ὅπερ καί I [24 26] III 1 V 9; διόπερ καί IV fr. 10 3; ὥσπερ οὕτω(ς) καί I 2 5—8 II [43 2] IV fr. 10 9 § 12 VI 5; ὥσπερ καί οὕτω καί I 40 20—25 III 38; ὥσπερ καί III 21; ἢ-ἢ καί II 47 24; καὶ γάρ vid. γάρ; καὶ ταῦτα I 5 19 III 26 IV 5; καὶ νῆ Δία καί III 27; λόγους καὶ οὐστινασοῦν III 21; τί καὶ ἀδικεῖ; III 14 Crasis: κἀκεῖ V [32]; κἀκεῖθεν II 3; κἀκεῖνος V 5 VI 36 38; κἀμέ II 19 cf. ἄλλως τε καί, καίτοι, τε-καί, (καί) νῦν, (καί) οὐ, μή

καινοτομία III 36

καιρός I 12 10 IV fr. 2 b 8 bis VI [4] 30

καιροφυλακεῖν IV 8

καίτοι I 21 23 III 4 11 17 23 27 IV 2 9 V 3 15

κακηγορεῖν fr. 100 246

κακηγορίας δίκη fr. 100

κακία fr. 204

κακοήθεια III 32

κακολογεῖν fr. 25

κακολογία fr. 247

κακοπράγμων fr. 248

κακός III 19 V 10 VI 5 fr. 30

209; κακῶς εἰδέναι III 33; κρίνειν IV 10; λέγειν IV 3 ter.; κακίων: ἄδειν ἐπὶ τὰ κακίονα IV 3

κἀκώσις: δίκη κακώσεως fr. 160

καλεῖν nominare: fr. 24 67; ὁ..

καλούμενος VI 35 fr. 24 137; vocare: II 19; ἐπὶ βοήθειαν fr. or. I (p. 24) c. part.: (βοηθήσοιτας sim.) II 19 20 III 12 bis 13

καλλωπισμός fr. 206

καλός III 11 VI 27 40 fr. 207;

καλῶς I 8 22 II 11 VI 5 8 [15]

26 31 fr. 207; καλλίων VI [1] 3

19 28; κάλλιστος III 25 V [14]

καρπεύειν χώραν fr. 107

καρπίζεσθαι (= καρποῦσθαι) fr. 119

καρποῦσθαι τὰς τιμὰς III 9

καρτερία VI [24] [34]

κατά c. gen. I 16 12 6 18 13 20

[21 4] 24 25 25 10 [30 13] 34 6 38 8

40 1 II 44 13 47 20 § 9 18 III 4 bis

8 bis 15 23 29 31 IV 1 8 bis

V 14 17 VI 10 fr. 20 120 inser.

or. I IV V etc.; c. acc. I 1 14 III

5 28 IV 4 5 6 11 V 12 19 [32]

VI 2 7 20 23 26 42 fr. 29 67 bis

70 1; καθ' ἑαυτήν V [3]; cf. ἕκα-

στος

καταβαίνειν III 40 IV [4]

καταβάλλειν V 5 7 9

καταβιβρώσκειν fr. 249

καταγέλαστος I [21 6] III 3

καταγερᾶσκειν II [12] 13

καταγιγνώσκειν τινός I 7 28 III

26; ἀδικίαν IV 10; θάνατον IV

7 V 29

καταδεέστερος III 12

καταισχύνειν I [21 8] VI 3

κατακλείειν VI 12
 κατακλίνεσθαι III 18
 καταλαμβάνειν I 186 V 11 17
 [18] VI 12 bis
 καταλείπειν II 475 § 9 V [34]
 VI [32] 41 42 fr. 703 † 164 192;
 καταλείπεσθαι pass. I 828 397
 III 31
 καταλύειν fr. 59
 κατάληψις fr. or. II (p. 26)
 καταλύειν I 127 II 11 III 7 37
 VI 22 39 43
 κατάλυσις τοῦ δήμου III 8
 καταριθμῆν III 22
 καταρρητορεύειν I [264]
 κατασβεννύναι fr. 204
 κατασκευή fr. 113
 κατάστασις τῆς ἡλικίας fr. 205
 κατατέμνειν cavillari V 12
 κατατιθέναι V 24 VI 19; κατα-
 τίθεσθαι med. V 6
 κατατομή I 920
 καταφεύγειν V 33
 καταφθείρειν VI 10
 καταφρονεῖν τινος I 1222 V 30
 καταφυγή εἰς τοὺς νόμους III 10
 καταχειροτονεῖν I 2220
 καταχειροτονία fr. 187
 καταχρησθᾶί τι I 133
 καταψεύδεσθαι absol. II 8 14;
 c. gen. III 15 18
 καταψηφίζεσθαι τινος I [293]
 III 18
 κατεσθίειν fr. 80
 κατηγορεῖν absol. I 2621 383;
 τινος II 2; τι III 12 22 31 bis
 IV 13 fr. 241; τινός τι III 19; τι
 κατά τινος III 23
 κατηγορία II 431 10 § [10] 11
 13 III 4 bis 14 26 27 31 IV 1
 κατήγορος I [3811] II [415] § 8
 14 19 III 10 36 38
 καττύεσθαι (= ὑποδεδέσθαι) fr.
 250
 κάτω I 919
 κεῖσθαι V 11; εὖ κείμενος fr. 30

κελεύειν I 110 22 921 II [413]
 § 11 19 20 bis III 3 4 10 18 29
 40 V 1 4 12 14 17 23 29 fr. 21 bis
 192
 κεραννύναι τὸν κρατῆρα fr. 69
 κεστρίνος fr. 188
 κεφάλαιον II [7] III 4; ἐπὶ κε-
 φαλαίον I 622 VI 4
 κεφαλή fr. 173; ἐπὶ κεφαλῇ II
 17 fr. 151
 κηδεμονία VI † 43
 κήδεσθαι c. gen. I 22 14
 κηδεστής V [34]
 κῆπος I 26 27
 κήρυγμα I 341
 κινδυνεύειν I 2323 3418 II 10
 20 III 37 VI [15] 17
 κίνδυνος III 9 11 IV fr. 15b s
 V 30 31 VI 26 29 40; κ. ἔστι μὴ
 I 1424
 κινεῖν III 25 fr. 30
 κίων fr. 200
 κλαίειν I 40[21] 27
 κληρός inscr. or. XXV XXVI
 XLIX
 κλίνη fr. 144
 κνίζειν fr. 251a
 κοιμᾶσθαι III 14
 κοιμίζειν VI 41
 κοινός I 1813 III 20 V 30 VI
 6 7 24 40; τὸ κοινόν VI 19; τὰ
 κοινά III 37; κοινῇ I 3918 II 411
 fr. 69
 κοινωνεῖν τινι III 3
 κοκκίζειν fr. 239
 κολάζειν I [523] 222 2527 V 35
 VI 5 fr. 55
 κολακεία III 19 23
 κολακεύειν IV 1 7 VI 25
 κόλαξ III 20
 κομιδή fr. 192; κομιδῇ V 6
 κομιζέσθαι τὰς τιμὰς IV 2
 κομιστικὸν πλοῖον fr. 166
 κονδυλίζειν, -εσθαι fr. 98
 κόνδυλος fr. 97
 κορδακίζειν IV 7

κόρη pupa (non nummus) fr. 199
 κόρη fr. 97
 κοσμεῖσθαι III [25] (immo ποι-
 εῖσθαι)
 κοσμίως III 21
 κόσμος III 25
 κρατεῖν τινος V [22] VI 13
 κρατὴρ Πανιώνιος fr. 69
 κραυγή I 12 15
 κρείττων fr. 1
 κρεμάννυναι fr. 200; κρέμασθαι
 fr. 200
 κρίνειν I 2 8 9 11 10 12 8 21 22
 II [44 14] § 2 8 [10] 10 III 2 23
 27 bis 28 bis 30 IV 4 [10] 10 11
 VI 19 22 23
 κρίσις III 5 30
 κρούειν fr. 201
 κτᾶσθαι III 37 VI 24; κεκτῆ-
 σθαι I 20 25 III 32 V [19] 21
 22
 κτήσιος Ζεύς fr. 9
 κυεῖν II [47 3] fr. 67
 κυριεύειν VI 25
 κύριος adiect. I [1 10] 5 26 12 16
 III 5 V 13 bis [16] 17 [17] fr. 192;
 κυρία ἐκκλησία fr. 89; κυριώτερος
 V 22
 κώδεια (ἡ τῆς μήκωνος κεφαλῇ)
 fr. 253
 κωλύειν τινά c. inf. I 19 18 II
 44 16 47 13 III 38; adde II 48 22;
 κ. τι VI 36; τινά τινος VI 12

A

λαγχάνειν III 16
 λαμβάνειν I 26 14 IV fr. 2 b 9 V
 8 [24] 34 35 VI 13 42 fr. 71;
 λ. ἀργύριον, δῶρα sim. I 2 14 19
 3 19 24 6 24 7 6 24 8 2 [10 19] 12 1
 [13 1] 21 5 [24 2 6 14] 25 11 18 25
 34 4 38 6 12 40 [1] 28 II 2 III 8
 29 30 bis 35 39 ter. V 11 18
 [27] 27; λ. αἰτίαν II 16; ἀπαρ-
 χὰς IV fr. 15 b 6 ἀπολογία III
 31; γυναικα II 7; δίαιταν III 31;

κονδύλους fr. 97; λ. τινὰ κρινό-
 μενον IV 11; λόγον II 9; λόγους
 V 19; πληγὰς VI 23; λ. ἐν ὁμο-
 λογίᾳ V 7

λαμπρότατος I 21 13
 λανθάνειν II 14 III 32 bis
 λέγειν I [14] 13 8 14 9 17 4 II 43
 8 9 § 3 4 6 bis 8 9 11 bis 14 19
 20 III 1 bis 4 bis 8 9 10 bis
 12 bis 14 15 bis 22 23 29 31 bis
 32 ter 34 39 IV 1 [2] 8 bis 11
 V 1 bis 6 11 13 [19] [23] 23 24
 [33] VI 37 39 fr. 21 67 70 2 76
 203; λέγειν = legere V 12; κα-
 κῶς λέγειν IV 3 bis; cf. εἶπεῖν,
 εἰρηκέναι

λεία fr. 264
 λεπτότης (?) frg. or. IV p. 57
 λῆμμα I [35 25]
 ληστής I [40 20] II 2
 λίθος fr. 173
 λιμήν fr. 70 2 118
 λογίζεσθαι I [40 6] II 20 IV 8
 VI 35

λογισμός fr. 117 bis
 λογογράφος V 3
 λόγος I 6 12 13 21 31 1 39 25 II
 44 19 § 4 6 III 10 21 23 32 bis
 34 40 IV 5 V 4 12 20 [21] VI
 1 2 bis 23 [33] 34 [35] (immo
 λοιπός) 41 fr. 55 208; λόγον
 ἀπαιτεῖν I 3 26 πρότερον λόγον
 λαμβάνειν II 19; λόγους λαμβά-
 νειν V 19; λόγον ποιεῖσθαι I [10
 21] III 20 23 31; λ. ποιεῖσθαι τι-
 νος VI 15; λόγους ποιεῖσθαι II
 11 III 5 VI [6] 7; λόγον χάριν
 fr. 276

λοιδορεῖν fr. 211; λοιδορεῖσθαι
 fr. or. I (p. 24) IV [2]

λοιδορία II 9 fr. 97
 λοιπός III 41 IV 5 V 11 VI † 35;
 τοῦ λοιποῦ V 5

λύειν τὴν ζώνην fr. 67; λύεσθαι
 V 24 fr. 76

λυμαίνεσθαι III 36

λυπεῖν fr. or. I (p. 24); λυπεῖσθαι
VI 41
λύπη VI 41 43

M

μὰ Δία III 4
μαίνεσθαι II 7 III 9
μακαριστός VI 31
μακρολογεῖν IV 13 V 4 VI 4
μακρός I 8 19
μάλα: αὐτίκα μάλα I [20 27] V
13; μάλλον I 13 18 II 43 13 IV
fr. 10 4 VI 23 24 34 39; μάλλον
δὲ I 12 23; μάλιστα I 5 15 20 19
VI 2; ὥς ἐνι μ. V 1
μανθάνειν IV 2 V 12 fr. 30 207
μανία V 17
μαντεία III 24
μαρτυρεῖν II 47 18 § 1 IV 12 bis
V 31 fr. 21
μαρτυρία II 48 25 V 33 [34]
μάρτυς II 14 VI [1] 2
μαστήρ fr. 133
μάτην fr. 21
μάχεσθαι VI 11 [15] 16 18
μάχη V 29 VI 12 14 15 17 18
[18] 23 fr. 28 31
μεγαλοπρεπής VI 40; μεγαλοπρε-
πέστερος VI [1]
μεγαλοψυχότερος III 33
μέγας I 15 12 III 2 35 V 7 VI
17 28 42 fr. 137; μείζων VI 22
39; μέγιστος I 29 5 IV [fr. 67]
V 1 3 6 10 [18]
μέγεθος fr. 157
μεθίστασθαι IV 1
μεθυσθεῖς IV 3
μείρακιον I 21 21
μείς, μηνός III 35 V 9 19; κατὰ
μῆνα V 19
μέλει III 37
μελετᾶν V 13
μέλλειν c. inf. praes. II [10] III
23 40 bis IV 4 V 23; c. inf. fut.
V 7 VI [1]
μένειν I 20 22

μέντοι V 6 8 [27] fr. 206
μερίς fr. 68
μέρος III 34 fr. 139; ἐν...μέρει
V 10
μεσεγγύημα fr. 254
μέσος V 14
μεστός fr. 200
μετά c. gen. I 12 24 II 16 V [1]
8 29 VI 1 19 35 bis [36] fr. 117
c. acc. III 34 VI 14 36; μ. ταῦτα
I 28 9; μ. ταῦτα ὕστερον fr. 184;
μεθ' ἡμέραν IV 2
μεταβάλλεσθαι I [21 6]
μεταδιδόναι τι III 34; τινός V 31
μεταδοκεῖν V 4
μεταλλαγῇ I 36 1
μεταλλάττειν VI 27
μέταλλον III 34 35 bis 36 bis
μεταξύ c. partic. II 43 7
μεταπέμπεσθαι V 4
μεταφέρειν I 26 26
μετέχειν τινός I 22 12 III 35 VI 42
μετοικικὴ συνμορία fr. 149
μετοίκιον fr. 26
μέτοικος III 3 V 29 33 fr. † 29
μέτριος III 12 V 1 23 fr. 134;
μετρίως III 21
μέτρον III 35
μέχρι c. gen. fr. or. I (p. 23)
μή post verba timendi II 6 V 13
VI 2; κίνδυνός ἐστι μή c. indic.
I 14 24—15 1; τὸ μή c. inf. VI 3
43 fr. 30 144; καὶ μή I 25 10 III
17 21 38 VI 20; εἰ-ἢ μή III 4;
μὴ οὐ III [4]
μηδέ I 22 13 40 3 II 43 9 § 20
III 18 20 27 IV 12 V 5 VI 38
μηδεῖς I 18 3 II 43 6 12 III 7 31
IV 12 V 5 bis VI 15 [15]
μηκέτι IV 12
μὴν vid. μείς
μῆν: ἀλλὰ μῆν V 15 VI 18 35;
ἢ μῆν V 1
μῆτε-μῆτε I 1 [9] 13 14 18 19 25
21 22 39 [24] 26 IV 3 fr. 78; μῆτε
ter. VI 20

μήτηρ VI 27 fr. 164 192 205
 μητρειός fr. 140
 μιαρός V 32
 μικρολόγος fr. 255
 μικρός I 159 II 7 III 17 31 37
 V 6; μικρόν πρὸς... V 29
 (μιμνήσκω): μνησθῆναι III 5 VI
 6 18; μεμνήσθαι II 9 IV 13 VI
 41
 μισεῖν III 20 IV fr. 105 § 1
 fr. 135
 μισητός fr. 80
 μισθαρνεῖν III 22
 μισθὸν πράττεσθαι I 9 17; μ. εἰς-
 πράττειν II 17
 μισθοῦν III 3; μισθοῦσθαι fr. 125
 μῖσος III 19
 μῦα V 4 bis 9 18 [25]
 μνήμη VI 30
 μνημονεύειν τι VI 4 [34]; τινός
 VI 30
 μνημονεντός VI 29
 μοιχεύειν II [15]
 μοιχίδιον fr. 42
 μόλις V 4
 μοναρχος III 33
 μονοπώλιον fr. 43
 μόνος I [17] [79] II 17 IV fr.
 10 11 § 2 V 7 VI † 15 35 fr. 70 3;
 οὐ μόνος-ἀλλὰ καὶ III 22; μόνον
 I 12 15 258 V 21 fr. 97; οὐ μ.-ἀλλὰ
 (καί), οὐ μ. οὐ-ἀλλὰ καὶ vid. ἀλλὰ;
 μονότατος fr. 239
 μυριάς fr. 29
 μύρον V 6 bis 10 bis
 μυροπώλης V 19
 μυροπώλιον V 6 9 11 [19]
 μώλωψ fr. 200

N

ναί III 19 IV 10
 ναός VI 21
 ναύκληρος fr. 37 189
 ναῦς III 1 8
 ναυτική στρατιά III 8; ναυτικά
 (χρήματα) I [16 b 17]

νεανιεύεσθαι III 27
 νέμειν προστατήν fr. 21
 νέος I 224 fr. 57 (ex Hesiodo);
 ἔνη καὶ νέα fr. 168; νεώτερος I
 21 26 fr. or. I (p. 24) VI 32
 νεοσύλλογος V 11
 νεώριον fr. or. II (p. 26) fr. 118
 νῆ Δία I 16 III 12 14 27
 νήφειν IV 3
 νικᾶν VI 11 12 [15] 18
 νίκη VI 15
 νόθος fr. 17
 νομίζειν I 151 VI 20 22 bis 24 39
 νομοθέτης V [16]
 νόμος I 19 2 17 12 26 [24 14 22]
 25 3 39 3 40 3 II 41 3 44 11 § 11
 [12] III 3 5 6 7 8 bis 9 10 ter
 29 IV 5 13 V 13 ter 14 15 [16]
 16 [17] 18 21 22 33 VI 20 25 bis
 41 fr. 20 21 192; ν. εἰσαγγελτι-
 κός III 3 4 9 40; ἐκ τῶν νόμων
 II [12] III 4 40; κατὰ τὸν νόμον
 V [12]; κατὰ τοὺς νόμους III 5
 IV 4 bis 5 6; παρὰ τὸν ν. V 29;
 παρὰ τοὺς ν. II [476] § 12 IV 4;
 νόμον τιθέναι V 22 fr. 134; νό-
 μους τίθεσθαι III 5
 νόσημα V 15
 νόσος V 17 VI 43
 νοῦς I 6 11 40 6 III 23 V 11
 νῦν I 7 21 10 27 II 12 13 III 36
 IV 1 2 V 3 5 6 27 35 VI [6] 23
 28 29 36 fr. 20 67 134; οἱ νῦν
 VI 14; καὶ... ἔτι νῦν fr. 200; καὶ
 νῦν II 4 VI 21; εἰ μὲν-νῦν δέ
 II 47 16 III 39; ἔδει-νῦν δέ I 22 3
 νυνί I 6 9 21 20 III 3 15 IV 9
 νύξ: νύκτα καὶ ἡμέραν V 13
 νωθεύεσθαι fr. or. II (p. 28)

Ξ

ξενία fr. 20 inscr. or. XV
 ξενίζειν III 22
 ξενική δύναμις VI 11; ξενικόν
 inscr. or. LXIV
 ξενοτροφία fr. 256

Ο

ὁ, ἡ, τό: ὁ μὲν-ὁ δὲ sim. II 8
 III 1 IV fr. 15 a 2 VI 35 38 fr.
 172; οἱ μὲν-οὔτοι δέ VI 39; οἱ
 μὲν . . . II 9; ἐκεῖνοι μὲν-ὁ δέ VI
 36; τινὰ μὲν-τὰ δέ V 19; ὁ δέ I
 9 27 V 11; τῶν δέ II 2
 ὀβολός II 2
 ὀβολοστάτης fr. 154
 ὀδε III 30 bis V [20] VI 1 16 40
 ὀδός: ἐπὶ γήρως ὀδῶ I 22 14
 ὀδός III 22 fr. 70 3 103 204
 ὄθεν I 24 3 III 27 V 6 fr. 200
 οἴεσθαι I 61 172 II 13 III 7
 10 bis 28 32 IV 3 [7] 7 V [3]
 12 21 bis 22 26 31 VI 35 οἶμαι
 I 7 25 20 21 25 16 II [4] 8 14 III
 5 IV [fr. 8 11] V 14 20 VI 8 39;
 ὄμην III 30
 οἴησις II [9]
 οἰκεῖν I 16 b 23 VI 7; ἡ οἰκου-
 μένη III 33 VI 5 20
 οἰκέως [fr. or. I p. 24] II 3 bis
 [4] 10 19 III 13 V 10 VI † 39;
 ἡ οἰκία (χώρα) VI 38; οἰκειότε-
 ρος VI [39]
 οἰκέτης V 15 16 19 22 ter. VI 21
 οἴκημα fr. 103
 οἰκία I [16 b 20] III 21 V 8 fr.
 137 205 inser. or. XXII
 οἰκοδομεῖν VI 14 fr. 118 197
 οἰκτίρειν IV 9
 οἶκτος IV 12
 οἰκτρῶς VI [17]
 οἶος II 6 15 V 6; οἶον adv. II
 10; οἶόν τε II 18 III 25; οἶόςπερ
 II [12]
 οἴχεσθαι III 2
 ὀκνεῖν VI 4
 ὀκτώ III 17
 ὀλεθρος fr. 76
 ὀλίγος III 32
 ὀλος I 12 7 III 13
 ὀμνύναι I 1 15 IV 5; ὁ. ὄρκους
 II [7] V 1

ὁμόδουλος fr. 272
 ὅμοιος V 31 VI 3 43 fr. 80 172;
 ὁμοίως I 6 16; οὐ. . ὁμ.-ἀλλὰ I 241;
 ὁμ.-καί I 244; ὁμ. τε-καί II 41 4
 ὁμολογεῖν I [131] II 4 V 7 13
 14 [15] 22 [24]; ὁμολογουμένως
 II 5 IV 10 11
 ὁμολόγημα V 20
 ὁμολογία V 7
 ὁμονοεῖν fr. 27
 ὁμόνοια III 37
 ὁμόσε ἐλθεῖν V 21 adn.
 ὅμως δέ VI 41; ἀλλ' ὅμως III
 9 36
 ὄνομα III 19 bis V 6 10 bis 11
 VI 27 fr. 76
 ὄξυθύμια fr. 79
 ὄπλα I 15 10 fr. 27
 ὀπόσος I 6 23 9 12 15 24 II 2 III 22
 ὀπόταν III 11
 ὀπότε III 32 fr. or. V p. 84
 ὀπότερος fr. 70 2
 ὄπου V 15 17 VI 22
 ὅπως = quomodo II 11 fr. 206;
 ὅπως (= ut) c. opt. I 9 13 II [7]
 fr. † 27 113; ὅπως ἄν c. coni. II
 2 III 17; ὅπως μή c. coni. II 3;
 ὅπως c. indic. fut. I 14 22 25 9
 II 3 III 5 fr. 172 bis adde fr. 29
 ὀρᾶν III [3] VI [1] 10 17 † 35;
 πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρᾶν VI 17; ἰδεῖν
 III 2 14 bis; ὄψεσθαι III 22 VI
 30
 ὀργή III 17 19 31
 ὀργίεσθαι I 22 8
 ὀρεωκόμος II 5
 ὀρθός fr. 39; ὀρθήν adv. (= εὐ-
 θύς) fr. 257; ὀρθῶς II 20 III 18
 26
 ὄριον inser. or. XXXIX
 ὀρισμός VI 41
 ὀριστής III 16
 ὄρκος II 41 3 § 7 III 40 V 1
 ὄρος III 16 quater 17
 ὀρφανικός (scil. λόγος) inser. or.
 [III]

ὀρφανός fr. 164
 ὀρχεῖσθαι ἰθυφάλλους fr. 50
 ὀρχήστρα fr. 50
 ὄς: ὄν. . τῶν αἰτιῶν τούτων III 3
 ὀσημέραι VI 23 fr. 68 cf. ὅσος
 ὅσιος VI 22 fr. 32
 ὅσος I 111 916 1915 II 2 15 19
 III 5 22 27 41 V 5 6 13 14 19
 21 VI 1 42 bis; τοσοῦτον-ὅσον
 VI 38; ὅσω-τοσοῦτω VI 22; καὶ
 ὅσον ἐδυνάμην III 28; ὅσαι ἡμέ-
 ραι V [19] cf. ὀσημέραι
 ὅπερ I 24 26 28 23 III 1 15 IV
 7 V 7 9 [24] 26 VI 8; δι' ὅπερ
 III 15
 ὅστις I 14 18 II [4] 13 III [37]
 37 bis VI 10 24; ὅ,τι I 3 23 II 8
 14 20 III 21 40 fr. 41
 ὅστισοῦν III 21
 ὀσχοφόρος fr. 87
 ὅταν fr. or. I p. 24 III 10 20 22
 37 40 V 15 20 VI 15 fr. 204
 ὅτε I 22 19 31 4 II 1 3 bis III 12
 IV 9 V 6 21
 ὅτι = quia I 24 8 26 25 III 3 13
 IV [2] 3 10 [11] fr. 76 sexies;
 ὅτι post verba sentiendi, dicendi,
 sim. I 7 23 9 28 11 1 13 8 13 14 10 15
 15 6 15 17 8 12 40 7 II 3 4 bis 7
 [9] 12 III 33 39 IV 1 4 8 12 V
 1 4 [5] 10 bis 16 20 22 24 33
 36 VI 2 8 bis 35 fr. 31 70 3 cf.
 δηλονότι; dubium I 11 24 II 47 1
 οὐ adv. loci V 10 11 cf. οὐπερ
 οὐ: πότερον-ἢ οὐ III 32; καὶ οὐ
 I 21 19 III 16 V 21 23; οὐ μὰ
 Δία οὐχ III 4; in interrogatio-
 nibus (cf. ἄρ' οὐ, πῶς οὐ) I 17 1
 30 8 II 10 III 12 bis 39 IV fr.
 15 b 1 V 35 VI 16 30 bis 31 32;
 cf. ἀλλά, ἦντον, μόνον.
 οὐδαμοῦ III 32
 οὐδέ I 7 15 15 15 24 4 28 11 fr.
 Bab. 2 (p. 19); fr. (p. 23) II [44 11]
 § 10 16 bis 18 III 11 bis 13 20
 22 23 27 28 30 37 IV 1 3 5 7

8 ter V 17 21 22 36 VI 25 bis
 39 fr. 30; οὐδὲ εἰς III 25 [33]
 οὐδέεις I 1 18 6 19 [8 25 10 20] 14
 15 19 9 26 10 II 13 14 16 ter 18
 III 2 [3] 3 5 7 bis 11 12 23 bis
 27 28 32 38 IV [fr. 81] 2 8 V 1
 [3] [22] 32 26 VI 19 23 fr. 70 2
 71 76 196; οὐθεῖς V 7 VI † 39;
 οὐδὲν θαυμαστόν I 20 20 V 2;
 οὐδὲν εἶναι V 10; cf. οὐδὲ εἰς
 οὐδέποτε I 20 21
 οὐδεπώποτε I [29 1] III 20
 οὐκέτι fr. 206
 οὐκουν III 25; οὐκοῦν II 13 IV
 10 VI [32]
 οὐν I 6 25 30 6 II 14 19 20 III
 7 28 38 39 41 V 2 11 12 20
 VI 4 [6] [9] fr. 70 3 157; δ' οὐν
 V 4
 οὐπερ adv. loci I 9 20
 οὐπω I 31 12
 οὐσία II 16 III 32 34 36 V 15
 [34] fr. 192
 οὔτε bis terve pos. I 8 20 [25]
 [11 11 13] 12 5 7 fr. or. II (p. 28)
 II 6 14 16 18 III 2 5 23 33 V
 [26] 32 VI [1] 4 19 41 fr. 70 2
 76 198; οὔτε-τε III 12; οὔτε-οὔτε-
 τε V 11
 οὔτος: εἰς τοῦτο ἀπονοίας sim.
 II 5 7; καὶ ταῦτα vid. καί. ὧν
 . . . τούτων vid. ὅς
 οὔτοςί I 15 29 II 2 10 III 16
 V 3 5 21
 οὔτω I 24 23 40 24 II 43 2 III 38
 IV 12 V 13 31; οὔτως I 2 8 18 6
 30 6 II 47 10 § [4] III 2 9 bis 27
 30 IV fr. 10 8 V 2 [19 32] VI 5
 οὕτωςί I 2 12
 ὀφείλειν I [6 26] 28 22 V 6 9
 10 bis 20 bis fr. or. V p. 84 fr. 29
 ὀφθαλμοῖν (= ἐπιθυμεῖν) fr. 258
 ὀφθαλμός VI 17
 ὄφρις fr. 80 bis
 ὀφλημα I [24 18]
 ὀφλισκάνειν I 26 19

ὀχετόκρανα (= αἱ τῶν ὀχετῶν ἄρχαί) fr. 132
 ὀχετός fr. 113; or. περὶ ὀχετοῦ XL
 ὀψαρτυτής fr. 259
 ὄψις fr. 13

Π

πάγος vid. βουλή
 πάθος VI 41
 παιδαγωγεῖν eludere, circumducere V 2
 παιδάριον fr. 164
 παιδεία VI 8
 παιδεύειν I 21 25 VI 8 ter.
 παιδίον II 47 24; τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων III 22; τὰ π. ἀναβιβάζειν, -εσθαι III 41 IV 9
 παιδίσκη V 2
 ὁ παῖς II 5 V 5 bis 16 24 bis 25 27 VI 8 bis [8] 20 27 28 42 bis fr. 67 70 3 118 192 inser. or. XXXI; ἡ παῖς fr. 144
 πάλαι II [15] V 21
 παλαιός fr. 204
 παλαίστρα I 26 26
 παλαμναῖος fr. 85
 πάλιν III 30 36 IV 8 13 V 4 29 30 VI 27 fr. 20; π. δὲ II [7]; καὶ π. III 32 34 fr. 24
 πάνδημος Ἀφροδίτῃ fr. 143
 πανταχόθεν V 4
 πανταχοῦ V 31
 παντελῶς VI 22
 πάνν III 3
 παρὰ c. gen. I 3 26 41 8 [13 21] 27 18 11 24 24 25 20 28 22 38 1 II 43 11 § 11 III 15 19 20 22 24 25 29 39 ter IV 2 bis V 15 bis 20 22 VI 10 42 43
 c. dat. I [6 27] 20 12 21 14 39 6 II [9] III 1 8 12 22 27 bis IV fr. 6 6 § 5 7 bis V 9 bis 22 29 VI 20 31 [31] 35 fr. 70 2 3
 c. acc. V 35; π. τὸ δίκαιον IV 7; π. δύναμιν II 16; π. τὸν νόμον, τοὺς νόμους II 47 6 § 12

III 38 IV 4 V 29; π. δύο ψήφους III 28 dubium VI 33
 παραβαίνειν II 11 V [22] 30
 παράβυστος κλίνη fr. 144; ἐν παραβύστῳ (= κρύφα καὶ οὐ φανερώς) fr. 53
 παραγγέλλειν II 11 V 14
 παράγγελμα V [14]
 παράγειν fr. 20
 παραγίγνεσθαι IV 12
 παραγράφειν III 30 bis
 παραγραφή fr. or. I p. 23
 παράδειγμα VI [32]
 παραδέχεσθαι σκῆψιν III 7; αἰτίαν III 23
 παράδοξος VI 40
 παραιρεῖν VI 41; παραιρεῖσθαι med. VI 26
 παραιτεῖσθαι II 44 27
 παρακατῆσθαι I [13] III 1 IV [2]
 παρακαλεῖν III 41
 παρακαταβάλλειν fr. 108
 παρακαταβολή fr. 108
 παρακατατίθεσθαι II 18
 παρακελεύεσθαι τινι II 3 [7] III 10 11 absol. V 5
 παρακλήσις I 39 25
 παρακολούθειν II 3
 παρακρούεσθαι τινα I 6 2 fr. 134
 πάραλος fr. 51 cf. Πάραλοι
 παραμυθεῖσθαι VI 41
 παράνομα γράφειν III 6 IV 5 11; παρανόμων ἀλῶναι III 15 IV 11 12; γραφή π. IV 4 cf. inser. or. VIII XIV XXXIV
 παραπέμπειν I 21 17 fr. 219 a
 παραπλήσιος V 17
 παρασκευάζειν I [19 1] III 25 37 VI [5 34]
 παραιτάττεσθαι VI 23
 παραιτιθέναι fr. 68
 παραφέρειν III 19
 παραφθέργεσθαι III 32
 παραφυλάττειν I 25 8 IV 8
 παραχειμάζειν fr. 260

παραχρημα II [6]; εἰς τὸ π. III 37
 παρείας (ὄφης) fr. 80
 παρῆναι: παρών II 44 25 VI 4;
 ἐν τῷ παρόντι fr. 71
 παρεληλυθὼς χρόνος II 14 VI
 23
 πάρεργον V 13
 παρέχειν II [48 24] § 2 VI 17 24
 fr. 21 bis; πράγματα π. III 13 39;
 παρέχεσθαι med. VI 40
 παρθένος VI 20
 παρίεναι fr. 118
 παρόδιος fr. 261
 πάροδος VI [12]
 παροιμία fr. 30
 παρορᾶν: παριδεῖν I 12 18
 παρηρησία I 12 25
 πᾶς I 5 14 6 19 [11 15] 14 14 22
 20 19 29 4 30 8 39 8 18 II 2 6 7
 III 4 8 23 32 IV fr. 2 a 7 V [1
 bis] 6 11 14 20 22 23 27 VI [1]
 [8] 25 29 42 fr. 67 70 2 117 172
 211; πᾶς ὁ I 6 16 II 4 16 III 8
 10 22 25 IV fr. 6 7 fr. 15 b 2 V 13
 16 21 31 VI 4 5 10 bis 23 35 ter
 36 fr. 80; cf. ἄλλος
 πάσχειν II 47 23 IV 9 V 7 36;
 πεπονθέναι fr. or. V p. 84 VI 42
 πατήρ V [16] 23 [24] 26 VI 27
 fr. 164
 πατρις I [21 5] 22 15 [26 7] fr.
 Bab. 2 p. 19 38 8 40 2 II 20 III
 20 VI 9 10 [10] 19 35 37 39 42
 fr. 27 76
 παύεσθαι IV 12
 πέδη fr. 203
 πεζή στρατιά III 8
 πείθειν I 14 18; πείθεσθαι V 2
 17 18 bis 30
 πελαγίζειν (= διὰ πελάγους πο-
 ρεύεσθαι) fr. 262
 πέμπειν fr. p. 24 III 15 V [24]
 πέμπτος III 34
 πένθος VI 41
 πεντάκις III 30; πεντακισχίλιοι
 I [11 28?]

πέντε I 26 16 III 2 V 9 18 [25]
 fr. 134; πέντε καὶ εἴκοσι III 18
 πεντήκοντα I [10 18] II [15] III
 16; π. καὶ ἑκατόν V 31
 πεντηκοστή, πεντηκοστεύεσθαι,
 πεντηκοστολόγοι fr. 106
 περδικοτροφεῖον fr. 45
 περί c. gen. I 17 9 10 18 11 13 20
 25 21 22 34 2 II 47 11 § 6 bis 9 bis
 [9] 11 ter 13 14 15 20 III 4
 5 bis 16 20 21 22 31 ter 40
 IV 2 5 6 8 V 11 16 bis 20 21
 22 VI 1 4 [4 6 bis] 6 7 8 19 34
 fr. 76 bis 79 97; passim in in-
 scriptionibus
 c. acc. III 6 19 24 26 V [9]
 VI [18] 37 fr. 76 206; dubium
 IV fr. 11 2
 περιβλεπτος VI 27
 περιβόητος fr. 70 1
 περιγίγνεσθαι τινος IV 8 VI 13
 38
 περιδύειν (= περιλωπίζειν) fr.
 263
 περιεῖναι V [29]
 περι(ι)έναι I 13 6 II 2
 περιεργος VI 7
 περιίστημι: περιεστηκώς I 22 18
 περιορᾶν: περιδεῖν III 38
 περιπατεῖν fr. 70 3
 περιπίπτειν V [26]
 περιποιεῖσθαι I [17 15] V [31]
 περισύρεσθαι λείαν fr. 264
 περιτιθέναι τινὶ τὴν ἑλευθερίαν
 VI 16; στέφανον VI [19]
 περιφανής III 2
 περίφοβος V 13
 περιφράττεσθαι med. fr. 139
 πιθάνιον fr. 265
 πικρός fr. 212
 πίνειν fr. or. I p. 24
 πιστεύειν II 4 V 25
 πίστις VI 25
 πιστός: τῷ τοῦτο πιστόν I 12 19
 πλάσμα V 7
 πλεονεκτεῖν II 8

πλεονεξία I [35 22]

πληγή VI 23

πληθός I 13 20 II 14 IV 12 VI 19 fr. 157

πλήν c. partic. V 17 = tamen VI 2

πληρωτής V 7 9

πλησιάζειν τινί II 3 VI 39

πλησίον I 26 28 fr. 197

πλίνθος fr. 103

πλοῖον I 40 24; π. κομιστικόν fr. 166

πλούσιος III 32 fr. 70 1; πλουσιώτατος III 35 fr. 134

πλουτεῖν III 34

πλοῦτος I 22 11

πρίγειν II [6]

ποδοστράβη V 18 fr. 62

πόθεν I 3 19 VI 6

ποί III 8

ποιεῖν I 17 9 21 6 25 5 fr. Bab. 3 p. 19 34 13 40 19 II 47 17 § 4 7 III 6 9 15 19 30 IV 1 6 [7] 11 12 V 5 7 12 13 bis 29 35 VI [8] 37 42 fr. 70 1 2 76 208; τι ἐφ' αὐτῷ I [5 25]; τινα ἐκποδῶν I 14 23; π. τινα ἀγαθὰ V 5; εὖ I fr. Bab. 2 p. 19 V 5; π. c. infin. I 19 6 VI 30 38; π. ὥστε c. indic. I 30 1

ποιεῖσθαι III † 25 VI 26 fr. 118; π. ἀγοράς fr. 150; ἀποφάσεις I 6 17; ἐγκλήματα III 24; εἰρήνην I 37 9; κατηγορίαν II 11 13 III 27 IV 1; κήρυγμα I 34 3; λόγον, λόγους I [10 21] II 11 III 5 20 23 31 VI [6] 7 15; πόλεμον I [36 2]; συκοφαντίαν V 25; ὥνῃ V 9; τινα Ἀθηναῖον fr. 77; πολίτην V 31 bis 33; σύμμαχον VI 13; πάρεργα πάντα V 13

ποῖος VI 31

πολεμικός I 31 7

πόλεμος I 29 1 35 27 V 29 bis 33 VI 1 3 8 9 16 [34]

πολιορκεῖν VI 12

πόλις I 6 8 8 4 24 11 13 15 10 [23] 16 b 25 25 14 25 26 10 31 8 34 17 39 14 fr. or. I (p. 24) II 16 18 III 1 2 3 5 6 8 20 24 27 29 35 36 37 ter 39 bis IV fr. 1 fr. 2 b 10 fr. 6 3 fr. 8 1 fr. 10 9 fr. 15 b 5 12 § 1 2 7 8 ter 9 bis V 22 [29] 29 30 [31] 32 35 VI [3] 3 4 5 [6] 7 10 ter [17] 35 fr. 39 70 1 3 76 ter 78 86 118 134 135; οἱ (αἱ, τὰ) ἐν τῇ πόλει I 1 8 II [4] 10 13 14 III 11 12 22 29 35 πολιτεία I 2 16 III 28 bis 29 V 32 fr. 78

πολιτεύεσθαι III 27

πολίτης II 10 13 16 19 20 III 8 11 19 21 33 37 bis 38 IV 12 V 31 ter 33 VI 3 15 bis 16 24 25 bis 26 27; πολῖται ἄνδρες II 17

πολιτικός VI 11

πολλάκις I 5 21 II 19 III 32 fr. 150

πολλαχόθεν VI 7

πολλοστός V 36

πολυπληθία fr. 266

πολύς I 22 11 III 25 32 VI 8 19 29 fr. 70 1; πολλοῦ γε δεῖ IV 7; πολλῶ ante comparativum I 13 18 V 6 fr. 79; πολὺ μᾶλλον IV fr. 10 4; πολλοί I 2 7 24 28 28 25 II 44 18 § 8 bis [12] III 2 11 25 32 38 § 8 V [4] 12 22 VI 9 29; τὰ πολλά V 10; adverb. fr. 70 2; πλείων I 25 16 III 3 5 34 37 V 6 [27] 31 VI 23 fr. 29; πλεῖστος IV fr. 10 [6] 9 VI 43 fr. 107

πολυτελής III 25

πολύφιλος fr. 267

πομπεία fr. 268

πονηρεύεσθαι V [5]

πονηρία II 13

πονηρός II 14 16 18 IV 10 bis V 31 35

πόνος VI 26 bis

πορεία VI 12

πορεύεσθαι II 44 21 III 20 V 11 VI 12 fr. 70 3

πορίζειν III † 17 37 bis V 4
 πορνοβοσκεῖν V 3
 πόρος III 37 fr. 118
 ποτέ IV 8 fr. 71
 πότερος V 21; πότερον-ἢ III 32;
 π. οὐκ-ἀλλ' οὐκ VI 30; πότερα-ἢ
 II 10 13 IV 5 V [26]; π.-ἀλλὰ
 IV 10 VI 6—8; [πότερον,-α?]-ἢ
 IV fr. XVb; cf. εἶ
 ποῦ I 3 21
 πού III 21 32
 πούς rudens fr. 181
 πράγμα I [15] 29 5 16 [114] 12
 17 21 15 4 22 24 28 28 [35 27] II 44 18
 § 2 3 9 bis III 11 12 21 32 38
 V 12 VI 13 fr. 70 1 bis 124; τὰ
 Ἑλληνικὰ πράγματα I 158; ἔξω
 τοῦ πράγματος III 31; πράγματα
 ἔχειν V 24; παρέχειν III 13 39
 πράξις I 24 13 VI [1 bis 4] 14 19
 πραότης I 25 6
 πράσις V 5 6 7
 πράτης fr. 163
 πράττειν I 22 1 III 22 23 26 27
 28 35 38 IV fr. 1 § 8 V 1 22 [35]
 VI 14 [18] 27 40 fr. 41 76 passim
 117; τὰ πεπραγμένα II 8 III 14
 V 5 13 VI 2 3 fr. 76; πράττειν
 τὰ αὐτοῦ III 21; τάναντία τινί III
 29 39; ὕπεναντία III 39; πρᾶτ-
 τεσθαι μισθόν I 9 18
 πρέπον, τὸ VI 5
 πρεσβεύεσθαι I [195]
 πρεσβύτερος III 13 VI [31]
 πρίασθαι I [11 11] 14 17 16 b 20
 V 6 7 15 21 23 fr. 139 a
 πρίν c. inf. V 4; c. coni. (sine
 ἄν?) III 4
 πρό c. gen. II 44 17 V 29 VI 17
 προαγωγεία inscr. or. XLIV
 προαιρῆσθαι I [21 11] II 43 3 III
 27 bis IV 1 9 10 VI [3] 13 40
 προαίρεσις VI 3 bis 40
 προαισθάνεσθαι I 18 3
 προαναίσχυντεῖν I 7 23
 προβόλιον fr. 167

ὁ πρόγονος I 39 21 IV 3 VI 3
 fr. 55
 ἡ προγονός fr. 10
 προδανείζεσθαι I 13 4 14
 προδηλος VI 8
 προδιδάλλειν II 10
 προδιδόναι III 1 8 fr. 76 bis
 προδοσία fr. or. II p. 26 inser.
 or. XI
 προεδρεύειν IV 4 bis 5 6
 πρόεδρος IV 4 bis 5 6 bis
 προειδέναι II 11 V [7]
 προειπεῖν V 11 [14] 20 21 cf.
 προλέγειν
 προσηγητής II 5
 προσηροσία (θυσία) fr. 75
 προθύμως VI 17 24
 προΐεσθαι III 33
 προῖκα I 12 9 V 27 fr. 212
 προῖσταναι: προστῆναι VI 10;
 προσετώς I [15 23]
 προκατηγορεῖν II [9]
 προκινδυνεύειν ὑπὲρ τινος I 7 21
 πρόσκλησις I 2 7 19 3 16 18
 προλέγειν II [7] V 15 cf. προ-
 ειπεῖν
 προμετρητής fr. 191
 προξενία I 25 15 fr. 76
 πρόξενος fr. 76 bis 77
 προπέμπειν II 5
 προπετέστερος I 21 28
 προπίπτειν (= προσπετώς τι ποι-
 εῖν) fr. 161
 πρὸς c. gen. V 26; fr. 164 bis;
 c. dat. V 11; καὶ πρὸς τούτοις I
 28 24 III 11 38; πρὸς δὲ τούτοις
 II 47 21 § 10 IV 6 V 33 VI 43
 fr. 70 3; c. acc. I 12 24 8 16 10 15
 14 29 18 1 19 12 20 26 II 1 4 ter
 7 11 12 16 III 1 6 bis 10 14 bis
 15 20 bis 24 36 bis IV 4 13 V 1 2
 4 8 11 bis 13 19 23 bis 24 30 ter
 31 VI 19 22 bis 27 39 41 fr. 70 2 3
 98 103 206 ter; passim in in-
 scriptionibus
 προσαγορεύειν fr. 197

προσ αποδιδόναι III 17
 προσ απολλήναι V 15; προσ απο-
 λωλέναι V 18
 προσ αποτίνειν III 17
 προσ γράφειν I 6 20
 προσ γυμναστῆς II 5
 προσ δοκᾶν VI 22
 προσ εγγράφειν V 8
 προσ ἐλθεῖν V [24]
 προσέχειν τὸν νοῦν I 6 10 40 5
 V 11
 προσήκειν II 12 13 III 25 IV 4
 11 V [36]; προσήκων III 6 20 24
 VI 27; τί προσήκον acc. absol. I
 [40 26]; προσηκόντως III 16 17
 προσήκη V 10
 προσιέναι I [28 10] III 22 V 9
 προσίεσθαι III 34
 προσίστασθαι τι III 1
 προσκαλεῖσθαι τινα II 2 V [12]
 fr. 66 70 1
 προσκαταμένειν II 17
 πρόσκλησις fr. 66
 προσλαμβάνειν V 2 3
 προσμετρεῖν fr. 269
 πρόσσδος III 36 37
 προσομολογεῖν V 8
 προσπερικόπτειν V 2
 προσπίπτειν fr. 117; εἰς τι VI 43;
 πρὸς τινα I 18 2
 προστάτης fr. 21
 προστάττειν I [24 18] 38 9 III
 14 bis 24 26 IV 10
 προστιθέναι II 43 10 § 13 VI 2
 προσφέρειν τι I 2 21; προσφέρει-
 σθαι τι I 30 7
 προσφοιτᾶν V 6
 πρόσωπον III 25 fr. 98 196
 πρότερος III 10 15 VI [17]; πρό-
 τερον adv. II 7 9 III 16 36 IV 11
 VI [3] 4; τὸ πρ. III 1; καὶ πρ.
 VI 12; πρ.-ῆ III 5; πρ.-πρὶν III 4
 προτίθεσθαι med. IV 13
 προτρέπεσθαι med. VI 24
 πρόφασις fr. 210
 προχείρως VI 17

πρῶην III 35
 πρῶτος VI 6 11 [14] 28; πρῶ-
 τον II 44 28 46 17 § 5 [12] 17 III
 34 IV 2 11 V 5 12 33 VI [6] 9
 fr. 29; τὸ πρ. I 12 28 II 3 fr. 20
 πτήσσειν VI [10]
 πυνθάνεσθαι I 9 13 III 15 V 19
 fr. 205
 πω vid. οὐπω, οὐδεὶς πω
 πωλεῖν V 15 bis 20
 πωλή (= πρᾶσις) fr. 12
 πωληταί fr. 18
 πωλητήριο fr. 270
 πῶποτε II 16 17 III 21 28 IV 8
 VI 19 fr. 13
 πῶς II 11 III 12 V 17 VI 28;
 πῶς οὐ I 25 26 II 47 22 III 17 35
 V 15 VI 28 fr. 20

P

ῥάδιος II 4 III 38 IV 6 VI 4;
 ῥαδιέστερος, ῥαδιώτερος fr. 86;
 ῥαδίως II 8 V 6
 ῥαπίζειν fr. 97 bis
 ῥητορικὴ (scil. γραφή) fr. 63
 ῥήτωρ I 12 12 21 27 24 7 12 25 2
 III 1 4 8 bis 9 22 27 29 30 36
 fr. 80 97
 ῥιζοῦσθαι fr. 204
 ῥόθιον fr. 157

Σ

σατράπαι I [19 10?]
 σαυτοῦ IV 2; σαυτῷ I 17 14 IV 7;
 σαυτόν I [21 7]; σεαυτοῦ III 13;
 cf. ἐαυτῷ III 19
 σεμνότερος VI [3]
 σεμνύνεσθαι VI 13
 σήκωμα fr. 271
 σημαίνειν (= σφραγίζειν) fr. 6;
 σημαίνεσθαι τὰς συνθήκας V 8
 18
 σημειον I 7 26
 σιτομέτρης fr. 271 a
 σκαφεῖον I 26 25
 σκάφος fr. 157

σκέλος fr. 201
 σκευοποιεῖν fr. 124
 σκευοποίημα fr. 93
 σκέψασθαι I 210 III 14 40 V 16
 36; cf. σκοπεῖν
 σκήψις III 7
 σκοπεῖν I 14 21 fr. 212
 σός I 718 IV 3 V 13 26
 σπάνιος III 2
 σπένδειν c. inf. V 8; ἐπὶ κεφαλῇ
 λην σπ. fr. 251
 σπονδάζειν V 1 VI [32]
 στάδιον fr. 703
 στατήρ I 1119
 στέφανος I 303 II 18; στέφανον
 περιτιθέναι τινί VI 19
 στεφανοῦν II 16 18 IV 5 6
 στέφειν τὰ οἰκήματα fr. 103
 στήλη fr. 79
 στηλοκοπεῖν fr. 239
 στοά fr. 139 197
 στρατεία VI 3 [14] 23 [23 33]
 [35] (immo Τροία)
 στρατεύειν VI † 35; στρατεύεσθαι
 IV [fr. 113 7] VI 23
 στρατηγεῖν inser. or. XLVII
 στρατηγός I 22 23 [24 8 12] 251
 III 27 VI 1 3 15 24 fr. 64 inser.
 or. LII
 στρατιά III 8
 στρατιώτης I 19 15
 συγγνώμη IV 7; σ-ην ἔχειν V [26]
 συγκαταδουλοῦσθαι fr. 272
 συγκατηγορεῖν II 44 11 III 12
 συγκατήγορος III 13
 συγκοπῆναι fr. 272 a
 συγχωρεῖν I 31 15 V [1]
 συκοφαντεῖν τινα I 3 15 III 34
 pass. III 33
 συκοφάντης II 2; cf. fr. or. V
 p. 84
 συκοφαντία V [25]
 συλλαμβάνειν I 19 3
 συλλέγειν τινὲ μῖσος κτέ. III 19;
 συλλέγεσθαι οὐσίαν III 32; συλ-
 λέγεσθαι reflex. V 12

σύλληψις I 19 20
 συλλογίζεσθαι VI 20
 σύλλογος I 18 14
 συμβαίνειν II 9 III 18 IV fr. 4
 adn. § 9 V 28 VI [2] 13 14 15
 18 20 fr. 202
 συμβάλλειν V 15; συμβάλλεσθαι
 τί τινι εἰς VI 17
 σύμβουλος I [28 12]
 σύμμαχος IV [fr. 11 8] VI 11 13
 18
 συμμορία fr. 146 159; μετοικικὴ
 σ. fr. 149; ἡγεμῶν συμμορίας fr.
 147
 συμμοριάρχης fr. 148
 συμμοριότης fr. 146
 σύμπας I 19 17
 συμπεῖθειν V 4
 συμφέρειν: τὰ συμφέροντά τινι
 IV fr. I § 13 fr. 76
 σύν c. dat. V [9] fr. 134
 συνάγειν V 4 [5] 10; ἐταιρικόν
 III 8
 συναγορεύειν III 11; cf. συνει-
 πεῖν
 συναγωνίζεσθαι τινι III 39 V 1
 VI 39
 συναγωνιστής V [3] VI 24
 συναιρεῖν: συνελόντα εἰπεῖν VI
 20
 συνακολουθεῖν II 5
 συναπολλύναι II 19
 συναπολογεῖσθαι II 44 15 § 10
 συνάρχειν II 16
 σύνδυο γίνεσθαι III 16
 συνέδριον θεσμοθετῶν III 6; τὸ
 κοινὸν τῶν Ἑλλήνων III 20
 συνεῖναι τινι V [24]
 συνειπεῖν II 20; συνεροῦντες II 19
 συνεισφέρεισθαι VI 7
 συνεληλυθέναι VI 7
 συνεπιτίθεσθαι τινι IV 8
 συνεργία V [2]
 συνηγορικὸς (λόγος) inser. or. LIII
 συνήγορος I [28 13] II 11 19
 III 12

συνθάπτειν VI 36
 συνθῆκαι V 8 10 11 bis [12] 12
 [14] 18 [22 bis] 30; συνθήκας
 γράφειν V 18; σημαίνεσθαι V 8;
 τίθεσθαι V [14] 21
 συνιδεῖν IV 8
 συνιέναι (σύνειμι) III 8
 συνίστασθαι δύναμιν VI † 11
 συνοικεῖν II [12] 13
 συνομνύναι II 7
 σύνταξις fr. 71
 συντελεῖν VI 21
 συντίθεσθαι med. V 17 18
 σύντροφος fr. 204
 συσκευάζειν V 15; λοιδορίας II 9;
 συσκευάζεσθαι τὰς πόλεις I 15 11
 συστρατεύεσθαι V 29
 σφᾶς αὐτοὺς VI 24
 σχεδόν II 19; σχεδόν τι III 35
 σῶζειν I 29 4 II 44 24 III 38 IV
 7 9 fr. 172
 σῶμα I 12 2 IV fr. 10 6 VI 15 17 19;
 ἐν σ. (Philippus) IV 7; δούλου σ.
 fr. 120; ἐλευθέρα σώματα V 16;
 θνητὸν σ. VI 24; ἐπ' αὐτῷ τῷ σώ-
 ματι τῆς πόλεως I 25 24
 σωτήρ I [16 b 27]
 σωτηρία I 34 18 [35 24? 39 13] V 35
 σωφρονίζειν I 22 5
 σωφρόνως fr. 118
 σωφροσύνη VI [8]

T

τάλαντον I 215 712 1017 27 2517
 2618 II 13 III 34 35 V 9 [25]
 ταμίας I [2819]; τ. συμμορίας
 fr. 149
 ταμιεύεσθαι I 12 10
 τάξις: ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει
 III 30; εἰς αἰώνιαν τάξιν VI 27
 ταπεινοῦν VI 10 35
 ταράττειν I 318
 τὸ τάριχος fr. 184 inser. or. LXI
 LXII
 τάττειν τινὰ ἐπὶ τινι fr. 118

τάφος VI 1 fr. 118; τάφοι τῶν
 προγόνων I 39 20
 ταχὺς: τὴν ταχίστην III 7 IV 11
 V 4
 τε VI [23] (vid. γε) 42 fr. 80 121;
 τε-καὶ I 18 12 15 II 41 5 [6] § 3 5
 16 III 25 36 40 IV 6 13 bis V
 1 bis 3 4 5 bis 6 10 12 13 [20]
 23 VI [1] 3 fr. 32 701; cf. ἄλλως
 τε-καί, οἶόν τε, οὔτε-τε
 τεκμήριον II 18 fr. 195
 τελευταῖος III 8
 τελευτᾶν decedere II [4618] IV
 fr. 810 § 8 VI 16 [34] 41 42; τε-
 τελευτηκῶς mortuus VI 1 bis 3
 22 41 fr. 701; τελευτῶν ἐρωτή-
 σεις I 3 21
 τελευτή VI 31
 τέλος δ' οὖν denique V 4
 τέμνειν μέταλλον III 35
 τερατεύεσθαι I [171?]
 τετραράκοντα V 4 bis 9 [18 25]
 fr. 76
 τέχνη V 26
 τηλικούτος I [1013 1516] 21 20 26 9
 fr. or. I p. 24 II 19 IV 7 VI 4 23
 τιθέναι V 4 fr. 120; θεμέλια VI
 14; νόμον V 21 22 fr. 134; τί-
 θεσθαι = ὑποθήκην λαμβάνειν
 fr. 169; τίθεσθαι νόμους III 5 9;
 τὸ γραμματεῖον παρὰ τινι V 9;
 τὰς συνθήκας V [14] 21
 τιμᾶν VI 21; τ. τινι... δραχμῶν
 III 18; τ. τὸ τίμημα I [24 21]
 τιμή honor III 9 IV 2 [5] VI [32]
 43; pretium III 16 V 6 10
 τίμημα I [24 20] V 28
 τιμητής fr. 76
 τιμωρεῖσθαι τινα I 39 21 III 39 bis
 IV [5 10]
 τιμωρία I 26 11 34 5 IV 9 12
 τίς: τί = cur II 43 8 III 12 31
 fr. 173; διὰ τί vid. διά; τῷ I
 12 19
 τίς: τῷ V 10; ἄττα V 6
 τοιγαροῦν III 36 IV [fr. 65]

τοίνυν II 16 III 26 V [13] 14
 VI 20 fr. 197
 τοιοῦτος I 22 21 II 2 6 [6 15]
 18 III 12 18 38 V 1 3 17 [26]
 VI 24 fr. 76 205; ἄλλος τ. III 31;
 ἕτερος τ. III 1; ὁ τοιοῦτος I 14 16
 III 1 7 IV 12 V 20 VI 24 34 41
 fr. 21
 τοῖχος fr. 261
 τοκίζειν ἀργύριον fr. 273
 τόλμα VI 17 22 40
 τολμᾶν I 20 26 IV 8
 τόπος VI 12 13 18 [18] 30 fr. 67
 156
 τοσοῦτοι II 5 VI 4 23; τοσοῦτον
 fr. 182; τοσοῦτον-ὥστε I 12 20 III
 34 VI 35; τ.-ὅσον VI 38; ὅσῳ-
 τοσοῦτῳ vid. ὅσος
 τότε I 31 14 III 2 20 IV 1 bis 9
 V 10 27 VI 28 29
 τραγωδία tropice II [12] III 26
 τράπεζα V 4
 τραπεζιτικός λόγος I 3 25
 τραχύς fr. 70 3
 τρεῖς, τρία II 18 III 35 V 9 11
 19 24
 τρέφειν VI [8]
 τριακάς fr. 110
 τριάκοντα fr. 70 3 IV 8
 τριακόσιοι I [7 14 10 16] III 35
 V 2 fr. 134
 τριγωνία: ἐκ τριγωνίας V [19]
 τριηραρχεῖν fr. 134 bis
 τριηραρχία fr. 134
 τριήρης fr. 118; or. περὶ τῶν
 τριήρων LV
 τρίτος II 17; τὸ τρίτον IV 11 12;
 τρίτος αὐτός III 14
 τρόπος II 14 IV 11 VI 20; ἄλ-
 λον τινὰ τρόπον III 9 28; τὸν
 αὐτὸν τρ. III 6 fr. 24; ἐκ παντὸς
 τρόπου I 14 23 fr. 172; ὃν τρ. II
 43 3 V 16 35; τρ. τινά III 26 38;
 τὸν τρ. τοῦτον V 2; τουτονὶ τὸν
 τρ. III 16 V [21]; μὴ κατὰ τρ. VI
 20

τροχός I 40 21
 τυγχάνειν τινός I [26 11] IV 9
 VI 27 ter 30 bis 43 fr. 76; c. par-
 tic. fr. 21; οἱ τυχόντες VI 2; τὰ
 τυχόντα I [15 3]
 τυλυφάντης fr. 125
 τύραννος IV fr. I § 8 10 VI 39
 τύχη I 30 2 V 15

R

ὀβριζειν τινά fr. or. I p. 24 VI
 36 absol. fr. 120; εἰς fr. 120
 ὄβρις VI 20 36
 ὄδωρ IV 12
 υἱός vid. ὄος
 ὀμέτερος I 13 21 25 6 II 14 20
 IV 12 V 31 [33] fr. 79; ὕμ. ἀν-
 τῶν I [35 23] II 18
 ὕμῶν αὐτῶν II 43 11 III 25; ὕμῖν
 αὐτοῖς IV 13
 ὄος I 26 14; υἱεῖς V 4
 ὑπακούειν III 2
 ὑπαναγινώσκειν III 40
 ὑπαντᾶν εἰς τὰς ὁδοὺς III 22
 ὑπάρχειν I 39 16 IV [7] VI 28
 fr. 76
 ὑπεναντίος III 39
 ὑπέρ c. gen. I 2 23 6 8 15 7 12 14
 [15 16 19] 17 3 4 26 14 30 12 37 7
 39 23 II 2 12 19 bis 20 III 2 3
 5 7 9 11 bis 13 20 22 25 29 IV 1
 2 [4] VI 16 bis 17 26 27 fr. 27
 120 144 173; passim in inscrip-
 tionibus; c. acc. ὑπὲρ ἐξήκοντα
 ἔτη I 22 4; ὕ. τὴν οὐσίαν II 16
 ὑπέρα fr. 181
 ὑπερβάλλων VI 8 40
 ὑπερβολή VI 23
 ὑπερέχειν τινός VI 38
 ὑπερηφανία VI 20
 ὑπερπηδᾶν τοὺς νόμους II 12
 ὑπερῶν fr. 103 bis
 ὑπήκοος VI 20
 ὑπηρετεῖν τινι I [30 10] III 29 39
 ὑπισχνεῖσθαι III 34 35
 ὕπνος III 14

ὅπό c. gen. apud passivum I 5 20
6 12 21 16 21 24 26 4 30 2 II 16 bis
18 [18] III 12 13 32 33 35 38
IV 5 9 ter 10 V 2 16 [17 bis]
18 [18 27 bis] 31 bis VI 2 10 14
17 40 fr. 67 97 bis; ἀπολέσθαι
ὅ. V [13]; ἡλωκέναι ὅ. I [fr. Bab. 3
p. 19]; οὕτως ἔχων ὅ. I 187; κη-
δεμονίας τυγχάνειν ὅ. VI 43; φεύ-
γειν ὅ. III 12

c. dat. I 9 19 III 31

ὕπογράφειν III 30

ὕποδεῖσθαι: ὑποδεδεμένοι fr. 70 3

ὕποδέχεσθαι III 21 22 V 31 [32]

ὕπόδημα fr. 70 3

ὕποκάτω III 30

ὕπολαμβάνειν I 22 28 20 II 47 10
III 14 19 IV 7 V 5 29 VI 6 15 43

ὕπόληψις III 32

ὕπόλοιπος I 21 15 III 36

ὕπομένειν τι III 2 VI 23 24
fr. 117; ἀκούειν III 4

ὕπόμνησθαι τὴν γραφὴν fr. 202

ὕποπίπτειν V 31

ὕπόσχεσις III 36

ὕποτίθεσθαι med. IV 6

ὕπωμοσία III 7

ὕστερος V 21; ὕστερον I 28 25
II 47 25 V 6 7 VI 14 bis; πάλιν
ὕ. V 4; μετὰ ταῦτα ὕ. fr. 184

ὕφαιρειν τὰς ἀπολογίας III 10;
ὕφαιρεῖσθαι τινος τὴν ἀπολογίαν
II 11

ὕφιστάναι (= ὑποβάλλεσθαι) fr. 7

Φ

φαίνειν τι c. part. III 35; φαί-
νεσθαι VI [2]; c. part. I 5 14 V 24
fr. 70 1

φαλλάγγιον fr. 19

φάναι I 47 10 26 III 3 7 11 14
20 30 37 39 IV 5 11 V 1 3 5 ter
6 19 20 23 27 fr. 31 70 3 bis
118; οὐ φάναι III 9

φανερός: εἰς τὸ φανερόν ἐνεγ-
κεῖν I 13 11; φανερόν ἐστίν I 172

VI 21 35 fr. 20; φ. ποιεῖν I [8 9]
IV 1; φανερώτερον π. V 13; φ.
γίγνεσθαι IV 8 V 9; φανερώτα-
τος VI 16; φανερώς I 17 5

φάσχω I [8 20] 17 3 31 13 II 3;
οὐ φάσκειν III 4

φάυλος III 6

φείδεσθαι τινος IV 10 11 absol.
III 37

φενακίζειν V 2

φέρειν I 18 10 III 31 VI 25; φ.
τὴν ψῆφον I 1 17 III 40 IV [4];
ἐνεγκεῖν εἰς τὸ φανερόν I 13 13

φεύγειν fugere III 2 fr. 209; ex-
sulare V 31; φ. δίκην sim. III 12
16; ὁ φεύγων reus II 8 [10] III
9 10 13

φιάλη III 19 23 26

φιλανθρωπία I 25 7

φιλία I [20 26] VI 39 41 fr. 209

ὁ φίλος I 13 7 20 23 fr. or. I
p. 24 II 10 19 III 13 41 IV 1
V 4 10 15 24

φιλοτησία fr. 274

φιλοτίμως II 16

φλαῦρος IV 2

φοβεῖσθαι μὴ—VI [2]; τι fr. 206

φοβερός metuendus IV 7 VI 25;
periculosus III 37

φόβος: διὰ τὸν φόβον II 8 III
36 V 5; διὰ φ. fr. 210; ἐν φόβῳ
εἶναι IV fr. 15 b 8; φόβους VI 26

φορά V 11

φορτίον V 6

φράζειν VI [6] 23

φρονεῖν fr. 208; εὖ φρ. V 8

φρόνημα IV 9

φρονηματίζεσθαι fr. 275

φρόνησις VI 38

φροντίζειν τινός III 37 V 30

φρουρεῖν VI 17

φυνγάς I 18 12

φυλακή inser. or. LVI; φυλακὴν
καθιστάναι I 12 3

φύλαξ τῶν πραγμάτων I [22 23]

φύλαρχος II 17

φυλάττειν I 94 24 10
 φυλή III 12 15 16 ter 17 ter
 φύσις V 2 VI 41
 φωνή VI 25
 φῶρ fr. 1

X

χαλεπός masc. V 1 neutr. VI 23
 41 fr. 204
 χαρακτήρ fr. 196
 χαρίζεσθαι τινι I 14 11 III 15
 χάρις: χάριν ἀποδιδόναι IV fr.
 8 s § 2; ἀπολαμβάνειν IV fr. 2 b 8;
 εἰδέναι IV [fr. 2 b 6]; ἔχειν τινί
 V 5 6 VI 14; ὀφείλειν I 28 21;
 λόγον χάριν fr. 276
 χειμών VI 23
 χεῖρ (= χειρόγραφον) fr. or. II
 p. 28
 χειροτονεῖν I 28 19 II 17
 χείρων γίγνεται ὁ ἀγών III 31
 χήρα II 5
 χορευτής I 9 23
 χρέος V 7 9 10 11 bis 19 bis
 [19] 20 [20] 21
 χρεῖ I 34 13 II [18] III 4 VI 22 bis
 41 fr. 206; ἐχρεῖν III 15 27
 χρεήματα I 6 15 93 [5 12] 25 132 15
 14 19 15 17 [16 b 18] 17 12 19 14 38 6
 III 8 25 29 30 bis 39 fr. 32 118
 χρῆσθαι I 3 23 20 18 26 29 28 13
 II 43 1 III 9 21 bis IV 10 V [24
 32] fr. p. 84 VI 20; κεχρησθαι I
 5 17 III 12 bis 28 29
 χρήσιμος IV 10 V 31 VI 5
 χρηστής V [7] 9
 χρηστός I [21 16] II 18 III [37]
 IV 10
 χρόνος II 18 VI [1]; ὁ ἅπας χρ.
 II 16 bis VI 26; οἱ ἔμπροσθεν
 χρόνοι I 21 10; ὁ ἔπειτα χρ. III 37;
 ὁ μετὰ ταῦτα χρ. I 28 9; ὁ. χ. ὁ.
 παρῶν VI 4; ὁ παρεληλυθώς II 14
 VI 23; ἐν πολλῷ χρόνῳ VI 29; ὁ
 ἀγῆρατος χ. fr. 221 (ex or. VI?)
 χρυσίον I 3 19 24 [46] 6 25 7 24

86 [11 23] 12 14 [21 4] 24 6 11 31 6
 34 13 fr. 70 1
 χώρα I 39 17 III 25 IV [fr. 11 5]
 VI 17 fr. 29 67 107
 χωρίον V 26 fr. 97 113
 χωρίς adv. III 5

Y

ψεύδειν: τὰ ἐψευσμένα II 11;
 ψεύδεσθαι med. V 11 [14 16]
 ψευδής II 47 19 § 9 15 18 III 19
 IV 12
 ψευδομαρτυρίων ἀλῶναι IV 12
 ψηφίζεσθαι I 120 III 26 40 IV
 5 bis 13 V 33
 ψήφισμα I 1 13 220 122 192
 25 14 fr. Bab. 3 p. 19 III 17 30 bis
 IV fr. 2 a [5] § 4 6 V 33; ψ. γρά-
 φειν III 15 bis 18 V 22 fr. 28 76
 ψῆφος I 39 1 III 36 V 27; τὴν
 ψῆφον φέρειν I 1 16 III 40 IV 4;
 παρὰ δύο ψήφους III 28; τὸ πέμπ-
 τον μέρος τῶν ψήφων III 34
 ψόφος fr. 157
 ψυχή VI 16 34

Ω

ὦ καλῆς...τόλμης VI 40
 (ὦ ante vocat. omisum II 20)
 ὠδεῖον fr. 118
 ὠμῶς χρῆσθαι τινι V 32
 ὠνεῖσθαι I 15 14 V 23 fr. 70 3
 ὠνή V 9 22 26; ὠνῆ καὶ πράσει
 V 5 6 7
 ὦρα VI 5
 ὥς ut II 7 III 14 24 27 V 12
 13 [22] 31 35 VI 39; ὥς ἔοικε I
 9 15 12 28 14 25 II 7 V 2 7 18 19
 29; ὥς φασίν II 7 V 3; ὥς φατε
 fr. 70 3; ὥς ἐνι μάλιστα V 1; ὥς
 οἰόν τε κάλλιστον III 25; ὥς ἄν
 c. coni. II 43 4; ὥς c. partic. II 18
 III 3 34 V 7 10 fr. 70 1; ὥς c.
 acc. absol. III 16; ὥς coniunctio
 temporalis V 8 10; ὥς post verba
 sentiendi, dicendi II 47 19 § 3 18

III 25 31 32 ter 34 IV 5 8 11
 V 11 [19] 20 bis 23 30 VI 1 8 9
 ὥς praep. c. acc. I 19 7 IV 2 V
 [4] fr. 70 2
 ὥσπερ II 47 8 § 2 III 4 15 29 IV
 11 V 18 VI 6 21 43 fr. 99 115;
 ὥσπερ καὶ III 22; ὥ.-οὕτως I 25;
 ὥ. καὶ-οὕτω καὶ I 40 20 III 38; ὥ.-
 οὕτω(ς) καὶ IV [fr. 10 5] § 12 VI 5;
 ὥ. c. partic. I 3 25 V [23]; c. acc.
 absol. I 14 13; ὥ. ἄν c. acc. absol. V 30

ὥσπερ εἰ III 21
 ὥστε c. inf. I 18 2 II 9 V 2 9 13
 [27] VI 20 [23] fr. 205; c. indic.
 I 30 1 II 5 7 III 9 34 IV 12 V 31
 VI [15] 17 22 35 fr. 13 21; du-
 bia I 12 27 V 32
 ὠφελεῖν τινα VI 34; ὠφελεῖσθαι
 pass. I 25 2
 ὠφελία III 9
 ὠφέλιμος III 37

PA	Hyperides
4212	Hyperidis Orationes sex
A2	cvm ceterarvm fragmentis post
1917	Fridericvm Blass papyris denovo
	collatis edidit Christianvs
	Jensen

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
